

ജോസൂട്ടി നോവൽ

Author : KOchoonj | www.kambistories.com

ഇതെന്റേ ആദ്യ കഥാ സംരംഭമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ തെറ്റുകൾ ഒരുപാട് ഉണ്ടാവും. ക്ഷമിക്കുക. ഇഷ്ടപ്പെട്ടാൽ പറയുക, തുടരാം....

സൂര്യൻ പതുകെ വിടവാങ്ങി ഇരുട്ടിണ് വഴിമാറികൊടുക്കുന്നു. ചുവന്ന ആകാശത്തിന്റേ വിരിമാറിലൂടെ പക്ഷികൾ തങ്ങളുടെ കൂടുകളിലേക്ക് ചേക്കേറുന്ന കാഴ്ച അതിമനോഹരമാണ്. ജോസൂട്ടിയുടെ കണ്ണുകൾ ആ സൗന്ദര്യം ഒപ്പിയെടുക്കുകയായിരുന്നു. തന്റേ അധ്വാനത്തിന്റേയോ ഭാഗ്യത്തിന്റേയോ ഫലമെന്നോണം കാലം തനിക്കു വെച്ചുനീട്ടിയ തേയില എസ്റ്റേറ്റിലാണ് അവൻ നിൽക്കുന്നത്. പ്രകൃതിയുടെ ഏറ്റവും സുന്ദര മുഖമായ വയനാട്ടിലാണി എസ്റ്റേറ്റ്. സൗന്ദര്യ ദേവതയായ പ്രകൃതിയുടെ നെറ്റിതടത്തിലെ സുന്ദരമായ പൊട്ടുപോലെ. ജോസൂട്ടി അതിന്റേ ഭംഗി ഉള്ളുകൊണ്ട ശരിക്കും ആസ്വദിക്കുകയാണ്. സൂര്യന്റേ അത്രതന്നെ തേജസ്വിയായിരുന്നു അവന്റേ മുഖവും.

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net

ഇത് ജോസൂട്ടിയുടെ കഥയാണ്. വർത്തമാനകാലത്തുനിന്നും ഭൂതകാലത്തിലേക്കു പോയേക്കാം. കാരണം കഥ എപ്പോഴും ആദ്യം മുതലേ പറയുന്നതാണ് സുന്ദരം. ജോസ് എന്ന ജോസൂട്ടി സുന്ദരനായിരുന്നു. ഇനി മനസാണ് സൗന്ദര്യത്തിന്റേ അളവ് കോൽ എങ്കിൽ അവൻ ഒരു സൗന്ദര്യ ദേവനായിരുന്നു. കാരണം മറ്റുള്ളവരുടെ വിഷമങ്ങൾ കണ്ടു നിൽക്കാനോ സഹായ്ക്കാതിരിക്കാനോ അവനു കഴിയുമായിരുന്നില്ല. സ്വർഗം ,അതായിരുന്നു അവന്റേ വീടിന്റേ പേര്. ശരിക്കും അതൊരു സ്വർഗം തന്നെ ആയിരുന്നു. അവനെപ്പോലെ ഒരുപാട് അനാർദ്ദ പഠിക്കുകയും ഉറങ്ങുകയും ഒക്കെ ചെയ്യുന്ന സ്വർഗം. മാലാഖമാർ അയി സ്നേഹത്തോടെ ലാളിക്കാൻ ദൈവത്തിന്റേ മണവാട്ടിമാർ. അതായിരുന്നു ജോസൂട്ടിയുടെ കുടുംബവും. കൈക്കുഞ്ഞായിരിക്കുമ്പോൾ വഴിയൊരത്തുനിന്നും കിട്ടിയതാണവനെ അവിടുത്തെ അമ്മമാർക്ക്. ആ കുഞ്ഞിന്റേ ഓമനത്തം കണ്ടു അവനെ വിളിക്കാൻ ഓമനത്തമുള്ള പേരായിട്ടാണ് അവനെ ജോസൂട്ടി എന്ന് വിളിക്കുന്നത്.

ഇപ്പോ അവൻ വളർന്നു ഒത്ത ഒരു പുരുഷനായി ഇരിക്കുവാൻ. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ അമ്മമാരുടെ സഹായത്തോടെ MA വരെ പഠിച്ചു. ഒരു ജോലി ഇതുവരെയും ആയിട്ടില്ല. എന്നാൽ അവനു കഴിയുന്നതുപോലെ അവിടുത്തെ പറമ്പിൽ പണിയൊക്കെ എടുത്ത് അമ്മമാരെ സഹായിക്കും. ഈ ശാരീരിക അധ്വാനം അവന്റേ ശരീരത്തിലും ഉറപ്പും ബലവും നൽകി.

കഥ ഇവിടെ നിന്നുമാണ് തുടങ്ങുന്നത്. പതിവുപോലെ ജോസൂട്ടി പറമ്പിൽ ചെറിയ പണികളിൽ ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സി. സ്റ്റേല്ലയുടെ 'ജോസൂട്ടി എന്ന വിളിയാണ് അവനെ ഉണർത്തിയത്. ആ വിളിയിൽ തന്നെ അവനോടുള്ള വാത്സല്യവും സ്നേഹവും തെളിഞ്ഞിരിപ്പുണ്ട്. 60 നോടടുത്ത് പ്രായമുള്ള സിസ്റ്റർ ആണ് സി. സ്റ്റേല്ല.

ജോസൂട്ടി: എന്നാ സ്റ്റേല്ലാമേ.

സി.സ്റ്റേല്ല: നീ വേഗം മദറിന്റെ റൂമിലേക്ക് ചെല്ലൂ. നിന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നു.

അത് പറയുമ്പോൾ സിസ്റ്ററിന്റെ മുഖത്തൊരു പുഞ്ചിരി ഉണ്ടായിരുന്നു.

ജോസൂട്ടി: എന്നാ സ്റ്റേല്ലാമേ. എന്നാ കാര്യം.

സി.സ്റ്റേല്ല: അതൊക്കെ ഉണ്ട്. നീ ചെല്ലൂ. പിന്നെ ചിലപ്പോ ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം ചെലവ് ചെയ്യാനുള്ള കോളോക്കും. നീ പോടാ കൂട്ടാ.

ജോസൂട്ടി കാര്യം മനസിലാക്കാതെ നിന്നു. എന്നായാലും പോകാമെന്ന് വിചാരിച്ച അവൻ മദറിന്റെ റൂമിലേക്ക് നടന്നു.

ജോസൂട്ടി ചാരിയിരുന്ന കതക് തുറന്നു അകത്തു കയറി. അവൻ അങ്ങനെയാണ്, അവിടെ സർവ്വ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടു. അവിടെ അവിടുത്തെ എല്ലാവരുടെയും അമ്മയായ സി. തെരേസ കസേരയിൽ ഇരിക്കുന്നു. 65 പ്രായം വരും. സിസ്റ്റേഴ്സ് അടക്കം എല്ലാവരും അമ്മ എന്നാണ് അവരെ വിളിക്കുന്നത്. മുമ്പിലായി 50 നോട് പ്രായമുള്ള ഒരാൾ. കണ്ടാലേ അറിയാം, നല്ല ഏതോ ക്യാഷ് ടീമാണ്. മുണ്ടും ഒരു വെള്ള കുർത്തയുമാണ് വേഷം. തേജസ്വമാർന്ന മുഖം.

ജോസൂട്ടി: എന്നാമ്മേ വിളിച്ചത്

സി. തെരേസ: ഡാ, ഇതാണ് പുതിയേടത്തിൽ ഫെർണാണ്ടസ് എന്ന ഫെർണാണ്ടസ് സാർ.

ജോസൂട്ടി അയാളെ നോക്കി നല്ലൊരു ചിരി പാസാക്കി.

മദർ തുടർന്നു,

നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങളുടെയെല്ലാം പ്രധാന സ്പോൺസർഷിപ്പ് വഹിക്കുന്നതു ഇദ്ദേഹമാണ്. കേരളം മുഴുവനായി ഒരുപാട് ബിസിനസ്സ് ഒക്കെ ഉള്ള ആളാണ്. ഞങ്ങൾ നിന്റെ കാര്യം സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു കമ്പനിയിൽ നിന്റെ ജോലിക്കാര്യം ശരിയാക്കാമെന്നു പറയുക ആയിരുന്നു.

അത് കേട്ടപ്പോൾ ജോസൂട്ടിയുടെ മുഖത്തു ഒരു പുഞ്ചിരി വിടർന്നു. അദ്ദേഹം പുഞ്ചിരിക്കുന്ന മുഖത്തോടെ ജോസൂട്ടിയെ നോക്കി.

,ജോസൂട്ടി ഏതുവരെ പഠിച്ചു,

MA ഇംഗ്ലീഷ് ആയിരുന്നു," അവൻ മറുപടി പറഞ്ഞു.

മ്" ഒന്ന് മൂളിയിട്ട് അദ്ദേഹം തുടർന്നു.

ഒരു കാര്യം ചെയ്യൂ, ജോസൂട്ടി നെക്സ്റ്റ് monday എന്റെ വീട്ടിലേക്ക് വരു. എന്റെ എറണാകുളത്തെ ഓഫീസിലേക്ക് ഒരു അസി. മാനേജറെ ആവശ്യമുണ്ട്. എക്സ്പോർട്ടിങ് കാര്യങ്ങളൊക്കെ അവിടെയാണ് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത്. ജോസൂട്ടി അതിന്റെ കാര്യങ്ങളൊക്കെ നോക്കിയാ മതി. ഇതാണ് എന്റെ കാർഡ്" അദ്ദേഹം അവനുമേൽ ആ കാർഡ് നീട്ടി. അവൻ അത് വിനയപൂർവ്വം മേടിച്ച്.

"ഒരുപാട് നന്ദിയുണ്ട് സാർ. ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള അന്താരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ഒക്കെ ജീവിതം അങ്ങയുടെ കാര്യമാണ്. പിന്നെയും അങ്ങ് ഞങ്ങളെ ഇതുപോലെ ഓരോവിതത്തിൽ സഹായിക്കുന്നു."

അവന്റെ വാക്കുകളിൽ അദ്ദേഹത്തോടുള്ള നന്ദി പ്രകടമായിരുന്നു.

"ദൈവകാര്യം കൊണ്ട് ഒരുപാട് സമ്പന്നൻ. അത് മറ്റൊരാളുടെ സന്തോഷത്തിനും കൂടി ഉപകരിക്കുമ്പോൾ അപ്പോഴാണ് ആ സ്വത്തിനൊരു അർത്ഥം ഉണ്ടാവുന്നത്. കൊടുക്കുന്തോറും അത് കൂടത്തെ ഉള്ളൂ."

അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു. "എന്നാ സിസ്റ്റർ, ഞാൻ ഇറങ്ങുവാൻ. പിന്നൊരിക്കൽ വരാം"

" എന്നാ അങ്ങനെയൊട്ടെ" സിസ്റ്റർ മറുപടി പറഞ്ഞു.

"ജോസൂട്ടി, നമ്മോക്കപ്പൊ ഉടനെ കാണാം. അടുത്ത തിങ്കൾ വീട്ടിലേക്ക് പോരെ."

"ശരി സാർ" അവൻ സന്തോഷത്തോടെ പറഞ്ഞു.

അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രൗഢി വിളിച്ചുവരുത്തുന്ന BMW വിൽ കയറി യാത്ര അയി.

"എന്താടാ, സന്തോഷായോ" മദർ പുഞ്ചിരിയോടെ അവനോട് ചോദിച്ചു.

"പിന്നല്ലാതെ അമ്മ. ഒത്തിരി, നിങ്ങളെയൊക്കെ പിരിയേണ്ടി വരുമോ എന്നോർക്കുമ്പോഴൊ ഒരു ചെറിയ വിഷമം"

"സാരില്ലടാ, അദ്ദേഹം നല്ല മനുഷ്യനാ. അദ്ദേഹത്തിനിഷ്ടപ്പെട്ടാ നിന്റെ ഭാവി സേഫ് ആണ്. ഭാര്യ മരിച്ചതാ. ആണും പെണ്ണുമായി ഒരേ ഒരു മോൾ മാത്രം. നീ അവിടെ ചെന്ന് കുരുത്തക്കേടൊന്നും കാണിക്കാതെ ജീവിച്ചാൽ മതി.ഇത്രകാലവും നിന്നെ നിയന്ത്രിക്കാനും പറഞ്ഞുതരാനും ഞങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നു. നീ ഇതുവരെ ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞതിന് എതിരായി ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇനി നീ നിന്നെ സ്വയം നയിക്കണം.ധ്യാനവും പ്രാർത്ഥനയും മുടക്കരുത്"

ആ 'അമ്മ അവനെ സ്നേഹത്തോടെ ഉപദേശിച്ചു.

"ഇല്ല അമ്മ. നിങ്ങൾക്കെന്നെ അറിയില്ലേ. ആർക്കും ദോഷം വരുന്നതൊന്നും ഞാൻ ചെയ്യില്ല. അമ്മ ധൈര്യമായിരിക്കൂ." അവൻ പറഞ്ഞു.

"അല്ല, എന്താ ഞങ്ങൾക്കുള്ള ചെലവ്."

മദനിന്റെ ചോദ്യം.

എന്താ അമ്മക്ക് വേണ്ടത്"

"വേറെ ഒന്നും വേണ്ട. ഇന്ന് വൈകിട്ട് ഞങ്ങൾക്ക് ചാപ്പലിനു അടിപൊളി ഒരു ഭക്തിഗാനം പാടിത്തന്നാ മതി." മദർ പുഞ്ചിരിപൂർവ്വം മറുപടി പറഞ്ഞു.

"അത് നമുക്ക് ശരിയാക്കാം"

അവൻ അതും പറഞ്ഞു അവന്റെ റൂമിലേക്ക് പോയി.

അവന്റെ മനസ് മുഴുവൻ സന്തോഷത്തിന്റെ തിരയായിരുന്നു. ചെന്നതെ അവൻ കിടക്കയിലേക്ക് വീണു ആലോചനയിൽ ആണ്ടു. തന്റെ ഇത്രയും കാലത്തെ ജീവിതത്തിനിടയിൽ എല്ലാം തന്റെ അമ്മമാരുടെ വാക്കനുസരിച്ചാണ് ജീവിച്ചത്. കോളേജ് ജീവിതത്തിനിടയിൽ വന്ന എല്ലാ പ്രേമാഭ്യർത്ഥനകളും താൻ സ്നേഹപൂർവ്വം നിരസിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. താൻ കാരണം ഈ കുടുംബത്തിനും തന്റെ അമ്മമാർക്കും ഒരു അപമാനവും ഏൽക്കരുത് എന്ന് കരുതി. ഇനിയും അങ്ങനെ തന്നെ ആയിരിക്കും. കമ്പിക്കുട്ടൻ. നേറ്റ് തന്റെ ഉള്ളിൽ പൊങ്ങി വരുന്ന കാമാസക്തികളെ അവൻ എന്നും അടിച്ചമർത്തി. അതിനെന്നും അവനെ സഹായിച്ചത് അവന്റെ ധ്യാനവും പ്രാർത്ഥനയുമാണ്. അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട വികാരങ്ങൾ മനസ് പുറംതള്ളിയാൽ അത് മഹാ പ്രളയം പോലെ ആയിരിക്കും എന്ന സത്യം അവനും അറിയാം. എല്ലാം നിയന്ത്രിക്കാൻ ശക്തി നൽകാൻ അവൻ മനസുരുകി പ്രാർത്ഥിച്ചു.

അവൻ മേശയിൽ ഭദ്രമായി വച്ചിരിക്കുന്ന തന്റെ പാതി ജീവനായ വയലിൻ എടുത്ത് വായിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവന്റെ ആ സംഗീതം മനുഷ്യർക്ക് മാത്രമല്ല, പ്രകൃതിക്കു തന്നെ ഉത്തേജനമായിരുന്നു. എസ്. എസ്. എൽ.സി ഫുൾ മാർക്കോടെ പാസായപ്പോൾ അമ്മമാർ പിരിവിട്ടു മേടിച്ചുകൊടുത്തതാണ് ആ വയലിൻ. കാരണം അവനു സംഗീതത്തോടുള്ള അഭിനിവേശം അത്രത്തോളം ഉണ്ടായിരുന്നു.

പറഞ്ഞപ്പോലെ തന്നെ അവൻ വൈകിട്ട് ചാപ്പലിൽ വച്ച് അതിമനോഹരമായ ഭക്തിഗാനം പാടി. അന്ന് വേറെ ഒന്നും വേണ്ട ആർക്കും. അങ്ങ് ലയിച്ചിരുന്നോളും.

ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞു. അവനു ജോലിക്കായി പോകേണ്ട ദിവസമായി. എല്ലാവരോടും യാത്രപറഞ്ഞു. അമ്മമാരും കുട്ടികളും അവനെ കണ്ണീരോടെ ആണ് യാത്ര ആക്കിയത്. ആവശ്യമായ ഡ്രസ്സും

തന്റെ എല്ലാമായ വയലിനും അവൻ എടുത്തിരുന്നു. പോകാൻ നേരം മദർ നൽകിയ കുറച്ചു രൂപയും.

ഇനി തന്റെ ഒറ്റക്കുള്ള ജീവിതം തുടങ്ങുവാൻ. അതുവരെ തന്റെ കൂടെ നിന്ന എല്ലാവരെയും അവൻ നന്ദിയോടെ ഓർത്തു. തനിക്കു സമ്പാദിച്ചു നേടിക്കൊടുക്കുവാൻ ഒരു കുടുംബമുണ്ട്, തന്നെപ്പോലെ അനാഥരായ കുറച്ചു കുട്ടികൾ ഉണ്ട്. ബസ്സിലിരിക്കുമ്പോൾ പലവിധത്തിലുള്ള ചിന്തകൾ അവനിലൂടെ കടന്നുപോയി.

അവനു ഫെർണാണ്ടസ് സാറിന്റെ വീട് കണ്ടെത്താൻ പ്രയാസപ്പെടേണ്ടി വന്നില്ല. വിളിച്ച ഓട്ടോക്കാരൻ തന്നെ കൃത്യമായി അവനെ അവിടെ കൊണ്ടുവിട്ടു. അവിടെ എല്ലാവരും ബഹുമാനത്തോടെ കാണുന്ന ആളായിരുന്നു ഫെർണാണ്ടസ്. പ്രൗഢി വിളിച്ചോതുന്ന ഒരു വലിയ കൊട്ടാരതുല്യമായിരുന്നു ആ വീട്. വലിയ ഗേറ്റും വിശാലമായ പൂന്തോട്ടവും വലിയ മുറ്റവും.

ഗേറ്റിനു മുന്നിൽ നിന്നപ്പോൾ തന്നെ സെക്യൂരിറ്റി വന്നു .

ആരാ"

"ഞാൻ ജോസ്. ഫെർണാണ്ടസ് സാർ പറഞ്ഞിട്ട് വന്നതാ. "അവൻ ഫെർണാണ്ടസ് സാർ തന്ന കാർഡ് കാണിച്ചു.

സെക്യൂരിറ്റി അവനെ അകത്തേക്ക് കടത്തിവിട്ടു. "ചെന്ന് ബെല്ലടിച്ചാ മതി. സാർ അവിടുണ്ട്."

ജോസുട്ടി അയാൾക്കൊരു പുഞ്ചിരി സമ്മാനിച്ച് അകത്തേക്ക് കയറി. അവൻ വിശാലമായ ആ വീടിന്റെ മുന്നിലെത്തി ബെല്ലമർത്തി. അവൻ ചുറ്റും വീക്ഷിച്ചു. ഇത്രേം വലിയ ഒരു വീട് തന്റെ ജീവിതത്തിൽ കണ്ടിട്ടില്ല.

പെട്ടന്ന് കൊട്ടാരസാദൃശ്യമായ ആ വീടിന്റെ വാതിൽ തുറക്കപ്പെട്ടു. വാതിൽ തുറന്ന ആളെ അവൻ നോക്കി. അവന്റെ ശരീരത്തിൽ ഒരു തരിപ്പനുഭവപ്പെട്ടു. എന്തൊരു സൗന്ദര്യം. ലോകത്തു ഇങ്ങനെയും സുന്ദരികളുണ്ടോ. ഒരു ടി ഷർട്ടും ത്രീ ഫോർത്തും ആണ് വേഷം. ബോബ് ചെയ്ത സുന്ദരമായ മുടി. തിളക്കമുള്ള കണ്ണുകൾ, നീണ്ട മൂക്ക്, ആരെയും കൊതിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ചുണ്ടുകൾ. അവനു തന്നെ തന്നെ കൈവിട്ടുപോകുമോ എന്ന് തോന്നി. അവനു ഒന്നും മിണ്ടാൻ കഴിയുന്നില്ല.

"ആരാ, എന്ത് വേണം" അവളുടെ കിളിനാതമെത്തി.

അവൻ പെട്ടന്ന് പരിസരബോധം വീണ്ടെടുത്തു.

"എന്താ, തന്റെ വായിൽ നാക്കില്ലേ. താനിതുവരെ പെണ്ണുങ്ങളെ കണ്ടിട്ടില്ലേ. കോലിൽ തുണി ചുറ്റിവെച്ചാലും വെള്ളമിറക്കിനിന്നു ഒരു വർഗം."

അവളുടെ ആ വാക്കുകൾ ശരിക്കും അവന്റെ ഉള്ളിൽ തന്നെ കൊണ്ടു.

" ക്ഷമിക്കണം മാഡം, ഞാൻ ഫെർണാണ്ടസ് സാർ പറഞ്ഞിട്ട് വന്നതാ. പേര് ജോസ്."അവൻ പറഞ്ഞോപ്പിച്ചു.

"മ്, ഞാൻ പപ്പയെ വിളിക്കാം. ഇവിടെ നിക്ക്." അവൾ അതും പറഞ്ഞു ദേഷ്യത്തോടെ അകത്തേക്ക് പോയി.

ജോസൂട്ടിക്ക് വിഷമമാണ് തോന്നിയത്. ആദ്യമായാണ് ഒരാൾ തന്റെ മുഖത്തുനോക്കി ഇങ്ങനെ പറയുന്നത്. അവളെ നോക്കിനിന്ന സമയത്തെ അവൻ ശപിച്ചു. താൻ എത്രപേരെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതുവരെ തന്റെ മനസ് കൈവിട്ടിട്ടില്ല.

എന്നിരുന്നാലും അൽപ്പനേരം നോക്കിനിന്നതിനു ഇങ്ങനെ ചൂടാവന്റെ ആവശ്യമുണ്ടോ.. അവന്റെ മനസിലൂടെ പലവിധ ചിന്തകളും കടന്നുപോയി.

"ആ, ജോസൂട്ടി ആയിരുന്നോ. അവൾ ജോസ് എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോ ഞാൻ വിചാരിച്ചു വേറെ ആരോ ആണു." ഫെർണാണ്ടസ് സാറിന്റെ ചോദ്യമാണ് അവനെ ഉണർത്തിയത്.

ജോസൂട്ടി അദ്ദേഹത്തെ നോക്കി ഒന്ന് പുഞ്ചിരിച്ചു.

"തന്നോട് അവൾ ദേശ്യപ്പെടുവാ മറ്റോ ചെയ്തോ, ദേഷ്യത്തോടെയാ അകത്തേക്ക് പോയത്, അദ്ദേഹം ചെറു ചിരിയോടെ ആണ് അത് ചോതിച്ചത്.

"ഇല്ല സാർ, അങ്ങനെയൊന്നുമില്ല" അവൻ എങ്ങനെയോ പറഞ്ഞൊപ്പിച്ചു.

എന്തേലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ അത് താൻ മനസ്സിൽ വക്കണ്ട. ആണും പെണ്ണുമായി ഒന്നേയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് അല്പം ലാളിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ അമ്മയില്ലാതെ വളർന്ന കുട്ടിയല്ലേ. അതോണ്ടാണ്." അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ പുഞ്ചിരിയോടെ ആണ് അവൻ സ്വീകരിച്ചത്.

"താൻ കേറി വാ,

അദ്ദേഹം അവനെ വിളിച്ചു അകത്തേക്ക് നടന്നു. ജോസൂട്ടി അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ചു അകത്തു പ്രവേശിച്ചു. ഫെർണാണ്ടസ് ഒരു വലിയ സെറ്റിയിൽ ഇരുന്നു അവനോട് ഇരിക്കാനായി ആംഗ്യം കാണിച്ചു. ജോസൂട്ടി അടുത്തുള്ള മറ്റൊരു സെറ്റിയിൽ ഇരുന്നു.

"ഗോമതി, രണ്ടു ചായ," അദ്ദേഹം അകത്തേക്ക് നോക്കി വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

താൻ ലഗേജ് ഒക്കെ ആയാണ് വന്നത് അല്ലെ. ഒരു കാര്യം ചെയ്യാം. നമ്മുക്ക് കമ്പനി വക കോട്ടേഴ്സ് ഉണ്ട്. ഡ്രൈവറോട് തന്നെ അവിടെ ആക്കാൻ പറയാം. അവിടെ തന്റെ ലഗേജ് ഒക്കെ വെച്ച് അയാൾ തന്നെ ഓഫീസിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഞാൻ മാനേജറെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞോളാം. പിന്നെ താൻ കോട്ടേഴ്സിൽ ഒറ്റയ്ക്ക് താമസിക്കേണ്ടി വരും. ഓഫീസിൽ സ്റ്റാഫുകളുടെ എല്ലാം വീട് ഇവിടുത്തായതുകൊണ്ടു ആരും കോട്ടേഴ്സ് യൂസ് ചെയ്യുന്നില്ല. അവിടെ ഒരു ബെക്കും ഉണ്ട്. ജോസൂട്ടി അത് എടുത്തോളൂ." അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു നിർത്തി.

അപ്പഴേക്കും ഗോമതി ചയയുമായി വന്നു. ഒരു 45 വയസ് തോന്നിക്കുന്ന സ്ത്രീ. അവർ ചായ വെച്ച് അകത്തേക്ക് പോയി. ജോസൂട്ടി പെട്ടെന്ന് തന്നെ ചായ കുടിച്ചു അവിടുന്ന് ഇറങ്ങാൻ തയ്യാറായി.

"രാജാ" ഫെർണാണ്ടസ് നീട്ടി വിളിച്ചു.

50 വയസ്സു തോന്നിക്കുന്ന ഒരാൾ അങ്ങോട്ട് വന്നു. ഷർട്ടും മുണ്ടുമാണ് വേഷം.

"ആ രാജാ, ഇത് ജോസൂട്ടി. നമ്മുടെ ഓഫീസിൽ പുതുതായി ജോലിക്കു വന്നതാ. നീ അവനെ കോട്ടേഴ്സ് കാണിച്ചിട്ട് ഓഫീസിൽ വിടു".

അദ്ദേഹം രാജനോടായി പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടു ജോസൂട്ടിയെ നോക്കി തുടർന്നു. " ജോസൂട്ടി, ഇത് രാജൻ, ഇവിടുത്തെ ഡ്രൈവർ ആണ്. ഇയാളുടെ കൂടെ പോയാൽ മതി."

" ശരി സാർ" ജോസൂട്ടി നന്ദിസൂചകമായി ഒരു പുഞ്ചിരി സമ്മാനിച്ചു രാജന് പുറകെ നടന്നു. രാജൻ കാറിൽ കയറി സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്തു. ജോസൂട്ടി രാജനൊപ്പം ഫ്രണ്ടിൽ കയറി. കാർ പതുക്കെ അവിടെ നിന്നും നീങ്ങി.

ഫെർണാണ്ടസ് അകത്തേക്ക് കയറി. അപ്പോഴാണ് ഡയാന(അതാണ് മകളുടെ പേര്) താഴേക്ക് വന്നു. "അയാള് പോയോ"

എന്താ മോളേ. ഒരാൾ വീട്ടിൽ വരുമ്പോൾ ഒന്ന് കയറി ഇരിക്കാൻ പറഞ്ഞുണ്ടെന്ന് നിനക്ക്"

ഫെർണാണ്ടസ് സ്നേഹപൂർവ്വം മകളോട് പറഞ്ഞു.

"എന്നാ ഞാൻ വാഴയെ പോകുന്നവരെയെല്ലാം വിളിച്ചിരുത്തി സൽക്കരിക്കാം, എന്നാ മതിയോ..."

അവൾ രസിക്കാത്ത മട്ടിൽ പറഞ്ഞു.

അയ്യോ. നിന്നോടൊന്നും പറഞ്ഞില്ലേ. അത് ജോസൂട്ടിയാ മോളേ. പാവാണ്. ഒരനാഥൻ. നമ്മുടെ സിസ്റ്റേഴ്സിന്റെ ആശ്രമത്തിലാ വളർന്നെ."

അതുകേട്ടപ്പോൾ എവിടെയോ ഒരു നീറ്റൽ അവൾക്കനുഭവപ്പെട്ടു.....

..... ജോസൂട്ടി കാറിൽ ഇരുന്നു പുറത്തെ കാഴ്ചകൾ കാണുവായിരുന്നു.

"എന്താടോ ഒന്നും മിണ്ടാതെ ഇരിക്കുന്നു. ഡ്രൈവേഴ്സിനോട് മിണ്ടൂലെ" പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ടാണ് രാജൻ അത് ചോതിച്ചത്.

"ഏയ്, ഒന്നുല്ല രാജേട്ട. ഞാൻ ചുമ്മാ പുറത്തെ കാഴ്ചകളൊക്കെ കാണുവായിരുന്നു. എനിക്കെന്തിനാ മിണ്ടാൻ മടി. ഞാനൊക്കെ ഫെർണാണ്ടസ് സാറിന്റെയൊക്കെ കാര്യത്തിൽ ഇവിടെ എത്തി നിൽക്കുന്നതാ."

"ഞാൻ ചുമ്മാ പറഞ്ഞതാ. അല്ലേലും അദ്ദേഹം വളരെ നല്ല മനുഷ്യനാ. മോളിച്ചിരെ ദേഷ്യക്കാരിയാ. സൂക്ഷിച്ചു ഇടപെട്ടാമതി. എന്നാലും എനോട് വലിയ ഇഷ്ടമാ. ഞാൻ ചെറുപ്പം മുതലേ കാണുന്ന കുട്ടിയല്ലേ. എന്റെ കെട്ടിയവളും അവിടെതന്നെയാ പണി. കണ്ടു കാണും, ഗോമതി." അയാൾ പറഞ്ഞു നിർത്തി.

"ആ, കണ്ടായിരുന്നു. ചെച്ചിയാ ചായ തന്നെ." ജോസൂട്ടി മറുപടി പറഞ്ഞു.

ഞങ്ങൾ ചെറുപ്പം മുതലേ ഇവിടെയാ വളർന്നെ. എന്റപ്പനും അവളുടെ അപ്പനും ഇവിടാർന്നു പണി. പിന്നെ ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ അങ്ങ് പ്രേമിച്ചു കെട്ടി."

അപ്പപ്പേക്കും വണ്ടി ഒരു കെട്ടിടത്തിന് മുമ്പിൽ എത്തി. അത്യാവശ്യം വലിപ്പമുള്ള ഒരു കോട്ടേഴ്സ്. "ഇതാണ് ജോസൂട്ടിക്ക് താമസിക്കാനുള്ള സ്ഥലം. ഇറങ്ങിക്കോ" അതും പറഞ്ഞു രാജൻ വണ്ടിയിൽ നിന്നിറങ്ങി.

രാജൻ തന്നെ കോട്ടേഴ്സ് തുറന്നു താക്കോൽ ജോസൂട്ടിയെ ഏൽപ്പിച്ചു.

അകത്തു എല്ലാ സൗകര്യവുമുണ്ട്. കൂക്ക് ചെയ്യാനുള്ളതടക്കം. എല്ലാം വൃത്തിയായി തന്നെയാണ് കിടക്കുന്നതു. അതുകൊണ്ട് കുഴപ്പമില്ല."

ജോസൂട്ടി അകത്തുകയറി. വിശാലമായ ഹാളും മൂന്നു മുറികളും. എല്ലാം ബാത്രൂം അറ്റാച്ചെട് ആണ്. നല്ല വൃത്തിയുള്ള മുറികൾ. ജോസൂട്ടി ഒരു മുറി തുറന്നു ബാഗ് അതിൽ വച്ച് ഇറങ്ങി."

"ബെക്കിന്ററെ കാര്യം വല്ലോം പറഞ്ഞാർന്നോ സാർ." രാജൻ ചോദിച്ചു.

അത് എനോട് ഉപയോഗിച്ചോളാൻ പറഞ്ഞാർന്നു." അവൻ മറുപടി നൽകി.

ഒരു പഴയ ബുള്ളറ്റ് ആണ്. സൈഡിൽ ഉണ്ട്. കീ മാനേജരുടെ കയ്യിൽ കാണും. സാർ പറഞ്ഞിരിക്കും കാര്യങ്ങൾ. ജോസൂട്ടി വാ, നമ്മുക്കിറങ്ങാം"

രാജൻ അതും പറഞ്ഞു വെളിയിലേക്കിറങ്ങി. ജോസൂട്ടി ഡോർ ലോക്ക് ചെയ്ത ഇറങ്ങി.

അവിടുന്ന് ദൂരം കുറവായിരുന്നു ഓഫീസിലേക്ക്. പെട്ടെന്ന് തന്നെ അവർ ഓഫീസിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. ഒരു രണ്ടുമണി കെട്ടിടം. വളരെ പുതിയതാണ്. രാജനും ജോസൂട്ടിയും കാറിൽ നിന്നിറങ്ങി അകത്തേക്ക് കടന്നു. ഓഫീസിന്ററെ അകം വളരെ മനോഹരമായിരുന്നു. രാജൻ ആയിരുന്നു മുന്നിൽ നടന്നിരുന്നത്. അയാൾക്കെല്ലാം പരിചിതമെന്നപോലെ. പെട്ടെന്ന് അവർക്കെതിരെ ഒരു 28 വയസു തോന്നിക്കുന്ന സ്ത്രീ വന്നു. കാണാൻ ഭംഗിയുള്ള ഇരുനിരത്തോട് കൂടിയ സ്ത്രീ. സാരിയാണ് വേഷം. വലിയ മാറിടവും മുന്തിയ ചന്തികളും ആ സ്ത്രീയുടെ ശരീരത്തെ മനോഹരമാക്കുന്നു. അവൾ രാജനെ കണ്ടു ഒന്ന് ചിരിച്ചു.

"എന്താ രാജേട്ടാ, ഇങ്ങോട്ടൊക്കെ ഇറങ്ങാൻ."

അവളുടെ ശബ്ദവും മനോഹരമായിരുന്നു.

ഇത് ജോസൂട്ടി. ഇവിടെ പുതിയ ജോലിക്കായി വന്നതാണ്. " രാജൻ ജോസൂട്ടിയെ ചൂണ്ടി പറഞ്ഞു. അപ്പോഴാണ് അവൾ പുറകിൽ നിന്നു ജോസൂട്ടിയെ കാണുന്നത്. കുറച്ചു സമയം അവൾ അത്ഭുതത്തോടെ നോക്കി നിന്നു. ആകെ ഒരു അന്താളിച്ച നിലപ്.

"എന്നാടി, ഇങ്ങനെ വായും പൊളിച്ചു നിൽക്കുന്നത്." രാജന്ററെ ആ വാക്കുകളാണ് അവൾക്ക് ബോധം കൊടുത്തത്.

അത്...ഒന്നുമില്ല. ശരത് ഏട്ടൻ പറഞ്ഞാർന്നു പുതിയ അസി. മാനേജർ വരുമെന്ന്. അവൾ അതും പറഞ്ഞു ചമ്മിയപോലെ പോയി.

"ഇവിടുത്തെ സ്റ്റാഫ്. സോഫിയ. പാവമാ, ഒരു പൊട്ടിപെണ്ണു. ഇവിടെയെല്ലാവരും ഒരു കുടുംബത്തെ അംഗങ്ങളെ പോലെ ആണ്. അതും പറഞ്ഞു രാജൻ ഒരു റൂമിന്റെ വാതിൽ തുറന്നു. മുകളിലായി മാനേജർ എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നത് ജോസൂട്ടി വായിച്ചു. അകത്തു കസേരയിലായി ഒരു 35 നോട്ടു പ്രായമുള്ള ഒരാൾ. കാണാൻ ഇരുനിറം. ചെറിയ കഷണ്ടി.

"ആ രാജേഷ്, കയറി ഇരിക്കൂ. ഇതല്ലേ ജോസൂട്ടി. ഫെർണാണ്ടസ് സാർ വിളിച്ചിരുന്നു. ഇരിക്കൂ ജോസൂട്ടി" അദ്ദേഹം പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. നല്ല സൗമ്യമാർന്ന സംസാരം. ജോസൂട്ടി മനസ്സിൽ ചിന്തിച്ചു.

"എന്നാ ശരത്തെ, ഞാൻ പോയെക്കുറേ. ആ ബുള്ളറ്റിന്റെ കീ ജോസൂട്ടിയെ ഏൽപ്പിച്ചെന്ന്" അതും പറഞ്ഞ രാജൻ പുറത്തേക്ക് പോകാനിറങ്ങി.

"ആ രാജേഷ്, സാർ പറഞ്ഞിരുന്നു." ശരത് മറുപടി പറഞ്ഞു. രാജൻ പുറത്തേക്ക് പോയി.

"പിന്നെ ജോസൂട്ടി ഇതിനു മുമ്പ് വർക്ക് ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ."

"ഇല്ല സാർ. ആദ്യമായാണ്. അവൻ തന്റെ സി.വി ശരത്തിനെ ഏൽപ്പിച്ചു.

"എടോ, എന്നെ സാറെ എന്നൊന്നും വിളിക്കേണ്ട. ശരത് എന്ന് വിളിച്ച മതി. അല്ലേൽ വേണ്ട. താൻ യങ് അല്ലെ. എല്ലാരും വിളിക്കുന്ന പോലെ ശരത്തേട്ടൻ എന്ന് വിളിച്ച മതി. ഇവിടെയെല്ലാവരും അങ്ങനെയാ. ആരും സാറെ വിളിയൊന്നും ഇല്ല. "ശരത് പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ടാണ് അത് പറഞ്ഞത്. ജോസൂട്ടി അതിനു മറുപടി എന്നോണം ഒന്ന് പുഞ്ചിരിച്ചു. വന്നപ്പോൾ സോഫിയ ശരത്തേട്ടൻ എന്ന് വിളിച്ചതോർത്തു.

എല്ലാവരും അവരവരുടെ ജോലി നന്നായി ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് ഒരു പ്രശ്നവും ആർക്കും ഇല്ല. അല്ല, താൻ ഡയാനയെ പരിജയപ്പെടുയിരുന്നോ," ശരത് ചോദിച്ചു.

"ഡയാനയോ, അതാരാ.." ജോസൂട്ടി മനസിലാകാത്ത പോലെ ചോദിച്ചു.

"ഫെർണാണ്ടസ് സാറിന്റെ മോളാ."

ഓ, ആ കുട്ടിയെ കണ്ടിരുന്നു വീട്ടിൽ വെച്ച്."

"കണ്ടപ്പോ എന്ന് തോന്നി" ശരത് ആകാംഷയോടെ ചോദിച്ചു. പിന്നെ തുടർന്നു. "വേറൊന്നും തോന്നരുത് ജോസൂട്ടി. ഞാൻ എല്ലാരോടും ഇങ്ങനെയാ. വളരെ ഫ്രീ ആണ്. തന്നെ നല്ലൊരു ഫ്രണ്ട് അയി തോന്നുന്നതുകൊണ്ട് ചോദിച്ചതാ."

ജോസൂട്ടി ഒന്ന് പുഞ്ചിരിച്ചു.

"അതിനെന്താ ശരത്തേട്ട, ഞാൻ ഡയാനയെ കണ്ടപ്പോ വേറെ ഒന്നും തോന്നിയില്ല. കാണാൻ നല്ല ഭംഗി ഉള്ള കുട്ടി. അത്രേ ഉള്ളു."

അത് കേട്ട് ശരത് ഒന്ന് ചിരിച്ചു. താൻ എക്സ്ട്രാ ഡീസന്റ് ആണല്ലോടെ, ആ. എന്തായാലും സുന്ദരിയാണ് എന്ന് തോന്നിയില്ലേ. എന്നാ അവളോടൊരു 10 മിനുട്ട് സംസാരിച്ച അത് മാറിക്കിട്ടും. സ്വഭാവം അത്രക്ക് നല്ലതാ. എല്ലാ ആഴ്ചയും ഇങ്ങോട്ട് ഓഡിറ്റിങ്ങിനായി വരും. എന്തേലും കാരണം പറഞ്ഞു ദേഷ്യപ്പെടും. അതുകൊണ്ട് ആദ്യമേ പറഞ്ഞതാ. ഒന്ന് നോക്കിയിരുന്നോ."

ജോസൂട്ടി മറുപടി എന്നോണം ഒന്ന് ചിരിച്ചു. അവിടെ വീട്ടിൽ വെച്ച് നടന്ന സംഭവം അവന്റെ മനസ്സിലൂടെ കടന്നുപോയി.

ജോസൂട്ടി വാ.. ഞാൻ എല്ലാരേയും ഒന്ന് പരിചയപ്പെടുത്താം" അതും പറഞ്ഞ ശരത് എഴുന്നേറ്റു. ജോസൂട്ടി ശരത്തിന്റെ പുറകെ നടന്നു.....

സോഫിയ ഓടിയാണ് സ്റ്റാഫ്സിന്റെ അടുത്തേക്ക് വന്നത്. അവിടെ മൊത്തം ആറ് പേരാനുള്ളത്. സോഫിയ, രാധിക, ചാക്കോ,ത്രേസ്യ, വർഗീസ് പിന്നെ പ്യൂണ് ബേബി. ഇതിൽ ഇനി പറയേണ്ടത് രാധികയെ കുറിച്ചാണ്. ഒരു അടിപൊളി ആന്റി. കടഞ്ഞെടുത്ത ശരീരം. നല്ല മുടി.പൊക്കവും അതിനൊത്ത വണ്ണവും. ആകെ മൊത്തം ഏതൊരാണിന്റെയും മനസിളക്കാൻ പോന്ന ഒരു രംഭ.സോഫിയ ഓടി രാധികയുടെ അടുത്താണ് വന്നത്.

"എന്റെ ചേച്ചി, പുതിയ അസി. മാനേജരെ കണ്ടോ.എന്റെ പൊന്നോ. കണ്ണെടുക്കാൻ തോന്നില്ല. എന്നാ ഒരു ഗ്ലാമറാ ചെയ്ക്ക്." സോഫിയ കിതച്ചുകൊണ്ടാണ് അത് പറഞ്ഞത്.

അതിനു നീ എവിടുന്നു കണ്ടു" സരിത വിശ്വാസം വരാത്തപോലെ ചോദിച്ചു.

"ഇപ്പൊ രാജേഷൻ ഇവിടെ കൊണ്ട് വിട്ടപ്പോൾ കണ്ടതാ. കണ്ടപ്പോ എന്റെ കിളി പോയി. ആകെ ചമ്മി എന്ന് പറഞ്ഞ മതിയല്ലോ."സോഫിയ ഒരു നെടുവീർപ്പോടെ പറഞ്ഞു.

സരിത അതിനുത്തരമായി ഒന്ന് ചിരിച്ചു. അപ്പോഴേക്കും അങ്ങോട്ട് ശരത്തും ജോസൂട്ടിയും കടന്നു വന്നു. ജോസൂട്ടിയുടെ മുഖത്ത് എപ്പഴുമുള്ള സുന്ദരമായ ആ പുഞ്ചിരിയുമുണ്ട്.

"അതേ, നമ്മുടെ ഈ കുടുംബത്തിലേക്ക് പുതിയൊരാളും കൂടി കടന്നുവന്നിരിക്കുകയാണ്. ജോസൂട്ടി" ശരത് ജോസൂട്ടിയെ എല്ലാവർക്കുമായി പരിജയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു. ശരത് ഓരോരുത്തരെയായി ജോസൂട്ടിക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തി. ഒടുവിൽ സോഫിയയെയും രാതികയെയും പരിചയപ്പെടുത്തി.

"ഇത് സോഫിയ, ഈ കമ്പനിയിലെ ഏറ്റവും സുന്ദരിയാണു സ്വയം വിചാരിക്കുന്ന കുട്ടിയാ. അതിനുമാത്രം ഒന്നുമില്ലേലും അഹങ്കാരത്തിന് ഒരു കുറവുമില്ല." ശരത് ചിരിച്ചുകൊണ്ടാണ് അത് പറഞ്ഞത്. പിന്നെ എല്ലാവരുടെയും കൂട്ടച്ചിരി.സോഫിയയുടെ വക ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത മട്ടിൽ ശരത്തിനെ നോക്കി ഒരു കൊഞ്ഞനം കുത്തും.

"ഇത് രാധിക, ഞങ്ങളുടെ ഒക്കെ കണ്ണിനു കുളിർമ നൽകുന്ന ആകെ കൂടിയുള്ള ഒരു ആന്റി പീസ്." ശരത് രാധികയെ നോക്കി പറഞ്ഞു.

ഓ, സുഖിപ്പിക്കല്ലേ മാഷെ" അതും പറഞ്ഞു രാധിക ജോസൂട്ടിയെ നോക്കി. ജോസൂട്ടി രാതികയെയും നോക്കി ഒന്ന് ചിരിച്ചു. അപ്പോഴാണ് രാതികയെ ജോസൂട്ടി ശരിക്കും ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്. അവന്റെ ഉള്ളിൽ എന്തിന്റെ ഒക്കെയോ തിരയടിക്കുക ആയിരുന്നു.

ജോസൂട്ടി ജോലിക്ക് ജോയിൻ ചെയ്തിട്ട് ഇപ്പോ നാല് ദിവസം കഴിഞ്ഞു. അവന്റെ സ്വഭാവവും പെരുമാറ്റവുമെല്ലാം പെട്ടെന്നുതന്നെ എല്ലാവരെയും അവനിലേക്കുപ്പിച്ചു. ഓഫീസിലെ ജോലികളും മറ്റും പെട്ടെന്നു തന്നെ അവൻ പടിച്ചെടുത്തു. ചുരുക്കംപറഞ്ഞാ ഈ നാല് ദിവസംകൊണ്ടുതന്നെ ജോസൂട്ടി ആ ഓഫീസിലെ എല്ലാവരുടെയും മനസ്സിൽ ഇടം നേടി. ഇപ്പോ ജോസൂട്ടി ബുള്ളറ്റിലാണ് ഓഫീസിലേക്ക് വരുന്നതും പോകുന്നതുമെല്ലാം.

അന്നൊരു വെള്ളിയാഴ്ചയായിരുന്നു. പതിവുപോലെ ജോസൂട്ടി ഓഫീസിലെത്തി. എല്ലാവരും വന്നിട്ടുണ്ട്. ഓടിനടന്നു പണിയെടുക്കുകയാണ് എല്ലാവരും. ജോസൂട്ടി നേരെ പോയത് രാധികയുടെ അടുത്തേക്കാണ്. എല്ലാവരുമായി കമ്പനി ആണേലും രാധിക ചേച്ചിയുമായി അവൻ ഒത്തിരി അടുത്തിരുന്നു. അച്ഛനോ അമ്മയോ സഹോദരങ്ങളോ ഇല്ലാത്ത ജോസൂട്ടിക്ക് രാധിക ഒത്തിരി അടുത്ത് ഇടപഴുകാൻ തുടങ്ങിയപ്പോ ഒത്തിരി സന്തോഷമാണുണ്ടായത്. പലപ്പോഴും രാധിക നൽകുന്ന സ്നേഹവും കെയറിങ്ങും അവന്റെ മനസ്സിൽ അവൾക്കൊരു ചേച്ചിയുടെ പരിവേഷം നൽകി. എന്നും വൈകിട്ട് രാധിക അവനെ വിളിക്കുമായിരുന്നു, അവന്റെ കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കും.

ഇതൊക്കെയാണേലും രാധികയുടെ കടഞ്ഞെടുത്ത ശരീരം, അതിന്റെ സൗന്ദര്യം അവന്റെ മനസ്സിൽ ചിലപ്പോഴെങ്കിലും മനുഷ്യസഹജമായ ലൈംകീക ചിന്തകളിലേക്കും നൈച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അതൊക്കെയും അവൻ തന്റെ മനസ്സിൽ അടിച്ചമർത്തി വച്ചു.

രാധിക ജോസൂട്ടിയെ കണ്ടപ്പോ ഒന്ന് ചിരിച്ചു.

"എന്നാ ചേച്ചി... എല്ലാവരും ഇങ്ങനെ തിരക്കിട്ടു പണിയെടുക്കുന്നു. എന്നത് സംഭവം.." അവൻ മനസിലാകാത്തപോലെ ചോതിച്ചു.

"ഇന്നാ പൂലാൻദേവി ഓഡിറ്റിംഗിന് വരും. ആ ഡയാന രാജകുമാരി. എല്ലാം ഓക്കെ ആണേൽത്തന്നെ ചുമ്മാ കലിപ്പിക്കും. ഇനി അങ്ങനെ അല്ലെങ്കിലുള്ള കാര്യം പറയാനോ.. അതുകൊണ്ട് എല്ലാം ഒക്കെ ആക്കുവായിരുന്നു. ഏകദേശം റെഡി ആയി..."

രാധിക ചില ഫയൽസ് കയ്യിലെടുത്തുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

"അതിനു നിങ്ങൾക്കെല്ലാം അവരെ അത്രയ്ക്ക് പേടിയാണോ" ജോസൂട്ടി കൗതുകത്തോടെ ചോദിച്ചു.

"അങ്ങനല്ല, എന്തായാലും നമ്മുടെ മുതലാളിച്ച് അല്ലെ. നമ്മളൊക്കെ ഇതുകൊണ്ട് ജീവിക്കുന്നവരാ. അപ്പോ ചെറുതായി പേടിക്കണം. അതൊരു വ്യത്തി രാക്ഷസിയും കൂടിയ. ജോസൂട്ടിയുടെ ക്യാബിൻ എല്ലാം ഒന്ന് ക്ലീൻ ചെയ്ത വെച്ചോ..." അവർ പറഞ്ഞു നിർത്തി.

"അതിനു മറുപടിയായി അവനൊന്നു ചിരിക്കുക മാത്രം ചെയ്തു. ജോസൂട്ടിയും അതുപോലായിരുന്നു. അവന്റെ ചുറ്റുപാടും എല്ലാം വളരെ ക്ലീൻ ആയിരിക്കും. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ അമ്മമാർ ചെറുപ്പം മുതലേ അവനെ അതൊക്കെ ശീലിപ്പിച്ചിരുന്നു.

പെട്ടെന്ന് രാധിക ടേബിളിൽ താഴത്തെ ഫയൽ എടുക്കാനായി ഒന്ന് കുനിഞ്ഞു. ജോസൂട്ടിയുടെ കണ്ണുകൾ ആ കാഴ്ച കണ്ട് തുറിച്ചുനിന്നു. ഇറക്കി വെട്ടിയ ബ്ലൂസിനുള്ളിൽ നിന്നും വെളുത്ത സുന്ദരമായ മുലകൾ പകുതിയും വെളിയിൽ ആയിരുന്നു. അവൻ പോലും അറിയാതെ അവന്റെ വായ തുറന്നുപോയി. അവന്റെ തൊണ്ടയിലെ ഉമിനീർ വറ്റി. തന്നിൽ മറ്റൊരാളെയോ ഭാവങ്ങൾ ഉടലെടുക്കുന്നത് അവൻ അറിഞ്ഞു. ഇതുവരെ തനിക്കു പരിചിതമല്ലാത്ത, താൻ അനുഭവിക്കാത്ത ചില വികാരങ്ങൾ. അവൻ വളർന്ന ചുറ്റുപാടുകളും അവനെ നമ്മനിറഞ്ഞ സാഹചര്യങ്ങളും കൊണ്ടായിരിക്കാം, അവന്റെ ഉള്ളിലെ മനഃസാക്ഷിയുടെ സ്വരം വളരെ കരുത്തുറ്റതായിരുന്നു. അത് അവനെ ആ നോട്ടത്തിൽനിന്നും ദൃഷ്ടി മാറ്റാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അവൻ കണ്ണുകൾ മാറ്റി. രാധിക അപ്പോഴേക്കും നിവർന്നു നിന്നിരുന്നു.

ജോസൂട്ടി പിന്നെയൊന്നും ചോദിക്കാതെ അവന്റെ ക്യാബിനിലേക്ക് പോയി. പെട്ടെന്ന് ജോസൂട്ടിയുടെ ഭാവം മാറിയതും അകത്തേക്ക് പോയതും കണ്ടപ്പോ രാധികയുടെ മുഖത്ത് ഒരു ചിരി വിടർന്നു.

തന്റെ ക്യാബിനിലെത്തി കസേരയിൽ ഇരിക്കുമ്പോഴും ജോസൂട്ടിയുടെ മനസ്സ് കലുഷിതമായിരുന്നു.

"രാധിക ചേച്ചി ഇപ്പോ തനക്ക് ആരൊക്കെയോ ആണ്. തന്റെ കൂടപ്പിറപ്പിനെ പോലെ. അവരെക്കുറിച്ചു മോശമായി ചിന്തിക്കരുത്." അവന്റെ മനസാക്ഷി മന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവൻ മനസ്സിൽ ഉറപ്പിച്ചു. ഞാനൊരിക്കലും മറ്റൊരാളുടെ നാശത്തിനും അവരുടെ ദോഷത്തിനും കാരണമാവരുത്.

അവൻ എല്ലാം മറന്നു അവന്റെ ജോലികളിൽ വ്യാഭൃതനായി.

കുറച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ഡയാന എത്തിച്ചേർന്നു. ടൈം ആയുളള ഒരു ജീനും അതിനുചേർന്ന ഇറക്കമുളള ഒരു ടോപ്പുമാണ് വേഷം. അവളുടെ ശരീരഘടന അതിൽ വ്യക്തമാണ്. ശരിക്കും അവളൊരു ആധുനിക ദേവതയെ പോലെ തോന്നിച്ചു.

ഡയാന എം ഡിയുടെ ഓഫീസ് റൂമിലേക്ക് കയറി. ശരത്തും പുറകെ കുറച്ചു ഫയൽസുമായി കയറി. ഡയാന വലിയ ആ ചെയറിൽ ഇരുന്നു.

"ശരത് ഇരിക്കൂ.." അവൾ മുന്നിലുളള ചെയറിലേക്ക് നോക്കി ശരത്തിനോടായി പറഞ്ഞു. അവൾ അങ്ങനെ ആയിരുന്നു. എല്ലാവരെയും പേരാണ് വിളിക്കുക. ആരുടേയും പ്രായം അവൾ കണക്കിലെടുത്തിരുന്നില്ല.

ശരത് ഭവ്യതയോടെ ചെയറിൽ ഇരുന്നു.

"കഴിഞ്ഞ ആഴ്ചത്തെ നമ്മുടെ എക്സ്പോർട്ടഡ് ഐറ്റംസിന്റെ ഡാറ്റസ് ഒക്കെ പെർഫെക്റ്റ് അല്ലെ."

അവൾ ഗൗരവത്തോടെ ചോതിച്ചു.

"ഒക്കെ ഓക്കെ ആണ് മാം... ഞാൻ എല്ലാം ചെയ്ത് ചെയ്തതാണ്." ശരത് വിനയത്തോടെ മറുപടി നൽകിക്കൊണ്ട് ഫയൽ ഡയാനയെ ഏൽപ്പിച്ചു. അവൾ അത് തുറന്നു നോക്കി ചെയ്ത് ചെയ്യാൻ ആരംഭിച്ചു.

"പുതിയ അസിസ്റ്റന്റ് എങ്ങനെ..." അവൾ ഫയൽ നോക്കിക്കൊണ്ട് ചോതിച്ചു.

"ജോസൂട്ടി കൊള്ളാം മാം..നല്ല ആത്മാർഥത ഉണ്ട്. വർക്കാനേലും എല്ലാം പെട്ടെന്ന് തന്നെ തീർക്കും." ശരത് അല്പം ജോസൂട്ടിയെ പൊക്കിത്തന്നെ മറുപടി പറഞ്ഞു.

ഡയാന ഒന്നു മൂളുക മാത്രം ചെയ്തു.

"ശരത് ഒരുകാര്യം ചെയ്യൂ.. ജോസിനോട് വരാൻ പറ..." അതുകേക്കേണ്ട താമസം. ശരത് രക്ഷപെട്ടല്ലോ എന്ന മുഖഭാവത്തോടെ പുറത്തേക്ക് വന്നു. നേരെ ജോസൂട്ടിയുടെ കാബിനിൽ കയറി.

ശരത്: ജോസൂട്ടി...പുതന വിളിക്കുന്നുണ്ട്.. ശരത് പതുക്കെ പറഞ്ഞു.

ജോസൂട്ടി: എന്നേലും കുഴപ്പമുണ്ടോ ശരത്തേട്ട. "

ജോസൂട്ടി അല്പം പേടിയോടെ ചോതിച്ചു.

ശരത്: ഏയ്...ഇന്ന് എന്തോ..കുഴപ്പമില്ല. കുറ്റങ്ങളൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. എന്തായാലും നീ ചെയ്തു. എപ്പഴാ ആ പുലാൻ ദേവിയുടെ നിറം മാറുന്നത് എന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. "

ശരത് അതും പറഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു നടന്നു. ജോസൂട്ടി പോകാനായി എഴുന്നേറ്റു.

ജോസൂട്ടി എം ഡി യുടെ കാബിനിൽ എത്തി പതുക്കെ ഡോർ അകത്തേക്ക് തുറന്നു.

"മെയ് ഐ കം ഇൻ മാഡം.."

ജോസൂട്ടി വിനയത്തോടെ ചോതിച്ചു..

"എസ്, കം ഇൻ..."

അവളുടെ സുന്ദരവും എന്നാൽ ഗൗരവപൂർണ്ണവുമായ ശബ്ദമുണ്ടെന്നു. ജോസൂട്ടി അകത്തേക്ക് പ്രവേശിച്ചു. തനിക്കു് ആദ്യം അവരെ കണ്ടപ്പോലുള്ള അനുഭവം ഉണ്ടാകാരുതെന്നു അവൻ മനസ്സിൽ ഉറപ്പിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് മുഖത്തൊരു പുഞ്ചിരി വിടർത്തിയാണ് അവൻ അകത്തു കടന്നത്. മനസിനെ അവൻ കടിഞ്ഞാണിട്ടു നിർത്തി. അവളുടെ സൗന്ദര്യവും അടിച്ചിരിക്കുന്ന വിലകൂടിയ പേർഷ്യമിന്റെ മാദക ഗന്ധവും അവന്റെ മനസിനെ ചെറുതായി ഇളക്കാതിരുന്നില്ല. എന്നാലും അവൻ അതിനെ നിയന്ത്രിച്ചു.

ഡയാന:ജോസ് അല്ലെ...

ജോസൂട്ടി: അതെ മാഡം..

ഡയാന: ജോസ് ഇരിക്കൂ..

ജോസൂട്ടി: കുഴപ്പമില്ല മാഡം. ഞാൻ ഇവിടെ നിന്നോളാം. "അവൻ അല്പം വിനയത്തോടെ പറഞ്ഞു.

ഡയാന...: മ്... വർക്കിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഞാൻ വളരെ സ്ട്രിക്ട് ആണ്. അതിൽ ഒരുത്തരത്തിലുമുള്ള കോംപ്രൈമിസ് ഉം ഇല്ല..

ജോസൂട്ടി: എനിക്കറിയാം മാഡം. തീർച്ചയായും ആത്മാർത്ഥമായി തന്നെ എന്റെ ഡ്യൂട്ടി ഞാൻ ചെയ്യുന്നതായിരിക്കും.

ഡയാന: പിന്നെ പപ്പക്ക് നിന്നോടൊരു സ്നേഹകൂടുതൽ ഉണ്ട് എന്നൊരു തോന്നൽ നിനക്കുണ്ടോ..ഉണ്ടെൽ അതുവേണ്ട. എനിക്ക് തോന്നാത്തത് പപ്പക്ക് തോന്നിയിട്ടു കാര്യവുമില്ല."

അവൾ ഗൗരവത്തോടെ പറഞ്ഞു..

ജോസൂട്ടി: ഒരിക്കലും ഞാൻ അങ്ങനൊന്നും ചിന്തിക്കുന്നില്ല മാഡം. ഇപ്പോ തന്നെ ഫെർണാണ്ടസ് സാറും മാഡവുമൊക്കെ എനിക്കുതന്ന സഹായങ്ങൾ ഒരുപാടാണ്. ഇതിൽകൂടുതലൊന്നും ഞാൻ ഒരിക്കലും ആഗ്രഹിക്കാൻ പാടില്ല..."

ജോസൂട്ടി താഴ്മയോടെ പറഞ്ഞു.

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net
ഡയാന: മ്... യു മെയ് ഗോ നു...

"ശരി മാഡം" എന്നും പറഞ്ഞ ജോസൂട്ടി ഒരു നല്ല പുഞ്ചിരിയും സമ്മാനിച്ചാണ് പുറത്തേക്ക് നടന്നത്. മറുപടിയായി തിരിച്ചൊരു പുഞ്ചിരി കൊടുക്കുവാൻ അവൾ ഉദ്ദേശിച്ചില്ലെങ്കിലും അറിയാതെ തന്നെ ഡയാനയുടെ മുഖത്തു ഒരു പുഞ്ചിരി വിടർന്നു. അത് ജോസൂട്ടിയുടെ പുഞ്ചിരിയുടെ മാസ് മരിക സൗന്ദര്യത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമായിരുന്നു.

ദിവസങ്ങൾ കോഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ഓരോ ദിവസം ചെല്ലുംതോറും ജോസൂട്ടി എല്ലാവർക്കും പ്രിയപ്പെട്ടവനായി മാറി. രാധിക അവന്റെ സ്വന്തം ചേച്ചിയായി തന്നെ അവനു മാറി. അവന്റെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും പങ്കുവയ്ക്കാൻ കഴിയുന്ന അവന്റെ കൂടപ്പിറപ്പിനെ പോലെ. പക്ഷെ രാധികയെ കുറിച്ച് അവനു ഒന്നും അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവൻ ചോദിച്ചതുമില്ല. ഇടയ്ക്കിടെ ഫെർണാണ്ടസ് സാറുമായുള്ള ഇടപഴകലും സംസാരവുമൊക്കെ ആയപ്പോൾ സാറിനും അവനെ ഒത്തിരി കാര്യമായി മാറി. ഇപ്പോ ഡയാനയുമായി മാത്രമേ കുറച്ചു ആകലമുള്ളൂ. എങ്കിലും അവൾ ഓഡിറ്റിങ്ങിന് വരുമ്പോ, ജോസൂട്ടിയെ കാണുംമ്പോ,, അവൻ പുഞ്ചിരിക്കുമ്പോ, അറിയാതെ അവളും പുഞ്ചിരിക്കുമായിരുന്നു. ഡയാനയുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് അങ്ങനൊരു മാറ്റം തന്നെ എല്ലാവർക്കും അവിശ്വസനീയമായിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം. വൈകിട്ട് 7.30 അയി കാണും. ജോസൂട്ടി തന്റെ റൂമിൽ പഴയ ഒരു നോവലും വായിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്നാണ് അവന്റെ ഫോൺ റിങ് ചെയ്തത്. നോക്കിയപ്പോ രാധിക ചേച്ചി ആയിരുന്നു. അവൻ പെട്ടെന്ന് തന്നെ കാൾ അറ്റൻഡ് ചെയ്തു.

"ഹലോ..രാധിക ചേച്ചി. എന്ന ഉണ്ട് . പറ..."

"ഡാ കൂട്ടാ ജോസൂട്ടി..ഒരു സഹായം ചെയ്യൂ. ഞാനിപ്പോ ടൗണിലാ. ഇവിടെ ഓട്ടോക്കാരും ടാക്സിക്കാരും മിന്നൽപണിമുടക്ക്. ഞാനും പൊന്നൂസുമുണ്ട്. രാത്രിയുമായി. നീയൊന്നു നിന്റെ ബൈക്കുമായി വാ." രാധിക പറഞ്ഞു നിർത്തി.

"അവർ പ്രശ്നമുണ്ടാക്കുന്നുണ്ടോ". ഞാൻ അല്പം ആശങ്കയോടെ ചോദിച്ചു.

"മറ്റു പ്രശ്നങ്ങളൊന്നുമില്ല. പ്രൈവറ്റ് വാഹനങ്ങൾ ഓടാൻ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. നീ ഒന്ന് വാടാ ചക്കരെ." രാധിക സ്നേഹത്തോടെ പറഞ്ഞു.

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net

"നിങ്ങൾ അവിടെ തന്നെ നിക്ക്. ഞാനിപ്പോ വരാം." ഇതും പറഞ്ഞ ജോസൂട്ടി ഫോൺ കട്ട് ചെയ്തു.

പെട്ടെന്ന് തന്നെ ജോസൂട്ടി ഡ്രസ്സ് മാറി പോകാൻ തയ്യാറായി. രാധിക ചേച്ചി പൊന്നൂസിനെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞത് അവൻ ഓർത്തു. രാധിക ചേച്ചിയുടെ കുഞ്ഞാമന. 5 വയസാണ് പ്രായം. രാധിക ചേച്ചി ജീവിക്കുന്നത് അവൾക്കു വേണ്ടി മാത്രമാണ് എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കൂടുതലായൊന്നും തന്നോട് പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

അവൻ റൂമും പൂട്ടി ഇറങ്ങി. ബുള്ളറ്റും എടുത്ത് പെട്ടെന്ന് തന്നെ പോയി. രാധികയെ വിളിച്ചു ലൊക്കേഷൻ മനസിലാക്കി അവൻ അവരുടെ അടുത്ത എത്തിച്ചേർന്നു. രാധിക അവനെ കണ്ടു കൈ വീശി കാണിച്ചു. അവൻ അവരുടെ അടുത്തേക്ക് ചെന്നു. രാധിക ഒരു സാരിയാണ് ഉടുത്തിരുന്നത്. അതിൽ അവളുടെ സൗന്ദര്യം എടുത്തുകാണിച്ചു. അപ്പോഴാണ് അവളുടെ അടുത്ത സാരിയുടെ മറവിൽ ഉളിച്ചിരിക്കുന്ന ആ 5 വയസുകാരിയെ അവൻ കാണുന്നത്. ഒരു മാലാഖയെ പോലെ ഒരു കുഞ്ഞു പൈതൽ. അമ്മയെപ്പോലെ തന്നെ, അവൻ ഓർത്തു.

"ഇതാണോ ചേച്ചിയുടെ പൊന്നൂസ്"..അവൻ ആ കുഞ്ഞിനെ നോക്കി പറഞ്ഞു.

"അതെ . എന്റെ എല്ലാം എല്ലാം ആയ തങ്കക്കുടം."

അവൾ ആ കുഞ്ഞിനെ എടുത്ത് ചുംബിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

ജോസൂട്ടി ആ കുഞ്ഞിനെ നോക്കി മനോഹരമായി ഒന്ന് ചിരിച്ചു.

"എന്നാ പൊന്നൂസിനെ പേര്.." അവൻ ആ കുഞ്ഞിന്റെ കവിളിൽ തലോടികൊണ്ടു ചോതിച്ചു.

പൊന്നൂസ് അപ്പോഴേക്കും നാണിച്ചു ചിരിച്ചുകൊണ്ട് രാധികയുടെ തോളിൽ തിരിഞ്ഞിരുന്നു.

"അയ്യേ..ഇങ്ങാനാണോ അമ്മയുടെ പൊന്നൂസ്. അങ്കിളിനോട് പേര് പറ.."രാധിക അവളെ തിരിച്ചു നിർത്തിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

"ആലീസ്"... അവൾ ആ കുഞ്ഞിനു സൗണ്ടുകൊണ്ടു നാണത്തോടെ പറഞ്ഞു.

ഒരുനിമിഷം ജോസൂട്ടിയുടെ മനസിലൂടെ രാധിക, ആലീസ് എന്ന പേരുകൾ കടന്നുപോയി. ഒരു പൊരുതമില്ലായ്മ.. ഒരുപാട് ചോദ്യങ്ങൾ അവന്റെ ഉള്ളിൽ നിറഞ്ഞു. രാധികയെ കുറിച്ച അധികമൊന്നും അറിയാത്തതുകൊണ്ടാവാം. അവൻ അത് പുറത്തുകാണിച്ചില്ല.

"നമ്മുക്ക് പൊന്നൂസ് മതി. ആലീസ് അവിടെ കിടക്കട്ടെ. പൊന്നൂസ് വന്നേ..നമ്മുക്ക് മിടായി മേടിക്കാം."ജോസൂട്ടി പൊന്നൂസിനെ നേരെ കൈകൾ നീട്ടിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

കേക്കേണ്ട താമസം. ആ കുഞ്ഞു ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അവന്റെ കൈകളിലേക്ക് വീണു. ഇതുകണ്ട രാധിക ശരിക്കും അമ്പരന്നു.

"നിനക്കിപ്പോ അമ്മയെ വേണ്ടേ..വേറെ ആരുവിളിച്ചാലും അമ്മയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നവളെ ഇപ്പോ ചാടിപോയെ. ജോസൂട്ടിയെ അവൾക്ക് വല്ലാതെ പിടിച്ചു എന്ന് തോന്നുന്നു." രാധിക അല്പം അമ്പരപ്പോടെ പറഞ്ഞു.

"പിന്നല്ലാതെ. ഞങ്ങളാ ഇപ്പോ ഏറ്റവും നല്ല കൂട്ട് അല്ലെ പൊന്നൂസ്...."അവൻ ആ കുഞ്ഞിനെ കൈകളിൽ എടുത്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

അതിനു ശിശു സഹജമായ ഒരു ഓമന പുഞ്ചിരിയോടെ ആ കുഞ്ഞു തലയാട്ടി അവന്റെ കഴുത്തിലൂടെ കൈയിട്ടിരുന്നു.

"ഞങ്ങളിപ്പോ വരാം ചേച്ചി" എന്നും പറഞ്ഞു അവർ അടുത്തുള്ള ഒരു ബേക്കറിയിൽ പോയി . തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ ആ കുഞ്ഞിന്റെ കൈകൾ നിറയെ ചോക്കലേറ്റ്സ് ആയിരുന്നു. രാധിക അതുമനോക്കി ഒന്ന് ചിരിക്കുക മാത്രം ചെയ്തു.

"പൊന്നൂസ് ഇവിടെ ഇരുന്നോ എന്നും പറഞ്ഞു അവൻ ആ കുഞ്ഞിനെ അവന്റെ ഫ്രണ്ടിലായി ഇരുത്തി. രാധിക പുറകിലും കയറി.

"എന്നാ പോവാം ചേച്ചി.." അവൻ അനുവാദത്തിനെന്നോണം രാതികയോടായി ചോതിച്ചു. അവൾ ഒന്ന് മൂളിക്കൊണ്ട അവന്റെ വയറിൽ കൈകൾ ചുറ്റി കോർത്തുപിടിച്ചു. അവൻ അതൊട്ടും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. ഇതുവരെ ആരുമായും ഇങ്ങനെ ഇരുന്നിട്ടില്ല. ഒരു പെണ്ണും ഇങ്ങനെ ചുറ്റിപിടിച്ചിരുന്നിട്ടില്ല. അവളുടെ ആ മുതു ശപർശനം അവന്റെ ഉള്ളിൽ ചില വേലിയേറ്റങ്ങൾക്ക് വഴി വെക്കുകയായിരുന്നു.

"തന്നെ പിടിച്ചിരിക്കുന്നത് തന്റെ രാധിക ചേച്ചിയാണ്. അവരെ കുറിച്ച് ഒരിക്കലും മോശമായി ചിന്തിക്കരുത് എന്ന് ഉറച്ച തീരുമാനമെടുത്തു അവൻ വണ്ടി മുന്നോട്ടെടുത്തു. പോകുന്ന വഴി രാധിക വഴി പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതിനപ്പുറം അവർ ഒന്നും തന്നെ സംസാരിച്ചില്ല. പക്ഷെ ഇടക്കിടക്ക് രാധികയുടെ മാർഡവമേറിയ മുലക്കുടങ്ങൾ അവന്റെ പുറത്തു നൃത്തം വെച്ചപ്പോ അവന്റെ മനസ് വീണ്ടും ഇളകി മറിയുന്നത് അവൻ അറിഞ്ഞു.

അവർ ചെന്നുനിന്നത് ചറ്റുമതിലോട് കൂടിയ ഒരു ഇടത്തരം വീട്ടിലാണ്. അവർ ചെന്നിറങ്ങേണ്ട താമസം. നല്ല മഴ പെയ്യാൻ തുടങ്ങി.

അവൻ പെട്ടെന്നുതന്നെ വണ്ടി അകത്തേക്ക് കയറ്റി സ്റ്റാണ്ടിലിട്ടു പൊന്നൂസിനെ എടുത്ത് തിണ്ണയിലേക്ക് കയറി. ആ കുഞ്ഞു നനയാതിരിക്കാൻ അവൻ അവളെ പൊതിഞ്ഞുപിടിച്ചിരുന്നു അവന്റെ കൈകൾ കൊണ്ട്.

രാധിക ബാഗിൽ നിന്നും താക്കോൽ എടുത്ത് കതക് തുറന്നു.

"അകത്തേക്ക് വാടാ.."അവൾ ജോസൂട്ടിയോടായി പറഞ്ഞു.

അവർ അകത്തു പ്രവേശിച്ചു.

"നീ ഇവിടിരിക്കൂ. ഞാൻ ഡ്രസ്സ് മാറി വരാം. പൊന്നൂസ് വാ".. രാധിക അതും പറഞ്ഞു പൊന്നൂസിനെയും വിളിച്ചു അകത്തേക്ക് പോയി. അവൻ വീടൊക്കെ ഒന്ന് നോക്കി. ചെറുതെങ്കിലും നന്നായി സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാം നല്ല വൃത്തിയായി അടുക്കി പെറുക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു.

അപ്പോഴാണ് ടേബിളിന് പുറത്തു ഒരു ഫോട്ടോ അവൻ കണ്ടത്. രാധികയും ഒരു സുന്ദരനായ യുവാവും അവരുടെ നടുക്കായി ഒരു ഓമന പെൺകുഞ്ഞും. രാധിക ചേച്ചി ആ ഫോട്ടോയിലും മനോഹരി തന്നെ. അത് പൊന്നൂസും പിന്നെ രാധികച്ചേച്ചിയുടെ ഭർത്താവും ആയിരിക്കും എന്ന് അവനു തോന്നി.

ആ ഫോട്ടോയിലേക്ക് നോക്കി നിന്നപ്പോഴാണ് രാധിക ചേച്ചി ഡ്രസ്സും മാറി വന്നത്. ഒരു മനോഹരമായ നൈറ്റി ആണ് വേഷം. അടുത്തുതന്നെ പൊന്നൂസും ഉണ്ട്. പൊന്നൂസ് ഓടി വന്നു ജോസൂട്ടിയുടെ മടിയിൽ കയറി ഇരുന്നു. അവൻ ആ ഫോട്ടോയിലേക്ക് നോക്കി നിന്നത് രാധിക ശ്രദ്ധിച്ചു.

"പൊന്നൂസ് ഡ്രസ്സ് ഒക്കെ മാറി പിന്നെയും സുന്ദരിയായല്ലോ"..അവൻ അവളെ മടിയിലിരുത്തികൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

"പൊന്നൂസിന് നിന്നെ ഒത്തിരി ഇഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.. ഇങ്ങനെ ആരോടും അടുക്കാത്തതാ." രാധിക പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട പറഞ്ഞു.

"നിങ്ങൾ ഇവിടറി. ഞാൻ പോയി ഫുഡ് ഒന്ന് റെഡി ആകട്ടെ." രാധിക അതും പറഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു നടക്കാൻ തുടങ്ങി.

"അയ്യോ ചേച്ചി . എനിക്ക് പോണം.. നിങ്ങൾ കഴിച്ചു കിടക്കൂ.."ജോസൂട്ടി പെട്ടെന്ന് പറഞ്ഞു..

"പിന്നെ...നിനക്കീ മഴയത്തു പോയിട്ട് മല മറിക്കാനുണ്ടല്ലോ... അവിടറി ചെക്കാ..ആധ്യായിട്ടല്ലേ ഇവിടെ വരുണേ. അപ്പോ എന്നേലും കഴിച്ചിട്ട് പോയാ മതി. എല്ലാം റെഡി ആ.. ഒന്ന് ചൂടാക്കിയാ മതി." ജോസൂട്ടി മറുത്തൊന്നും പറയുന്നതിന് മുമ്പേ രാധിക അകത്തേക്ക് പോയിരുന്നു.

പൊന്നൂസ് പോയി ടി വി ഓൺ ചെയ്ത് കാർട്ടൂൺ ചാനലും വച്ച് വീണ്ടും ജോസൂട്ടിയുടെ മടിയിൽ വന്നിരുന്നു. അവൻ ആ കുഞ്ഞിന്റേ മുടിയിഴകളിൽ വാത്സല്യത്തോടെ തലോടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കുറച്ചു സമയം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും രാധിക ഫുഡ് റെഡിയാക്കി ടേബിളിൽ ഒരുകി വെച്ചു.

"വാടാ...റെഡി ആയി.പൊന്നൂസ് മോള് ഓടി വാ..അമ്മ മാമം തരാം..."രാധിക അവരോടായി വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. ജോസൂട്ടി പൊന്നൂസിനെയും കയ്യിലെടുത്തു അകത്തേക്ക് പോയി.

"പൊന്നൂസ് വാ...അമ്മ വാരിതരാം..."രാധിക പൊന്നൂസിനെ വിളിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"വേണ്ട...എനിക്ക് അങ്കിൾ വാരിതന്നാ മതി..."ആ കുഞ്ഞു ജോസൂട്ടിയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

"അങ്കിളിനും മാമം ഉണ്ണുണ്ടേ മോളെ..മോൾക്ക് അമ്മ വാരിതരാം.."രാധിക വീണ്ടും പറഞ്ഞു..

"വേണ്ട ചേച്ചി. പൊന്നൂസിന് ഇന്ന് ഞാൻ വാരിക്കൊടുത്തോളാം. ചേച്ചി അവിടീരുന്നൂ കഴിച്ചോ.."ജോസൂട്ടി കസേരയിൽ ഇരുന്നു പൊന്നൂസിനെ മടിയിലേക്ക് ഇരുത്തിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

"മ്.. എന്നാലും ഇതിത്തിരി അതിശയം തന്നെയാ.. വേറെ ഒരാളുടെയും കൂടെ പോകാത്ത പെണ്ണാ.."

"അല്ല, ചേച്ചിയും മോളും ഒറ്റക്കല്ലേ ഇവിടെ. അപ്പൊ ഓഫീസിൽ വരുമ്പോ ചിലപ്പോഴെങ്കിലും ഇവൾ തനിച്ചാവില്ലേ." ജോസൂട്ടി സംശയത്തോടെ ചോതിച്ചു.

"മ്... മിക്കവാറും ദിവസങ്ങളിൽ ഇവളെ ക്ലാസ്സിൽ ആക്കിയിട്ടു ഞാൻ ജോലിക്ക് വരും. തിരിച്ചു വരുമ്പോ ഇവളെ കൂട്ടും. ക്ലാസ്സില്ലാത്തപ്പോ ഇവിടുത് ഒരു സൈനു താത്ത ഉണ്ട്. ഞങ്ങൾക്ക് ആകെ ഉള്ളൊരു സഹായമാ. അവിടെ ആക്കും. അവിടെ വേറെ പിള്ളേരുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇവൾ അവിടെ നിന്നോളും.." രാധിക പറഞ്ഞു നിർത്തി.

എന്നാ ചേച്ചിക്ക് ഇവളെ ഓഫീസിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നുകൂടെ."

"അവിടെ കൊണ്ടുവന്നാ ഒരു പണിയും നടക്കില്ല..അതുകൊണ്ടാ" രാധിക ഒരു നെടുവീർപ്പോടെ പറഞ്ഞു.

"ഇനി ചേച്ചി ക്ലാസ്സില്ലാത്തപ്പോ ഇവളെ അങ്ങോട്ട് കൊണ്ടുവാ. ഞാൻ നോക്കിക്കൊള്ളാം പൊന്നൂസിനെ." അത്രേം പറഞ്ഞു അവൻ പൊന്നൂസിനെ നോക്കി പറഞ്ഞു."പൊന്നൂസ് ഇനി ക്ലാസ് ഇല്ലാത്തപ്പോ അമ്മന്റെ കൂടെ അങ്കിളിന്റെ അടുത്തേക്ക് പോർട്ടോ."

അതിനുത്തരമായി ആ കുഞ്ഞു ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അവന്റെ കവിളിൽ ഒരുമ്മ കൊടുത്തു.

അവർ കഴിച്ചു തീർന്നു. ജോസൂട്ടി ഹാളിൽ വന്നു ഒരു സോഫയിൽ ഇരുന്നു . പൊന്നൂസിനെ കഴുകിച്ച ശേഷം രാധികയും അവളെ കൂട്ടി അങ്ങോട്ട് വന്നു.

"പൊന്നൂസിന് ഉറക്കം വരുന്നില്ലേ.. വാ ... അമ്മ ഉറക്കാം.."

"വേണ്ട... അങ്കിൾ ഉറക്കിയാ മതി.." അതിനും അവൾക്ക് ജോസൂട്ടിയെ മതി. പൊന്നൂസ് ഓടിവന്നു ജോസൂട്ടിയുടെ മടിയിൽ കയറി തോളിൽ ചാരി കിടന്നു.

"വാ...അമ്മ പാട്ടു പാടി തരാം.." രാധിക പിന്നെയും വിളിച്ചു.

"വേണ്ട..ഇന്ന് അങ്കിൾ പാടിയാ മതി." അതും പറഞ്ഞു ജോസൂട്ടിയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി. "പൊന്നൂസിന് അങ്കിൾ പാട്ട് പാടിത്താ..."

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net
ജോസൂട്ടിക്ക് ആ കുഞ്ഞി മുഖത്തേക്ക് നോക്കി ഇല്ല എന്ന് പറയാൻ പറ്റുമായിരുന്നില്ല.

"മോളേ കണ്ണടച്ചോ..അങ്കിൾ പാടിത്തരാം.."

ജോസൂട്ടി ആ കുഞ്ഞിന്റെ തലയിൽ തലോടി പാടിതുടങ്ങി. അവനു ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട പാട്ടുകളിൽ ഒന്നായ മഴത്തുള്ളിക്കിലുക്കത്തിലെ തേരിറങ്ങും മുഖിലേ... എന്ന പാട്ടാണ് അവൻ പാടിയത്.

"തേരിറങ്ങും മുഖിലേ.. മഴ തൂവലോന്നു തരുമോ..നോവലിഞ്ഞ മിഴിയിൽ..ഒരു സ്നേഹനിദ്രയെഴുതാൻ...." അവൻ ആ പാട്ടു പകുതിയോളം പാടി...അവന്റെ പാട്ടിൽ ലയിച്ചു പ്രകൃതി പോലും ഒരുനിമിഷം മൗനമായി. ചീവീടുകൾ പോലും നിശ്ശബ്ദതരായി ആ സമയത്തു.

രാധിക അത്ഭുതമൂറുന്ന കണ്ണുകളുമായി ജോസൂട്ടിയെ നോക്കി നിക്കുവായിരുന്നു. അവൾക്ക് അതൊരു പുതിയ അറിവായിരുന്നു. ജോസൂട്ടിയുടെ സംഗീതം, അതിന്റെ മാസ് മരികത..അവളെ ശരിക്കും അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. അവൾ പൊന്നൂസിനെ നോക്കി. അവൾ ശരിക്കും കണ്ണുകളടച്ചു

ശാന്തമായ നിദ്രയിലേക്ക് വീണിരുന്നു. ഒരുനിമിഷം ജോസൂട്ടിയുടെ നെഞ്ചിൽ ചാഞ്ഞുറങ്ങുന്ന പൊന്നൂസിനെ കണ്ടപ്പോൾ രാധികയുടെ കണ്ണുകളിൽ കണ്ണീരുറവ പൊട്ടി. അവൾ കണ്ണുകൾ തുടച്ചു ജോസൂട്ടിയുടെ കൈകളിൽ നിന്നും കുഞ്ഞിനെ വാങ്ങി അകത്തു കൊണ്ടുപോയി കിടത്തി. വീണ്ടും അവൾ സോഫയിൽ ജോസൂട്ടിയുടെ എതിരെ വന്നിരുന്നു. അപ്പോഴും അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു.

"എന്താ ചേച്ചി.. കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നെ...എന്നാ പറിയെ.." ജോസൂട്ടി ഒന്നും മനസിലാകാതെ ചോതിച്ചു.

"ഞാൻ എന്തൊക്കെയോ ആലോചിച്ചുപോയി. എന്റെ ജീവിതം ഇപ്പൊ ഒരുപാട് പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് നടുവിലാ ജോസൂട്ടി. നിനക്കറിയില്ല ഒന്നും. ഇപ്പൊ എനിക്കതുപറയാൻ നീ മാത്രേ ഉള്ളൂ ജോസൂട്ടി"...രാധിക അത് പറഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ശരിക്കും വിതുമ്പി പോയിരുന്നു.

ജോസൂട്ടിക്കത്തുകണ്ടപ്പോ സഹിക്കാനായില്ല. അവൻ എഴുന്നേറ്റു വന്നു അവളുടെ മുഖം അവന്റെ കൈകളിൽ കോരി എടുത്തു. എന്നിട്ടാ കണ്ണുനീർ അവന്റെ വിരലുകൾ കൊണ്ടുവാൻ തുടച്ചുമാറ്റി.

"ചേച്ചിയെന്തിനാ കാരയുന്നെ. ഞാനില്ലേ ഇവിടെ . എന്നോട് പറ എന്നാ പ്രശ്നമെന്ന്. ഞാനുണ്ടാവും ചേച്ചിയുടെ കൂടെ." അവൻ അവളെ സമാധാനിപ്പിച്ചുകൊണ്ട പറഞ്ഞു.

രാധിക കണ്ണുകൾ തുടച്ചുകൊണ്ടു എഴുന്നേറ്റു. എന്നിട്ട് പറയാൻ ആരംഭിച്ചു.

"ഞാൻ നല്ല സാമ്പതികമുള്ള ഒരു മേനോൻ കുടുംബത്തിലാ ജനിച്ചത്. ഡിഗ്രി ചെയ്യുമ്പോഴായിരുന്നു ഞാൻ എന്റെ ജേക്കബ്ബ് ഇച്ഛായനെ കാണുന്നത്. വളരെ പെട്ടെന്ന് തന്നെ ഞങ്ങൾ പ്രണയത്തിലായി. രണ്ടു മതങ്ങൾ ആയിരുന്നതുകൊണ്ട ഞങ്ങളുടെ വീട്ടുകാർ ഒരിക്കലും ഇതിനു സമ്മതിക്കില്ല എന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയാമായിരുന്നു. എന്നാലും ഞങ്ങൾ പ്രണയിച്ചു. കല്യാണ പ്രായമായപ്പോൾ വിചാരിച്ചിരുന്നപോലെ തന്നെ രണ്ടുപേരുടെയും വീട്ടുകാർ സമ്മതിച്ചില്ല. അവസാനം ഞങ്ങൾ ആരുമറിയാതെ വിവാഹം രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു. രണ്ടുപേരുടെയും വീട്ടുകാർ ഞങ്ങളെ എഴുതിത്തള്ളി. എന്നിരുന്നാലും ഞങ്ങൾ ഒത്തിരി സന്തോഷത്തോടെയാണ് ജീവിച്ചത്. എനിക്ക് ഒരു കുറവും ഇഹരായൻ വരുത്തിയിട്ടില്ല. പൊന്നൂസ് ജനിച്ചപ്പോ ഞങ്ങളുടെ ജീവിതം ശരിക്കും സ്വർഗ്ഗതുല്യമായിരുന്നു. ഇഹരായൻ ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട പേരായിരുന്നു ആലീസ്. ഇച്ഛായന്റെ പെങ്ങളുടെ പേരാണ് അത്. അതുകൊണ്ടാ പൊന്നൂസിന് ആലീസ് എന്ന പേരിട്ടത്. അവളുടെ മാമ്മോദീസയും ഞങ്ങൾ നടത്തിയതാ. ഇച്ഛായന്റെ ഇഷ്ടത്തിന് എനിക്ക് ഒരിക്കലും എതിരില്ലായിരുന്നു. പക്ഷെ എല്ലാം മാറിമാറിത്തത് പെട്ടെന്നായിരുന്നു. ഒരാക്സിഡന്റു. ഇഹരായൻ ഞങ്ങളെ വിട്ടു എന്നന്നേക്കുമായി പോയി. അവൾക്ക് 3 വയസുള്ളപ്പോളായിരുന്നു അത്.

ഞാനും മോളും ഒറ്റക്കായി. ആരും സഹായിക്കാനില്ലാതെ. ഒരുതുണ്ടു ഭൂമിയില്ലാ..ഒരു വീടില്ല...എങ്ങനെ ജീവിക്കും..ഒടുവിൽ ഇച്ഛായന്റെ ഒരു പരിജയക്കാരൻ വഴി കിട്ടിയതാണ് ഈ ജോലി. ഇത് വാടക വീടാണ്. ഞാനും മോളും ഇങ്ങനെ എത്രകാലം ജീവിക്കും. മറ്റൊരു കല്യാണത്തെ കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചതാ.. പക്ഷെ വന്നവരെല്ലാം നോക്കിയത് എന്റെ ശരീരത്തിലേക്കാ. എന്നെ മടുക്കുമ്പോ ചിലപ്പോ എന്റെ മോളി് , അവളുടെ ഭാവിയും തുലയും. ഇവിടെ തന്നെയുണ്ട് ഒരു തമിഴൻ. ഞാൻ പുറത്തുപോകുമ്പോഴും വരുമ്പോഴും മുന്നിൽ എവിടേലും നിന്ന് നോക്കും. അവനെ കാണുന്നതെ എനിക്കറപ്പാ.. അവന്റെ നോട്ടവും വല്ലാത്തതാ.. ഇവിടെ ഞാനും മോളും മാത്രം. എനിക്ക് പേടിയൊ ജോസൂട്ടി. അവനെങ്ങാനും രാത്രി ഇങ്ങോട്ട് കേറി വന്നാ ഞാനെന്നു ചെയ്യും. ഇപ്പോഴുള്ള അവന്റെ ഭാവങ്ങളൊക്കെ കണ്ടാ അവൻ എന്തൊക്കെയോ ഉറപ്പിച്ചുപോലെയാ...എനിക്കെല്ലാറെയും പേടിയൊ... ജോസൂട്ടിയെ കണ്ടപ്പോ.. മിണ്ടിയപ്പോ.. ജോസൂട്ടിയുടെ സ്വഭാവം അറിഞ്ഞപ്പോ...നീയെനിക്ക് ആരൊക്കെയോ ആണെന്ന് തോന്നിപ്പോയെടാ.."അതും പറഞ്ഞു രാധിക തേങ്ങി കരഞ്ഞു...

പെട്ടെന്നാണ് വീടിന്റെ കാലിങ് ബെൽ മുഴങ്ങിയത്. പെട്ടെന്ന് രണ്ടുപേരും ഞെട്ടിപ്പോയി. പിന്നെ സ്വബോധം വീണ്ടെടുത്ത് രാധിക ഡോറിന്റെ അടുത്തേക്ക് പോയി. ജോസൂട്ടി സോഫയിൽ ഇരുന്നു. അവൾ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ അവന്റെ മനസിലൂടെ ഒഴുകി നടക്കുവായിരുന്നു. ശരിക്കും രാധിക ചെച്ചിയുടെ ജീവിതം ഒത്തിരി വേദന നിറഞ്ഞതാണെന്നു അവനു തോന്നി.

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net
രാധിക വാതിൽ തുറന്നു. മുന്നിൽ നിൽക്കുന്ന ആളെ കണ്ടു അവളുടെ നാഡികൾ തളരുന്നതുപോലെ തോന്നി അവൾക്ക്. പേടിച്ചിരുന്നത് മുന്നിൽ വന്നു നിൽക്കുന്നു. ഇരുട്ടിന്റെ മറവിൽ നിന്നും അയാൾ വെളിച്ചത്തേക്ക് നീങ്ങി നിന്നു. അപ്പോഴും അവിടെ ഇരുട്ടാണെന്നു തോന്നി. അല്ല, അതയാളുടെ നിറമാണ്. ഇരുട്ടിന്റെ നിറം. ചവന്ന കണ്ണുകൾ. ചെറുതായി നര വന്ന മുടി. മുറുക്കാൻ ചവച്ചു ചുവന്ന പല്ലുകൾ. അതികം തടിച്ചതല്ലാത്ത എന്നാൽ മേലിഞ്ഞതുമല്ലാത്ത ശരീരം. മുണ്ടും പഴകിയ ഒരു ഷാർട്ടുമാണ് വേഷം. അതിന്റെ അഴുക്കു മണം അവിടെ അറിയുന്നുണ്ട്.അയാൾ ഒരു വഷളച്ചിരിയോടെ രാധികയെ നോക്കി.

"നാഗച്ചാമി" അവളുടെ അധരങ്ങൾ അറിയാതെ മന്ത്രിച്ചു.

"എന്നമ്മാ... സൗഖ്യമാ..."അവൻ വല്ലാത്തൊരു ചിരിയോടെ ചോതിച്ചു.

"നിനക്കെന്താ ഇവിടെ കാര്യം. പോ വേഗം..."അവൾ ധൈര്യം സംഭരിച്ചു പറഞ്ഞു.

"റൊമ്പ നാളാച്ചു ഉങ്കളെ നാൻ തനിയെ പാക്ക വിതുമ്പറെ..ഉന്നുടെ ഈ പുമേനി നാനോന്നു പാക്കട്ടുമാ..."അവൻ അല്പം മുന്നോട്ട് കേറിയാണ് അതുപറഞ്ഞത്.

രാധിക പേടിച്ചു പിന്നോട്ട് വെച്ച് പോയി.

അയാൾ കാമം നിറഞ്ഞ ചുവന്ന കണ്ണുകളുമായി മുന്നോട്ടുവന്നു. അയാളുടെ വ്യത്തിഹീനമായ കൈകൾ അവളുടെ നൈറ്റിയിലേക്ക് പിടിക്കാനായി നീങ്ങി.

പെട്ടെന്നാണ് അത് സംഭവിച്ചത്. ഒരലർച്ചയോടെ നാഗച്ചാമി മലർണ്ണാടിച്ചു വീണു. അത് ജോസൂട്ടിയുടെ കൈകളായിരുന്നുവെന്നു രാധിക തിരിച്ചറിഞ്ഞു. നിലത്തിവീണ നാഗാചാമിക്ക് കുറച്ചു സമയത്തേക്ക് ഒന്നും മനസിലായില്ല. ഒരു കൂടം വന്നു തലക്ക് വീണ പോലെ. ഏതൊക്കെയോ ഭാഗത്തുനിന്ന് കിളി പോയപോലെ.

"ഞാൻ നീ എവിടം വരെ പോകുമെന്ന് നോക്കുവായിരുന്നു. കള്ള പാണ്ടി...നിനക്കെന്റെ ചേച്ചിയുടെ ശരീരം വേണമല്ലേ.."ജോസൂട്ടി അതും പറഞ്ഞു നാഗാചാമിയുടെ കോളറിൽ പിടിച്ചു പൊക്കി. അരിശം മുത്ത ആ തമിഴൻ ജോസൂട്ടിയെ അടിക്കാനായി കൈ ഓങ്ങി. ജോസൂട്ടി അത് മനസിലാക്കി അവന്റെ കൈ തന്റെ വലതുകൈ കൊണ്ട് പിടിച്ചു കരണം നോക്കി ഓങ്ങി ഒന്ന് കൊടുത്തു. ആ ഒറ്റ അടിക്കുതന്നെ അവന്റെ വായിനും മൂക്കിനും ചോര വരാൻ തുടങ്ങി. പിന്നെ അവനെ പിടിച്ചു പുറത്തേക്ക് വലിച്ചെറുത്ത്. ഒരു പു പറിപ്പെട്ടിരുന്ന ലാഘവത്തോടെ.

"നിനക്ക് വേണ്ടത് ഇതൊന്നുമല്ല" എന്നും പറഞ്ഞു അവൻ നാഗാചാമിയുടെ സാമാനത്തിനു തന്നെ ശക്തമായൊരു ചവിട്ടു കൊടുത്തു. തമിഴന്റെ രണ്ടു കണ്ണുകളും തുറിച്ചു വെളിയിൽ വന്നു. കൈകൾ കൊണ്ട് അവന്റെ ആണ്ടിയും പൊത്തിപ്പിടിച്ചു അവിടീരുന്നുപോയി.

"ചേച്ചി.. അകത്തുപോയി ഇച്ചിരി മുളകുപൊടി എടുത്തു വാ..ഇവനിൽ പോരാ." ജോസൂട്ടി രാതികയോടായി പറഞ്ഞു. അവൾ ഈ ലോകത്തെങ്ങുമല്ലായിരുന്നു. ജോസൂട്ടി ശരിക്കും അവളെ അന്ധാളിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ ഒരു പാഞ്ച പാവമാണെന്നാണ് അവൾ കരുതിയത്. പക്ഷെ ജോസൂട്ടി എല്ലാം മാറ്റിയിരിക്കുന്നു.

"വേണ്ട ജോസൂട്ടി. അവനെ വിട്ടേക്ക്.." അവൾ പേടിയോടെ പറഞ്ഞു.

"ഇല്ല ചേച്ചി..ചേച്ചിയെ അവന്റെ കാമ കണ്ണുകൾ കൊണ്ടുനോക്കിയ അവന്റെ കണ്ണുകൾ ഇനി വേണ്ട..ചേച്ചി പോയി എടുത്തിട്ട് വാ.."

രാധിക പിന്നെ മറുത്തൊന്നും പറയാതെ ആകത്തുപോയി മുളകുപൊടിയുമായി വന്നു.

"ഒന്നും പണ്ണിടാതെ സാർ. നാണി ഊരെ കളമ്പി പോയിടാം സാർ."തമിഴൻ മലയാളവും തമിഴും കലർന്ന രീതിയിൽ പറഞ്ഞു.

" അതല്ലേലും നീ പോണം. നിന്നെ ഈ നാട്ടിലെന്നല്ല, കേരള സംസ്ഥാനത്തു കണ്ടാ ഉന്നുടെ അണ്ടി ചെത്തി ഞാൻ പട്ടിക്കിട്ടുകൊടുക്കും. എന്നാലും ഇതിനു നിനക്ക് ശിക്ഷ വേണം. അവൻ കൈകളിൽ അൽപ്പം മുളകുപൊടി എടുത്തു. നാഗച്ചാമി കൈ കൊണ്ട് മുഖം പൊത്തി. ജോസൂട്ടി കാലുകൊണ്ട് വയറിനു ഒരു തൊഴികൂടിക്കൊടുത്തു. അവൻ വേദന കൊണ്ട് കൈ വയറിൽ അമർത്തിപിടിച്ചു. ആ തക്കത്തിനു അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ മുളകുപൊടി വിതറി.

"അയ്യോ...അമ്മാ.."തമിഴൻ കണ്ണും പൊത്തി നിലവിളിച്ചു.

"ഓട്ഓ...നിന്നെ ഇനി ഒരിക്കലും കാണരുത്. ഞാൻ ഇനി ഇവിടുണ്ടാകും.." ജോസൂട്ടി അവനൊരു തൊഴിയും കൂടിക്കൊടുത്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. നാഗച്ചാമി വെളിയിലിറങ്ങി ഓടിമറഞ്ഞു.

ജോസൂട്ടി അകത്തേക്ക് കടന്നു. പുറകെ രാധികയും. അവളാകെ അമ്പരപ്പിലായിരുന്നു. ജോസൂട്ടിയുടെ മറ്റൊരു മുഖം. അതവളെ ശരിക്കും അതിശയിപ്പിച്ചു.

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net
"ചേച്ചിക്ക് പോലീസിൽ ഒരു കംപ്ലൈന്റ് കൊടുക്കുന്നതിലായിരുന്നോ"അവൻ രാധികയോട് ചോതിച്ചു.

"ഞാൻ കൊടുക്കാൻ ഇരിക്കുവായിരുന്നു. ഇന്ന് നീ ഇവിടില്ലായിരുന്നേൽ... ഹോ. ..എനിക്കത് ആലോചിക്കാൻ കൂടി വയ്യ..."അവൾ അതും പറഞ്ഞു സോഫായിലിരുന്നു തേങ്ങി.

"അതിനിപ്പോ ഒന്നും പട്ടിയില്ലല്ലോ. ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ ഞാനുണ്ടെന്നു.. പിന്നെനാ.. കരയാതെ.."ജോസൂട്ടി അവളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു.

"അതുകൊണ്ടാ ജോസൂട്ടി ഞാൻ പലപ്പോഴും ആഗ്രഹിച്ചു, ഒരു ആൺ തുണ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന്. ഞാനും ഒരു പെണ്ണാ. ആഗ്രഹങ്ങളും വികാരങ്ങളുമെല്ലാം എനിക്കും ഉണ്ട്. തളർന്നിരിക്കുമ്പോ കെട്ടിപ്പിടിച്ചെന്ന് ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ, സ്നേഹത്തോടെ ഒന്ന് തലോടാൻ, ഒന്ന് ചുംബിക്കാൻ ഒരാണുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് ഞാൻ ഒരുപാട് ആശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇഹരായൻ പോയെ പിന്നെ എന്റെ മനസുകൊണ്ടന്തീകരിക്കാൻ ഞാൻ മറ്റൊരാളെ കണ്ടിട്ടില്ല. പക്ഷെ ഇപ്പോ നീ. നിന്റെ സാന്നിധ്യം ഞാൻ അറിയാതെ ആഗ്രഹിച്ചു പോകുവാ ജോസൂട്ടി. പറ്റുവോ ജോസൂട്ടി

എന്നെന്നൊന്നു സ്നേഹത്തോടെ കെട്ടിപ്പിടിക്കാൻ, ഒരു ചുമ്പനം തരാൻ"... അവൾ അതും പറഞ്ഞു മുഖം പൊത്തി കരഞ്ഞു.

അവളുടെ ആ വാക്കുകൾ ജോസൂട്ടിയിൽ ഞെട്ടലാണുണ്ടാക്കിയത്. പലപ്പോഴും അവൾ അവന്റെ മനസിളക്കാൻ കാരണമായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇതവനൊരിക്കലും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല.

"അത്...നമ്മൾ..അത് തെറ്റല്ലേ ചേച്ചി." അവൻ എങ്ങനെയോ അത് ചോതിച്ചു.

"എന്താണ് ജോസൂട്ടി തെറ്റും ശരിയും. എനിക്കിപ്പോ ദൈവത്തിൽ പോലും വിശ്വാസമില്ല. അങ്ങാനൊരാളുണ്ടായിരുന്നെൽ എനിക്കിങ്ങനെ ഒരു ജീവിതം തരുമായിരുന്നോ. ഞാൻ പറഞ്ഞത് ജോസൂട്ടിയുടെ മതപരമായി തെറ്റുതന്നെയാണ്. പക്ഷെ യഥാർത്ഥത്തിൽ തെറ്റൊന്നാണ് ജോസൂട്ടി. നമ്മുടെ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രവൃത്തി മറ്റാർക്കെങ്കിലും അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ മനസിനോ ശരീരത്തിനോ ദോഷകരമായി തീർന്നാൽ അതല്ലേ. ഇവിടെ ഇത് നമ്മളെ മാത്രം ബാധിക്കുന്നതല്ലേ. ഒരർത്ഥത്തിൽ എല്ലാ തുണയും നഷ്ടപ്പെട്ട എന്നെ സഹായ്ക്കുവല്ലേ നീ ചെയ്യുന്നത്. ഒരിക്കലും എന്നെ വിവാഹം കഴിക്കാനൊന്നും ഞാൻ പറയില്ല. മറ്റുള്ളവരുടെ മുമ്പിലൊന്നും വേണ്ട. എന്റെ മനസ്സിനെ മാത്രം ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ, ഞാനൊറ്റക്കല്ല എന്ന്.. നീ മറ്റൊരു ജീവിതത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നത് വരെഎങ്കിലും. പറുവോ ജോസൂട്ടി നിനക്ക്..." അവൾ അത്രേം പറഞ്ഞു തേങ്ങി തേങ്ങി കരഞ്ഞു.

ജോസൂട്ടിയുടെ ചിന്തകൾ പലവഴിക്കു തിരിഞ്ഞു. തെറ്റും ശരിയും അവനു തിരിച്ചറിയാനായില്ല. ഇപ്പോ തന്റെ അവഗണന ചെച്ചിയ്ക്കു താങ്ങാൻ കഴിയില്ല എന്നവനറിയാം. കുറച്ചുകാലം കൊണ്ട് തനിക്കൊരാക്കെയോ അയിമാറിയ തന്റെ രാധിക ചേച്ചിയെ ഒരിക്കലും വേദനിപ്പിക്കാൻ മാത്രം തനിക്ക് കഴിയില്ല എന്നവനറിയാം. അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ഇപ്പോ തനിക്ക് നന്നായി അറിയാം, താനത് നേരിൽ കണ്ടതാണ്. അന്നാദ്യമായി അവൻ അവന്റെ മനഃസാക്ഷിയുടെ സ്വരം കേട്ടില്ല എന്ന് നടിച്ച്. അതിന്റെ വരും വരായ്കകൾ അവൻ ചിന്തിച്ചില്ല.

മുഖം കൈകളിൽ പൊത്തിപിടിച്ചു തെങ്ങിക്കരയുന്ന രാധികയുടെ അടുത്തേക്ക് അവൻ ചുവടുകൾ വച്ചു. അവൻ അവൾക്ക് മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി നിന്ന് അവളുടെ മുഖം അവന്റെ കൈകളിൽ കോരി എടുത്തു.

"ഇനി എന്റെ രാധിക ചേച്ചി കാരയല്ല. ഞാനതിന് സമ്മതിക്കില്ല. ഇനി ഈ ജോസൂട്ടിയുണ്ടാകും കൂടെ. ചേച്ചി എന്നെ ഏതു രീതിയിൽ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ..ആ രീതിയിൽ..ഇനി കരയരുത്..." അവൻ അവളുടെ കണ്ണുകൾ തുടച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

അവൾ വിശ്വാസം വരാത്തപോലെ അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി. അവൻ അവളെ നോക്കി പുഞ്ചിരിക്കുവാൻ ചെയ്തത്.

"സത്യല്ലേ..എന്നെ കളിപ്പിക്കാനല്ലല്ലോ..." അവൾ ചോദിച്ചു.

" സത്യം...ചേച്ചിയോട് ഞാൻ കള്ളം പറയില്ല"

അവൾ നിറകണ്ണുകളോടെ അവനെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു. അവൾ കൈകൾ അവന്റെ തൊളിന്റെ ഇരുവശത്തും വച്ചു.

"എന്നാലേ..എനിക്കൊരു ഉമ്മ താ.."അവൾ നാണത്തോടെയാണ് അത് പറഞ്ഞത്.

അത് ജോസൂട്ടിയെ ശരിക്കും ഞെട്ടിച്ചു. ഇതുവരെ ഒരിക്കലും ചെയ്യാത്ത കാര്യം. എന്നാലും പറയുന്നത് തന്റെ രാധിക ചേച്ചിയാണ്. അവർക്ക് എന്താണേലും ഞാൻ കൊടുക്കും .പിന്നെ അവൻ മറ്റൊന്നും ആലോചിച്ചില്ല. അവളുടെ മുഖം കൈകുമ്പിളിലാക്കി അവളുടെ നെറ്റിയിൽ അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ ചേർത്തു. അവന്റെ ആദ്യ ചുംബനം. ശരിക്കും അത് അവനെ ഒത്തിരി വികാര ഭരിതനാക്കി.

"അവിടല്ല...ഇവിടെ.."അവൾ കുഞ്ഞിക്കുട്ടികളെ പോലെ ചിണ്ടുങ്ങിക്കൊണ്ട അവളുടെ ഞാവൽ പഴം പോലുള്ള ചുണ്ടുകളിൽ തൊട്ടുകാണിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

ജോസൂട്ടിയുടെ തൊണ്ട വറ്റി. ഇതുവരെ തോന്നാത്ത എന്തോ അവനിൽ നിറയുന്നതായി അവനു തോന്നി. അവൻ എല്ലാം മറന്നു അവളുടെ ചുണ്ടുകളിലേക്ക് അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ അടുപ്പിച്ചു. അവളുടെ ചുണ്ടുകളിൽ ഒന്ന് മുട്ടിയതെ ഉള്ളൂ. രാധിക അവന്റെ മുഖം അവളുടെ കൈകളിൽ കോരി എടുത്തു അവന്റെ ചുണ്ടുമുഴുവൻ അവളുടെ വായ്ക്കകത്താക്കി. അവന്റെ ഉമിനീർ അവൾ നാക്കുകൊണ്ടു വടിച്ചെടുത്തു.. ജോസൂട്ടിയുടെ ഉള്ളിൽ വൈദ്യുദി പ്രവഹിക്കുന്നതുപോലെ അവനു തോന്നി. അവന്റെ ആണത്തം അവന്റെ പാൻറിനുള്ളിൽ തല പൊക്കി. വികാരങ്ങളുടെ വേലിയേറ്റം അവന്റെ ഉള്ളിൽ രൂപപ്പെടുകയായിരുന്നു. ഒരു വലിയ ടാം തുറന്നു വിട്ടപ്പോലെ അവനിലെ കാമം അണപ്പെട്ടിയൊഴുകി. അടിച്ചമർത്തിവെച്ച എല്ലാ വികാരങ്ങളും അവന്റെ ഉള്ളിൽ തകിട്ടി വന്നു. ഇതുവരെ അപരിചിതമായിരുന്ന പെണ്ണിന്റെ ചുട്ട് ഇത്രേം സുഖകരമായിരുന്നു എന്നവനറിയില്ലായിരുന്നു. അവനും ആവേശത്തോടെ അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ

ചപ്പി വലിച്ചു. മേല് ചുണ്ടും കീഴ് ചുണ്ടും മാറി മാറി നുണഞ്ഞു. അവളും മത്സരിച്ചു അവനെ ചുംബിച്ചു. അവളുടെ ഉള്ളിൽ ഉറങ്ങിക്കിടന്ന വികാരങ്ങൾ അവൻ ഉണർത്തുകയായിരുന്നു.

കുറച്ചുനേരം അവർ മത്സരിച്ചു ചുംബിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. രണ്ടുപേർക്കും കിതപ്പ് തോന്നിയപ്പോഴാണ് അടർന്നുമാറിയത്. അവൾ അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ നോക്കി.

"റൂമിൽ പോകാം".. അവൾ വിറച്ചുകൊണ്ടാണ് അതുപറഞ്ഞത്.

ജോസൂട്ടി മറുത്തൊന്നും പറയാതെ അവളെ തന്റെ കൈകളിൽ കോരി എടുത്തു റൂമിലേക്ക് നടന്നു. അവൻ അവളെ ബെഡ്ഡിൽ കിടത്തി. അവൾ രണ്ടു കൈകൊണ്ടും ജോസൂട്ടിയെ ചുറ്റിവരിഞ്ഞു അവളുടെ മേലേക്ക് കിടത്തി. അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ അവൾ വീണ്ടും വായ്ക്കുകത്താക്കി. അവനും ഒട്ടും വിട്ടുകൊടുത്തില്ല. ഒട്ടും പരിചയമില്ലാത്ത കാര്യമാണെങ്കിലും തന്മയത്വത്തോടെ തന്നെ അവൻ അവളുടെ സിരകളിൽ നിറഞ്ഞു.

അവൾ അവന്റെ മുഖം അടർത്തി അവളുടെ കൈകളിൽ എടുത്തു. അവളുടെ കണ്ണുകൾ സന്തോഷത്താൽ നിറഞ്ഞു. മനസുനിറഞ്ഞ ഒരു പുഞ്ചിരി അവൾ അവനു കൊടുത്തു. അവൻ അവളുടെ ആ മനോഹരമായ കണ്ണുകളിൽ ചുംബനം കൊടുത്തു. അവളുടെ കണ്ണുനീരിന്റെ രുചി അവന്റെ നാക്കിൽ അവൻ അറിഞ്ഞു. അവൻ പോലുമറിയാതെ അവന്റെ കൈകൾ അവളുടെ ഓമനക്കൂടങ്ങളിലേക്ക് നീങ്ങി. നൈറ്റിക്യൂ മുകളിലൂടെ അവൻ അതിനെ പൊതിഞ്ഞുപിടിച്ചു. ഹോ.. അവനൊരു തരിപ്പനുഭവപ്പെട്ടു.. പഞ്ഞിപോലെ മൃദലം. അവൻ പതിയെ അവളുടെ ഇടത്തുമുലയിൽ അവന്റെ വലതുകരം വച്ചമർത്തി.

മ്.... അവളിൽ നിന്നും ഒരു കുറുകൽ വന്നു. ഒപ്പം അവളുടെ കൈ അവളുടെ നിറകൂടത്തിൽ വച്ചിരുന്ന അവന്റെ കൈകളിൽ പിടിച്ചു. അവൾ ആ കൈകൾ ഒന്നുകൂടെ അമർത്തി. അവളുടെ മുലക്കൂടങ്ങൾ അവന്റെ കൈകളാൽ ഒന്നുഴുതുമറിക്കുവാനുള്ള അവളുടെ നൊമ്പരമായിരുന്നു ആ പിടുത്തം. അവൻ ആ നിറകൂടങ്ങളിൽ അമർത്തിതിരുമി. അവളുടെ മുലത്തൊട്ടികളുടെ ഭാഗത്തായി ചെറുതായി നനവ് പടർന്നത് അവൻ അറിഞ്ഞു.

അവൻ അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് ഒന്ന് നോക്കി. പാതിതുറന്ന അധരങ്ങൾ വിറകൊള്ളുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതിനിടയിൽ വിടർന്നു നിരപ്പാർന്ന മുല്ല മൊട്ടുകൾ പോലുള്ള പല്ലുകൾ. പാതി കുമ്പിടാത്ത കണ്ണുകൾ. അവളുടെ ഉമിനീർ ചുവന്നുതുടുത്ത അവളുടെ ചുണ്ടുകളിൽ തിളങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവനത് സഹിക്കാവുന്നതിലും അപ്പുറമായിരുന്നു. ആ ഉമിനീർ അമൃതം പോലെ പാനം ചെയ്യാൻ അവൻ വെമ്പി. അവൻ വീണ്ടും അവളുടെ അധരങ്ങൾ നുണഞ്ഞു.

അതേസമയം അവന്റെ കൈകൾ അവളുടെ നൈറ്റിയുടെ സിബ്ബ് അഴിച്ചു. കൈ അവൻ അകത്തേക്ക് കടത്തി അവളുടെ നിറകുടങ്ങൾ ബ്രായ്ക്ക് മുകളിലൂടെ ഉഴിഞ്ഞു. അതിനറ്റത്തെ നനവ് അവനെ ആവേശഭരിതനാക്കി. പെട്ടെന്ന് രാധിക അവനിൽ നിന്നും വിട്ടുമാറി ആവേശത്തോടെ അവളുടെ നൈറ്റി ഊരി മാറ്റി. അവളുതന്നെ ജോസൂട്ടിയുടെ ഷർട്ടും അഴിച്ചെടുത്തു. അതിനു ശേഷം അവൾ ആവേശത്തോടെ വീണ്ടും അവന്റെ മെത്തേക്ക് ചാടി അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ നുണഞ്ഞു. ജോസൂട്ടി അവളെ ചുംബിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ അവളുടെ പുറത്തുകൂടി ആ ബ്രായുടെ ഹുക്കുകൾ തിരഞ്ഞു. അവൻ ആ ഹുക്കുകൾ വേർപെടുത്തി ബ്രാ പതുക്കെ മുന്നിൽ നിന്ന് വലിച്ചു. രാധിക അത് കൈകൾക്കുള്ളിലൂടെ ഊരി മാറ്റി. ആ മുലക്കുടങ്ങൾ അവന്റെ രോമാവൃതമായ നെഞ്ചിൽ അവൾ അമർത്തി വെച്ചു. അപ്പോഴും അവർ ചുംബിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവായിരുന്നു. അവളുടെ മുല്ലമൊട്ടുകൾ പൊഴിച്ച നറുതേൻ അവന്റെ നെഞ്ചിൽ നനവ് പടർത്തി. അതിന്റെ സ്വാതറിയാൻ അവന്റെ നാവു തുടിച്ചു. അവൻ പതുക്കെ അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ അവളുടെ കവിളുകളും ചെവിയിലും ഓടിച്ചു. അവന്റെ നാവു അവളുടെ കഴുത്തിലെ വിയർപ്പുകണങ്ങൾ ഒപ്പിയെടുത്തു. പിന്നെ അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ ചെന്നുനിന്നത് അവളുടെ മുല്ലമൊട്ടുകളിലാണ്. അതിനറ്റത്ത് തുളുമ്പിന്ന നറുതേൻ അവന്റെ നാവിൽ രുചി പകർന്നു. അവൻ ആർത്തിയോടെ അത് വായിലാക്കി. ഒപ്പം മറ്റേ മുല അവൻ കൈ കോണ്ടു അമർത്തി.

"ആഹ്...മ്... ജോസൂട്ടി...അവളുടെ ശീലക്കാര സൗണ്ടുകൾ ഉയർന്നു. അവൻ പകരുന്ന സുഖം അവളെ സ്വർഗ്ഗത്തിലെത്തിച്ചു. ജോസൂട്ടി മുലകൾ മാറി മാറി നുണഞ്ഞു. ചെറുതായി വന്നിരുന്ന പാൽ അവൻ ആർത്തിയോടെ കുടിച്ചിറക്കി. അവൾ അവന്റെ തലയിൽ കൈകൾ അമർത്തിപിടിച്ചു. അവളുടെ യോനീ ദളങ്ങളിലെ തേൻ മലവെള്ളം പോലെ ഒലിച്ചിറങ്ങുന്നത് അവൾ അറിഞ്ഞു. അവിടെ ഒന്ന് ഉഴുതു മറിക്കപ്പെടാൻ അവൾ ആഗ്രഹിച്ചു. അവൾ അവളുടെ കരം ജോസൂട്ടിയുടെ കയ്യിൽ വെച്ചു. അവൾ അതെടുത്തു അവളുടെ വയറിന്മേലും പുകിളിൽ കൂടിയും ഓടിച്ചു. എന്നിട്ടാ കൈകൾ ലൂസായിരുന്ന അടിപ്പാവായുടെ ഉള്ളിലൂടെ, അവളുടെ പാന്റീസിനുള്ളിലൂടെ അവളുടെ പൂർമുഖത്തു വെച്ചു. ജോസൂട്ടിയുടെ കൈകൾ തരിച്ചു. ആദ്യമായി ഒരുപെണ്ണിന്റെ സംഗമ സ്ഥാനത്ത് അവന്റെ കൈകൾ സ്പർശിച്ചിരിക്കുന്നു. കൊഴുപ്പുള്ള ദ്രാവകം അവന്റെ കൈകളിൽ നിറയുന്നത് അവനറിഞ്ഞു. അവൻ കൈകളാൽ അവിടം അമർത്തി തിരുമി.

ആഹ്...ജോസൂട്ടി...എനിക്കെന്തോ പോലെ...

അവളുടെ അരക്കെട്ട് അറിയാതെ പൊങ്ങി. കാൽ വിരലുകൾ നീർത്തി പിടിച്ചു. കൈ വിരലുകൾ പുതപ്പിൽ അമർത്തി. ഞരമ്പുകൾ വലിഞ്ഞുമുറുകുന്നതായി അവൾക്കു തോന്നി. ജോസൂട്ടിയുടെ കൈകളുടെ പ്രവൃത്തി തന്നെ അവളെ വീർപ്പുമുട്ടിച്ചു.

ജോസൂട്ടിയുടെ പാന്റീനുള്ളിൽ അവനു അല്പം വേദന തോന്നി. ഇറുകി കിടക്കുന്ന ഷെഡിക്കുള്ളിൽ വീർപ്പുമുട്ടൽ അനുഭവപ്പെട്ടു. അവന്റെ മുഖഭാവം കണ്ടപ്പോ അവൾക്കത്

മനസിലായി. അവൾ നിവർന്നു നിന്ന് അവന്റെ പാൻറഴിച്ചു. അതവൻ ഊരി മാറ്റി. അവൾ അവന്റെ ഷഡി അഴിച്ചുമാറ്റി. അവന്റെ ആണത്തം അവൾക്കുമുമ്പിൽ നിവർന്നു നിന്നു. അതിന്റെ വലിപ്പം അവളെ ശരിക്കും അതിശയിപ്പിച്ചു. നല്ല വലിപ്പമുണ്ടായിരുന്നു അവന്റെ കൂട്ടൻ. അവൾക്കു മുമ്പിൽ നഗ്നനാക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവനല്പം നാണം തോന്നാതിരുന്നില്ല. ആദ്യമായാണ്. അതിനവൻ കണ്ടെത്തിയ പ്രതിവിധി അവളെയും അതുപോലാക്കുക എന്നതായിരുന്നു. അവൻ അവളുടെ അടിപ്പാവായുടെ കെട്ടഴിച്ചു. അത് താഴേക്ക് ഊരി എടുത്തു. അവശേഷിച്ച അവളുടെ പാൻറീസും അവൻ ഊരി മാറ്റി. അവളുടെ മധനപൊയ്ക അവനു ദൃശ്യമായി. ഒരുനിമിഷം എന്തുചെയ്യണമെന്നു അവനൊരു രൂപവും കിട്ടിയില്ല. അവൾ അവന്റെ തല കൈകളിൽ പിടിച്ചു അവളുടെ മദന പൊയ്കയിലേക്ക് അടുപ്പിച്ചു. അവളുടെ ആ കാമ ഗന്ധം അവന്റെ മൂക്കിൽ അടിച്ചു. അവളുടെ രോമമില്ലാത്ത യോനി അണപൊട്ടി ഒഴുകുകയായിരുന്നു.

"എന്നെ ഒന്ന് നക്കി കൊല്ലൂ ജോസൂട്ടി.." അവൾ കാമാവേശത്തോടെ പറഞ്ഞു. പിന്നൊന്നും അവൻ നോക്കിയില്ല. അവന്റെ മുഖം ആ പൊയ്കയിലേക്കു കൂപ്പുകുത്തി വീണു. അവന്റെ നാവിൽ അവളുടെ പൂർത്തേനിന്റെ രുചി അറിഞ്ഞു.

പിന്നവൻ എല്ലാം മറന്നു അതിൽ നീരാടുകയായിരുന്നു. അവന്റെ നാവു അവളുടെ യോനിയുടെ ആഴം അറിയാൻ അതിലേക്ക് ഊളിയിട്ടു. സുഖത്താൽ അവളുടെ ഞരമ്പുകൾ വലിഞ്ഞമുറുകി. അടിവയറ്റിൽ തന്റെ ഡാം പൊട്ടുന്നത് അവൾ അറിഞ്ഞു. പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ കഴിയാത്ത സുഖം. ജോസൂട്ടി ശക്തമായി തന്നെ അവന്റെ നാവു അവളുടെ പുഷ്പത്തിൽ കയറ്റി ഇറക്കി. അവന്റെ നാവിൽ തടഞ്ഞ അവളുടെ രതി പുഷ്പം അവന്റെ ചുണ്ടുകൾക്കിടയിൽ വെച്ച് നുണഞ്ഞു.

ആഹ്..മ്....അവളുടെ ശീലക്കാരത്തിനൊപ്പം അവളുടെ കൈ അവനിൽ അള്ളിപ്പിടിച്ചു. അവളുടെ അരക്കെട്ട് ഉയർന്നു. ചുടുള്ള അവളുടെ കൊഴുത്ത തേൻ ജോസൂട്ടിയുടെ മുഖത്തേക്ക് ചീറ്റി ഒഴുകി. അവൾ സംതൃപ്തിയോടെ ചാടി വന്നു അവന്റെ മുഖം അവളുടെ കൈകളിൽ കോരി എടുത്തു തുരു തുരാ ചുംബിച്ചു. അവളുടെ തേൻ അവൾതന്നെ മുഴുവൻ നക്കി എടുത്തു. പിന്നെ അവളുടെ കൈകൾ ചെന്നുനിന്നത് അവന്റെ കൂട്ടനിലാണ്. അവൾ അതിനെ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു. അത് അവന്റെ കൈകളിൽ ഒരുങ്ങുമായിരുന്നില്ല. അവൾ അത് മുന്നോട്ടും പിന്നോട്ടും ചലിപ്പിച്ചു. ജോസൂട്ടി മറ്റേതോ ലോകത്തുകൂടി ഒഴുകി നടക്കുന്നതായി അവനു തോന്നി. ഇതുവരെ അറിയാത്ത സുഖം. അവൾ അവന്റെ കൂട്ടനെ അവളുടെ വായിലേക്കെടുത്തു. അവളുടെ ചുണ്ടിന്റെ മൃതലതയിലും പിന്നെ അവളുടെ പല്ലുകളുടെ ഇക്കിളിപ്പെടുത്തുന്ന തലോടലും ഏറ്റുവാങ്ങിയപ്പോൾ ജോസൂട്ടി സ്വർഗം കണ്ടു. അവന്റെ ഉള്ളിൽ ഉരുൾപൊട്ടൽ ഉണ്ടായി. അത് വെടിയുതിർത്തു. രാധികയുടെ വായ് മുഴുവൻ അവന്റെ പാൽ നിറഞ്ഞു. ഇതുവരെ ശേഖരിച്ചതെല്ലാം ഉഴുകിയിറങ്ങിയപ്പോൾ അവളുടെ കവിളുകൾ വീർത്തുനിന്നു. അവൾ അത് കുടിച്ചിറക്കി. ജോസൂട്ടി സുഖത്തിനു ശേഷം തളർന്ന പോലെ അവനു തോന്നി.

അവൾ ജോസൂട്ടിയുടെ നെഞ്ചിലേക്ക് ചാഞ്ഞു അവന്റെ മാറിൽ മുത്തി..

"ആദ്യായതുകൊണ്ടാ മോനീ തളർച്ച. നീ ഒരാണാ ജോസൂട്ടി. കരുത്തുള്ളൊരാണു്. നിമിഷ നേരത്തേക്കെ ഉള്ളു ഈ തളർച്ച."അതും പറഞ്ഞു അവൾ അവനെ വരിഞ്ഞു മുറുക്കി. അവൻ അവളുടെ നെറ്റിയിൽ ചുംബിച്ചു. അവനു പകർന്ന അവർണ്ണനീയമായ സുഖത്തിനു പാകരമെന്നോണം.

അവൾ വീണ്ടും അവന്റെ നെഞ്ചിൽ കൈകൾ ഓടിച്ചു. എന്നിട്ട് പതിയെ വീണ്ടും അവന്റെ കൂട്ടനെ കയ്യിലെടുത്തു. അവളുടെ കയ്യിലെ ചുട്ട് അവനു വീണ്ടും ഊർജം പകർന്നു. കൂട്ടൻ വീണ്ടും ആവേശത്തോടെ എഴുന്നേറ്റു. അവനിൽ വീണ്ടും കാമം നിറഞ്ഞു. അവൻ അവളെ വീണ്ടും ചുംബിച്ചുകൊണ്ട മുലകളിൽ അമർത്താൻ തുടങ്ങി. അവൾ അവനെ അവളുടെ മേലേക്ക് കിടത്തി അവന്റെ കൂട്ടനെ അവളുടെ മദന പൊയ്കയുടെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് നീരാടുവാൻ ക്ഷണിച്ചു. അവന്റെ വലിയ ആ ആണത്തം അവളുടെ പൊയ്കയ്ക്കു മുന്നിൽ ഒരു വഴിക്കായി തിരഞ്ഞു. അവൾ കാലുകൾ അകത്തി ആ വാതിലുകൾ തുറന്നു. അവൾ അവന്റെ ചന്തികളിൽ പിടിച്ചു അവനെ അവളിലേക്ക് അടുപ്പിച്ചു. ആ സുഖത്തിൽ അവനും അത് അകത്തേക്ക് തള്ളി. ആ ചെറിയ കവാടത്തിൽക്കൂടി അവന്റെ ദണ്ഡ് ഉറഞ്ഞുറങ്ങു അകത്തുകടന്നു. അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ ചെറുതായി വെള്ളം നിറഞ്ഞു. അവനും ചെറുതായി വേദനിച്ചു. എന്നാൽ അനുഭവിക്കുന്ന സുഖം അതിനും ഒരുപാട് കൂടുതലാണ്. അവൻ അരകെട്ടിളക്കി അടിച്ചു. അവളുടെ വേദന സുഖത്തിലേക്ക് വഴിമാറി.

ആഹ്...ആഹ്..ഓഹ്...അവളുടെ ശീൽക്കാരം ഉയർന്നു വന്നു. അവൾ അവന്റെ അരക്കെട്ടിൽ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു അവനെ ശക്തിയായി അടിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അവളുടെ അണ വീണ്ടും പൊട്ടിയൊഴുകി. അവളുടെ അരക്കെട്ടുയർന്നു താണു. അവനും അതികം പിടിച്ചുനിക്കാനായില്ല. അത് ശക്തമായി വീണ്ടും പാൽ ചീറ്റി. അവർ രണ്ടുപേരും ആ സുഖത്തിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കിടന്നു.

കുറച്ചു സമയം കഴിഞ്ഞുകാനും. പൊന്നൂസിന്റെ കരച്ചിൽ കേട്ടാണ് അവർ ഞെട്ടിയുണർന്നത്. പെട്ടെന്ന് തന്നെ രണ്ടുപേരും ഡ്രസ്സ് എടുത്തിട്ട് പൊന്നൂസിനെ കിടത്തിയിരുന്ന റൂമിലേക്ക് പോയി. ജോസൂട്ടിയാണ് ആദ്യം എത്തിയത്. അവൻ ലൈറ്റ് ഓണാക്കി. പൊന്നൂസ് കരഞ്ഞുകൊണ്ട് കണ്ണ് തിരുമിനോക്കി. ജോസൂട്ടിയെ കണ്ടപ്പോ അവൾ എഴുന്നേറ്റു ഓടി വന്നു അവന്റെ കഴുത്തിൽ കൈ ചുറ്റി അവന്റെ മേലെ ചാഞ്ഞു. ജോസൂട്ടി വാത്സല്യപൂർവ്വം അവളെ കയ്യിൽ കോരിയെടുത്തു.

"അങ്കിൾ...പൊന്നൂസിനെ ഒരു പട്ടി കടിക്കാൻ വന്നു. പൊന്നൂസിനെ അത് പേടിപ്പിച്ചു....."അവൾ കരഞ്ഞു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു..

"ഒന്നുല്ലടാ...മോളെ് സ്വപ്നം കണ്ടതാ ടോ...അങ്കിളുള്ളപ്പോ മോളെ ആരും പേടിപ്പിക്കില്ല. ഞാനില്ലേ എന്റെ പൊന്നൂസിന്. പൊന്നൂസൂട്ടി ഉറങ്ങിക്കോ..."അവൻ അതും പറഞ്ഞു ആ കുഞ്ഞിന്റെ തലയിൽ തലോടി. അവൾ കരച്ചിൽ അടക്കി ജോസൂട്ടിയെ ഇറുക്കി പുണർന്നു കിടന്നു.

രാധിക ഇതെല്ലാം നോക്കി നിന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. പൊന്നൂസ് ജോസൂട്ടിയോട് വല്ലാതെ അടുത്തിരിക്കുന്നു. അവളുടെ ജോസൂട്ടിയോടുള്ള സ്നേഹം ഒരേസമയം അവളുടെ ഉള്ളിൽ സന്തോഷവും ഒപ്പം പേടിയും നിറച്ചു. കുറച്ചുസമയത്തിനു ശേഷം പൊന്നൂസ് വീണ്ടും ഉറങ്ങി. അവൻ തന്നെ അവളെ കട്ടിലിൽ കിടത്തി അവളുടെ നെറ്റിയിൽ ചുംബിച്ചു.

അപ്പോഴേക്കും മഴ അവസാനിച്ചിരുന്നു. ജോസൂട്ടി വാച്ചിലേക്ക് നോക്കി. സമയം 2 മണി. അവന്റെ പ്രവർത്തികൾ കണ്ടു കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രാധികയുടെ അടുത്തേക്ക് അവൻ വന്നു. അവളുടെ മുഖം അവൻ കൈക്കൊള്ളിലാക്കി. എന്നിട്ടാ കണ്ണുകൾ തുടച്ചു..

"ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ ഇനി കരയല്ല എന്ന്. ഞാനുണ്ടാകും എന്റെ രാധിക ചേച്ചിക്ക്."

അവൾ സന്തോഷത്തോടെ അവന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ ചുംബിച്ചു.

"ഇനി നീ നമ്മൾ മാത്രമുള്ളപ്പോ, നമ്മുടെ സ്വകാര്യ നിമിഷങ്ങളിൽ എന്നെ രാധിക എന്ന് വിളിച്ചാ മതി. കേട്ടോ എന്റെ മുത്ത്." അവൾ ചിണ്ടുങ്ങിക്കൊണ്ട പറഞ്ഞു.

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net

"അങ്ങനാകട്ടെ എന്റെ രാധിക കൊച്ചെ..." അവൻ വീണ്ടും അവളുടെ ചുണ്ടിൽ അമർത്തി ചുംബിച്ചു. എന്നിട്ട് യാത്ര പറഞ്ഞു വണ്ടിയുമെടുത്ത് പോയി. യാത്രയിൽ മുഴുവൻ അവന്റെ മനസ്സിൽ കഴിഞ്ഞ കുറച്ചു മണിക്കൂറുകളായിരുന്നു. അവനനുഭവിച്ച സുഖമായിരുന്നു. രാധികയുടെ ശരീരത്തിന്റെ മത്തുപിടിപ്പിക്കുന്ന ഗന്ധമായിരുന്നു. ചെയ്യുന്നത് തെറ്റല്ലേ എന്നൊരു തോന്നൽ. എന്നാലും എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവരുടെ സന്തോഷമാണ് എനിക്ക് വലുത്. അവൻ പലതും ചിന്തിച്ചാണു റൂമിൽ എത്തിയത്.

"നാളെ ഞായറാഴ്ചയാണ്. ഡ്യൂട്ടി ഇല്ല. താമസിച്ചു എഴുന്നേറ്റാ മതി.." അങ്ങനെ ചിന്തിച്ചു അവൻ കിടന്നു. പെട്ടെന്ന് തന്നെ നിദ്രാ ദേവി അവനെ കടാക്ഷിച്ചു.

.....

രാവിലെ തന്നെ മുറ്റത്തെ പുല്മേട്ടിലെ കസേരയിൽ ഇരുന്നു പത്രം വായിക്കുകയാണ് ഫെർണാണ്ടസ് സാർ. മൂന്നിൽ ടേബിളിൽ ഒരു കപ്പു കാപ്പിയുമുണ്ട്.

പെട്ടെന്നുതന്നെ രാവിലത്തെ ജോഗിങ് കഴിഞ്ഞു ഡയാന അങ്ങോട്ട് വന്നു. അവൾ ക്ഷീണിച്ചു എതിരവശത്തെ കസേരയിൽ വന്നിരുന്നു.

"ഗോമതി.....ചായ..."അവൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

"ഇപ്പൊ കൊണ്ടുവരാം മോളെ..."

അകത്തുനിന്നും ഗോമതിയുടെ സ്വരം.

"വാവേ....നീയെങ്ങാനും പുറത്തു പോകുന്നുണ്ടോ..." ഫെർണാണ്ടസ് മകളോടായി ചോതിച്ചു. അയാൾ അവളെ വിളിച്ചിരുന്നത് അങ്ങനെയാണ്. ചെറുപ്പം മുതൽ ആയാളും അവളുടെ അമ്മയും അങ്ങനെയാണ് അവളെ വിളിച്ചിരുന്നത്. മറ്റാരും അവളെ അങ്ങനെ വിളിച്ചിരുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ മറ്റാരും അങ്ങനെ വിളിക്കുന്നത് അവൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.

"കുറച്ചു കഴിയുമ്പോൾ പോണം പപ്പാ.." അവൾ മറുപടി പറഞ്ഞു.

"എന്നാ നീ നമ്മുടെ കോട്ടേഴ്സിൽ കയറി ജോസൂട്ടിയോട് ഒന്ന് വരാൻ പറ. കുറച്ചു ഫയൽ ഏല്പിക്കാനുണ്ട്. നാളത്തെക്കുളളതാ... ഇന്ന് തന്നെ റെഡി ആക്കണം." അയാൾ പറഞ്ഞു.

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net

"അതിനെന്തിനാ ഞാൻ പോണേ. ഒന്നു ഫോൺ ചെയ്ത പറഞ്ഞാ പോരെ."അവൾ സംശയത്തോടെ ചോതിച്ചു.

"രാവിലെ ഞാൻ വിളിച്ചുനോക്കിയതാ വാവേ..ലൈൻ പോണില്ല. ഇവിടടുത്തല്ലേ..ഒന്ന് പോയി പറ എന്റെ മോള്.."

പിന്നെ അവൾ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. എന്തൊക്കെയാണേലും പപ്പാ പറഞ്ഞാ അവൾ അത് തട്ടിക്കളയില്ല. അത്രക്ക് പൊന്നു പോലെയോ അവളെ നോക്കുന്നു. അപ്പോഴേക്കും ഗോമതി ചായയുമായി വന്നു. അവൾ അത് മേടിച്ചു കുടിച്ചിട്ട് റൂമിലേക്ക് പോയി.

.....

റൂമിൽ രാവിലെ കുറച്ചു ഉപ്പുമാവും കുക്ക് ചെയ്തു കഴിച്ചിരിക്കുവാൻ ജോസൂട്ടി. രാവിലെ തന്നെ അവനു നല്ല മുട് തോന്നി. അവൻ റൂമിലേക്ക് നടന്നു തന്റെ എല്ലാമെല്ലാമായ വയലിൻ കയ്യിലെടുത്തു. അവൻ കസേരയിൽ ഇരുന്നു കണ്ണുകളടച്ചു. ഒരുന്നിമിഷം മനസിനെ ഏഗാഗ്രമാക്കി.

മനസ് മുഴുവൻ സംഗീതമായി. അവൻ വയലിൻ മീട്ടാൻ തുടങ്ങി. അവനേറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട അഭി...മുച് മേം കഹിൻ....ബാക്കി തോടി സി ഹേ സിന്ദഗീ...എന്ന ഹിന്ദി പാട്ടാണ് അവൻ വായിച്ചത്..

അവൻ എല്ലാം മറന്നു അതിൽ ലയിച്ചു ചേരുകയായിരുന്നു.

ഡയാന കാലിങ് ബില്ലിൽ വിരളർത്താൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് ആ സംഗീതം കാറ്റിൽ ലയിച്ചു അവളുടെ കാതുകളിൽ എത്തിയത്. അവൾ വിരൽ പിന്നോട്ട് വലിച്ചു. ആ സംഗീതം തടസ്സപ്പെടാൻ അവൾ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. അവൾ അറിയാതെ അവളുടെ മിഴികൾ അടഞ്ഞുപോയി. തന്റെ ചുറ്റും മഞ്ഞു തുള്ളികൾ വന്നു നിറയുന്നതായി അവൾക്കു തോന്നി. അവളുടെ പരിസരം അവൾ മറന്നു. അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ അവളുടെ ചെറുപ്പകാലത്തെ ഓർമകൾ നിറയുകയായിരുന്നു. കുഞ്ഞു ഡയാനയെ മുന്നിലിരുത്തി അമ്മ മനോഹരമായി വയലിൻ വായിക്കുന്ന ചിത്രം. അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു...എപ്പഴോ നഷ്ടപ്പെട്ട തന്റെ അമ്മ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു വരുന്നത് അവളറിഞ്ഞു. ആ കരങ്ങൾ അവളെ നെഞ്ചോടു ചേർക്കുന്ന പോലെ അവൾക്കു തോന്നി.

ഒരു നിമിഷം താൻ ഒരു കുമിളപ്പോലെ അന്തരീക്ഷത്തിലൂടെ ഒഴുകി നടക്കുവാണെന്നു ഡയാനക്കു തോന്നി. അമ്മയുടെ കരങ്ങൾ തന്റെ മുടിയിഴകളിൽ തലോടുന്നതുപോലെ....അവളുടെ കണ്ണുകൾ ഈറനണിഞ്ഞു...ജോസൂട്ടിയുടെ വയലിൻ വായന തീർന്നപ്പോഴും അവൾ അതിൽ തന്നെ ലയിച്ചു നിക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്നാണ് അവൾക്ക് സ്വബോധം വീണ്ടുകിട്ടിയത്. അവൾ കരങ്ങളാൽ അവളുടെ മിഴിനീർ തുടച്ചുമാറ്റി. എന്നിട്ട് നോർമലായി മുഖത്തൊരു പുഞ്ചിരിയും വിടർത്തി കാളിങ് ബില്ലിൽ വിരലമർത്തി.

വയലിൻ തിരിച്ചു ഭദ്രമായി ബാഗിൽ എടുത്തുവെക്കുന്നതിനിടയിൽ ആണ് ജോസൂട്ടി കാളിങ് ബെൽ അടിക്കുന്ന കേട്ടത്. പെട്ടെന്ന് തന്നെ അവൻ കതക് തുറന്നു. ഒരു നിമിഷം അവൻ അന്ധാളിച്ചു പോയി. മുന്നിൽ പുഞ്ചിരിക്കുന്ന മുഖവുമായി ഡയാന. ശരിക്കും ഒരു ദേവത തന്നെ. അവന്റെ മനസ് പറഞ്ഞു.

"എന്താ ജോസൂട്ടി ഇങ്ങനെ മിഴിച്ചു നിക്കുന്നെ. എന്നോട് അകത്തേക്ക് കയറാൻ പോലും പറയുന്നില്ലേ." അവൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ചോതിച്ചു..

അതവനെ ശരിക്കും ഞെട്ടിച്ചു. ആദ്യമായാണ് ഇവർ തന്നെ ജോസൂട്ടി എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. ഇതുവരെ മറ്റാരെയും പോലെ അല്ല.ജോസ് എന്ന് മാത്രമാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്. കൂടാതെ അവളുടെ വിളിയിൽ എന്തോ ഒരു പ്രത്യേകത ഉള്ളതുപോലെ അവനു തോന്നി.

"അയ്യോ...സോറി മാഡം... മാഡത്തിനെ കണ്ടപ്പോ...ഞാനൊട്ടും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതല്ല.. അകത്തേക്ക് വരൂ മാം.."അവൻ മുഖത്തൊരു പുഞ്ചിരി വരുത്തി പറഞ്ഞു.

അവൾ പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അകത്തേക്ക് കയറി. അവൾ ചുറ്റുപാടും ഒന്ന് കണ്ണോടിച്ചു. ജോസൂട്ടി എല്ലാം വളരെ വ്യത്യസ്തമായ ആണ് സൂക്ഷിക്കുന്നത് എന്നവൾക്ക് തോന്നി. എല്ലാം മനോഹരമായ അടുക്കിപ്പെടുക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു.

"അതെ ജോസൂട്ടി.....ഞാൻ വന്നത് ജോസൂട്ടിയോട് വീടുവരെ ഒന്ന് വരാൻ പറയാനാണ്. പപ്പയ്ക്ക് അർജെന്റായി കുറച്ചു ഫയൽ ഏല്പിക്കാനുണ്ട്. നാളത്തേക്ക് വേണ്ടതാണ്."

"അതിനേക്കാ മാഡം..ഞാനിപ്പോ തന്നെ വന്നേക്കാം. പിന്നെ ഇതെന്നെ ഒന്ന് ഫോണിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞാ മതിയായിരുന്നല്ലോ മാഡം. മാഡം ഇതുവരെ വന്നു ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടിയിരുന്നില്ല." അവൻ വിനയത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"മോൻ ഫോണൊന്നെടുത്തുനോക്ക്..പപ്പാ വിളിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ കിട്ടിയില്ല.അതുകൊണ്ടാ എന്നെ പറഞ്ഞുവിട്ടു"

ജോസൂട്ടി അല്പം അമ്പരപ്പോടെ റൂമിലേക്ക് നടന്നു. ടേബിളിൽ വച്ചിരുന്ന മൊബൈൽ എടുത്തു നോക്കി. ഇല്ല..ചാർജ്ജ് തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇന്നലെ ആ ക്ഷീണത്തിൽ വന്നിരുന്നത് കൊണ്ട് നോക്കാൻ പറ്റിയില്ല. അവനെന്തോ വിഷമം തോന്നി. തന്റെ ഭാഗത്തുനിന്ന് പിഴവ് സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ മൊബൈലുമായി ഹാളിലേക്ക് വന്നു.

"സോറി മാഡം.. മൊബൈലിന്റെ ചാർജ്ജ് തീർന്നിരുന്നു. ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. മാഡത്തിനു ബുദ്ധിമുട്ടായല്ലേ...." അവൻ വിഷമാപൂർവ്വം പറഞ്ഞു.

പിന്നെ...ഒത്തിരി" അവൾ ഒന്ന് ചിരിച്ചു."ഇപ്പോ എന്റെ മനസ്സ് ജോസൂട്ടിക്ക് മനസിലാവില്ല. എനിക്ക് ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടില്ല എന്ന് മാത്രം മനസിലാക്കിയാൽ മതി. തത്കാലം ജോസൂട്ടി പോയി ഒരൂണ്.."

ജോസൂട്ടിക്ക് അവൾ പറഞ്ഞതിന്റെ പൊരുൾ മനസിലായില്ല. എന്നാലും അവൻ ഒന്ന് പുഞ്ചിരിച്ചു.

"മാടത്തിനു തിരക്കുണ്ടെൽ പൊയ്ക്കൊള്ളൂ. ഞാൻ ഇപ്പോ തന്നെ വന്നേക്കാം." ജോസൂട്ടി പെട്ടെന്ന് പറഞ്ഞു.

"മാധത്തിനു തിരക്കുണ്ടെലും ഇപ്പൊ അങ്ങനെ പോണില്ല...മോൻ പോയി ഡ്രസ്സ് മാറ്. ജോസൂട്ടിയെ കയ്യോടെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാനാ എന്റെ തീരുമാനം" അവൾ കളി പോലെ പറഞ്ഞു.

ജോസൂട്ടിക്ക് ഒരുപിടിയും കിട്ടിയില്ല. ഇവരുടെ പെരുമാറ്റത്തിലും സ്വഭാവത്തിലും നല്ല മാറ്റം.ഒത്തിരി അടുത്തപോലെയാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. എങ്കിലും അവളുടെ വാക്കുകൾക്ക് അവൻ ഒരു പുഞ്ചിരി മറുപടിയായി നൽകി.

"മാധം എന്തായാലും ഞാനുള്ളപ്പോ ആദ്യയിട്ടല്ലേ ഇങ്ങോട്ട് .ഞാൻ ഒരു ചായ എടുക്കാം.."അവൻ അടുക്കളയിലേക്ക് പോകാനായി തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

"അയ്യോടാ...എന്തൊരു ആദിത്യ മര്യാദ...മോൻ പോയി ഡ്രസ്സ് മാറ്...വലു കൈപുണ്യം ഒന്നുമില്ലേലും ഒരു ചായ ഞാനുണ്ടാക്കാം.." അവൾ അതും പറഞ്ഞു പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അകത്തേക്ക് നടന്നു.

ജോസൂട്ടി മറുത്തൊന്നും പറയാൻ നിന്നില്ല. അവൻ ആകെ അമ്പരപ്പിലായിരുന്നു. അവളുടെ പെരുമാറ്റം ശരിക്കും അവനെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി..എന്തായാലും ഡ്രസ്സ് മാറിയേക്കാം എന്ന് ചിന്തിച്ചു അവൻ റൂമിലേക്ക് നടന്നു. പെട്ടെന്ന് തന്നെ ഡ്രസ്സ് മാറി ഹാളിൽ വന്നു. അപ്പോഴേക്കും ഡയാന ചായ ഉണ്ടാക്കി ഹാളിലേക്ക് വന്നിരുന്നു.

"കൂടിച്ചു നോക്ക് കൊള്ളാമോന്നു..."അവൾ ചായ കപ്പ് അവന്റെ നേരെ നീട്ടിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

അവൻ ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ അതുവാങ്ങി ഒരു കവിൾ കൂടിച്ചു. അവൻ ഒരു നിമിഷം അതാസ്വതിച്ചു കൂടിച്ചിറക്കി.

"മ്.... എന്റെ സ്റ്റേജ്മേടെ കയ്യിന് മാത്രേ ഇത്രേം ടെസ്റ്റോടെ ഒരു ചായ കിട്ടിയിട്ടുള്ളൂ. ആരാ പറഞ്ഞ മാധത്തിനു കൈപുണ്യം ഇല്ലായെന്നു.." അവൻ വീണ്ടും അതാസ്വതിച്ചു കൂടിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

"അത്രക്കൊന്നുലേലും താക്ക്സ് ഫോർ യുവർ കോംപ്ലിമെന്റ്..."

അവൻ അതിനൊന്നു പുഞ്ചിരിക്കുക മാത്രം ചെയ്തു. അവന്റെ മനസ്സിൽ വല്ലാത്ത ഒരാനന്തം അവനനുഭവപ്പെട്ടു. ഒരായിരം പൂർണ്ണ ചന്ദ്രന്മാർ ഉദിച്ചുയർന്നപോലാണ് അവളുടെ പുഞ്ചിരി അവനനുഭവപ്പെട്ടത്..എന്തൊരു മനോഹാരിത...അവൻ ചിന്തിച്ചു..

പെട്ടെന്ന് തന്നെ ചായ കുടിച്ചു അവർ ഇറങ്ങി. ജോസൂട്ടി റൂം പൂട്ടി ബൈക്കിനടുത്തേക്കു നടന്നു.

"അല്ല...ജോസൂട്ടി ഇതെവിടെ പോകുവാ...കാർ ഇവിടെല്ലേ..."അവൾ സംശയഭാവത്തിൽ ചോതിച്ചു..

"അല്ല മാഡം...ഞാൻ ബൈക്കിനു വരാം...തിരിച്ചു വരേണ്ടതല്ലേ.."

"തിരിച്ചു ജോസൂട്ടിയെ ഈ മുറ്റത്തെത്തിച്ചാ പോരെ..അതോ ഇനി എന്റെ കൂടെ വന്ന ഞാൻ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങുവോന്നു പേടിയുണ്ടോ.." അവൾ അല്പം ദേഷ്യത്തോടെ ആണ് പറഞ്ഞത്..

അവനു മറുത്തൊന്നും അവളുടെ മുഖം കണ്ടപ്പോ പറയാൻ തോന്നിയില്ല. നേരെ പോയി കാറിൽ കയറി. അവൾ അതുകണ്ട് ചിരിച്ചുകൊണ്ട് വണ്ടി എടുത്തു.

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net

വണ്ടി ഓടിക്കുന്നതിനിടയിൽ അവൾ ജോസൂട്ടിയെ ഒന്ന് നോക്കി. ജോസൂട്ടി ശരിക്കും സുന്ദരനാണെന്നു അവൾക്കു തോന്നി. ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളതിൽ വച്ച് ഏറ്റവും സുന്ദരൻ. അത് എന്തോകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ തോന്നിയതെന്നു അവൾക്കു മനസ്സിലായില്ല.

"ജോസൂട്ടിക്ക് എന്നോട് ദേഷ്യം ഉണ്ടോ..." അവൾ പെട്ടെന്ന് ചോതിച്ചു..

"ദേഷ്യമോ...മാഡത്തിനോടോ.. എന്തിനു..."അവൻ ആശ്ചര്യത്തോടെ ചോതിച്ചു..

"അല്ല..ജോസൂട്ടിയെ ആദ്യം കണ്ടപ്പോ മുതൽ എന്റെ ജോസൂട്ടിയോടുള്ള പെരുമാറ്റം ശരിയല്ലായിരുന്നു. അന്ന് ആദ്യമായിട്ടു ജോസൂട്ടി വീട്ടിൽ വന്നപ്പോ തന്നെ..." അവൾ പറഞ്ഞു നിർത്തി..

"ഏയ്...അങ്ങൊന്നല്ല മാഡം. എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞാലും മാഡത്തിനെ അന്ന് കണ്ടപ്പോ ഞാൻ അല്പനിമിഷം വിചാരിച്ചതല്ലെങ്കിൽ കുടി, നോക്കി നിന്നുപോയി..അത് എന്റെ തെറ്റ്

തന്നെയാ..എന്ന് കരുതി ഞാൻ മാധത്തിനെ പറ്റി തെറ്റായൊന്നും ചിന്തിച്ചിട്ടില്ല. ആ സമയത്തു മാധം അങ്ങനെ പറഞ്ഞത് മാധത്തിന്റെ മനസ്സിൽ വിശുദ്ധി ഉള്ളതുകൊണ്ടാ.. ശരിക്കും മാധത്തിനോട് എനിക്ക് അപ്പോ ബഹുമാനമാ തോന്നിയത്.." അവൻ പറഞ്ഞു നിർത്തി.

അവന്റെ വാക്കുകൾ ശരിക്കും അവളെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. ശരിക്കും ജോസൂട്ടി എന്തോ പ്രത്യേകത ഉള്ളവനാണെന്നു അവൾക്ക് തോന്നി. അവന്റെ സംസാരവും അതിലെ വിനയവും ഒരാളോടും തോന്നാത്ത ഒരു ബഹുമാനം അവളിൽ ഉണർത്തി.

"അല്ല മാധം...

ജോസൂട്ടിയുടെ അധരങ്ങളിൽ നിന്നും അത്രേം വന്നപ്പോഴേക്കും ഡയാനയുടെ ശബ്ദമുയർന്നു.

"ഒന്ന് നിർത്തുവോ ജോസൂട്ടി..മാധം... മാധം..മാധം.. കുറെ നേരമായി കേട്ട് കേട്ട് സഹിക്കുന്നു. ഇനിയും അങ്ങനെ വിളിച്ചാൽ ഞാൻ ഈ വണ്ടി എവിടേലും കൊണ്ടിടിപ്പിക്കും..സത്യം.."

ജോസൂട്ടി ആകെ ഞട്ടിപോയിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് അവളുടെ ശബ്ദം മാറിയപ്പോ അവനു എന്ത് പറയണം എന്നറിയില്ലായിരുന്നു.

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net

"അല്ല മാ...." അത്രേം പറഞ്ഞപ്പോഴേക്കും അവൾ ദേഷ്യത്തോടെ അവനെ നോക്കി. മാധം എന്ന വാക്ക് അവൻ തൊണ്ടയിൽ തന്നെ വിഴുങ്ങി..

"ഓഫീസിൽ എല്ലാവരും മാധം എന്നല്ലേ വിളിക്കുന്നത്..ഞാനും അവിടുത്തെ ഒരു സ്റ്റാഫ് മാത്രമല്ലെ..." അവൻ എങ്ങനോ പറഞ്ഞു.

"എനിക്ക് എല്ലാരെയും പോലെല്ല ഇപ്പോ ജോസൂട്ടി...എന്റെ ഏറ്റവും അടുത്ത ഫ്രണ്ട് ആണ്. ആ ജോസൂട്ടി എന്നെ പേര് വിളിച്ച മതി.." അവൾ പെട്ടെന്ന് പറഞ്ഞു.

"ശരി ഡയാന...." അവൻ അതുപറഞ്ഞപ്പോ അവൾ ചിരിച്ചുപോയി. അവനും. പിന്നെ കുറച്ചു സമയം ഒന്നും സംസാരിച്ചില്ല.അവൾ ഇടക്ക് ജോസൂട്ടിയെ നോക്കും. ചിരിക്കും. അവൻ തിരിച്ചും..

"എന്നെ വയലിൻ വായിക്കാൻ പടിപ്പിക്കുവോ ജോസൂട്ടി.." അവൾ പെട്ടെന്ന് ചോദിച്ചു..

അവൻ ഒന്ന് ഞെട്ടി. അതെ താൻ വയലിൻ വായിച്ചത് ഇവൾ കേട്ടിരിക്കുന്നു. അതാണോ ഈ മാറ്റത്തിന് കാരണം. സംഗീതത്തിന് ഒരാളുടെ സ്വഭാവത്തിൽ തന്നെ മാറ്റം വരുത്താൻ കഴിയും..അവൻ പലതും ചിന്തിച്ചു.

"ജോസൂട്ടി ഇപ്പോ എന്താ ചിന്തിക്കുന്നെന്നു എനിക്കറിയാം. ഞാൻ അവിടെ വന്നപ്പോ ജോസൂട്ടി വയലിൻ വായിക്കുന്നത് കേട്ടിരുന്നു. ജോസൂട്ടിക്കറിയോ..എന്റമ്മയെക്കുറിച്ചു അതികം ഓർമകളൊന്നും എനിക്കില്ല. എനിക്ക് 10 വയസുള്ളപ്പോൾ മരിച്ചതാണെന്റമ്മ. സമയം കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ എന്നെ മുന്നിലിരുത്തി അമ്മ എപ്പഴും വയലിൻ വായ്ക്കുമായിരുന്നു. അമ്മയെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമകളിൽ ആകെയുള്ളത് എനിക്കാ സംഗീതമാണ്. ഇന്ന് ജോസൂട്ടി വയലിൻ വായിച്ചുകെട്ടപ്പോ ശരിക്കും ഞാൻ അമ്മയെ കണ്ടു. അമ്മയെന്നെ തൊടുന്നപോലെ തോന്നി." അവളുടെ സ്വരം ആർദ്രമാവുന്നത് അവൻ കണ്ടു. അവളുടെ കണ്ണുകൾ ഈറനണിയുന്നുണ്ടോ. അതെ ...അവൾ കണ്ണുകൾ തുടക്കുന്നു.ജോസൂട്ടിയുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ എവിടെയോ ഒരു നീറ്റൽ അനുഭവപ്പെട്ടു.അവളെ എങ്ങനെ ആശ്വസിപ്പിക്കണം എന്നവനറിയില്ലായിരുന്നു.

"ഏയ് ... ഡയാന എന്തിനാ വിഷമിക്കുന്നു..അമ്മയെ കുറിച്ചുള്ള ആ ഓർമയില്ലേ ഡയാനക്ക് മനസ്സിൽ തലോലിക്കാൻ. പിന്നെ മറ്റെന്തിനേക്കാളും ഡയാനയെ സ്നേഹിക്കുന്ന പപ്പയ്യം.." അവൻ ഒന്ന് നിർത്തി..എന്നിട്ട് വീണ്ടും തുടർന്നു.

"എനിക്കെന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും ആരാണു എന്നുപോലും അറിയില്ല. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ അമ്മമാരെല്ലാം ഒത്തിരി എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാലും ഞാനു പെറ്റ അമ്മയുടെ സ്നേഹത്തിനു പകരമാവില്ലല്ലോ ഒന്നും.."അവൻ ഒന്ന് നേടുവീർപെട്ടു. അവന്റെ കണ്ണുകളിലും ജലകണിക പൊടിയുന്നത് അവൻ അറിഞ്ഞു.

അവൾക്കും അതുകണ്ടപ്പോ മനസ്സിൽ വിഷമം തോന്നി. "ജോസൂട്ടി..സോറി...ഞാൻ ജോസൂട്ടിയെയും വിഷമിപ്പിച്ചു..."

"ഏയ്...അങ്ങനെയൊന്നുമില്ല.." അവൻ ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു..

"ഞാൻ ഡയാനയെ വയലിൻ വായിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കാം...സമയം കിട്ടുമ്പോൾ പറഞ്ഞാ മതി..." അവന്റെ വാക്കുകൾ അവളുടെ കാതുകളിൽ പതിഞ്ഞപ്പോ അവൾ അവനെ നോക്കി. ആ കണ്ണുകളിലേക്ക് അവളുടെ കണ്ണുകൾ പായിച്ചു. ഒരു വല്ലാത്ത മനോഹാരിത ആ കണ്ണുകൾക്കുള്ളതായി അവൾക്കു തോന്നി. തന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് വരെ അതിറങ്ങി ചെല്ലുന്നതുപോലെ...അവളുടെ ഉള്ളിൽ ഒരു തരിപ്പനുഭവപ്പെട്ടു.

അപ്പോഴേക്കും അവർ വീട്ടിലെത്തിച്ചേർന്നിരുന്നു. മുറ്റത്തു ചെടികളിൽ വെള്ളം തളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണ് തന്റെ മകളുടെ കാർ വരുന്നത് ഫെർണാണ്ടസ് കണ്ടത്. അതിൽ ജോസൂട്ടിയെ കണ്ടപ്പോൾ ശരിക്കും അയാൾ അതിശയിച്ചു. കാരണം ഡയാനയെ അദ്ദേഹത്തിന് നന്നായി അറിയാം. അവൾ എല്ലാരോടും അകലം പാലിച്ചിരുന്നു. ആരുമായി ഒരു ഫ്രണ്ട്ഷിപ്പ് ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നില്ല. അവൾ ആരോടും ഇങ്ങനെ അടുത്തിരുന്നിട്ടില്ല. താനൊഴിച്ചാൽ ബാക്കി എല്ലാവരോടും തന്നെ ഒരുതരം വിരക്തി ആയിരുന്നു.

"ഇതാ...പപ്പാ പറഞ്ഞ ആളെ കയ്യോടെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്.."അവൾ വണ്ടിയിൽ നിന്നിറങ്ങി ജോസൂട്ടിയെ നോക്കി ഒന്ന് ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

ജോസൂട്ടിയും ഫെർണാണ്ടസ് സാറിനെ നോക്കി ഒന്ന് പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ടു ഇറങ്ങി.

"എന്താ ജോസൂട്ടി. മൊബൈൽ ഓഫ് ചെയ്തിട്ടാണോ കിടത്തമൊക്കെ. ഒരാവശ്യത്തിനു വിളിക്കണം എന്ന് വച്ച എന്ത് ചെയ്യും" അയാൾ അല്പം ദേഷ്യത്തോടെ ആണ് അത് പറഞ്ഞത്.

"ഇനി പപ്പാ അതിന്റെ പേരിൽ തൂങ്ങാണ്ടോ..ഞാൻ ആവശ്യത്തിനു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്." അവൾ ജോസൂട്ടിയെ നോക്കി ഒന്ന് കണ്ണിറുക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

തന്റെ മകൾക്കെന്തു പറ്റി.. അവൾ ഒരാളെ ഇങ്ങനെ സപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നത് തന്നെ ഇതാദ്യമാണ്. അവളുടെ മുഖം, പെരുമാറ്റം എല്ലാം മാറിയിരിക്കുന്നപോലെ...ഒരു തെളിമ വന്ന പോലെ അയാൾക്ക് തോന്നി.

"ഞാൻ ചുമ്മാ പറഞ്ഞതാ...ജോസൂട്ടി വാ.. ഇരിക്ക്.."അയാൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"ഇന്നലെ ഫോണിന്റെ ചാർജ്ജ് തീർന്നിരുന്നു..ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചതുമില്ല..സോറി സാർ." അവൻ ആ കസേരയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"അത് സാരമില്ല.."അയാൾ അതും പറഞ്ഞു ഡയാനയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു.

"മോളെ..ഗോമതിയോട് രണ്ടു ചായ എടുക്കാൻ പറ"

"അയ്യോ..വേണ്ട സാർ. ഞാൻ കുടിച്ചിറങ്ങിയെ ഉള്ളൂ.." അവൻ അത് സ്നേഹപൂർവ്വം നിരസിച്ചു.

"രണ്ടു ചായ കുടിച്ചാൽ നിനക്കെന്നാ വല്ല സൂക്ഷേയും വരുവോ.." അയാൾ അതും പറഞ്ഞു അവനാഭിമുഖമായി ഇരുന്നു. ഡയാന പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട അകത്തേക്ക് പോയി. പോകുമ്പോൾ അവൾ ജോസൂട്ടിയെ തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

"അവൾക്കു ഇതെന്നാ പറ്റി.. ഇത്ര സന്തോഷത്തോടെ എന്റെ മോളെ ഞാൻ എന്റെ മേരിക്കുട്ടി പോയെപിന്നെ കണ്ടിട്ടില്ല.. ഇത് നീയെന്നാ മരുന്ന അവൾക്കു കൊടുത്തെ.. നിന്നോട് ഒന്നുപോയി പറയാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ തന്നെ മടി കാണിച്ചവളാ... ഇപ്പോ നിന്നെ ഇങ്ങോട്ട് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നത്."അയാൾ ആശ്ചര്യത്തോടെ ചോദിച്ചു.

"എനിക്കറിയില്ല സാർ..മാഡം വന്നപ്പോ ഞാൻ വയലിൻ വായ്ക്കുന്നത് കേട്ടിരുന്നു. കൂടാതെ അമ്മയെ കുറിച്ചും പറഞ്ഞു..." ഫെർണാണ്ടസ് സാറിന്റെ മുന്നിൽ ഡയാനയെ പേരെടുത്തു വിളിക്കണ്ടാ എന്നവൻ തോന്നി. അതുകൊണ്ടാണ് അവൻ മാഡം എന്നുതന്നെ വിളിച്ചത്.

"ആ അപ്പോ അതാണ് കാരണം...എന്റെ മേരിക്കുട്ടി നന്നായി വയലിൻ വായ്ക്കുമായിരുന്നു. വാവേന്റെ പത്തു വയസുവരയെ അവൾക്ക് ആയുസുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എങ്കിലും അതുവരെ അവർ പരസ്പരം ജീവനായിരുന്നു. മേരിക്കുട്ടി അവളെ പൊന്നുപോലെയോ നോക്കിയേ. മേരിക്കുട്ടി പോയെപിന്നെ എന്റെ മോളെ ആകെ മാറി. ആരോടും വലു മിണ്ടാട്ടമില്ല. എല്ലാത്തിനോടും ദേഷ്യം...കോളേജിൽ പാടിക്കുമ്പോ പോലും അധികം ഫ്രണ്ട്സ് ഒന്നുമില്ലായിരുന്നു..എപ്പഴും ഒറ്റക്കിരിക്കും. അതൊക്കെ മാറാൻ വേണ്ടിയാ ബിസിനസ് കാര്യങ്ങൾ അവളെയും കൂടി ഏല്പിച്ചെ.. ഇപ്പോഴും ഇടയ്ക്കു റൂമിൽ ഒറ്റക്കിരുന്നു മേരിക്കുട്ടിയുടെ വയലിനും കെട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കും...ഇന്നെന്നോ...അവളുടെ സന്തോഷം കാണുമ്പോ എനിക്കും മനസിനൊരു കുളിർമ തോന്നുന്നുണ്ട്..."അയാൾ അത് പറഞ്ഞു കണ്ണുകൾ തുടച്ചു..

ജോസൂട്ടി തിരിച്ചെന്നും പറഞ്ഞില്ല. എല്ലാം കെട്ടുകൊണ്ടുമാത്രം ഇരുന്നു. അപ്പോഴേക്കും ഗോമതി ചായയുമായി വന്നിരുന്നു. അവർ ചായ കുടിച്ചു.

"ആ ജോസൂട്ടി..ഞാൻ വരാൻ പറഞ്ഞത് നാളത്തെക്കുറേണ്ട കുറച്ചു ഫയൽ ഏല്പിക്കാനാണ്. ജോസൂട്ടി അതൊന്നു നോക്കി നാളെ തന്നെ അയക്കണം..ഞാനത് എടുത്തുവരാം" ഫെർണാണ്ടസ് അതും പറഞ്ഞു അകത്തേക്ക് പോയി. പെട്ടെന്നുതന്നെ അയാൾ ഫയൽ കൊണ്ടുവന്നു ജോസൂട്ടിയെ ഏൽപ്പിച്ചു."

"അല്ല...ജോസൂട്ടി ബൈക്ക് കൊണ്ടുവന്നില്ല ലെ...രാജൻ പുറത്തുപോയിരിക്കുവാണല്ലോ...ഞാൻ മോളോട് പറയാം ഒന്ന് കൊണ്ടുപോയാക്കാൻ..." അയാൾ അകത്തേക്ക് പോകാനായി ഭാവിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു..

"അയ്യോ വേണ്ട സാർ.. മാഡം പറഞ്ഞിരുന്നു തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരാമെന്നു. എന്നാലും വേണ്ട..മാഡത്തിനെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കണ്ടാ..ഇവിടുത്തല്ലേ..റോഡിലിറങ്ങിയത് ഓട്ടോ കിട്ടും. ഞാൻ പൊയ്ക്കൊള്ളാം.."അവൻ അതും പറഞ്ഞു യാത്രപറഞ്ഞിറങ്ങി..

കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് പുഞ്ചിരിയോടെ മുളിപ്പാട്ടും പടി ഡയാന ഇറങ്ങി വന്നത്. അവിടെ ജോസൂട്ടിയെ കാണാത്തതുകൊണ്ടു അവൾ ചുറ്റും നോക്കി. അവളുടെ മുഖത്തെ സന്തോഷഭാവം എവിടെയോ ഓടി മറഞ്ഞു...തെളിഞ്ഞ ആകാശം കാർമേഘം വന്നുമുടിയപോലെ അവളുടെ മുഖം ഇരുണ്ടു...അവളിൽ വന്ന മാറ്റം ഫെർണാണ്ടസ് ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു..

"എന്നാ വാവേ..എന്നാ പറ്റി നിനക്ക്.."അയാൾ സ്നേഹപൂർവ്വം ചോതിച്ചു...

"ജോസൂട്ടി എവിടെ.."അവൾ ചോതിച്ചു.

"ജോസൂട്ടി പോയല്ലോ..അതിനെന്താ..."

"പോയോ..ഞാൻ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവിടാമെന്നു പറഞ്ഞതാണല്ലോ..." അത് പറയുമ്പോൾ അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു.

"എന്താ മോളെ..അവൻ മോളെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കണ്ടാ എന്ന് പറഞ്ഞു ഓട്ടോ വിളിച്ചു പോകുവായിരുന്നു.." അയാൾ അവളെ ആശ്വസിപ്പിക്കാണെന്നോണം പറഞ്ഞു..

പക്ഷേ അവൾ അതുകേട്ടില്ല... ദേഷ്യത്തോടെ കാറിന്റെ ഡോർ വലിച്ചുതുറന്നു വണ്ടിയെടുത്തു അവൾ പാഞ്ഞു പോയി. ഇതെല്ലാം കണ്ടു ഒന്നും മനസിലാക്കാത്ത പോലെ ഫെർണാണ്ടസ് നിന്നു.

.....

കോട്ടേഴ്സിൽ വന്നിറങ്ങി ഡോർ തുറക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് ഒരു കാർ പാഞ്ഞു വരുന്നത് ജോസൂട്ടി കണ്ടത്. ഡയാന ആണെന്ന് മനസിലായെങ്കിലും അതിന്റെ വേഗവും വന്നിറങ്ങിയ രീതിയും അവനെ അമ്പരപ്പിച്ചു. അവൾ ഡോർ വലിച്ചുതുറന്നു വെളിയിൽ ഇറങ്ങി..അവളുടെ മുഖം ദേഷ്യത്താലും സങ്കടത്താലും ചുവന്നിരുന്നു. കണ്ണുകളിൽ കണ്ണുനീർ നിറഞ്ഞു തുള്ളുമ്പി നിന്നിരുന്നു.

"എന്താ ജോസൂട്ടി..ഞാൻ കൊണ്ടാവിടാണ് പറഞ്ഞതല്ലേ. പിന്നെ എന്തോട് ഒന്ന് മിണ്ടുപോലും ചെയ്യാണ്ട് എന്താ തിരിച്ചുവന്നേ..."അവളുടെ വാക്കുകളിൽ സങ്കടവും ദേഷ്യവും അലതല്ലി നിന്നിരുന്നു.

ജോസൂട്ടിക്ക് എന്ത് പറയണം എന്നറിയില്ലായിരുന്നു..അവളുടെ ഈ ഭാവമാറ്റം അവന്റെ ഉള്ളിൽ പല ചോദ്യങ്ങളും ഉയർത്തി. താൻ ഇവളെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കണ്ടോ എന്ന് കരുതിയാണ് ഓട്ടോ വിളിച്ചു വന്നത്. പക്ഷേ ഇപ്പോ...അവൻ പലതും ചിന്തിച്ചു...

"അതെ...എനിക്കറിയാം..എന്നെ ആർക്കും ഇഷ്ടമല്ല. എല്ലാവരുടെയും മുന്നിൽ ഞാനൊരു ദേഷ്യക്കാരിയും കരുണയില്ലാത്തവളും ഒക്കെ അല്ലേ. ജോസൂട്ടിക്കും ഞാനങ്ങനെയൊന്നെന്നു മനസിലായി. അല്ലേൽ എന്റെ കൂടെ വരാൻ ജോസൂട്ടിക്ക് ബുദ്ധിമുട്ട് തോന്നില്ലായിരുന്നു...വേണ്ട...ആരുടെയും സ്നേഹവും സൗഹൃദവും ഇനി എനിക്ക് വേണ്ട..."അവൾ അത്രേം ദേഷ്യത്തോടെ പറഞ്ഞു ഡോർ വലിച്ചു തുറന്നു വണ്ടിയുമെടുത്ത് പോയി. ജോസൂട്ടി അവിടെ ഒന്നും മിണ്ടാനാവാതെ സ്തംഭിച്ചു നിൽക്കുകയായിരുന്നു.. അവനൊന്നും മനസിലായില്ല. പക്ഷേ അവളുടെ ദേഷ്യം അവന്റെ മനസ്സിൽ എവിടെയോ ഒരു നീറ്റലുണ്ടാക്കിയത് അവനറിഞ്ഞു.

.....

അതെ സമയം വീട്ടിലെത്തി ആരോടും ഒന്നും മിണ്ടാതെ റൂമിൽ കയറി കതകടച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു ഡയാന. അവളുടെ അമ്മയുടെ എല്ലാമെല്ലാമായ ആ വയലിൻ നെഞ്ചോട് ചേർത്തുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു അവൾ. അവളുടെ മിഴിനീർക്കങ്ങൾ ആ വയലിൻ

ഏറ്റുവാങ്ങി...തനിക്കെന്താണ് സംഭവിച്ചത് എന്ന് അവൾ സ്വയം ചിന്തിച്ചു...ജോസൂട്ടി പോയപ്പോ താനിത്രേം ബഹളമുണ്ടാക്കണമായിരുന്നോ..അല്ലേലും ജോസൂട്ടിയുടെ ഭാഗത്തു എന്താണ് തെറ്റ്. തന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കണ്ടാ എന്ന് കരുതിയായിരിക്കും ഓട്ടോ വിളിച്ചു പോയത്. പക്ഷെ തന്നോട് ഒന്ന് പറയാമായിരുന്നില്ലേ..ഞാൻ പറഞ്ഞത് കൂടിപ്പോയി..ജോസൂട്ടിക്ക് തന്നോട് ദേഷ്യം ആയിരിക്കും.. അവളുടെ ചിന്തകൾ പലവഴിക്കു തിരിഞ്ഞു.

"അല്ലേലും ജോസൂട്ടി തനിക്കാരാ ഇത്ര വിഷമിക്കാൻ. തന്റെ ഒരു സ്റ്റാഫ്...അവൾ അവളുടെ മനസു മുഴുവൻ തിരഞ്ഞുനോക്കി... ജോസൂട്ടിയുടെ സുന്ദരമായ ചിരിക്കുന്ന മുഖം മാത്രം..പക്ഷെ എത്ര ആലോചിച്ചിട്ടും അവൻ തനിക്കാരാ എന്ന് മാത്രം അവൾക്ക് മനസിലായില്ല.

ദിവസങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞു..ഇതിനിടയിൽ രണ്ടുമൂന്നു പ്രാവിശ്യം ഡയാന ഓഫീസിൽ പോയെങ്കിലും ജോസൂട്ടിയെ കാണാനോ സംസാരിക്കാനോ ശ്രമിച്ചില്ല. അവൾ ആരോടും ദേഷ്യപ്പെടുകയോ സംസാരിക്കുക പോലുമോ ചെയ്തില്ല. എപ്പോഴും സങ്കടം നിഴലിച്ചിരിക്കുന്ന മുഖഭാവമായിരുന്നു അവൾക്ക്.

ജോസൂട്ടിയുടെ മനസിലും സങ്കടം തളം കെട്ടി നിന്നിരുന്നു. താൻ കാരണം ഒരാൾ സങ്കടപ്പെടുന്നത് അവനു സഹിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. ഡയാനയെ കണ്ടു ഒന്ന് സംസാരിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അവന്റെ മനസ്സിൽ എന്തോ ഒരാശങ്ക പോലെ.

അന്നൊരു വെള്ളിയാഴ്ച ആയിരുന്നു. പതിവുപോലെ എല്ലാവരും ജോലിത്തിരക്കിലായിരുന്നു. ഡയാന വന്നു ശരത്തിന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും ഫയൽസ് എല്ലാം മേടിച്ചു തന്റെ ഓഫീസ് ക്യാബിനിൽ കയറി. ജോസൂട്ടി എന്തായാലും ഇന്നവളോട് സംസാരിക്കണം എന്നുറച്ചുതന്നെയാണ് വന്നത്. ഇച്ചിരി വഴക്ക് കേട്ടാലും സാരമില്ല. താനിവിടെ ഉള്ളത് അവർക്ക് സങ്കടമാണെങ്കിൽ ഇവിടുന്ന് പോവാനും താനൊരുക്കമാണ്.

അവൻ ശരത്തിന്റെ ക്യാബിനിലേക്ക് കയറി ചെന്നു..

"ശരത്തേട്ട...ഡയാന ദേഷ്യത്തിലാണോ.."അവൻ ചോതിച്ചു.

"കുറച്ചു ദിവസങ്ങളായി ഞാനും ശ്രദ്ധിക്കുന്നു..എന്തോ പന്തികേടുപോലെ. ദേഷ്യപ്പെടുന്നുപോലുമില്ല... അവളുടെ സ്വഭാവമനുസരിച്ചു ആരെങ്കിലുമായി നല്ല ഉടക്കുണ്ടായിക്കാണും... അല്ലേൽ ആരേലും പിടിച്ചു പൊട്ടിച്ചിട്ടുണ്ടാകും.." അയാൾ കളി പോലെ പറഞ്ഞു.

"എന്തായാലും ഞാനെന്ന് പോയി കാണട്ടെ".ജോസൂട്ടി അതും പറഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു നടന്നു.

"വേലിയിലിരിക്കുന്ന പാമ്പിനെ എടുത്തു ഷഡിക്കുള്ളിൽ വെക്കണോ മോനെ.." അയാൾ ഒരു താക്കീതു പോലെ പറഞ്ഞു.

അവൻ അതിനൊരു പിഞ്ചിരി മാത്രം മറുപടിയായി കൊടുത്തു.

"മേയ് ഐ കം ഇൻ"

ഡയാന തല ഉയർത്തി നോക്കി. വാതിൽക്കൽ ജോസൂട്ടി. അവൾ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. സങ്കടമാണോ സത്തോഷമാണോ മനസിലെന്നു അവൾക്കറിയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ജോസൂട്ടി മറുപടിക്ക് കാത്തുനിന്നാതെ അകത്തേക്ക് കടന്നുവന്നു.

"ക്ഷമിക്കണം ഡയാന.. ഡായനെക്കു എനോട് ദേഷ്യമാണെന്നു അറിയാം. പക്ഷെ ഡയാന ഒരിക്കലും സങ്കടപ്പെട്ടുകാണാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല. അന്ന് ഡയാനയെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കണ്ടോ എന്ന് കരുതി മാത്രം ഞാൻ ഓട്ടോ വിളിച്ചു പോയത്..അതിന്റെ പേരിൽ ഡയാന വിഷമിച്ചിരിക്കരുത്..ഇനി ഞാനുള്ളതാണ് സങ്കടമെങ്കിൽ ഞാൻ ഇവിടുന്ന് പോയ്ക്കൊള്ളാം." ജോസൂട്ടി പറഞ്ഞു നിർത്തി.

അവൾക്ക് തിരിച്ചൊന്നും പറയാൻ തോന്നിയില്ല. ജോസൂട്ടി തന്റെ മുന്നിൽ നിന്ന് ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നു. ജോസൂട്ടി ഇവിടുള്ളത് തനിക്ക് സങ്കടമാണെൽ ഇവിടുന്ന് പോയ്ക്കൊള്ളാമെന്നു പറയുന്നു. അവളുടെ മുഖം ആർദ്രമാകുന്നത് അവൾ അറിഞ്ഞു.. ജോസൂട്ടി അവൾ മറുപടി ഒന്നും പറയാത്തതുകൊണ്ടു തിരിഞ്ഞു നടന്നു. തന്റെ ക്യാബിനിൽ ചെയറിൽ വന്നിരുക്കുമ്പോൾ അവൻ പല തീരുമാനങ്ങളുമെടുത്തിരുന്നു..

പെട്ടെന്നാണ് അവന്റെ ക്യാബിന്റെ ഡോർ തുറന്നു ഡയാന അകത്തേക്ക് കടന്നുവന്നത്. അവൾ അവനാഭിമുഖമായുള്ള ചെയറിൽ വന്നിരുന്നു. അവൻ അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് ദൃഷ്ടികൾ പായിച്ചു. കണ്ണിൽ ജലകണങ്ങൾ തുള്ളുമ്പി നിൽക്കുന്നു. മുഖത്ത് സങ്കടത്തിന്റെ കാർമേഘങ്ങൾ മുടിയിരുന്നു.അവൾ ജോസൂട്ടിയുടെ കണ്ണുകളിൽ തന്നെ നോക്കി ഇരിക്കുകയായിരുന്നു..

"എനോട് ക്ഷമിക്കൂ ജോസൂട്ടി.. ഞാനല്ലേ ജോസൂട്ടിയെ വിഷമിപ്പിച്ചേ..ഞാനല്ലേ ജോസൂട്ടിയോട് ദേഷ്യപെട്ടെ..എനോട് ദേഷ്യയിരിക്കുന്ന ഞാൻ വിചാരിച്ചേ.." അവൾ അതും പറഞ്ഞ മുഖം പൊത്തി കരഞ്ഞു.

ജോസൂട്ടിക്ക് എന്തുപറയാണമെന്നു അറിയില്ലായിരുന്നു. തന്റെ എം ഡി, ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഉടമ, തന്റെ മുന്നിലിരുന്നു കൊച്ചുകുട്ടികളുടെ നിഷ്കളങ്കതയോടെ കരയുന്നു. തന്നെ ഇപ്പോൾ അവൾ ഏറ്റവും അടുത്ത ഒരു ഫ്രണ്ട് ആയിട്ടാണ് കാണുന്നത് എന്നവനറിയാം. അപ്പോൾ അവളുടെ വിഷമം മാറ്റേണ്ട ഉത്തരവാദിത്വം തനിക്കുണ്ടു..

അവൻ ചെയറിൽ നിന്നുമെഴുന്നേറ്റു അവളുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നു.

"അയ്യേ...കരയല്ലേടീ പെണ്ണേ...ഒന്നുല്ലേലും എന്റെ ഒക്കെ മുതലാളിച്ച് അല്ലെ. ഞാൻ ഏറ്റവും അടുത്ത ഫ്രണ്ട് ആണെന്നല്ലേ പറഞ്ഞെ. അപ്പോ ഡയാനയുടെ സങ്കടം എന്റെയും സങ്കടം. നീ കരഞ്ഞാ എനിക്കും വിഷമാവും... അതുകൊണ്ടു കരച്ചിൽ നിർത്ത.." അവൻ അവളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചോണ്ടു പറഞ്ഞു.

"ഇനിയും സങ്കടാണെൽ ഒരു കാര്യം ചെയ്. എന്നും രാവിലെ കോട്ടേഴ്സിൽ വന്നു അവിടുന്ന് ഇങ്ങോട്ടും വൈകിട്ട് ഇവിടുന്നു അങ്ങോട്ടും എന്നെ കൊണ്ടുവിട്ടോ..അപ്പോ സങ്കടം മാറൂലോ." അവൻ അവളെ കളിയാക്കിയതുപോലെ പറഞ്ഞു.

"പോടാ...."അവൾ കണ്ണുകൾ തുടച്ചുകൊണ്ടു മുഖത്തൊരു പുഞ്ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു.

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net

"ഓഹ്...ചിരിച്ചല്ലോ..അപ്പോ സങ്കടം മാറിയല്ലോ..ഇനി മോളെ സന്തോഷത്തോടെ പൊയ്ക്കൊള്ളൂ.."അവൻ ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു.

അവൾ എഴുന്നേറ്റു തിരിഞ്ഞു നടന്നു. ഡോറിനടുത്തെത്തിയപ്പോൾ അവൾ തിരിഞ്ഞു നിന്നു.

"അതെ..ഇന്ന് വൈകിട്ട് ഞാൻ ജോസൂട്ടിയുടെ കൂടെയ വരുണേ. വൈകിട്ടുവരെ ഞാനിവിടെ ഉണ്ടാകും. ഓക്കേ..."അവൾ അതും പറഞ്ഞു പോയി. ജോസൂട്ടി ഒന്ന് ചിരിക്കുക മാത്രം ചെയ്തു.

തന്റെ ക്യാബിനിലേക്ക് പോയ ഡയാനയെ അത്ഭുതത്തോടെയാണ് എല്ലാവരും നോക്കിയത്. സന്തോഷത്തോടെ ചിരിച്ചമുഖവുമായി ഡയാനയെ അതുവരെ അവർ കണ്ടിട്ടില്ലായിരുന്നു. എപ്പോഴും ദേഷ്യപ്പെടുന്ന, കുറ്റങ്ങൾ മാത്രം കണ്ടുപിടിക്കുന്ന ഒരു പെണ്ണു്. അതായിരുന്നു അവർക്ക് ഡയാന. ഇപ്പോൾ അവളുടെ പ്രസന്നമായ മുഖം. അതിനു കാരണം ജോസൂട്ടിയാണെന്നു അവർക്കറിയാമായിരുന്നു. ഡയാന ക്യാബിനിലേക്ക് കയറിയപ്പോൾ തന്നെ ശരത് ജോസൂട്ടിയുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നു.

"എന്നാടാ..നീ എന്നാ മരുന്ന അവൾക്ക് കൊടുത്തത്. ആദ്യയിട്ടാ ആശാത്തി ഒന്ന് ചിരിച്ചു കണ്ടത്. " ശരത് അതിശയത്തോടെയാണ് അത് ചോതിച്ചത്.

"ചുമ്മാ..സത്യം പറഞ്ഞാ ഞാനുമായി ചെറിയ പിണക്കത്തിലായിരുന്നു. ഇപ്പോ അത് തീർന്നു.അതിന്റൊയാ.." ജോസൂട്ടി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"അതിനു പിണങ്ങാൻ മാത്രം നിങ്ങൾ എപ്പഴാ ഇണങ്ങിയെ.." ശരത് അത്ഭുതത്തോടെ ചോതിച്ചു.

"അതൊക്കെ ഇണങ്ങി ശരത്തേട്ട..."

"അപ്പോ അങ്ങാനൊക്കെയായി കാര്യങ്ങൾ..." ശരത് കളിയാക്കുന്ന രീതിയിൽ പറഞ്ഞു..

അപ്പോഴേക്കും രാധികയും അങ്ങോട്ട് കയറി വന്നു.

"എങ്ങനെയാക്കെ ആയിന്നു".. രാധികയാണ് അത് ചോതിച്ചത്. www.kambikuttan.net

"ഏയ്...വേറെ ഒന്നുമല്ല..ഇപ്പോ ഇവർ വലു ഫ്രണ്ട്സ് അന്നാ പറയുന്നേ രാധികേ" ശരത് ജോസൂട്ടിയെ നോക്കി ആക്കിയ രീതിയിൽ പറഞ്ഞു..

"നടക്കട്ടെ...നടക്കട്ടെ.." അതും പറഞ്ഞു കളിയാക്കുന്ന രീതിയിൽ ഒരു ചിരിയും സമ്മാനിച്ചു ശരത് അവിടെ നിന്നും പോയി.

രാധിക ജോസൂട്ടിയെ ഗൗരവത്തോടെ ഒന്ന് നോക്കി. "എന്നാടാ മോനെ ഈ കേക്കുണെ.."അവൾ ഇച്ചിരി ഗൗരവത്തോടെ ചോതിച്ചു.

"ഒന്നുമില്ല എന്റൊ രാധിക കൊച്ചെ..ശരത്തേട്ടൻ ചുമ്മാ കളിയാക്കി പറഞ്ഞതാ..ഇപ്പോ ഞങ്ങൾ നല്ല സുഹൃത്തുക്കളാണ്. അത്രേയുള്ളൂ.." അവൻ പറഞ്ഞു.

"അതിനു നീയെന്തിനാ പേടിക്കുന്നു..നിങ്ങൾ തമ്മിൽ നല്ല ചേർച്ചയാ..എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞാലും ഇത്രേം കാണാൻ ചന്തമുള്ള കൊച്ചു ഈ നാട്ടിൽ വേറെ ഇല്ല..പിന്നെ എനിക്കിപ്പോ ഒരു തുണയായി നീ മാത്രേ ഉള്ളൂ. അത് മറക്കാതിരുന്നാ മതി." അവൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ടാണ് അതുപറഞ്ഞത്. എന്നാലും അത് അവന്റെ മനസ്സിൽ എവിടെയോ കൊണ്ടു.

"ചുമ്മാ എന്നെ ദേഷ്യം പിടിപ്പിക്കരുത് കേട്ടോ..ഞാൻ മനസ്സിൽ പോലും ചിന്തിക്കാത്ത കാര്യങ്ങളാ നിങ്ങളീ പറയുന്നേ." അവൻ അല്പം ഗൗരവത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"ഞാൻ ചുമ്മാ പറഞ്ഞതാടാ ചെക്കാ..നീ അതിന്മേൽ ഇനി തൂങ്ങി കിടക്കണ്ടാ.." അവൾ അതും പറഞ്ഞു പുറത്തേക്കു പോയി.

അവന്റെ മനസിലൂടെ അവർ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ കടന്നുപോയി. ഡയാനയെ കുറിച്ചൊക്കെ അങ്ങനെ ആഗ്രഹിക്കാൻ കൂടി പാടില്ല. അവളുമായി കിട്ടുന്ന ഈ സൗഹൃദം തന്നെ താനൊക്കെ അർഹിക്കാത്തതാ.. അവൻ പലതും ചിന്തിച്ചു സമയം പോയതറിഞ്ഞില്ല. വൈകുന്നേരം എല്ലാവരോടും യാത്ര പറഞ്ഞു സാധാരണ പോലെ പോകാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് ജോസൂട്ടി " എന്ന വിളി പിന്നിൽ നിന്നും അവൻ കേട്ടത്. ഡയാനയുടെ മധുരമൂറുന്ന സ്വരമായിരുന്നു അത്.

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net

"പിന്നെയും മുങ്ങാനുള്ള പരിപാടിയാണോ.."അല്പം വിഷമത്തോടെയാണ് അവൾ അത് ചോതിച്ചത്. ശരിക്കും അവൻ അവൾ അവിടെ ഉള്ള കാര്യം മറന്നുപോയിരുന്നു.

"ഡയാന ഇവിടുള്ള കാര്യം ഞാൻ മറന്നുപോയി. ഞാൻ ഫോണിൽ വിളിക്കാൻ തുടങ്ങുവായിരുന്നു." അവൻ പെട്ടെന്ന് പറഞ്ഞു.

"അല്ലേലും നീ അതൊക്കെ മറക്കും..അല്ലേലും ഞാനാ പൊട്ടി. നിന്നെ നോക്കി ഇത്രേം നേരം ഇവിടീരുന്ന എന്നെ പറഞ്ഞാ മതിയല്ലോ. " അവൾ അല്പം ദേഷ്യം നടിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

"വെറുതെ ഓരോന്ന് പറഞ്ഞു വഴക്കുണ്ടാക്കാതെ വരുന്നുണ്ടോ പെണ്ണേ നീ.." അവൻ അതും പറഞ്ഞു മുന്നോട്ടു നടന്നു .

നിക്കാടാ... ഞാനും വരുന്നു.." അവൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അതും പറഞ്ഞു അവന്റെ പുറകിൽ തോളിൽ കൈകൊണ്ടു തള്ളിക്കൊണ്ട് നടന്നു.

അവൻ അവളുടെ കാറിനടുത്തേക്കാണ് നടന്നത്. അതുമനസിലാക്കിയ അവൾ അവനെ പിടിച്ചു നിർത്തി.

"മോനെങ്ങോട്ടാ.. കാറിനല്ല.. മോന്റെ ബൈക്കിനു..നീ വേഗം പോയി വണ്ടി എടുക്കൂ മോനെ."

ജോസൂട്ടി ഒരു നിമിഷം സംശയിച്ചു നിന്നു.

"നമ്മുക്ക് കാറിൽ പോയാ പോരെ ഡയാന..അതല്ലേ നല്ലത്.." അവൻ അവളെ നോക്കി ചോദിച്ചു.

"അതെന്താ നിന്റെ കൂടെ ബൈക്കിൽ പോയാൽ..ദേ..ഒറ്റ ഇടി വെച്ചുതരും കേട്ടോ. വിഷമം മാറാൻ എന്തുപറഞ്ഞാലും കേക്കും എന്ന് പറഞ്ഞിട്ട്. എന്റെ ഒരാഗ്രഹല്ലേടാ..പ്ലീസ്.." അവളുടെ കൊഞ്ചിക്കൊണ്ടുള്ള ആ വാക്കുകൾ അവനു നിരസിക്കാനായില്ല. അവൻ പോയി ബുള്ളെറ്റ് എടുത്തുവന്നു.. അവൾ പുറകിൽ കയറി അവന്റെ തോളിൽ കൈ വെച്ചിരുന്നു. അവനെത്തൊക്കെയോ പറയണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു പക്ഷെ അവൻ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല..

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net

ബുള്ളെറ്റ് വലിയ ശബ്ദത്തോടെ അവിടെ നിന്നും അവരെയും വഹിച്ചുകൊണ്ട് പാഞ്ഞുപോയി.

ഇതൊക്കെ കണ്ടു ശരത്തും രാധികയും സോഫിയായും ഘ്രമണ്ടിൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ ഇതൊക്കെ എന്താ നടക്കുന്ന എന്ന ഭാവത്തിൽ മുഖത്തോടു മുഖം നോക്കി നിന്നു.

ഡയാന ജോസൂട്ടിയോട് ഒത്തിരി ചേർന്നാണ് ഇരുന്നിരുന്നത്. അവളുടെ മൂലകളുടെ മാർദ്ദവം അവന്റെ പുറത്തു അവൻ അറിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. രാധിക അവന്റെ ഉള്ളിൽ തിരികൊളുത്തിയ വികാരത്തിന്റെ തിരകൾ അവന്റെ ഉള്ളിൽ ആഞ്ഞടിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവന്റെ പുരുഷത്വം അവന്റെ മനസിനെ ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ടു എഴുന്നേറ്റുനിന്നു. താൻ കണ്ടിട്ടുള്ളതിൽ വെച്ചുതന്നെ ഏറ്റവും സുന്ദരി, ശരിക്കും ഒരു ദേവത..അവൾ തന്നെ മുട്ടിയുരുമി ഇരിക്കുന്നു. ഒരു നിമിഷം അവനൊരാണും തോന്നി. പക്ഷെ ഇത് താൻ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ബഹുമാനിക്കേണ്ട വ്യക്തിയുടെ മകളാണ്. തന്നെപ്പോലെ ഒരുപാട് പേരെ ജീവിതത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന കുടുംബത്തിലെ അംഗം. താൻ ചെയ്യുന്ന തെറ്റ് തന്നെയല്ല..തന്റെ ചുറ്റുമുള്ളവരെ കൂടെ ബാധിക്കും എന്ന തിരിച്ചറിവ് അവനിൽ ഉണർന്നു. താൻ ആ തെറ്റ് ചെയ്തു കൂടാ. അവന്റെ മനസ്സിൽ തിരയടിച്ചുവന്ന വികാരത്തെ അവൻ അടിച്ചമർത്തി.

"എങ്ങോട്ടാ പോവണ്ടേ... അതുപറഞ്ഞില്ലല്ലോ.."അവൻ ചോതിച്ചു.

"നിനക്കിഷ്ടമുള്ള എങ്ങോട്ടുവേണേലും പൊയ്ക്കോ..എനിക്ക് നിന്റടുത്തിരിക്കണം...അത്രമാത്രം മതി.."അവൾ അവന്റെ തോളിലേക്ക് തല വച്ചുകൊണ്ട് കുറച്ചുകൂടി അവനോട് ചേർന്നിരുന്നാണ് അത് പറഞ്ഞത്. അവളുടെ വാക്കുകളിൽ ഒരു പ്രേമഭാവം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി അവനു തോന്നി. പക്ഷെ അവൻ ഒന്നും പറയാൻ നിന്നില്ല. അത് ചിലപ്പോ തന്റെ തോന്നാലാവാം..

"അതിനു ഇവിടെ എനിക്കൊരു പരിജയവുമില്ല..നീ തന്നെ പറ.."അവൻ പറഞ്ഞു.

"എങ്ങോട്ടാ പോവുക.... മ്." അവൾ അല്പനിമിഷം ആലോചിച്ചു.." ഒരു കാര്യം ചെയ്യാം. നമുക്കൊരു സിനിമക്ക് പോവാം." അവൾ പെട്ടെന്ന് പറഞ്ഞു.

"അത് വേണോ..നീയിവിടെ എല്ലാവരും അറിയുന്ന ഫെർണാണ്ടസ് സാറിന്റെ മോളാ.. നമ്മളെ ഒരുമിച്ചു ഇങ്ങനെ കണ്ടാൽ ആരേലും എന്നെലൊക്കെ പറയും." അവൻ അത് ഒഴിവാക്കാൻ പറഞ്ഞു.

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net

"ചുമ്മാ എതിർ പറയല്ലേ മോനെ. ഞാൻ എന്റെ ഫ്രണ്ടിന്റെ കൂടെ സിനിമക്ക് പോകുന്നതിനു നാട്ടുകാർക്കെന്താ..വർഷങ്ങളായി തീയേറ്ററിൽ പോയി ഒരു സിനിമ കണ്ടിട്ട്. അങ്ങനെ കൂട്ടുകാരൊന്നും ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു പോവാൻ പറ്റിയില്ല. ഇപ്പോ നീയുണ്ടല്ലോ..പിന്നെ പപ്പയും എപ്പഴും പറയും നീ പോയി ഒരു സിനിമ ഒക്കെ കാണേടീ ഇവിടെ ചുമ്മാ ചടച്ചുകുതിയിരിക്കാതെ എന്ന്. അതുകൊണ്ടു മോൻ എതിരോന്നും പറയാതെ വിട്ടോ. " അവൾ അതും പറഞ്ഞു അവളുടെ കൈകൾ അവന്റെ വയറിൽ ചുറ്റി പിടിച്ചു.

"നീ ഇങ്ങനെ ഇരിക്കല്ലേ പെണ്ണെ..ആരേലും കണ്ടാ എന്തേലും പറഞ്ഞുണ്ടാക്കും."അവൻ അവളോട് ഒരു താക്കീതുപോലെ പറഞ്ഞു.

"നീ നേരെ നോക്കി ഓടിക്കു ചെയ്ക്കാ. ആരേലും എന്തേലും പറഞ്ഞാ ഞാൻ സഹിച്ചു. ഇത്രകാലവും എന്റെ ജീവിതം ഇരുട്ട് നിറഞ്ഞപോലെ ആയിരുന്നു. ഇപ്പോ നിന്റെ കൂടെ ഇരിക്കുമ്പോഴാ ഇതൊക്കെ ആസ്വദിക്കാൻ തോന്നുന്നു. "

അവൻ പിന്നെയൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. അവൻ നേരെ പോയത് അവിടുത്തെ ഏറ്റവും പേര് കേട്ട ഒരു തീയേറ്ററിലേക്കാണ്. 5.30 ന് ഷോ..അവർ ടിക്കറ്റ് എടുത്തു അകത്തു കടന്നു. ഏറ്റവും പുറകിൽ തന്നെ സീറ്റ് കിട്ടി. അവൾ സീറ്റിലിരുന്നു അവളുടെ കൈകൾ അവന്റെ കൈകളിൽ കോർത്ത് പിടിച്ചു. അവളുടെ ശിരസ് അവന്റെ തോളിലേക്ക് ചാരി വച്ചാണ് അവൾ ഇരുന്നത്. ശരിക്കും രണ്ടു കമിതാക്കൾ ഇരിക്കുന്നപോലെ.

സിനിമ തുടങ്ങിയപ്പോഴും അവനതു ആസ്വദിക്കാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവന്റെ മനസും മനഃസാക്ഷിയും തമ്മിൽ വലിയ ഏറ്റുമുട്ടൽ നടക്കുവായിരുന്നു. സുന്ദരിയായ ഒരു പെണ്ണ് തന്നെ മുട്ടിയുരുമി ഇരിക്കുന്നു. അവനു സ്വയം നിയന്ത്രിക്കുവാൻ ഒരുപാട് പാട് പെടേണ്ടി വന്നു.

സിനിമ കഴിഞ്ഞു ഇറങ്ങുമ്പോഴും അവൾ അവളുടെ കൈകൾ അവന്റെ കൈകളിൽ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചിരുന്നു. സമയം 8.30 ആയിരുന്നു. അവർ പെട്ടെന്ന് തന്നെ അവിടെനിന്നും തിരിച്ചു.

അന്നത്തെ രാത്രിക്ക് നല്ല തണുപ്പുണ്ടെന്നു രണ്ടുപേർക്കും തോന്നി.

"ജോസൂട്ടി....ഇപ്പൊ ഞാനെത്ര സന്തോഷവതിയാണെന്നു ജോസൂട്ടിക്കറിയോ...എന്റമ്മയായിരുന്നു എന്റെ ഏറ്റവും വലിയ സന്തോഷം. ആ വിളക്കണഞ്ഞപ്പോ ഞാൻ ശരിക്കും ഇരുട്ടിലായിരുന്നു. ഇപ്പൊ നീയാണെന്റെ വിളക്ക് ജോസൂട്ടി. എന്റെ മനസ്സിലെ ഇരുളുകറ്റിയ വിളക്ക്." അവൾ അതും പറഞ്ഞു അവന്റെ വയറ്റിന്മേലുള്ള കൈ ഒന്നുകൂടി ബലപ്പെടുത്തി പിടിച്ചു.

അവളുടെ വാക്കുകൾ അവന്റെ ഉള്ളിൽ കുന്തമുനപോലെ കുത്തിക്കയറി. അവളുടെ സ്നേഹം അവനെ വീർപ്പു മുട്ടിച്ചു. താനറിയാതെ അവളെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു പോകുന്നോ..താനെടുത്ത തീരുമാനങ്ങൾ , ശബദ്ധങ്ങൾ...എല്ലാം ദുർബലപ്പെടുന്നുവോ...അവന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരുപാട് ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർന്നു.

"നിർത്തൂ....ജോസൂട്ടി..വണ്ടി നിർത്തൂ.."അവളുടെ വാക്കുകളാണെന്ന് അവനെ ഉണർത്തിയത്.

അവൻ പെട്ടെന്ന് ബൈക്ക് സൈഡിലേക്കു ഒതുക്കി നിർത്തി.

"എന്താ നിർത്താൻ പറഞ്ഞെ" അവൻ മനസിലാകാതെ ചോതിച്ചു.

"എനിക്ക് വിശക്കുന്നു. അത് നോക്ക്.."അടുത്തുള്ള ഒരു തട്ടുകട കാണിച്ചുകൊണ്ട് അവൾ പറഞ്ഞു. "നമ്മുക്കവിടെന്നു എന്തേലും കഴിക്കാം. എന്റെ ജീവിതത്തിൽ തട്ടുകടയിൽ നിന്ന് ഫുഡ് കഴിച്ചിട്ടില്ല. എനിക്കവിടുന്നു ഫുഡ് മേടിച്ചു തരുവോ.."അവൾ കൊഞ്ചിക്കൊണ്ടു ചോതിച്ചു.

അവൻ അവളുടെ സുന്ദര മുഖത്തേക്ക് നോക്കി ഒന്ന് ചിരിക്കുക മാത്രം ചെയ്തു.

"വാ"അവൻ അവളെയും കൂട്ടി അങ്ങോട്ട് നടന്നു. അവിടെ സാമാന്യം നല്ല തിരക്കുണ്ടായിരുന്നു. ആകെ മൂന്നാലു ചെയർ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എല്ലാത്തിലും ആളുകളും. സ്ത്രീ ജനങ്ങൾ ആരും തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എല്ലാവരുടെയും കണ്ണ് ഡയാനയിലേക്കൊന്നെന്ന് അവൻ കണ്ടു. ജോസൂട്ടി ഓർഡർ നൽകുവാനായി അവിടെ കൂക്ക് ചെയ്യുന്ന ആളുടെ അടുത്തേക്ക് പോയി.

"ചേട്ടാ...രണ്ടുപേർക്കു ദോശയും ഓരോ ഡബിൾ ഓംലെറ്റും." അവൻ അയാളോട് പറഞ്ഞു.

ഇതിനിടയിൽ ഡയാനയുടെ അടുത്തേക്ക് ചുവടുകൾ വച്ച് ഒരാൾ നടന്നു വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇരുളിന്റെ മറവു പറ്റി വരുന്ന അയാളുടെ കഴുകൻ കണ്ണുകൾ അവളുടെ ശരീരത്തെ കൊതിയോടെ ഉഴിയുകയായിരുന്നു. ഡയാന റോഡിനാഭിമുഖമായി തിരിഞ്ഞാണിരുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവൾക്കയാളെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അയാളുടെ വൃത്തികെട്ട കരങ്ങൾ മനോഹരമായ, വിരിഞ്ഞു ഉന്തിനിൽക്കുന്ന അവളുടെ ചന്തിക്കുടങ്ങളിലേക്കു നീണ്ടു. അത് അവളുടെ ചന്തിക്കുടങ്ങൾക്കരികിൽ എത്തിയപ്പോഴാണ് അത് സംഭവിച്ചത്. അയാളുടെ കരങ്ങളിൽ ശക്തമായ ഒരു കരം അമർന്നിരുന്നു. എന്തോ ശബ്ദം കേട്ടാണ് ഡയാന തിരിഞ്ഞു നോക്കിയത്. തന്റെ പിന്നിൽ തന്നെ പിടിക്കാനായി തുനിഞ്ഞ ആളുടെ കൈകളിൽ ബലമായി പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ജോസൂട്ടിയുടെ കരങ്ങൾ. അയാൾ ജോസൂട്ടിയെ കണ്ടില്ലായിരുന്നു. മുഖമുയർത്തി ജോസൂട്ടിയെ നോക്കിയ അയാൾ പെട്ടെന്ന് ഞെട്ടി. ആ കണ്ണുകളിൽ പെട്ടെന്ന് തന്നെ പേടിയുടെ ഭാവം ഉടലെടുത്തു. അതെ..രാധികയുടെ വീട്ടിൽ വച്ച് തന്നെ മർദ്ദിച്ച അതേ ആൾ. നാഗാചാമിയിൽ പെട്ടെന്നൊരു വിറയൽ അനുഭവപ്പെട്ടു. ജോസൂട്ടിയുടെ കൈകളുടെ ചൂട് അയാൾ ശരിക്കും അറിഞ്ഞതാണ്.

"ഒന്നുമേ പണ്ണിടാതെ സാർ. നാളെ കാലയിലെ നാൻ സ്വന്തം ഊർക്കു കളമ്പറെ സാർ.."അയാൾ യാചനാ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.

"മോനെ നാഗച്ചാമി...നിന്നോടന്നെ ഞാൻ പറഞ്ഞതല്ലേ ഇനി നിന്നെ ഈ നാട്ടിൽ കണ്ടാൽ ഞാൻ നിന്റെയീ കാലു തല്ലിയോടിക്കുമെന്നു. പിന്നെന്തിനാ പിന്നെയും നീ ഇവിടെ ചുറ്റി നിന്നേ... ഇപ്പോ നീ ഇവിടെ ചെയ്യാൻ പോയതെന്നാ...അതിനർത്ഥം നിനക്ക് മതിയായിട്ടില്ല എന്നല്ലേ." അതും

പറഞ്ഞു ജോസൂട്ടി അയാളുടെ കരണം നോക്കി ഒന്ന് കൊടുത്തു. എന്നിട്ട് കോളറിൽ പിടിച്ചു പൊക്കിയൊരേറ്റ്. നാഗച്ഛാമി നിലത്തേക്ക് തല്ലിയലച്ചു വീണു. അയാൾ വേച്ച് എഴുന്നേറ്റു ജീവനും കൊണ്ടോട്ടി.

അവിടുള്ളവരെല്ലാവരും അത്ഭുതത്തോടെയാണ് എല്ലാം നോക്കി നിന്നതു. കാരണം നാഗച്ഛാമിയെ എല്ലാവർക്കും അറിയാമായിരുന്നു. ഒന്നിനും മടിയില്ലാത്ത ഒരു അറു പെഴ. പെണ്ണുങ്ങളെ തൊടലും പിടിക്കലുമാണ് പ്രധാന പണി.

ഡയാന ശരിക്കും അതിശയിച്ചു നിന്നുവായിരുന്നു. ജോസൂട്ടിയുടെ മറ്റൊരു മുഖം. ഒരു പാവത്താനുപകരം കൂടെയുള്ളവരെ സംരക്ഷിക്കാൻ പോന്ന ഒരാണിന്റെ യഥാർത്ഥ മുഖം. ജോസൂട്ടിയുടെ കരുത്തു അവൾക്കു അതിലൂടെ മനസ്സിലായി. ജോസൂട്ടിയെ ഒന്ന് കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ആ കവിലുകളിൽ ഒരു സ്നേഹചുംബനം കൊടുക്കാൻ അവളുടെ ഉള്ളം തുടിച്ചു. അതുവരെ ഡയാനയെ കൊത്തിവലിച്ചിരുന്ന കഴുകൻ കണ്ണുകളെല്ലാം പിൻവലിഞ്ഞിരുന്നു. ജോസൂട്ടിയുടെ കരൂർത്ത് നേരിൽ കണ്ടതിലുള്ള ആഘാതം. കടക്കാരൻ പോലും ബഹുമാനത്തോടെയാണ് അവർക്കു ഫുഡ് കൊടുത്തത്.

"മോനെന്തായാലും ചെയ്തത് നന്നായി. ഒന്നുടെ കൊടുക്കണ്ടതായിരുന്നു. ഇതവന്റെ സ്ഥിരം പരിപാടി ആണ്." കടക്കാരനാണ് അത് പറഞ്ഞത്.

"മ്.. സാരില്ല.. ഇനി കണ്ടാൽ കൊടുക്കാം." അവൻ ഒന്ന് ചിരിച്ചു

ഡയാന പെട്ടെന്ന് തന്നെ കഴിച്ചു. ജോസൂട്ടി പതുക്കെയാണ് കഴിച്ചത്.

"എന്താടീ ..ഒന്നുടെ പറയണോ.." അവൻ പുഞ്ചിരിയോടെ ചോതിച്ചു.

"വേണ്ട..നിന്റേതിൽ നിന്ന് കഴിച്ചോളാം." അവൾ അവന്റെ പാത്രത്തിൽ നിന്നും എടുത്തു കഴിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

"അല്ല..നിനക്കെങ്ങനെ അയാളെ അറിയാം. നിന്നെക്കണ്ടു അയാൾ ഒത്തിരി പേടിച്ചല്ലോ" അവൾ സംശയത്തോടെ ചോതിച്ചു.

"അത് അവൻ ഒരുദിവസം ഈ കഴപ്പുംകൊണ്ടു രാധിക ചേച്ചിടെ അടുത്ത് ചെന്നായിരുന്നു. അപ്പൊ ഞാനും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അന്ന് ഞാൻ രണ്ടെണ്ണം കൊടുത്തായിരുന്നു." അവൻ പറഞ്ഞു നിർത്തി.

പെട്ടെന്നാണ് അവന്റെ ഫോൺ റിങ് ചെയ്തത്. അവൻ മൊബൈൽ എടുത്തു നോക്കി. രാധിക ചേച്ചി ആണ്. അവൻ അറ്റൻഡ് ചെയ്തു.

"ഹലോ"

"ജോസൂട്ടി..ഞാനിവിടെ സെയിന്റ് മേരീസ് ഹോസ്പിറ്റലിൽ ആണ്. പൊന്നൂസിനൊരു പനി. വന്നപ്പോ ഇന്നൊരു ദിവസം ഇവിടെ കിടക്കട്ടെ എന്ന് ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു. ഇവളാണേൽ ഇവിടെ ഇരിക്കപൊറുതി തരുന്നില്ല. നിന്നെ ഇപ്പോ കാണണം എന്നും പറഞ്ഞു ബഹള. നീ പറ്റുമെങ്കിൽ ഇവിടെ വരെ ഒന്ന് വരാമോ.." രാധിക പറഞ്ഞു..

"ഞാൻ പെട്ടെന്ന് വരാം. പൊന്നൂസിന് കുഴപ്പൊന്നുലല്ലോ" അവൻ അല്പം പരിഭ്രമത്തോടെ ചോതിച്ചു.

"ഏയ്..വേറെ കുഴപ്പൊന്നുല.. നിന്നെ കണ്ടാ മതി. " അവൾ പറഞ്ഞു.

"എന്നാ ശരി" അവൻ കാൾ കട്ട് ചെയ്തു.

"എനിക്ക് അത്യാവശ്യമായി ഹോസ്പിറ്റൽ വരെ ഒന്ന് പോണം. രാധിക ചേച്ചിടെ മോളു് ഹോസ്പിറ്റലിൽ ആണ്. വേറെ കുഴപ്പോവുമൊന്നുമില്ല.ഞാൻ ഡയാനയെ വീട്ടിൽ ആക്കാം." അവൻ പറഞ്ഞു.

"വേണ്ട...ഞാനും വരാം." പെട്ടെന്ന് തന്നെ അവർ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു ഹോസ്പിറ്റലിലേക്ക് തിരിച്ചു. അവിടെ അടുത്ത് തന്നെയായിരുന്നു അത്.

വിളിച്ചുപറഞ്ഞതനുസരിച്ചു രാധിക വെളിയിൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ രാധികയുടെ അടുത്തേക്ക് ചെന്നു.

"അല്ല..മാധവുമാ ഉണ്ടായിരുന്നോ.."രാധിക ഡയാനയെ പ്രതീക്ഷിക്കാത്തപോലെ ചോതിച്ചു.

"മ്.. കേട്ടപ്പോ ഞാനും പൊന്നു. മോളെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ലല്ലോ. "അവൾ ചിരിച്ചു. "പിന്നെ രാധിക ചേച്ചി..വേറെ ഒരു കാര്യം..എന്നെ ഇനി മാധവ എന്ന് വിളിക്കരുത്. ഡയാന എന്ന് വിളിച്ചാൽ മതി. " അതിനു മറുപടിയായി രാധിക ഒന്ന് ചിരിക്കുക മാത്രം ചെയ്തു. ഒപ്പം ജോസൂട്ടിയെ ഇതൊക്കെ എന്നതാ എന്ന മട്ടിൽ നോക്കുകയും ചെയ്തു.

റൂമിൽ ബെഡ്ഡിൽ കിടക്കുകയായിരുന്നു പൊന്നുസ്. ജോസൂട്ടിയെ കണ്ടപ്പോ അവളുടെ ആ നിഷ്കളങ്ക മുഖം താമരപോലെ വിടർന്നു.

"അങ്കിൾ.."എന്ന വിളിയോടെ ആ കുഞ്ഞു അവളുടെ കുഞ്ഞിക്കരങ്ങൾ ജോസൂട്ടിയുടെ നേരെ ഉയർത്തി നിന്നു. അവൻ ഓടിച്ചെന്നു അവളെ കൈകളിൽ കോരി എടുത്തു.

"എന്റെ പൊന്നുസിന് എന്താ പറ്റിയെ.. പനി പിടിച്ചോ..."അവൻ ആ കുഞ്ഞിന്റെ കവിളുകളിൽ ചുംബിച്ചുകൊണ്ടു ചോതിച്ചു.

"പൊന്നുസിന് വാവു വന്നു...അങ്കിലെന്താ പിന്നെ പൊന്നുസിനെ കാണാൻ വരാത്തത്. പൊന്നുസ് എന്തോരം വെഷമിച്ചുന്നറിയോ ..." ആ കുഞ്ഞു അവന്റെ കവിളിൽ ഉമ്മ വെച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"അതല്ലേ ഇപ്പോ എന്റെ പൊന്നുസിനെ കാണാൻ ഈ അങ്കിൾ ഓടിവന്നെ..." അവൻ ആ കുഞ്ഞിനെ മടിയിലിരുത്തി ആ ബെഡിലേക്കിരുന്നു. പൊന്നുസ് അവളുടെ കൈകൾ കൊണ്ട് ജോസൂട്ടിയെ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു അവന്റെ നെഞ്ചിൽ ചാരി കിടന്നു. പൊന്നുസ് ഡയാനയെ നോക്കി. എന്നിട്ട് മനസിലാക്കാത്ത പോലെ ജോസൂട്ടിയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി. ഡയാനയും അവരുടെ സ്നേഹം കണ്ടു കണ്ണ് നിറഞ്ഞു അവരെ തന്നെ നോക്കി നിന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

"മോൾക്ക് മനസിലായോ ഈ ആന്റി ആരാണെന്നു"...അവൻ ഡയാനയെ കാണിച്ചുകൊണ്ട് പൊന്നുസിനോട് ചോതിച്ചു. അവൾ ഇല്ല എന്ന അർത്ഥത്തിൽ തല കുലുക്കി.

"ഇതാണ് അങ്കിളിനും മമ്മിക്കും ഒക്കെ പൈസ തരുന്ന ആന്റി..നല്ല ആന്റിയാ.. മോളെ എന്തിഷ്ടനായിരുന്നോ...ആന്റിയെ പിടിച്ചോ..ആന്റി ഒരുപാട് കളിപ്പാട്ടങ്ങളും മിടായും ഒക്കെ മേടിച്ചു തരും."

അപ്പോഴേക്കും ഡയാന പൊന്നൂസിനെ അടുത്തേക്ക് വന്നു. അവളാ കുഞ്ഞിന്റെ മുഖത്തുനോക്കി മനോഹരമായി ഒന്ന് ചിരിച്ചു.

"അതെ ..പൊന്നൂസിന് ആന്റി ഒരുപാട് സാധനങ്ങൾ മേടിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ട്..ആദ്യം ആന്റിക്കൊരുമ്മ തന്നെ..അവളാ കുഞ്ഞിന്റെ മുഖത്തേക്ക് മുഖം അടുപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. പൊന്നൂസ് ജോസൂട്ടിയുടെ മടിയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടുതന്നെ ഡയാനയുടെ കവിളിൽ മുത്തം കൊടുത്തു.

"മിടുക്കി കുട്ടി"ഡയാന ആ കുഞ്ഞിന്റെ കവിളിൽ തിരിച്ചൊരു മുത്തം കൊടുത്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"മോൾക്കുറങ്ങേണ്ട" ജോസൂട്ടി പൊന്നൂസിനെ തലയിൽ തലോടിക്കൊണ്ട ചോതിച്ചു.

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net

"അവൾ ഉറങ്ങാൻ. നിന്നെ കണ്ടിട്ടേ ഉറങ്ങൂ എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുവായിരുന്നു.." രാധികയാണത് പറഞ്ഞതു.

"ഇപ്പൊ അങ്കിൽ വന്നില്ലേ. ഇനി എന്റെ പൊന്നൂസ് ഉറങ്ങിക്കോട്ടോ"

"അങ്കിൽ ഒരു പാട്ട് പാടിത്തന്ന പൊന്നൂസ് ഉറങ്ങാം..അവൾ ചിണ്ടുങ്ങിക്കൊണ്ട പറഞ്ഞു.

"അയ്യേ..ഇവിടുനോ.. ഈ ആന്റിയോക്കെ അങ്കിളിനെ കളിയാക്കും. "

"പറ്റില്ല..അങ്കിൽ പാടിയാലേ പൊന്നൂസ് ഉറങ്ങൂ.." അവൾ വാശിപിടിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. അവൻ ഡയാനയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി. അവൾ ഒന്ന് പുഞ്ചിരിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തത്.

അവൻ ആ കുഞ്ഞിനുവേണ്ടി ഒരു മനോഹരമായ താരാട്ടുപാട്ടു വളരെ നേർത്ത ശബ്ദത്തിൽ പാടി. അവന്റെ ഒരു മൂളൽ മതിയായിരുന്നു ആ കുഞ്ഞിന്റെ കണ്ണുകൾ നിദ്ര പൂകാൻ.. അവന്റെ

ശബ്ദമാധുര്യത്തിൽ ഡയാനയും രാധികയും ലയിച്ചു പോയി. ജോസൂട്ടി ശരിക്കും ഒരത്ഭുത മനുഷ്യനാണ് എന്നിവർക്കു തോന്നി.

"ഡോക്ടർ എന്ത് പറഞ്ഞു ചേച്ചി" അവൻ രാധികയോടായി ചോതിച്ചു.

"കുഴപ്പോന്നുല്ലട..പെട്ടെന്ന് കാലാവസ്ഥ മാറിയപ്പോ ഉണ്ടായതാ. വന്നപ്പോ നല്ലപോലെ ചുട്ടുപൊള്ളുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ഡോസ് മരുന്ന് കൊടുത്തപ്പോ തന്നെ കുറഞ്ഞു. ഇപ്പോ കണ്ടില്ലേ. നാളെ പോയ മതിയെന്ന് ഡോക്ടർ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടാ..നിങ്ങള് പൊയ്ക്കോ. ഇത്രേം രാത്രിയായില്ലേ.." രാധിക പറഞ്ഞു.

പെട്ടെന്ന് ഡയാനയുടെ ഫോൺ റിങ് ചെയ്തു. പാപ്പയാണ് അതെന്നു അവൾക്കു മനസ്സിലായി. ഇത്രനേരമായി കാണാത്തകൊണ്ടു വിളിക്കുന്നതാ..അവൾ ഫോൺ അറ്റൻഡ് ചെയ്തു.

"എവിടാ മോളെ നീ..എത്ര നേരായ്.." ഫെർണാണ്ടസിന്റെ സ്വരം.

"ഞാൻ ഹോസ്പിറ്റലിലാ പപ്പാ..നമ്മുടെ ഓഫീസിലെ രാധിക ചേച്ചിടെ മോൾക്ക് ഒരു പനി. കാണാൻ വന്നതാ. ജോസൂട്ടിയുമുണ്ട. ഞാൻ അവന്റെ കൂടെ വന്നോളാ.. ഞങ്ങൾ ഇപ്പോ തന്നെ ഇറങ്ങും." അവൾ പറഞ്ഞു.

"നിനക്കെന്നു തുടങ്ങി ഈ ശീലങ്ങളൊക്കെ.." പപ്പയുടെ സ്വരത്തിൽ ആശ്ചര്യം.

"പോ..പപ്പാ..കളിയാക്കാതെ.." അവൾ അതും പറഞ്ഞു ഫോൺ വെച്ച്. അവൾ ജോസൂട്ടിയെ നോക്കി ഒന്ന് ചിരിച്ചു. അവനും.

"മ്..ശരി ചേച്ചി. ഞങ്ങൾ ഇറങ്ങുവാ. നാളെ ചേച്ചി ലീവ് എടുക്. ഡിസ്ചാർജ് ചെയ്യുമ്പോ എന്നെ വിളിക്കണം. ഞാൻ വന്നു കൊണ്ടാകാം.." ജോസൂട്ടി പൊന്നൂസിനെ ബെഡ്ഡിൽ കിടത്തികൊണ്ടു പറഞ്ഞു. അവൻ ആ നെറ്റിയിൽ വാത്സല്യപൂർവ്വം ഒരു ചുംബനവും നൽകി.

"മ്.. ശരി..ഞാൻ വിളിക്കാം.." രാധിക മറുപടി പറഞ്ഞു.

"ശരി ചേച്ചി. എന്തേലും ആവശ്യം വന്നാ വിളിച്ചു മതി. " ഡയാനയും യാത്ര പറഞ്ഞു.

ഹോസ്പിറ്റലിൽ നിന്നും ജോസൂട്ടിയും അവനെ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു ഡയാനയും അവന്റെ ബുള്ളറ്റിൽ യാത്രയാവുന്നത് രാധിക റൂമിന്റെ ജനാലയിലൂടെ നോക്കി നിന്നു. അവർ കണ്ണിൽ നിന്നും മറയുന്നതുവരെ അവളുടെ കണ്ണുകൾ അവരെ പിന്തുടർന്നു. തന്റെ കണ്ണുകളിൽ കൂടി മിഴിനീർക്കണങ്ങൾ ഒഴുകി ഇറങ്ങിയത് അവൾ അറിഞ്ഞില്ല. പക്ഷെ മനസിലെവിടെയോ ഒരു തേങ്ങൽ ഉയർന്നത് അവൾ അറിഞ്ഞു. അതെന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് അവൾക്കു മനസിലായില്ല. ജോസൂട്ടിയോട് ഡയാനയെ കുറിച്ച് അങ്ങാനൊക്കെ പറഞ്ഞെങ്കിലും ജോസൂട്ടി നഷ്ടമാവുന്നത് തന്റെ ഹൃദയം പിളർന്നു പോകുന്നതിനു തുല്യമാണെന്ന് വേദനയോടെ അവൾ അറിഞ്ഞു.

...ബൈക്കിൽ ജോസൂട്ടിയോട് ചേർന്ന് ഇരിക്കുവായിരുന്നു ഡയാന. ഇപ്പോൾ അവൾ കൂടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ അവനെ ഇറുക്കി പുണർന്നിരുന്നു.

"ജോസൂട്ടി....എന്നാടാ നീയിങ്ങനെ..." അവൾ സ്നേഹപൂർവ്വം ഒരു കൊഞ്ചലോടെ അവനോട് ചോതിച്ചു.

"എങ്ങനെ.." അവൻ മനസിലാകാത്ത പോലെ ചോതിച്ചു.

"എല്ലാർക്കും എന്തിഷ്ട്ടാ നിന്നെ. എനിക്ക് അസൂയ തോന്നുവാ നിന്നോട്. എല്ലാവരുടെയും ഹൃദയത്തിലേക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങുവല്ലേ .." അവൾ അതും പറഞ്ഞു അവനെ പിന്നെയും ഇറുക്കി പുണർന്നു. ജോസൂട്ടി മറുപടി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. അവന്റെ ഉള്ളിൽ രാധികയുടെയും പൊന്നൂസിനെയും പിന്നെ ഡയാനയുടെയും മുഖങ്ങൾ മാറിമാറി വന്നു. അവന്റെ ഉള്ളിൽ പല വിധത്തിലുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർന്നു. അവർ വീട്ടിലെത്തിച്ചേർന്നതറിഞ്ഞില്ല. അവരെ കണ്ടപ്പോ സെക്യൂരിറ്റി ഗേറ്റ് ഓപ്പൺ ചെയ്തു കൊടുത്തു. മുമ്പിൽ തന്നെ അവരെയും നോക്കി ഫെർണാണ്ടസ് സാർ നിന്നിരുന്നു. അയാൾ ജോസൂട്ടിയെ നോക്കി ഒന്ന് ചിരിച്ചു.

"എങ്ങനെ സാധിച്ചുവോ ഇവളെ ഇങ്ങനെ മാറ്റിയെടുക്കാൻ. " അയാൾ ആശ്ചര്യത്തോടെ ചോതിച്ചു.

അതിനു മറുപടിയായി അവൻ ഒന്ന് ചിരിക്കുക മാത്രം ചെയ്തു.

" ഞാൻ ഇറങ്ങട്ടെ സാർ." അവൻ അതും പറന്നു പോകാനായി ഭാവിച്ചു.

"മ്.. ശരി.." ഫെർണാണ്ടസ് ഡയാനയേയും കൂട്ടി ഉള്ളിലേക്ക് നടന്നു. അവൾ തിരിഞ്ഞു അവനെ നോക്കി മനോഹരമായി ഒന്ന് ചിരിച്ചു. അവൻ തിരിച്ചും. അവൻ ഗേറ്റിനടുത്തെത്തിയപ്പോൾ ബൈക്ക് നിർത്തി ആ വലിയ വീട്ടിലേക്കു ഒന്ന് തിരിഞ്ഞു നോക്കി. അതിന്റെ രണ്ടാം നിലയിലായി ജനാലക്കടുത്തു സുന്ദരമായ രണ്ടു മിഴികൾ അവൻ കണ്ടു. ഡയാനയുടെ സുന്ദര മിഴികൾ അവനെ തന്നെ നോക്കുകയാണ്. അതിൽ സൗഹൃദത്തിനുമപ്പുറം മറ്റേതോ ഉണ്ടെന്നു അവനു തോന്നി. അവൻ കണ്ടെന്നു മനസിലായപ്പോ അവൾ പുഞ്ചിരിയോടെ അവനെ കൈ വീശി കാണിച്ചു. നിർവികാരതയോടെ അവനും. അവന്റെ മനസ് അവനുപോലും മനസിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നണ്ടായിരുന്നില്ല.

കോട്ടേഴ്സിൽ എത്തിയപ്പോഴും ജോസൂട്ടിയുടെ മനസ് കലുഷിതമായിരുന്നു. വ്യക്തമായ തീരുമാനങ്ങളൊന്നും എടുക്കാൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥ. ഡയാനയുമൊത്തുള്ള നിമിഷങ്ങൾ അവന്റെ മനസിലൂടെ കടന്നുപോയി. അവൾ തന്നോട് വല്ലാതെ അടുത്തിരിക്കുന്നു. അവിടെനിന്നും പോരുമ്പോൾ ജനാലകൾക്കരികിൽ തന്നെ അവൾ നോക്കി ഇരുന്നത് അവൻ ഓർത്തു. നാണവും ചെറു പുഞ്ചിരിയും കലർന്ന അവളുടെ മുഖഭാവം. ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ ഏറ്റവും സുന്ദരമായത് അവളുടെ ആ മുഖമാണെന്നു അവനു തോന്നിപ്പോയി. നഗ്നമായ ദേഹത്തു മഞ്ഞുത്തുള്ളികൾ വീണപോലെ അവന്റെ ശരീരം കോരിത്തരിച്ചു. പക്ഷെ.....മനസിന്റെ ഏതോ കോണിൽ ഒളിച്ചിരുന്ന രാധികയുടെ മുഖം അവന്റെ ഉള്ളിൽ തെളിഞ്ഞുവന്നു. തന്റെ രാധിക ചേച്ചി..പൊന്നൂസ്....അവരുടെ അവസ്ഥ അവനെ അസ്വസ്ഥനാക്കി. ഇപ്പോ ഈ ഭൂമിയിൽ അവർക്കു താങ്ങായി താൻ മാത്രേ ഉള്ളൂ. തന്റെ ശരീരത്തിനാധ്യമായി ചൂടുപകർന്ന രാധികയുടെ മുഖം കണ്ണിരാൽ നിറയുന്നത് അവനു സങ്കല്പിക്കാൻ പോലും കഴിയുമായിരുന്നില്ല. എന്തായാലും കാലം തന്നിക്കുവേണ്ടി കരുതിവെച്ചുരിക്കുന്നതെന്താണെന്നു കാലം തന്നെ തെളിയിക്കട്ടെ എന്ന ചിന്തയിൽ അവൻ കിടന്നു. എപ്പോഴോ അവൻ നിദ്രയിലേക്ക് വഴുതിവീണു.

അതെ സമയം ഡയാന ബെഡ്ഡിൽ കണ്ണുകൾ തുറന്നു കിടക്കുകയായിരുന്നു. കണ്ണിലും മനസിലും ചുറ്റും മുഴുവനും ജോസൂട്ടി മാത്രം. ജോസൂട്ടിയുമൊത്തുള്ള ഓരോ നിമിഷങ്ങളും അവളുടെ ഉള്ളിലൂടെ കടന്നുപോയി. കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ബൈക്കിൽ യാത്ര ചെയ്തതും തീയേറ്ററിലിരുന്നതും തട്ടുകടയിൽ വച്ചുണ്ടായ സംഭവവും എല്ലാം. അവളുടെ മുഖത്ത് നാണം കലർന്ന പുഞ്ചിരി വിടർന്നു. അവൾ അടുത്തുള്ള തലയിണ അവളുടെ നെഞ്ചോടു ചേർത്ത് പിടിച്ചു. അവൾ കണ്ണുകളടച്ചു. ജോസൂട്ടിയെ ആണ് താൻ കെട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന് അവൾ സ്വയം ചിന്തിച്ചു. ജോസൂട്ടിയെ ഇങ്ങനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ജീവിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ എന്നവളുടെ മനം ആശിച്ചു. എപ്പോഴോ നിദ്രാ ദേവി അവളെയും കടാക്ഷിച്ചു.

.....

പിറ്റേന്ന് രാവിലെ 11 മണിയായപ്പോഴാണ് ജോസൂട്ടിക്ക് രാധികയുടെ കാൾ വരുന്നത്. അവൻ തന്റെ കാബിനിൽ ഡാറ്റാസ് ചെക്ക് ചെയ്യുകയായിരുന്നു. ഒരു അര മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ തന്നെ ഫോമാലിറ്റീസ് എല്ലാം തീർത്തു പൊന്നൂസിനെ ഡിസ്ചാർജ്ജ് ചെയ്യാമെന്ന് ഡോക്ടർ പറഞ്ഞതായി രാധിക അവനോട് പറഞ്ഞു. അതനുസരിച്ചു വേഗം തന്നെ ജോസൂട്ടി ഫയൽസുമായി ശരാതിനാടുത്തേക്കു ചെന്നു.

"ശരത്തേട്ട...ഈ ഫയൽസ് ഞാൻ ക്ലിയർ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്...ഒന്ന് ക്രോസ്സ് ചെക്ക് ചെയ്തോ...പിന്നെ ഞാൻ ഹോസ്പിറ്റൽ വരെ ഒന്ന് പോയിട്ടു വരാം. പൊന്നൂസിനെ ഇപ്പോ ഡിസ്ചാർജ്ജ് ചെയ്യും. ഞാൻ ഉച്ച കഴിഞ്ഞു വന്നേക്കാം." അവൻ ഫയൽ ശരത്തിനെ ഏല്പിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

"ആട്ടെടാ..നീ പോയിട്ടു വാ..ഞാൻ നോക്കിക്കൊള്ളാം.." ശരത് ചിരിച്ചുകൊണ്ട് മറുപടി പറഞ്ഞു.

ജോസൂട്ടി പെട്ടെന്ന് തന്നെ അവിടെനിന്നും ഇറങ്ങി. ഹോസ്പിറ്റലിൽ എത്തിയപ്പോഴേക്കും ഫോമാലിറ്റീസ് എല്ലാം തീർത്തു രാധികയും പൊന്നൂസും റെഡി ആയിരിക്കുന്നു. ജോസൂട്ടി ടാക്സി വിളിച്ചാണ് വന്നത്. പൊന്നൂസിന് പനി ആയതിനാൽ ബെങ്കിൽ പോകണ്ടാ എന്നവന് തോന്നി. ജോസൂട്ടിയെ കണ്ടപ്പോഴേക്കും പൊന്നൂസ് ഓടിവന്ന് അവന്റെ നേരെ കൈനീട്ടി. അവൻ ആ കുഞ്ഞിനെ കോരി എടുത്തു കവിളിൽ ഒരു ചുംബനവും നൽകി.

"പനിയൊക്കെ പോയി എന്റെ പൊന്നൂസ് മിടുക്കിയായി. ഇനി നമുക്ക് വീട്ടിൽ പോയേക്കാം.അല്ലെ..പൊന്നൂസ് എന്ത് പറയുന്നു.." അവൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

അവൾ തലയിളക്കി കാണിച്ചു. എന്നിട്ട് അവന്റെ തോളിലൂടെ കയ്യിട്ട് അവനെ ഇറുക്കി കെട്ടിപ്പിടിച്ചിരുന്നു. അവൻ രാധികയെ ശ്രദ്ധിച്ചു. അവളുടെ മുഖത്ത് ഒരു തെളിച്ചമില്ലാത്തപോലെ അവനു തോന്നി. ഒന്നും മിണ്ടുന്നില്ല. അവർ ഹോസ്പിറ്റലിന് വെളിയിൽ വന്നു. ജോസൂട്ടി പൊന്നൂസിനെയും കൊണ്ട് ടാക്സിയിൽ കയറി. രാധിക പിന്നാലെയും. യാത്രക്കിടയിലും രാധിക ഒന്നും സംസാരിച്ചില്ല. അവളുടെ മുഖത്ത് എന്തോ വിഷമമുള്ളതുപോലെ അവനു തോന്നി. അല്ലേൽ തന്റെ രാധിക ചേച്ചി അങ്ങാനല്ലാ. എന്തായാളും വീട്ടിലെത്തിയിട്ടു ചോദിക്കാം എന്ന് അവനും ചിന്തിച്ചു.

വീട്ടിലെത്തിയപ്പോഴേക്കും പൊന്നൂസ് അവന്റെ മടിയിൽ ഇരുന്നു സുഖമായ നിദ്രയിലേക്ക് വീണിരുന്നു. അവൻ ടാക്സി ചാർജ്ജ് നൽകി. രാധിക ഒന്നും മിണ്ടാതെ വാതിൽ തുറന്നു അകത്തേക്ക് പോയി. ജോസൂട്ടി റൂമിലേക്ക് പോയി പൊന്നൂസിനെ ബെഡ്ഡിൽ കിടത്തി നെറ്റിയിൽ വാത്സല്യപൂർവ്വം ഒരു ചുംബനവും നൽകി. അവൻ ഹാളിലേക്ക് വന്നു ചെയറിൽ ഇരുന്നു.

അപ്പോഴേക്കും രാധിക അകത്തുനിന്നും ഡ്രസ്സ് മാറി വന്നു. നേർത്ത ഒരു നൈറ്റി ആണ് അവൾ ഉടുത്തിരുന്നത്.

"നീയിരിക്കൂ..ഞാൻ പോയി കഴിക്കാനെന്തെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കാം." ഗൗരവത്തോടെ അത്രമാത്രം പറഞ്ഞു അവൾ അകത്തേക്ക് പോയി. ജോസൂട്ടിക്കു ആലോചിച്ചിട്ട് ഒരു പിടിയും കിട്ടിയില്ല. ഇന്നലെവരെ എന്റെ രാധിക ചേച്ചി ഇങ്ങനെ അല്ലായിരുന്നു. തന്നെ കാണുമ്പോൾ തന്നെ ആ സുന്ദര മുഖം വിടരുന്നതാണ്. പക്ഷെ ഇപ്പോ...സന്തോഷത്തിന്റെ നേരിയ ഒരു കണിക പോലും ആ മുഖത്തില്ല. കാർമേഘം വന്നു മറച്ചപ്പോലെ ആ മുഖം ഇരുണ്ടിരിക്കുന്നു. തന്റെ രാധിക ചേച്ചി ഒരിക്കലും ഇങ്ങനെ ആകാൻ പാടില്ല. ആ മുഖത്തെ സന്തോഷം വീണ്ടെടുക്കാൻ തന്നെക്കൊണ്ട് കഴിയുന്നതൊക്കെ ചെയ്യും. അവൻ മനസ്സിൽ ഉറപ്പിച്ചു. അവൻ ചുവടുകൾ വച്ച് പതിയെ അടുക്കളയിലേക്കു നീങ്ങി. രാധിക പച്ചക്കറി അറിയുകയാണ്. അവൻ പതുക്കെ അവളുടെ പുറകിലായി നിന്നു. അവന്റെ കൈകൾ അവളുടെ ഇടുപ്പിലൂടെ അവളുടെ വയറിൽ ചുറ്റി പിടിച്ചു. അവൻ അവന്റെ മുഖം അവളുടെ നഗ്നമായ തോളിൽ ചേർത്തുവെച്ചു. അവൾ അത് പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു എന്നപോലെ അനങ്ങിയില്ല. ഒന്നും പറഞ്ഞുമില്ല.

"എന്നാ എന്റെ രധൂട്ടിക്കു പറ്റിയെ..രാവിലെ മുതൽ തുടങ്ങിയതാണല്ലോ ഈ മുഖം വീർപ്പിച്ചിരിക്കൽ. എന്റെ മനസ് ശരിക്കും നോവുന്നുണ്ട് ടോ ഈ ഇരുണ്ട മുഖം കാണുമ്പോ..എന്തൊണ്ടെങ്കിലും എനോട് പറയത്തില്ലേ എന്റെ രാധിക കൊച്ചിന്..എന്റെ രാധികേടെ സന്തോഷത്തിനു എന്തും ചെയ്തില്ലേ ഞാൻ..പിന്നെന്താ..." അവൻ സ്നേഹപൂർവ്വം അവളുടെ തോളിൽ മുഖമുർസിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു..

അതും അവളിൽ മാറ്റമൊന്നും ഉണ്ടാക്കിയില്ല. അവൾ പ്രതികരിക്കാതെ തന്നെ ഇരുന്നു. അവളുടെ ഈ പെരുമാറ്റം അവനു താങ്ങാവുന്നതിലും ആപ്പുറമായിരുന്നു.

"ഇനി എന്നെ കാണുന്നത് സന്തോഷമല്ലേൽ ഞാൻ പൊയ്ക്കൊള്ളാം..ഇനി ശല്യപ്പെടുത്താനായി വരുന്നില്ല."അവൻ അത്രേം വിഷമത്തോടെ പറഞ്ഞു അവളുടെ വയറ്റിന്മേലുള്ള പിടി അയച്ചു. അവൻ തിരിയാൻ ഭാവിച്ചപ്പോഴേക്കും രാധിക അവന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞിരുന്നു. അവനു തന്റെ നെഞ്ച് പിളരുന്നപോലെ തോന്നി. തന്റെ രാധിക ചേച്ചിടെ കണ്ണുകൾ ഈറനായിരിക്കുന്നു..മിഴിനീർക്കണങ്ങൾ ഇട്ടുവീഴാനായി വെമ്പി നിൽക്കുന്നു. ആ കണ്ണുനീരിന്റെ കാരണം അവനു മനസിലായില്ല. ആ സങ്കടതിരയടിക്കുന്ന രാധികയുടെ മുഖം അവന്റെ മനസിലെ മറ്റൊരു ചിന്തകളെയും മായിച്ചു കളഞ്ഞു. അവൻ കൈകളാൽ അവളുടെ മുഖം കോരി എടുത്തു അവന്റെ മുഖത്തിന് നേരെ ആക്കി. ആപ്പോഴേക്കും ഒരു തുള്ളി കണ്ണുനീർ അവന്റെ കൈവിരലുകളിലൂടെ ഊർന്നിറങ്ങി. അവന്റെ കണ്ണുകളും അറിയാതെ നിറഞ്ഞുപോയി.

"എന്ത് പറ്റിയെടാ എന്റെ രാധുട്ടിക്കു...എന്തിനാ കരയുന്നെ... ഈ ജോസൂട്ടി ഇവിടുള്ളപ്പോൾ എന്റെ രാധുട്ടിയുടെ കണ്ണ് നിറഞ്ഞതെന്തിനാ.." അവൻ കൈവിരലുകളാൽ അവളുടെ മിഴിനീർക്കണങ്ങൾ തുടച്ചുകൊണ്ടു ചോതിച്ചു. അവന്റെ വാക്കുകളിൽ സങ്കടം തളം കെട്ടിനിന്നിരുന്നു.

അതുമതിയായിരുന്നു അവളുടെ ഉള്ളിൽ പിടിച്ചുനിർത്തിയിരുന്ന ദുഃഖത്തിന്റെ അണ പൊട്ടിയൊഴുകാൻ. അവൾ അവന്റെ നെഞ്ചിൽ അവളുടെ മുഖം ചേർത്ത് അവനെ കൈകളാൽ വരിഞ്ഞു മുറുകി. അവന്റെ നെഞ്ചിൽ കുത്തിയൊഴുകിയ മിഴിനീർക്കണങ്ങൾ അമ്മ തുള്ളികളായാണ് അവനു തോന്നിയത്. അവന്റെ നെഞ്ചകം പൊള്ളിക്കുന്നപോലെ.അവനും അവളെ കരങ്ങളാൽ പുണർന്നു.

"പറ്റുന്നില്ല ജോസൂട്ടി എനിക്ക്..പറ്റില്ല...ഈ ലോകത്തിൽ മറ്റൊന്നും...മറ്റൊന്നും ഞാൻ വേണ്ടെന്നുവെക്കാം...എന്റെ പൊന്നുസിനെയും ജോസൂട്ടിയെയും ഒഴിച്ചു. എനിക്കറിയാം...ഒരിക്കലും ആഗ്രഹിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാ. ജോസൂട്ടിയുടെ സ്നേഹം ഞാനൊരിക്കലും അർഹിക്കാത്തതാ...എന്നാലും എന്റെകൂടെ ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ..ഈ നെഞ്ചിലെ ചുടുപ്പറ്റി എന്നെ ഇങ്ങനെ ചുറ്റിപിടിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അറിയാതെയൊന്നേലും ഞാനാഗ്രഹിച്ചു പോകുവാ ജോസൂട്ടി...ഇനിയി ജന്മം മുഴുവൻ ഇത് കിട്ടണമെന്ന്."

അവളുടെ കണ്ണിരോടെയുള്ള വാക്കുകൾ തറഞ്ഞുകയറിയത് അവന്റെ മനസ്സിലാണ്. അവന്റെ നെഞ്ചിൽ രാധികയുടെ കണ്ണിരിന്റെ ഒഴുക്ക് കൂടിയത് അവൻ അറിഞ്ഞു. അതൊരു അരുവിപോലെ ഒഴുകുകയാണ്. ഒരായുസുകൊണ്ടു ഒരാൾ കരയുന്നത് കുറച്ചു നിമിഷങ്ങൾക്കൊണ്ടു അവളുടെ കണ്ണുകളിലിന്നു ഉരുവിച്ചതായി അവനു തോന്നി. അറിയാതെയൊന്നേലും തന്റെ ആരൊക്കെയോ അയി താൻ ഒരുപാട് സ്നേഹിച്ച തന്റെ രാധികച്ചേച്ചി,,തന്റെ ശരീരത്തിന് ചൂട് പകർന്ന പെണ്ണ്,,തന്റെ മുന്നിലിരുന്നു കരയുന്നത് അവന്റെ എല്ലാ സഹന സീമകൾക്കും ആപ്പുറമായിരുന്നു.

അവൻ അവളുടെ മുഖം അവന്റെ കൈകുമ്പിളിലാക്കി. സുന്ദരമായ ആ മുഖം മുഴുവൻ കണ്ണുനീരാണ്. കരഞ്ഞുകലങ്ങിയ കണ്ണുകൾ ചെറുതായി ചുവന്നിട്ടുണ്ട്..അതിൽ മനോഹരമായി എഴുതിയിരുന്ന കമഞ്ചി പരന്നു കിടക്കുന്നു. ആ മുഖം അവന്റെ കണ്ണുകളിലും മാറ്റമുണ്ടാക്കി. രണ്ടുതുള്ളി കണ്ണുനീർ അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് ഇട്ടുവീണു.

"അതിനിപ്പോ എന്റെ രാധുട്ടി ഇങ്ങനെ കരയാൻ മാത്രം എന്താ ഉണ്ടായേ..ഈ ജോസൂട്ടിയുടെ കൂടെത്തന്നെയല്ലേ എന്റെ രാധുട്ടി ഉള്ളത്. പിന്നെന്താ...ദേ..ഈ കണ്ണിൽ പൊടിയുന്ന ഓരോ തുള്ളി കണ്ണുനീരും ഈ ജോസൂട്ടിയിലെ ഹൃദയത്തിൽ പൊടിയുന്ന ചോരയാ...അതുകൊണ്ടു എന്റെ രാധുട്ടി ഇനി കരയല്ല്." അവൻ അവന്റെ വിരലുകളാൽ അവളുടെ കണ്ണുനീർ ഒപ്പിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

അവൾ അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി. ഒരിക്കലും വറ്റാത്ത സ്നേഹത്തിന്റെ ഉറവ അതിൽ ഉണ്ടെന്നു അവൾക്കു തോന്നി. ഒരു സ്നേഹക്കടലുപോലെ...എത്ര പിടിച്ചു നിർത്തിയിട്ടും അറിയാതെ അവൾ വിതുമ്പി പോയി. അവൾ വീണ്ടും ശിരസ് അവന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് ചായ്ച്ചു.

"എനിക്കറിയില്ല ജോസൂട്ടി..പേടിയാ എനിക്ക്. ജോസൂട്ടി എന്നിലിനിന്നും അകന്നു പോകുവാനു പേടിയാ..ആർക്കും വിട്ടുകൊടുക്കാൻ മനസനുവതിക്കുന്നില്ല. ഇന്നലെ ജോസൂട്ടിയെയും ഡയാനയെയും ഒരുമിച്ചങ്ങനെ കണ്ടപ്പോ....എനിക്കറിയില്ല ജോസൂട്ടി..ഞാനെന്തൊക്കെയാ ചിന്തിച്ചു കൂട്ടുന്നതെന്നു. നിങ്ങൾ തമ്മിൽ നല്ല ചേർച്ചയാണെന്നു ഞാൻ തന്നെയാ പറഞ്ഞെ..പക്ഷെ..പക്ഷെ മനസനുവതിക്കുന്നില്ല ജോസൂട്ടി നിന്നെ വിട്ടുകൊടുക്കാൻ..നിനക്കൊരിക്കലും ഒരു ബാധ്യത ആവണം എന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല ജോസൂട്ടി. പക്ഷെ നിന്റെ സ്നേഹം അടുത്തറിഞ്ഞപ്പോ, നിന്റെ കരങ്ങൾക്കൊണ്ടെന്ന ചേർത്തുനിർത്തിയപ്പോ, ഞാനൊരു പെണ്ണല്ലേ ജോസൂട്ടി, ആഗ്രഹിച്ചു പോയി ഞാൻ. എന്നോട് ക്ഷമിക്കൂ ജോസൂട്ടി..ഈ സ്നേഹത്തിനു പകരമായി ജോസൂട്ടിയെപോലെ സ്നേഹിക്കാൻ എനിക്കറിയില്ല. ജോസൂട്ടിക്കുവേണ്ടി എന്റെ ജീവൻ തന്നെ തരാം ഞാൻ..എന്നെ വിട്ടു പോകാതിരുന്നാൽ മാത്രം മതി..." വിതുമ്പിക്കൊണ്ടാണ് അവൾ അത് പറഞ്ഞത്. അവളുടെ ആ ഓരോ വാക്കുകളിലും ഉള്ള അവനോടുള്ള സ്നേഹം എത്ര വലുതാണെന്ന് അവനു തോന്നി.

അവളുടെ കൈകൾ തന്നെ വരിഞ്ഞു മുറുക്കുന്നതായി അവൻ അറിഞ്ഞു. കൈവിരലുകളിലെ നഖങ്ങൾ പോലും തന്റെ മാംസത്തിലേക്കു ആഴ്ന്നിറങ്ങുന്നതുപോലെ.ആ കൈകൾക്ക് വലാത്ത ഒരു ശക്തി ഉണ്ടെന്നവൻ തോന്നി. പക്ഷെ അതിൽ തന്നോടുള്ള സ്നേഹമാണ്. തന്നെ ആർക്കും വിട്ടുകൊടുക്കില്ല എന്ന തീരുമാനമാണ് ആ പിടുത്തത്തിൽ.

"എന്നാ ഈ ജോസൂട്ടിയാ പറയുന്നേ..ഇനി നമ്മളെ തമ്മിൽ പിരിക്കാൻ മരണത്തിനു മാത്രേ സാധിക്കൂ. എന്റെ പെണ്ണാ രാധൂട്ടി.. ഇനിയീ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും ഒരു തുള്ളി കണ്ണുനീർപോലും പൊഴിയരുത്. അങ്ങനെ ഉണ്ടായാൽ അതെന്റെ പരാജയമാ..." അവളുടെ മുഖം അവന്റെ കരങ്ങളിൽ കോരിയെടുത്താണ് അവൻ അത് പറഞ്ഞത്.

അവന്റെ ആ വാക്കുകളിൽ അവന്റെ ഉറച്ച തീരുമാനമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. അവന്റെ മനസ്സിൽ അപ്പോൾ മറ്റൊന്നിനും സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒന്നിനെക്കുറിച്ചും അവൻ ഓർത്തില്ല. മനസ്സിൽ രാധികയുടെ ചിരിക്കുന്ന മുഖം മാത്രം.

"അപ്പോ ഡയാന..."അവളുടെ ആ സ്വരത്തിൽ ചെറിയ ഒരു ഭയം കലർന്നിരുന്നു.

"അയ്യേ..ഞാനും ഡയാനയും നല്ല സുഹൃത്തുക്കൾ മാത്രമല്ലേ..അല്ലേൽ തന്നെ ഞാനെങ്ങാനാ അവളെ ആഗ്രഹിക്കുക..അത് പാടുണ്ടോ..എന്റെയൊക്കെ ദൈവതുല്യനായ ഫെർണാണ്ടസ് സാറിനെയാക്കെ എനിക്കങ്ങനെ വേദനിപ്പിക്കാൻ പറ്റുമോ. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ അമ്മമാർ എന്നോട് ക്ഷമിക്കുമോ...അങ്ങാനൊന്നല്ല..അവളുടെ ആകെയുള്ള ഫ്രണ്ട് ഞാനാ..അപ്പോ എന്നോട് കുറച്ചു സ്വാതന്ത്ര്യം എടുക്കുന്നു എന്നെ ഉള്ളൂ. അതിനു എന്റെ രാധിക കൊച്ചു കരയണ്ട..."

അവളെ ആശ്വസിപ്പിക്കാനായി അത് പറഞ്ഞെങ്കിലും അവന്റെ ഉള്ളിൽ നൂറായിരം ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർന്നു. അതിനുള്ള ഉത്തരങ്ങളൊന്നും അവന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. താനറിയാതെ തന്നെ ഏതോ നിമിഷത്തിൽ മുളച്ചുപൊന്തിയ ഡയാനയോടുള്ള ഇഷ്ടം അവൻ മനസ്സിൽ തന്നെ അടിച്ചമർത്തി. തന്റെ മുന്നിൽ തന്നെ ഒരുപാട് സ്നേഹിക്കുന്ന തന്റെ രാധിക ചേച്ചി..താൻ കൈവിട്ടാൽ ആരും തുണയില്ലാതെ പൊന്നൂസിനെയും കൊണ്ട് എങ്ങനെ ജീവിക്കും. എന്നാൽ ഡയാന അങ്ങനെ അല്ല. ഞാൻ അവളെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടാൽ മറ്റു പലരോടും ചെയ്യുന്ന തെറ്റാകും. താനില്ലെങ്കിലും അവൾക്കു ഏറ്റവും നല്ല ജീവിതം തന്നെ കിട്ടും. അതിനുള്ള സമ്പത്തും എല്ലാം അവൾക്കുണ്ട്. ഒരുപാട് സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരച്ഛൻ ഉണ്ട്. അവന്റെ മനസ്സിൽ അവൻ തീരുമാനം എടുത്തിരുന്നു. അതിന്റെ ബാക്കിപത്രമേനോണം അവളെ തന്നിലേക്ക് കൂടുതലായി അടുപ്പിച്ചു.

രാധിക ഇപ്പോ ജോസൂട്ടിയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കിയിരിക്കുകയാണ്. അവന്റെ ആശ്വാസ വചനങ്ങൾ ശരിക്കും അവളിൽ മാറ്റം വരുത്തി. കണ്ണുകളിൽ മിഴിനീർക്കണങ്ങളുടെ ഒഴുക്ക് നിന്നു. എങ്കിലും മുഖത്ത് ആ പഴയ തെളിച്ചമില്ല.

"എന്റെ രാധൂട്ടിയുടെ വിഷമം മാറിയോ..." വാത്സല്യപൂർവ്വം അതുചോദിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ കൈവീരലുകൾ അവളുടെ കവിൾതടങ്ങളിലൂടെ തലോടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവൾ അവന്റെ മാറിലേക്ക് വീണ്ടും ചാഞ്ഞു. അവിടെമാണ് അവളുടെ വാസം...എപ്പോഴും അവിടെ ചാഞ്ഞുറങ്ങാനാണ് അവൾക്കിഷ്ടം എന്ന രീതിയിൽ..

"ഇനിയെങ്ങും പോവണ്ട ജോസൂട്ടി. എനിക്കെപ്പോഴും എന്റെ ജോസൂട്ടിയെ കണ്ടോണ്ടിരിക്കണം..ഒരു നിമിഷം പോലും കാണാതിരിക്കാൻ എനിക്ക് വയ്യ.." അവൾ ഒരു കൊഞ്ചലോടെ പറഞ്ഞു.

"അയ്യേ..അതേങ്ങനെയാ ശരിയാവുക..നമ്മളൊന്നും കാണുന്നതല്ലേ ...പിന്നെന്താ.." അവൻ അവളുടെ മുടിയിഴകളിൽ തലോടിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

കാമം ഉണർന്നിരുന്നില്ല. സ്നേഹം മാത്രം. പ്രണയം മാത്രം. അവൾക്കും അവന്റെ അധരങ്ങൾ അവന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ മധുരമാണ് നൽകിയത്. മരണം വരെ ഇങ്ങനെ ഇണപിരിയാതെ നിൽക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് അവൾ ആശിച്ചുപോയി. ഈ നിമിഷം ജോസൂട്ടിയോടൊപ്പം ഒരു ശിലയായി തീർന്നിരുന്നെങ്കിൽ എന്നുപോലും അവളുടെ മനസ് ആഗ്രഹിച്ചു. അത്രക്ക് തരളിതമായിരുന്നു അവന്റെ ചുണ്ടുകളുടെ സ്പർശനം. ലോകത്തിൽ മറ്റൊന്നിനും തരാൻ കഴിയാത്ത സ്നേഹത്തിന്റെ ഊർജ്ജം അതിൽ ഉണ്ടെന്നു അവൾക്കു തോന്നി. അവൾ അവനെ ശക്തമായി വരിഞ്ഞു മുറുക്കി വീണ്ടും വീണ്ടും അവളിലേക്കടുപ്പിച്ചു. അവന്റെ ശിരസിൽ അവളുടെ കൈകളാൽ അമർത്തി, ഒരിക്കലും ആ അധരങ്ങളിൽ നിന്നും മോചനം ലഭിക്കാതിരിക്കാൻ എന്നോണം.

പൊന്നൂസിന്റെ കരച്ചിൽ കേട്ടാണ് രണ്ടുപേരും ഉണർന്നത്. അവൾ വേഗം തന്നെ അവനില്നിന്നും അടർന്നുമാറി റൂമിലേക്ക് നടന്നു. ജോസൂട്ടിയും പുറകെ പോയി.

"അമ്മേ..."പൊന്നൂസ് കണ്ണുകൾ തിരുമി കരയുകയാണ്...

"അമ്മ ഇവിടുണ്ടോ മോളു... ബാ.." അവൾ ആ കുഞ്ഞിനെ കൈകളാൽ കോരിയെടുത്തു. പൊന്നൂസ് അവളുടെ തോളിലേക്ക് ചാഞ്ഞു.

അപ്പോഴാണ് പുറകിൽ നിന്നു ജോസൂട്ടിയെ പൊന്നൂസ് കാണുന്നത്. പെട്ടെന്ന് തന്നെ ഒന്ന് കുതറി അവൾ ജോസൂട്ടിയുടെ മേലേക്ക് ചാടി. അവന്റെ കഴുത്തിലൂടെ കൈകൾ ഇട്ടു അവന്റെ തോളിൽ തലവെച്ചു അവൾ കിടന്നു.

"അങ്കിളിന്റെ പൊന്നൂസ് പനിയൊക്കെ പോയി മിടിക്കിയായി. നാളെ മുതൽ സ്കൂളിൽ പോയി നന്നായി പഠിക്കണം.."അവൻ അവളുടെ മുടിയിഴകളിൽ തലോടികൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

"ജോസൂട്ടിയെ കണ്ടാ പെണ്ണിന് പിന്നാലും വേണ്ട..ഈ മമ്മി പോലും പിന്നവൾക്കു അന്യയാ..അല്ലെടീ കുറമ്പി..." രാധിക പൊന്നൂസിന്റെ പുറത്തു തട്ടിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

"അതുപിന്നെ ഈ പൊന്നൂസ് അങ്കിളിന്റെ കൂടിയായ... അല്ലെ പൊന്നൂസ്..."അവൻ ആ കുഞ്ഞിനെ തഴുകികൊണ്ടു പറഞ്ഞു. അതിനുള്ള ഉത്തരമെന്നോണം പൊന്നൂസ് അവന്റെ കവിളിൽ ഒരു ചുംബനം നൽകി.

പൊന്നൂവിനെയും താലോലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ സമയം പോയതറിഞ്ഞില്ല. ജോസൂട്ടി വാച്ചിൽ നോക്കിയപ്പോ 1.30 കഴിഞ്ഞിരുന്നു. സമയം നോക്കിയ രാധികയും അമ്പരന്നു പോയി.

"അയ്യോ..ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കിയില്ല. ശോ..ജോസൂട്ടിക്ക് വിശക്കുന്നുണ്ടാകും അല്ലെ..." അവൾ ചാടി എഴുന്നേറ്റുകൊണ്ട പറഞ്ഞു.

"എനിക്ക് വിശപ്പൊന്നുമില്ല.. ഞാൻ പോകുവാ ചേച്ചി..ഉച്ചകഴിഞ്ഞു വരാമെന്നു പറഞ്ഞാ ഓഫീസിൽ നിന്നും ഇറങ്ങിയെ..ഞാൻ പുറത്തുനൂ കഴിച്ചോളാം." അതും പറഞ്ഞു രാധികയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി.

എന്നാൽ അവളുടെ മുഖം വിവർണ്ണമായിരുന്നു. അതുവരെ ഉണ്ടായിരുന്ന സന്തോഷം എങ്ങോ ഓടി മറഞ്ഞപോലെ. അവിടെ ദുഃഖത്തിന്റെ നിഴൽ പരന്നിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് സംഭവിച്ച ആ മാറ്റത്തിൽ അവൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. അതിന്റെ കാരണത്തിനായി അവന്റെ മനസ്സിൽ തിരഞ്ഞു. പെട്ടെന്ന് തന്നെ അതിന്റെ കാരണം അവനു മനസ്സിലായി. താൻ ചേച്ചി എന്ന് വിളിച്ചതിനാലാണ് ഈ വാട്ടം. അവൻ പൊന്നൂസിനെ കണ്ണുകൾക്കൊണ്ടു ചൂണ്ടി കാണിച്ചു. പൊന്നൂസവിടെ ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് എന്ന് പറയണ പോലെ.

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net

"അതിനെന്താ...ഇനി അവളും അറിയേണ്ടതല്ലേ...." പരിഭാവത്തോടെയുള്ള രാധികയുടെ ശബ്ദമുയർന്നു.

"എന്നാ ശരി എന്റെ രാധിക കൊച്ചെ..." അവൻ പുഞ്ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു.

പെട്ടെന്ന് പൊന്നൂസ് അവന്റെ തോളിൽ നിന്നും തലയുയർത്തി അവനെ നോക്കി.

"അയ്യേ..ഈ അകിൾ മമ്മിയെ എന്താ വിളിച്ചു..രാധിക കൊച്ചെന്നോ..അയ്യേ.." ആ കുഞ്ഞു ശിശുസഹജമായ രീതിയിൽ അവനെ കളിയാക്കുന്ന പോലെ പറഞ്ഞു. രാധികയുടെ മുഖം നാണത്താൽ താഴുന്നത് അവൻ കണ്ടു.

"അത് പൊന്നൂസിന്റെ മമ്മി ഇപ്പൊ ഒരു കൊച്ചിനെപോലെയാ..അതുകൊണ്ട് അങ്ങനെ വിളിക്കുന്നതല്ലേ നല്ലത്. നമ്മുടെ രണ്ടുപേരുടെയും രാധിക കൊച്ചു.." അവൻ പുഞ്ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു. പൊന്നൂസും അവനെ നോക്കി ചിരിച്ചു.

"എന്നാ അങ്കിൾ പോട്ടെ മോളെ..ഒരുപാട് പണിയുണ്ട് അങ്കിളിനു." അവൻ ആ കുഞ്ഞികവിലുകളിൽ തലോടിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

"വേണ്ട...അങ്കിൾ ഇപ്പൊ പോവണ്ട... പൊന്നൂസിന് അങ്കിളിന്റെ കൂടെ ഇരിക്കണം." അവൾ കൊഞ്ചിക്കൊണ്ടു വിഷമത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"അയ്യോടാ...അങ്കിളിനു പോയി ജോലി ചെയ്യണ്ടേ..എന്നാലല്ലേ പൊന്നൂസിന് കളിപ്പാട്ടങ്ങളും ഉടുപ്പുകളും ഒക്കെ മേടിച്ചുതരാൻ പൈസ കിട്ടുവോളളൂ..അങ്കിൾ ഇപ്പൊ പോയിട്ട് പൊന്നൂസിനെ കാണാൻ ഓടി ഓടി വരും..പിന്നെന്താ...മോളിപ്പോ മമ്മിയുടെ കൂടെ പോ.." അവൻ ആ കുഞ്ഞിന്റെ നെറുകയിൽ ചുംബിച്ചു.

"ജോസൂട്ടി..അടുത്ത ചൊവ്വാഴ്ച പൊന്നൂസിന്റെ ബർത്ത്ഡേയ് ആണ്. പൊന്നൂസിന് ഒരുപാട് സമ്മാനങ്ങളും കൊണ്ട് വരണം...അല്ലേ പൊന്നൂസ്.." രാധിക പൊന്നൂസിനെ ജോസൂട്ടിയുടെ കൈകളിലിന്നും വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net
"ആഹാ...അത് നമ്മുക്ക് പൊളിക്കണം. അല്ലേ പൊന്നൂസ്..." അവൻ പുഞ്ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു.

ആ കുഞ്ഞു അതിനുതരമെന്നോണം തലയിളക്കി. അവൻ രാധികയെ ഒന്നൂടെ നോക്കി. ബൈക് എടുക്കാത്തതിനാൽ ഓട്ടോ വിളിച്ചാണ് അവൻ പോയത്.

യാത്രയിലുടനീളം അവന്റെ മനസ് ചിന്തകളുടെ ഹിമാലയം കയറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ കുറച്ചു നിമിഷങ്ങൾ....അത് തനിക്കു സമ്മാനിച്ചത് വേദനകളാണോ അതോ സന്തോഷമാണോ എന്നവന് മനസിലായില്ല. " നീ എന്തുദേശത്തിലാണ് രാധികയോട് എങ്ങനെയാല്ലാം പറഞ്ഞത്. ഡയാനയോടുള്ള ഇഷ്ടം നിനക്ക് ചുറ്റുമുള്ളവരെ ചിലപ്പോ വേദനിപ്പിച്ചേക്കാം..ആപ്പോ രാധികയുമായുള്ളതോ...രാധിക നിന്നെക്കാൾ പ്രായമുള്ള സ്ത്രീയാണ്..ഒരമ്മയാണ്... മറ്റൊരു പുരുഷന്റെ ഭാര്യ ആയിരുന്ന സ്ത്രീ ആണ്..നിങ്ങളുടെ ബന്ധം അംഗീകരിക്കാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന നിന്റെ ചുറ്റുമുള്ളവർക്കു സാധിക്കുമോ...സ്വർഗ്ഗത്തിലെ അമ്മമാർക്കു സാധിക്കുമോ...അതോ അവരെല്ലാം വിഷമിച്ചോട്ടെ എന്നാണോ.." അവന്റെ മനസിലിരുന്നു ആരോ മന്ത്രിക്കുന്നപോലെ..അതെല്ലാം അവൻ അവനോട് തന്നെ ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങളായിരുന്നു. ഒന്നിനും ഉത്തരമില്ല. ആലോജിക്കുംതോറും അവന്റെ തല വെട്ടിപ്പിളരുന്നപോലെ അവനു തോന്നി. ശരീരവും മനസ്സും ഒരുപോലെ തളരുന്നു. തീരുമാനങ്ങളൊന്നും എടുക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. എല്ലാ

ചോദ്യങ്ങൾക്കുമുള്ള ഉത്തരം ഇനി കാലത്തിനു മാത്രമേ നൽകാൻ കഴിയൂ..അല്ലെങ്കിൽ കാലത്തിനും അതീതമായ ദൈവത്തിനു മാത്രം..

ഓട്ടോക്കാരൻ പണം നൽകി ഓഫീസിലേക്ക് കയറുമ്പോഴും ജോസൂട്ടിയുടെ മനസ് മറ്റൊരാളുടെയൊക്കെയോ സഞ്ചരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇന്നിനി സ്വസ്ഥതയോടെ പണി എടുക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് അവനറിയാം. ഇനി അല്പമെങ്കിലും അവന്റെ മനസിന് ആശ്വാസമേകാൻ അവന്റെ ഉള്ളിലുള്ള സംഗീതത്തിന് മാത്രമേ കഴിയൂ.. ഇത്രയും പെട്ടെന്ന് കോട്ടേഴ്സിൽ എത്തണം എന്ന ചിന്തയോടെ അവൻ ശരതിനടുത്തേക്കു നടന്നു. എന്തോ ഫയൽ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്ന ശരത് ജോസൂട്ടി അകത്തേക്ക് വന്നപ്പോ ഒന്ന് പുഞ്ചിരിച്ചു. സങ്കടം തളം കെട്ടിനിന്ന അവന്റെ മുഖഭാവം ശരത്തിനു പെട്ടെന്ന് മനസിലായി.

"എന്നാ ജോസൂട്ടി..എന്നാ പറ്റി.. നീയെന്നാ വല്ലാതിരിക്കുന്നു.." ശരത് അല്പം ആശ്ചര്യത്തോടെ ചോദിച്ചു.

"ഏയ് ഒന്നല്ല ശരത്തേട്ട. ഒരു തലവേദന..എന്താണെന്നറിയില്ല. ഒന്ന് കിടക്കണം. എന്തായാലും ഇന്ന് വേറെ വർക്ക് ഒന്നുമില്ലല്ലോ..ഞാൻ പൊയ്ക്കോട്ടെ.." അവൻ ഒരു പുഞ്ചിരി മുഖത്തുവർത്തി പറഞ്ഞു.

"അതിനെന്താ..നീ വിട്ടോ..പോകുന്ന വഴിക്ക് വല്ല ടാബ്ലറ്റ്സും മേടിച്ചു കഴിക്കൂ. നല്ല ക്ഷീണമുണ്ടു നിന്റെ മുഖത്ത്." അയ്യോശ് സ്നേഹത്തോടെ പറഞ്ഞു.

ജോസൂട്ടി പിന്നെ ഒന്നും പറയാൻ നിന്നില്ല. ആരോടും ഒന്നും സംസാരിക്കാൻ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. ഒരു പുഞ്ചിരി മാത്രം മറുപടിയായി നൽകി അവൻ തിരിഞ്ഞു നടന്നു.

അവൻ ബുള്ളറ്റ്മെടുത്തു സാധാരണയിലും വളരെ വേഗത്തിലാണ് പോയത്. എത്രയും പെട്ടെന്ന് മനസിനെ ഒന്ന് ശാന്തമാക്കണം. വളരെ വേഗത്തിൽതന്നെ അവൻ കോട്ടേഴ്സിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. റൂം തുറന്നു അവൻ വയലിനുമെടുത്തു സോഫയിൽ വന്നിരുന്നു. പിന്നെ സംഗീതമായിരുന്നു..മനസിനെ തൊട്ടുണർത്തുന്ന സംഗീതം. ആ സംഗീതത്തിനും ദുഃഖത്തിന്റെ ഈണമായിരുന്നു. ആ സംഗീതത്തിൽ ലയിച്ച ഇളം കാറ്റ് പോലും അവന്റെ മുടിയിഴകളിൽ തലോടി അവന്റെ മനസിനെ ശാന്തമാക്കാൻ സഹായിച്ചു. എപ്പഴോ അവന്റെ കണ്ണുകളുടെ ഭാരം കൂടുന്നത് അവൻ അറിഞ്ഞു...

.....

ഓഫീസിനുമുന്നിൽ കാറിൽ വന്നിറങ്ങി ഡയാന അകത്തേക്ക് ചുവടുകൾ വെച്ചു..സന്തോഷവും ഉത്സാഹവും നിറഞ്ഞതായിരുന്നു അവളുടെ നടത്തം തന്നെ. കൈകൾ വീശി ചുണ്ടിൽ ഒരു മൂളിപ്പാട്ടുമായി കടന്നുവരുന്ന ഡയാനയെ അത്ഭുതത്തോടെയാണ് തന്റെ ഓഫീസിൽ റൂമിലേക്ക് പോകുകയായിരുന്ന ശരത് കണ്ടത്.

എന്തൊരു മാറ്റം.. അയാളുടെ മനസ് പറഞ്ഞു.

"ഹായ് ശരത്തേട്ട...ഗൂഡ് ആഫ്റ്റർനൂൺ.." അവൾ ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ ശരത്തിനോടായി പറഞ്ഞു..

"ഗൂഡ് ആഫ്റ്റർനൂൺ മാഡം..," അവൻ ഒരു പുഞ്ചിരിയുടെ അകമ്പടിയോടെത്തന്നെ മറുപടി നൽകി. എന്താണ് ഈ മാറ്റത്തിന് കാരണം. ഈ ഉത്സാഹത്തിനു കാരണം..അതിനുള്ള ഉത്തരം ജോസൂട്ടി ആണെന്ന് അവനറിയാമായിരുന്നു.

"അതെ ശരത്തേട്ട...എന്നെ ഇനി മാഡം എന്ന് വിളിച്ചുപോകരുത്...പേര് വിളിച്ച മതി..പറഞ്ഞേക്കാം." അവൾ അല്പം കളിയോടെ പറഞ്ഞു.

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net
അതിനു മറുപടിയായി ശരത് ഒന്ന് ചിരിക്കുക മാത്രം ചെയ്തു.

"ജോസൂട്ടി എന്തിയെ...അകത്താണോ.." അവൾ ജോസൂട്ടിയുടെ ക്യാബിനിലേക്ക് പോകാനായി ഭാവിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

"ഇവിടിലല്ല ഡയാന...കുറച്ചു മുമ്പ് കോട്ടേഴ്സിലേക്കു പോയി. നല്ല തലവേദന ആയിരുന്നു. ഒന്ന് കിടക്കണം എന്ന് പറഞ്ഞാ പോയത്.." അവൻ പറഞ്ഞു..

അവളുടെ മുഖത്ത് പെട്ടെന്ന് സങ്കടം നിഴലിക്കുന്നത് അയാൾ കണ്ടു..

"ഞാൻ കോട്ടേഴ്സിലേക്കു പോകുവാ ശരത്തേട്ട.." അത്രമാത്രം പറഞ്ഞു അവൾ തിരിഞ്ഞുനടന്നു. വളരെ വേഗത്തിലാണ് അവൾ ഡ്രൈവ് ചെയ്തത്.

ഒന്ന് സഹായിക്കാനോ ശിശ്രൂശിക്കണോ പോലും അവിടെ ആരുമില്ല എന്റെ ജോസൂട്ടിക്ക്.."അവൾ സ്വയം പറഞ്ഞു.

കോട്ടേഴ്സിൽ വന്നിറങ്ങി കതകിൽ പിടിച്ചപ്പോൾ തന്നെ അത് തുറന്നു. അത് ചാരിയിട്ടെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ..അവൾ അകത്തേക്ക് കടന്നു. സോഫയിൽ വയലിനും കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ഉറങ്ങുന്ന ജോസൂട്ടിയെ പെട്ടെന്നുതന്നെ അവളുടെ നയനങ്ങൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ജനാലകൾക്കുള്ളിക്കൂടി അരിച്ചിറങ്ങുന്ന സൂര്യകിരണത്തിൽ അവന്റെ മുഖം സ്വർണം പോലെ തിളങ്ങുന്നതായി അവൾക്ക് തോന്നി. അവൾ പതുക്കെ നടന്നുവന്ന് അവനരികിലായി ഇരുന്നു. അവളുടെ കൈവിരലുകൾ അവന്റെ മുടിയിഴകളിൽ പരാതി നടന്നു.

"ജോസൂട്ടി..." അവളുടെ കിളിനാദം അവന്റെ കാതുകളിൽ അലയടിച്ചു..അവൻ പതുക്കെ ഒന്നനങ്ങി.

"ജോസൂട്ടി" വീണ്ടും അവളുടെ ശബ്ദം അവന്റെ കാതുകളിൽ പ്രതിധ്വനിച്ചപ്പോൾ അവൻ കണ്ണുകൾ പതുക്കെ തുറന്നു. മുന്നിൽ ഒരു മാലാഖയുടേതുപോലുള്ള സുന്ദര നയങ്ങളാണ് അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ ആദ്യം പതിഞ്ഞത്. അത് ഡയാന ആണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ പതുക്കെ എഴുന്നേറ്റു.

"എന്നാടാ എന്റെ ജോസൂട്ടിക്ക് പറ്റിയെ".. അവൾ അവന്റെ കവിളിൽ കൈ ചേർത്തുകൊണ്ടു ചോരിച്ചു.

"ഏയ്..ഒന്നുമില്ല..ഒരു ചെറിയ തലവേദന..ഒന്ന് കിടന്നതാ.."അവൻ പറഞ്ഞൊപ്പിച്ചു.

ഡയാനയുടെ സാന്നിധ്യം അവന്റെ മനസ്സിൽ ഭയമാണ് നിറച്ചത്. അവളുടെ ഇഷ്ടം അവൻ അടുത്തറിഞ്ഞതാണ്. അവളുടെ അടുത്തിരിക്കുമ്പോൾ അറിയാതെ ആണേലും ഉള്ളിൽ മൂടിവച്ച അവളോടുള്ള ഇഷ്ടം പുറത്തുവരുമോ എന്നവൻ് ഭയപ്പെട്ടു.

അവൾ അവന്റെ നെറ്റിയിൽ കൈ വെച്ച് നോക്കി.

"ഏയ്..പനിയൊന്നുമില്ല.. എന്നാലും ചെറിയ ഒരു ചൂടുണ്ട്.ഞാനൊരു ചൂട് കാപ്പിയിടാം..അത് കുടിക്കുമ്പോ എല്ലാം പൊയ്ക്കൊള്ളും. "അവൾ അതും പറഞ്ഞു അടുക്കളയിലേക്കു പോയി.

ജോസൂട്ടി അവൾ പോകുന്നതും നോക്കി ഒന്നും മിണ്ടാനകാതെ ഇരുന്നു. അല്ലേലും തന്റെ മനസിലുള്ള ദുഃഖങ്ങൾ ആരോടും പറയാൻ കഴിയില്ല. അതിനൊരു പ്രതിവിധി തനിക്കൊരിക്കലും കണ്ടെത്താനും കഴിയില്ല.

പെട്ടെന്നുതന്നെ ഡയാന കയ്യിൽ ഒരു ഗ്ലാസ് കാപ്പിയുമായി വന്നു.

"മോൻ ഇതുവേഗം അങ്ങ് ചൂടോടെ കുടിച്ചോ..ഒന്ന് ഉഷാരാവു" അവൾ ആ ഗ്ലാസ് അവന്റെ കൈകളിൽ ഏല്പിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

അവൻ അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കാതെ അത് മേടിച്ചു. പതിയെ ചുണ്ടോട് ചേർത്ത് കുടിച്ചിറക്കി. ഇതുവരെ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോലെ അല്ല. അവളോടൊന്നുപറയാണമെന്നു അവനു അറിയില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ഡയാനയുടെ മിഴികൾ ജോസൂട്ടിയുടെ മുഖത്ത് മാത്രമായിരുന്നു. അവനെ പരിചരിക്കുമ്പോ അവന്റെ കൂടെ ഇരിക്കുമ്പോ വല്ലാത്തൊരു ആനന്ദം അവൾക്കു തോന്നി.

പക്ഷെ എന്നത്തേയും പോലെയല്ല ജോസൂട്ടി ഇപ്പോ എന്നവൾക്ക് തോന്നി. മുഖത്ത് ഒരു തെളിച്ചമില്ല. എന്തോ വിഷമം ഉള്ളിൽ തറഞ്ഞു കിടക്കുന്നതുപോലെ. വിവർണ്ണമായ ജോസൂട്ടിയുടെ മുഖം പോലും അവളിൽ ഒരു നീറ്റലുള്ളവാക്കി.

"എന്നാടാ പറ്റിയെ..നിന്റെ മുഖമെന്താ വല്ലാതിരിക്കുന്നെ.." അവൾ അല്പം സങ്കടഭാവത്തോടെ ചോദിച്ചു.

"ഏയ് ...ഒന്നല്ലടി..ഒന്ന് കിടന്ന മതി..നീ പൊയ്ക്കോ.."അവൻ ഗ്ലാസ് ടേബിളിൽ വച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. അവന്റെ മനസ്സിൽ എങ്ങനെയും ഡയാനയെ അവിടെനിന്നും ഒഴിവാക്കണം എന്നു ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ..

"ജോസൂട്ടി ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോ ഞാൻ എങ്ങോട്ട് പോവാൻ..വാ..എന്റെ മടിയിൽ തല വച്ച് കിടന്നോ.." അവൾ സ്നേഹപൂർവ്വം പറഞ്ഞു.

അതവന് സ്വീകരിക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല..

"ഇങ്ങു വാ എന്റെ ജോസൂട്ടി" എന്നും പറഞ്ഞു മടിച്ചുനിന്ന ജോസൂട്ടിയെ അവൾ കൈകളാൽ ബലമായി അവന്റെ ശിരസിൽ പിടിച്ചു മടിയിലേക്ക് കിടത്തി. അവൾ പുഞ്ചിരിയോടെ അവളുടെ കൈ വിരലുകൾ അവന്റെ ശിരസിൽകൂടി ഓടിച്ചു. അവന്റെ മുടിയിഴകളിൽ അവളുടെ വിരലുകൾ ഒഴുകിനടന്നു. ജോസൂട്ടി അറിയാതെ തന്നെ മിഴികൾ അടച്ചുപോയി. അവളുടെ തഴുകലിന് എന്തോ മാന്ത്രിക ശക്തിയുണ്ടെന്ന് അവനു തോന്നിപ്പോയി. അത്രയ്ക്ക് സുഖദായകമായിരുന്നു ആ തഴുകൽ. ചുറ്റും മൂടൽമഞ്ഞു നിറയുന്നപോലെ...അന്തരീക്ഷത്തിലൂടെ ഒഴുകി നടക്കുന്നപോലെ അവനു തോന്നി.

പെട്ടെന്ന് അവന്റെ കവിളുകളിൽ എന്തോ ഒരു നനുത്ത സ്പർശനം അവൻ അറിഞ്ഞു. മാർഗവമുള്ള എന്തോ ഒന്ന്. അതൊരു മായാ പ്രപഞ്ചം തനിക്കു ചുറ്റും തീർക്കുന്നതുപോലെ. കണ്ണുതുറന്നു നോക്കാൻ മനസ് വെമ്പുന്നുണ്ടെങ്കിലും ശരീരത്തിന് ആ സുഖം നഷ്ടപ്പെടുത്താൻ വയ്യാത്തപോലെ. ആ സ്പർശനത്തിനൊപ്പം ഒരു ചുടുനിശ്വാസവും അവൻ അറിഞ്ഞു. ആരെയും ഭ്രമിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള സുഗന്ധം അവൻ അനുഭവിച്ചു. എന്തൊക്കെയോ തന്റെ മുഖത്തുകൂടി ഇഴഞ്ഞു നടക്കുന്നതുപോലെ..എല്ലാം പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ കഴിയാത്ത അനുഭൂതിയാണ്. ശരീരം മുഴുവൻ കുളിരണിയുന്നു.

പെട്ടെന്ന് എവിടെ നിന്നോ കിട്ടിയ ശക്തിയിൽ അവൻ മിഴികൾ തുറന്നു ശിരസ് നേരെയാക്കി. അവന്റെ മുഖത്തോടു ചേർന്ന് ഡയാനയുടെ സുന്ദര മുഖം. അവരുടെ മൂക്കുകൾ പരസ്പരം ഉരുമിയിരുന്നു. അവളുടെ നിശ്വാസം അവന്റെ അധരങ്ങളിൽ പതിഞ്ഞിരുന്നു. കണ്ണുകൾ പരസ്പരം കോർത്തു. ജോസൂട്ടിയുടെ മനസ് ഒരുനിമിഷം ശൂന്യമായി. അതുവരെ ഉണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ ചിന്തകളും പ്രശ്നങ്ങളും അവൻ മറന്നു. എടുത്ത തീരുമാനങ്ങളും അനുഭവിച്ച മനസിന്റെ ക്ലേശങ്ങളും അവൻ മറന്നു. അവളുടെ അധരങ്ങൾ അവന്റെതുമായി ഇഴുകി ചേർന്നപ്പോൾ ഇതുവരെ അനുഭവിച്ചതൊന്നും ഒന്നുമല്ല എന്നവന് തോന്നിപ്പോയി. അത്രയ്ക്ക് ഹൃദ്യമായിരുന്നു ആ അധരങ്ങളുടെ ലയനം. തന്റെ കീഴ്ചുണ്ടിൽ മുല്ലമൊട്ടുകൾ മൊട്ടുകൾപോലുള്ള പല്ലുകളുടെ മൃദുവായ സ്പർശനം അവൻ അറിഞ്ഞു. അവന്റെ നാവിലേക്ക് സ്വാദുള്ള അവളുടെ ഉമിനീർ ഒഴുകിയിറങ്ങി..

എപ്പഴോ മനസ്സിൽ മിന്നിമറഞ്ഞ രാധികയുടെ മുഖം അവന്റെ മനസ്സിൽ യാഥാർത്ഥ്യ ബോധം തിരിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. ആ ഒരു നിമിഷത്തിൽ അവൻ പിടഞ്ഞെണ്ണിറ്റു. അവൻ ശക്തമായി കിതച്ചുപോയിരുന്നു. അവന്റെ അപ്രതീക്ഷിത വേർപാടിൽ ഡയാനയും ഞെട്ടിപ്പോയിരുന്നു. എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് ജോസൂട്ടിക്ക് അതുവരെയും മനസിലായില്ല. അവന്റെ മുഖത്തും ആ ഞെട്ടൽ പ്രകടമായിരുന്നു. ഡയാനയുടെ ആധാരങ്ങളാണ് തന്നെ ചുംബിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതെന്നു ഒരു കിത്തപ്പോടെ അവൻ മനസിലാക്കി.

"എന്താ ഡയാന..എന്താ ഈ കാണിച്ചേ.. " അവൻ അല്പം ദേഷ്യത്തോടെയാണ് അത് ചോതിച്ചത്.

"എന്താ ജോസൂട്ടി. ഞാനല്ലേ...നീയെന്റെ ജോസൂട്ടിയല്ലേ..പിന്നെന്താ.." അവന്റെ ശബ്ദത്തിലെ കടുപ്പവും അവന്റെ അമ്പരപ്പും അവളുടെ ഉള്ളിൽ ചെറിയ ഒരു വിങ്ങലുണ്ടാക്കി. അല്പം വിഷമം കലർന്ന സ്വരത്തിലാണ് അവൾ അത് ചോതിച്ചത്.

"എന്തൊക്കെയാ ഡയാന ഈ പറയുന്നേ. നീ എന്താണ് പറയുന്നതെന്ന് ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടോ." അവൻ മനസിലാക്കാത്ത പോലെ ചോതിച്ചു. അവളുടെ കണ്ണുകൾ ഈറണാനിയുന്നത് അവൻ കണ്ടു.

പെട്ടെന്ന് ഡയാന ഓടി വന്നു അവനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. അവന്റെ തോളിലേക്ക് അവൾ തല ചായ്ച്ചു. അവനിൽ ഒരു ഞെട്ടലാണ് അതുണ്ടാക്കിയത്. അവളെ പിടിച്ചു മാറ്റാൻ അവനു കഴിഞ്ഞില്ല.

"എന്താ ജോസൂട്ടി..എന്റെ ജോസൂട്ടിയായതുകൊണ്ടല്ലേ ഞാൻ അങ്ങനെ ചെയ്തേ. എന്റെ മനസ് ജോസൂട്ടിക്കറിയില്ലേ.." അവൾ വിതുമ്പിക്കൊണ്ടാണ് അതുപറഞ്ഞത്. അവളുടെ കണ്ണുനീർ അവന്റെ നെഞ്ചിൽ നനവ് പടർത്തി.

"എന്തൊക്കെയാടീ പെണ്ണേ നീയീ പറയുന്നേ. ഞാൻ അങ്ങനെ ആകാവാം..നീന്റെ പാപ്പയോട് എനിക്കങ്ങനെ ഒരു തെറ്റു ചെയ്യാൻ പറ്റാവാം.." ആ വാക്കുകളിൽ അവളോടുള്ള അവന്റെ വാത്സല്യം നിറഞ്ഞിരുന്നു.

"ഒന്നുവറിയില്ല ജോസൂട്ടി. എനിക്കൊന്നുമറിയില്ല...ഒന്നും അറിയുകേം വേണ്ടാ..ഒരു കാര്യം മാത്രം..ജോസൂട്ടിയെ മറക്കാൻ ഈ ജന്മത്തേനിക്കു കഴിയില്ല. അത്രയ്ക്ക് ജീവനാ എനിക്കെന്റെ ജോസൂട്ടിയെ..നിനക്കുവേണ്ടിയാ ജോസൂട്ടി ഞാൻ എന്നെ തന്നെ മാറ്റിയത്..നീന്റെ സ്വന്തമാക്കാൻ വേണ്ടിയാ ഞാൻ സ്വയം മാറിയത്. എന്നെ വേണ്ടെന്നു മാത്രം പറയല്ലേ ജോസൂട്ടി..എന്നെ ഇഷ്ടവല്ലെന്നു മാത്രം പറയല്ലേ...സഹിക്കാൻ കഴിയില്ല എനിക്കത്. ആരു വന്നാലും ഒരാൾക്കും ഞാൻ വിട്ടുകൊടുക്കില്ല എന്റെ ജോസൂട്ടിയെ..." അവൾ കൈകൾ ബലപ്പെടുത്തി ഒന്നുകൂടി അവനോടു ചേർന്നാണ് അത് പറഞ്ഞത്. ഈ ജന്മത്തിലല്ല..ഒരുജന്മത്തിലും അവനെ വിട്ടുകൊടുക്കില്ല എന്ന ഉറപ്പ് ആ കൈകളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

"എനിക്കായല്ലെങ്കിൽ പിന്നെന്തിനാ എന്റെ മുന്നിൽ വന്നേ..ഞാൻ പോലുമറിയാതെ എന്റെ മനസ്സിൽ കയറിയെ...ഞാൻ ഒരുപാട് സ്വപ്നം കണ്ടുപോയി ജോസൂട്ടി...ജോസൂട്ടിക്ക് എന്നെ വേണ്ടേൽ പിന്നെ ഈ ഡയാന ഇല്ല. ജോസൂട്ടിയില്ലാതെ ഞാൻ ജീവിക്കില്ല ...മരിച്ചുകളയും ജോസൂട്ടി ഞാൻ..സത്യമായിട്ടും...എന്റെമ്മയാണെ സത്യം...ജീവിക്കില്ല ഞാൻ.." അവൾ അവന്റെ മാറിൽകിടന്നു പൊട്ടി പൊട്ടി കരഞ്ഞു.

അവളുടെ ആ വാക്കുകൾ കൗതുമനപോലെയാണ് അവന്റെ ഉള്ളിൽ തറഞ്ഞുകയറിയത്. താൻ അവളുടെ സ്നേഹം നിരസിച്ചാൽ അവൾ സ്വയം ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കും. അവളുടെ അമ്മയെ തൊട്ടാണ് സത്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഒരിക്കലും അവളെ അങ്ങനെ മരണത്തിനു വിട്ടുകൊടുക്കാൻ അവനു കഴിയുമായിരുന്നില്ല. ഡയാനയോട് എപ്പഴോ തോന്നിയ ഇഷ്ടം, ഉള്ളിൽ അടിച്ചമർത്തിയ ആ ഇഷ്ടം അവളുടെ വാക്കുകളാൽ എല്ലാ വേലിക്കെട്ടുകളും പൊട്ടിച്ചു പുറത്തുവരുന്നതായി അവൻ അറിഞ്ഞു. അവൻ പോലുമറിയാതെ അവന്റെ കൈകൾ അവളെ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചിരുന്നു. അവളെ അവനോട് ചേർത്തുനിർത്തിയിരുന്നു.

പെട്ടെന്ന് രാധികയുടെ വാക്കുകളാണ് അവന്റെ മനസിലൂടെ കടന്നുപോയത്. രണ്ടുപേരും ഒരേപോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു. ഓരോ വിധത്തിൽ രണ്ടുപേരും തനിക്കു വേണ്ടപ്പെട്ടവർ..ആരെയും സ്വീകരിക്കാനോ നിരസിക്കാനോ കഴിയുന്നില്ല. ഡയാനയോട് രാധികയെ കുറിച്ചോ രാധികയോട് ഡയാനയെ കുറിച്ചോ പറയാൻ സാധിക്കില്ല. രണ്ടുപേരുടെയും സ്നേഹം അത്രയ്ക്ക് തീവ്രമാണ്. അവന്റെ കണ്ണുകൾ നിറയുന്നത് അവൻ അറിഞ്ഞു. കാലം തനിക്കുമുമ്പിൽ ഒരുക്കിയ ഈ പരീക്ഷയിൽ താൻ തോറ്റുപോകുന്നതായി അവനു തോന്നി. എന്തുചെയ്യണമെന്നറിയാതെ അവന്റെ മനസ് കുഴഞ്ഞു മറിയുകയായിരുന്നു.

അപ്പോഴും ഡയാനയുടെ കണ്ണുകളിലിന്നുള്ള കണ്ണീർ പ്രവാഹം നിന്നിരുന്നില്ല. അവന്റെ നെഞ്ചിൽ കിടന്നു അവൾ വിതുമ്പുകയായിരുന്നു. അവൻ അവളെ ആശ്വസിപ്പിക്കാണെന്നോണം അവളുടെ മുടിയിഴകളിൽ തലോടി..ശരിക്കും താൻ ആരെയാണ് സ്നേഹിക്കുന്നത്..ആരുടെ കൂടെ ജീവിക്കാനാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അവൻ അവന്റെ മനസ്സിനോട് തന്നെ ഒരായിരം വട്ടം ചോതിച്ചു. പക്ഷെ അതിനുള്ള ഉത്തരം അവനെവിടെയും കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇതേവിടെച്ചെന്നവസാനിക്കും എന്നവൻ ഒരു രൂപവും കിട്ടിയില്ല. ഈ നിമിഷം തനിക്കൊന്നു ഭ്രാന്തു പിടിച്ചുപോയിരുണെങ്കിൽ എന്നുപോലും അവൻ ആശിച്ചുപോയി.

ഡയാന അവന്റെ നെഞ്ചിൽ നിന്നും തല ഉയർത്തി അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി. അവളുടെ കണ്ണുകൾ അവൾ തുടച്ചു.

"ഇന്നലെ ഞാൻ അമ്മയോട് പറഞ്ഞിരുന്നു ജോസൂട്ടിയെ പറ്റി. ജോസൂട്ടിയുടെ കൂടെ ജീവിക്കാൻ എന്നനുവാദവും ചോതിച്ചു...അപ്പോ അമ്മയെന്ന പറഞ്ഞെന്നറിയുവോ... എന്റെ മോളെ ജോസൂട്ടിയെപോലെ സ്നേഹിക്കാൻ മറ്റാർക്കും കഴിയില്ലെന്നു.." അവൾ ഒരു കൊഞ്ചലോടെയാണ് അത് പറഞ്ഞത്. അവൾ വീണ്ടും അവന്റെ മാറിലേക്ക് ചാഞ്ഞു.

ഇവളോട് ഞാൻ എന്തുപറയണം.. ഈ സ്നേഹത്തിൽനിന്നും എങ്ങനെ ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ സാധിക്കും...അവന്റെ മനസിലുയർന്ന ആ ചോദ്യം കണ്ണുനീർതുള്ളികളായാണ് വെളിയിൽ വന്നത്. ഈശ്വരാ..എന്തിനാണെന്നെ ഒരു പരീക്ഷണം" അവൻ ദൈവത്തെ വിളിച്ചുപോയി.

എത്ര നേരം അവർ അങ്ങനെ പരസ്പരം പുണർന്നു നിന്നു എന്നവനറിയില്ല. ജോസൂട്ടി തന്നെ അവളെ അവനിൽനിന്നും അടർത്തിമാറ്റി. എന്നിട്ട് അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി.

"ഇനി ഡയാന കരയല്ല..ഇപ്പോ വീട്ടിലേക്കു പോയ്ക്കോ..എന്നിട്ട് വേറൊന്നും ആലോചിക്കാതെ നന്നായി കിടന്നുറങ്ങൂ..എല്ലാം അപ്പോ ശരിയാകും.." അവൻ അവളുടെ കവിളിൽ തലോടി..

"പിന്നെയെ..നാളെ ഞായറാഴ്ച അല്ലെ. ഓഫീസ് ഇല്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു നാളെ എന്നെ വയലിൻ വായിക്കാൻ പാടിപ്പിക്കാവോ.."നാണം കലർന്ന അവളുടെ ചോദ്യം.

"നാളെ കുറച്ചു പണിയുണ്ട് ഡയാന..കുറെ അലക്കാനൊക്കെ ഉണ്ട്...പിന്നൊരു ദിവസമാകാം." അവൻ അത് നിരസിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net

"അപ്പോ എന്നെ പടിപ്പിക്കാമെന്നു പറഞ്ഞത്...എന്നെ ഇഷ്ടമല്ലാത്തതുകൊണ്ടല്ലേ അങ്ങനെ പറയുന്നേ. "അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറയാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു.

അവളുടെ ഈ സ്നേഹം കണ്ടില്ലാന്നു നടിച്ചാൽ, അതിൽ നിന്നെല്ലാം ഒഴിഞ്ഞുമാറിയാൽ...അവൾ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ അവന്റെ മനസിലൂടെ കടന്നുപോയി. അങ്ങനെ ഒരിക്കലും സംഭവിക്കാൻ പാടില്ല. അവൻ ഉടനെ അവളുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നു. എന്നിട്ട് പതുക്കെ കവിളിൽ തലോടി....

"എനിക്കീ സുന്ദരിക്കുട്ടിയെ ഇഷ്ടമല്ലാന്നു ആരാ പറഞ്ഞെ...നീയെന്റെ ജീവനല്ലേടി പെണ്ണെ..." അവനതു പറയുമ്പോൾ അവൻ ഉള്ളിൽ കരയുകയായിരുന്നു..മനം നീറിപ്പുകയുകയായിരുന്നു. ആരോടൊക്കെ ഞാൻ നീതി പുലർത്തും എന്ന ചോദ്യമായിരുന്നു അവന്റെ ഉള്ളിൽ ബാക്കി.

"സത്യം..." അവൾ ചെറു നാണത്തോടെ ചോദിച്ചു.

"സത്യം...മോളിപ്പോ പോയ്ക്കോ...ഞാൻ നാളെ തന്നെ ഈ സുന്ദരിക്കുട്ടിയുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നേക്കാം" അവൻ അവളുടെ മുടിയിഴകൾ മാടി ഒരുക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

"അങ്ങാണിപ്പോ ഈ സുന്ദരിക്കുട്ടിയുടെ അടുത്തേക്ക് വരണ്ട...ഈ സുന്ദരിക്കുട്ടി എന്റെ ജോസുട്ടിയുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നേക്കാം.."അവൾ ചെറു ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു.

അവൻ ഒന്ന് ചിരിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തത്..

"അതേയ്...എനിക്കൊരു കാര്യം പറയാനുണ്ട്..."അവൾ മുഖം താഴ്ത്തി അവനോട് ചേർന്ന് നിന്നുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു..

ഇനിയെന്താ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ അവൻ അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി..

അവളുടെ നീക്കം പെട്ടെന്നായിരുന്നു. എല്ലാം മനസിലാക്കുന്നതിനുമുമ്പേ അവളുടെ കൈകൾ അവന്റെ തോളിലൂടെ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു ആ പവിഴാധരങ്ങൾ അവന്റെ ആധാരങ്ങളോട് ചേർന്നിരുന്നു. അവന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ കൊണ്ട് കവിത എഴുതുന്നത് അവൻ അറിഞ്ഞു. അവളുടെ നാവു തന്റെ ഉമിനീരിന്റെ സ്വാത് തിരയുകയാണ്. കുറച്ചു നിമിഷത്തിനു ശേഷമാണ് അവൾ വിട്ടുമാറിയത്. അവളുടെ മുഖത്ത് നാണം കലർന്ന പുഞ്ചിരിയായിരുന്നു. ഒരു നിറഞ്ഞ കല്യാണപെണ്ണിന്റെ നാണം...

"ഇത് നേരത്തെ പൂർത്തിയാക്കാൻ സമ്മതിക്കാത്തതിനു.." അതും പറഞ്ഞു അവൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പുറത്തേക്കു ഓടി...അവൻ ഒന്നും ചെയ്യാനാവാതെ സ്തംഭിച്ചു നിൽക്കുകയായിരുന്നു.

"ഇന്നത്തേക്ക് ഇത് മതി...നാളെ വേറെ വേണം ജോസുട്ടി.." അവസാനമായി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അതും പറഞ്ഞു അവൾ കാറിൽ കയറി പോയി...

ഇത് കാലത്തിന്റെ എന്ത് തരത്തിലുള്ള പരീക്ഷണമാണ്...ദൈവം പരീക്ഷണങ്ങൾ തരുമ്പോൾ അതിനുള്ള ഉപായവും തരുമെന്ന് മതമമ്മ പറഞ്ഞത് അവൻ ഓർത്തു. ഇവിടെ...ഈ പരീക്ഷക്ക് എന്തുപായമാണുള്ളത്...എന്തായാലും രണ്ടുപേരെയും വേദനിപ്പിക്കാൻ തന്നിട്ടു കഴിയില്ല. അതിനുള്ള ഉപായം കാലം തന്നിട്ടു മുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നവരെ ഇങ്ങനെ തന്നെ മുന്നോട്ടു പോട്ടെ എന്നവന് തീരുമാനിച്ചു. അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടുപേരും ഇതറിഞ്ഞു തന്നെ വെറുക്കട്ടെ...അവൻ പലതും ചിന്തിച്ചു സ്വയം ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും വേദനകൾ മനസ്സിൽ വിങ്ങലുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടേ ഇരുന്നു.

ആ ദിവസം തള്ളിനീക്കിയത് എങ്ങനെയെന്നുപോലും അവനറിയില്ല. മനസമാധാനമായി ഒന്നുറങ്ങാൻ സാധിച്ചില്ല. രാത്രിയിലുടനീളം മനസ് ചിന്തകളുടെ കൈലാസം കയറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കണ്ണുകളിൽ നിദ്രയുടെ ഭാരം കയറിയത് നേരം പുലരാറായപ്പോഴാണ്. എപ്പോഴാണ് ഉറങ്ങിയതെന്നുപോലും അവനോർമ്മയില്ല.

ശരീരത്തിൽ എന്തിന്റെയോ ഭാരം പിടിച്ചെടുത്തു അത് അബോധമണ്ഡലത്തിൽ നിന്നും ബോധമണ്ഡലത്തിലേക്കു ചുവടുകൾ വെച്ചപ്പോഴാണ് അവൻ കണ്ണുകൾ പതിയെ തുറന്നത്. ആദ്യം അവനൊന്നും മനസിലായില്ല. മൂക്കിൽ അടിച്ചുകയറിയ പരിമളത്തിന്റെയും നനഗന്ധമായ വയറ്റിൽ അമർന്നിരിക്കുന്ന മൃതലതയുടെയും അനുഭവം കണ്ണുകൾ തിരുമി വീണ്ടും നോക്കാൻ അവനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു.

ഒരു ഞെട്ടലോടെയാണ് അവൻ അത് കണ്ടത്. തന്റെ തോളോട് ചേർന്ന് തന്നെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുറങ്ങുന്ന ഡയാന.. ഒരു മാലാഖയുടെ പ്രഭയുണ്ടായിരുന്നു അവളുടെ മുഖത്ത്. അവളുടെ മൂക്കും ചുണ്ടുകളും അവന്റെ താടിയിൽ മുട്ടിയാണിരുന്നിരുന്നത്. അവളുടെ ചുടു നിശ്വാസം അവൻ അറിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ലുകി മാത്രമാണ് തന്റെ വേഷം..അവളുടെ വലതുകരം തന്റെ നഗ്നമായ വയറിൽ ചിറ്റിയിരിക്കുകയാണ്.

ഇവളിതെങ്ങനെ ഇവിടെ ഇപ്പോ..എങ്ങനെ ഇവൾ അകത്തുകയറി. താൻ ഇന്നലെ ഡോർ ലോക്ക് ചെയ്തില്ലായിരുന്നോ..അവന്റെ ചിന്തകൾ പലവഴിക്കു തിരിഞ്ഞു. എങ്കിലും അവളിലിനിന്നും ഒന്നടങ്ങാനുമാറാൻ അവന്റെ ശരീരം വിസ്തമ്മദിച്ചു. എങ്കിലും മനസിന്റെ ചടുലത വീണ്ടെടുത്ത് അവളുടെ കൈകൾ അവൻ മാറ്റി.. അപ്പോഴേക്കും അവൾ കണ്ണുകൾ തിരുമി തുറന്നു. ഒരു നിറഞ്ഞ പുഞ്ചിരിയാണ് അവൾ ആദ്യം ജോസൂട്ടിക്ക് കൊടുത്തത്.

"എന്നാടാ...നട്ടുച്ച വരെയാണോ കിടന്നുറങ്ങുന്നെ..അതും കതക് പോലും അടക്കാണ്ട്.. ആരേലും വന്നു എന്തെങ്കിലും കൊണ്ടോയാല്പോലും ഒന്നും അറിയില്ല..." അവൾ പറഞ്ഞു.

അപ്പോ താൻ കതക് അടച്ചിരുന്നില്ല..അപ്പോ സമയം ഉച്ചയായോ...അവൻ ക്ലോക്കിലേക്കു നോക്കി. 11 മണി കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

അവൻ ഉടനെ എഴുന്നേറ്റു ഒരു ടി ഷർട്ടെടുത്തിട്ടു.

"ഉറങ്ങുന്ന കണ്ടാൽ ഉടനെ കൂടെ കേറി കിടക്കുവാനോ വേണ്ടേ..നിനക്കെന്നെ വിളിച്ചുകൂടായിരുന്നോ.." അവൻ അല്പം ദേഷ്യത്തോടെ ആണ് അത് പറഞ്ഞത്..

"അതിനെന്നാ...എന്നായാലും നമ്മൾ ഒരുമിച്ചു കിടക്കണ്ടതല്ലേ...പിന്നെന്താ.." അവളുടെ സ്വരത്തിൽ പരിഭവം പ്രകടമായിരുന്നു..

"ദേ പെണ്ണെ...നിനക്ക് കുറച്ചു കൂടുനുണ്ട് കേട്ടോ.." അവൻ വീണ്ടും അല്പം കടുപ്പത്തോടെ പറഞ്ഞു.

അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറയുന്നത് അവൻ കണ്ടു..മഴവില്ലുപോലെ തെളിഞ്ഞിരുന്ന ആ മുഖം വിവർണ്ണനമാകാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. അത് അവനിലും വേദന ഉണ്ടാക്കി. അവൻ അവളുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നു അവളെ തോളിൽ പിടിച്ചു എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു. പതിയെ കവിളിൽ തലോടി..

"ചൂടായി പറഞ്ഞതല്ല മോളെ...എന്നാലും വേറെ ആരെങ്കിലും ഇങ്ങോട്ടു വന്നാ...അത് നമ്മൾ ഓർക്കണ്ടേ...എല്ലാത്തിനും ഒരു സമയമുണ്ടല്ലോ...അതുവരെ ഒന്നും വേണ്ട...ഞാൻ ചുമ്മാ പറഞ്ഞതാ..ഇനി കരയണ്ട..." അവൻ പറഞ്ഞു..

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net

അവൾ അവനെ തള്ളി മാറ്റി..

"അയ്യേ...മണക്കുന്നു ചെക്കാ...പോയി പല്ലുതേക്കു...ഞാനപ്പോഴേക്കും ഒരു ചായ ഉണ്ടാക്കാം...പിന്നെ നിനക്ക് വേണ്ടി ഒരു സാധനം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്.." അവൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു അടുക്കളയിലേക്കു നടന്നു.

ആ...ഇനി എന്നേലും ആവട്ടെ...വരുന്ന് വരുമ്പോൾ വെച്ച് കാണാം എന്ന രീതിയിൽ അവനും ബാത്റൂമിലേക്കു കയറി. തിരിച്ചുവന്നപ്പോഴേക്കും ഡയററി ടേബിളിൽ ചായയും ഒരു പ്ലേറ്റും വെച്ചിരിക്കുന്നു. അടുത്ത് ഒരു പൊതിയുമുണ്ട്.. അവനെ കണ്ടപ്പോൾ അവൾ പൊതിയഴിച്ചു അതിലുണ്ടായിരുന്നു ദോശ പാത്രത്തിലേക്ക് വിളമ്പി..

"എന്റെ ഗുരുവിനു വേണ്ടി ഗുരുദക്ഷിണയായി എന്റെ കൈകൊണ്ടു ഞാൻ ഉണ്ടാക്കിയ ദോശയും ചമ്മന്തിയും. മോൻ വന്നു കഴിക്കൂ." അവൾ അവനെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

അവൻ ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ കസേരയിൽ ഇരുന്നു. കഴിക്കാൻ തുടങ്ങിയ അവന്റെ കൈകളിൽ പിടുത്തമിട്ടു അവൾ തടഞ്ഞു. എന്താണെന്നുള്ള അവന്റെ നോട്ടത്തിന് ഒരു പുഞ്ചിരി സമ്മാനിച്ച് അവൾ അവളുടെ വലതുകൈ കൊണ്ട് ആ ദോശ അല്പം മുറിച്ചെടുത്തു...

"ഞാൻ വാരിതരാം എന്റെ ജോസൂട്ടിക്ക്.." അതും പറഞ്ഞു അവൾ അവന്റെ വായിലേക്ക് ദോശ വച്ചു.. അറിയാതെ തന്നെ അവൻ വായ തുറന്നു അത് സ്വീകരിച്ചു. വായിൽ തൊട്ട അവളുടെ കൈവിരലുകൾക്കണോ അതോ ആ ദോശക്കാനോ ഈ സ്വാത്ത് എന്നവന് തിരിച്ചറിയാനായില്ല. എപ്പഴോ " ഈ പെണ്ണിതെന്നാ ചെയ്യുന്നെ " എന്ന് മനസ്സിൽ ചോദിച്ചെങ്കിലും അവളുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ ആഴം അവനെ വല്ലാതെ വീർപ്പു മുട്ടിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവളുടെ മിഴികളിൽ നിന്നുള്ള പ്രേമപൂർവമായ നോട്ടം പോലും അവനു താങ്ങാൻ കഴിയുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഭക്ഷണ ശേഷം വയലിൻ വായിക്കാൻ പടിപ്പിക്കുമ്പോഴും അവന്റെ മനസ് പതറുന്നത് അവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു. ഓരോ നോട്ടുകളും അവൾക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുമ്പോഴും അവളുടെ കണ്ണുകൾ പ്രണയത്തോടെ അവന്റെ മുഖത്ത് മാത്രമായിരുന്നു. അവൾ അടുത്തുള്ള ഓരോ നിമിഷവും അറിയാതെ താൻ മറ്റെല്ലാം മറക്കുന്നതായി അവനു തോന്നി. ഡയാന അവിടെ നിന്നും പോയപ്പോഴും വിധി ഇനിയും തനിക്കുവേണ്ടി എന്താണ് കരുതിവെച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന ചോദ്യം അവന്റെ ഉള്ളിൽ ബാക്കിയായി.

പിറ്റേ ദിവസം സാധാരണ പോലെ കടന്നുപോയി. ഓഫീസിൽ രാധികയോട് അധികം ഒന്നും സംസാരിക്കാൻ അവൻ നിന്നില്ല. ചൊവാഴ്ച രാവിലെ ഫയൽ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണ് രാധിക അങ്ങോട്ട് കടന്നുവന്നത്.

"എന്താ ജോസൂട്ടി..രണ്ടു ദിവസമായി ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു..ഒരു തെളിച്ചമില്ല മുഖത്ത്. എന്നോടും ഒന്നും മിണ്ടാൻ വരുന്നില്ല..എന്നാ പറിയെ." അവൾ വിഷമത്തോടെ ചോദിച്ചു.

"ഏയ് ...ഒന്നുല്ലടാ..രാധികയ്ക്കു തോന്നുന്നതാ. " അവൻ സാധാരണ പോലെ പറഞ്ഞു.

അവൾ പിന്നെ അതിനെക്കുറിച്ചൊന്നും പറഞ്ഞില്ല..

"അതേയ്...ഇന്ന് പൊന്നൂസിന്റെ ബെർത്തഡേ ആണ്..മറക്കണ്ടാ...വൈകിട്ട് നമ്മുക്ക് ഒരുമിച്ചു പോകാം..കുറച്ചു സാധനങ്ങളും മേടിക്കാനുണ്ട്..വേറെ ആരോടും പറഞ്ഞിട്ടില്ല..നമ്മൾ മാത്രം മതി. ഞാനും ജോസൂട്ടിയും പൊന്നൂസും.."അവൾ പറഞ്ഞു..

ശരിക്കും ആപ്പോഴാണ് പൊന്നൂസിന്റെ ബെർത്തഡേയുടെ കാര്യം അവൻ ഓർക്കുന്നത്..

"മ്.. ശരി രാധുട്ടി..നമ്മുക്ക് ഒരുമിച്ചു പോകാം.." അവൻ മുഖത്തൊരു പുഞ്ചിരി വരുത്തി പറഞ്ഞു.

അവൾ തിരിഞ്ഞു നടന്നു. അവളുടെ മുഖം വിവർണ്ണമായിരുന്നു..ജോസൂട്ടിക്ക് എന്തോ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അവൾക്കു തോന്നി.

വൈകിട്ട് ജോസൂട്ടിയുടെ കൂടെ ബെക്കിലിരുന്നു പോകുമ്പോഴും അവളുടെ ഉള്ളിൽ ഒരുപാട് ചോദ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു..

"എന്താ ജോസൂട്ടി...എന്നാ പറ്റിയെ.. എന്തോടെന്താ ഒരകൽച്ചപോലെ.." ടൗണിൽ ബെക്കൊതുക്കി ഇറങ്ങുന്നതിനിടയിൽ അവൾ ചോദിച്ചു. അവളുടെ വിഷമം ആ കണ്ണുകളിൽ പ്രകടമായിരുന്നു. അതിന്റെ ഇരുളിമ അവൻ കണ്ടു.

"എന്ത്...ഒന്നല്ല രാധുട്ടി... നിന്നോട് എനിക്കകന്നിരിക്കാൻ പറുമോ...നിനക്ക് തോന്നുന്നതാ..." അവൻ വിഷമം പുറത്തുകാണിക്കാതെ ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു.

പിന്നെയവൾ ഒന്നും ചോദിച്ചില്ല. ഷോപ്പിൽ കയറി ഒരു കേക്കും പൊന്നൂസിനായി കുറച്ചു കളിപ്പാട്ടങ്ങളും മേടിച്ചു. ജോസൂട്ടിയും അവൾക്കായി മനോഹരമായ ഒരു ഉടുപ്പ് മേടിച്ചു..കുറച്ചു കളിക്കോപ്പുകളും..

അവർ വീട്ടിലേക്കു യാത്ര തുടർന്നു. രാധികയുടെ ഒരുകയ്യിൽ സാധനങ്ങളും മറുകൈ കൊണ്ട് ജോസൂട്ടിയുടെ വയറ്റിലും ചുറ്റി പിടിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. കുറച്ചുദൂരം പിന്നിട്ടപ്പോ അവൾ അവനോട് കുറെ കൂടി ചേർന്നിരുന്നു. ജോസൂട്ടിയുടെ മനസ് വീർപ്പുമുട്ടുകയായിരുന്നു. രാധികയുടെയും ഡയാനയുടെയും മുഖം മാറിമാറി മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു.

പെട്ടെന്നാണ് അത് സംഭവിച്ചത്..എതിരെ ഒരു ടിപ്പർ വേഗത്തിൽ വന്നത് മാത്രമേ അവൻ ഓർമ്മയുള്ളൂ. ശരീരം മുഴുവൻ വേദനിക്കുന്നുണ്ട്..മൂക്കിൽ ചോരയുടെ ഗന്ധം അടിച്ചുകയറുന്നുണ്ട്. അവൻ കണ്ണുകൾ തുറന്നു..റോഡിനു സൈഡിൽ ഡ്രൈനേജിനടുത്തായാണ് താൻ കിടക്കുന്നത്. ചുറ്റും അപരിചിതരായ ആളുകൾ . പെട്ടെന്ന് അവന്റെ അബോധമനസിൽ നിന്നും ആരോ മന്ത്രിക്കുന്നപോലെ.. "രാധിക"...അവൻ എല്ലാം മറന്നു വേച്ചെഴുന്നേറ്റു. കണ്ണുകൾ

നാല് പാടും പരതി.. അതെ...അവിടെ റോഡിനു നടുവിലായി രക്തത്തിൽ കുളിച്ചുകിടക്കുന്ന തന്റെ രാധിക...അവൻ ഓടി അവളുടെ ശിരസ് അവന്റെ മടിയിലാക്കി. അവളുടെ കണ്ണുകൾ ചെറുതായി ചിമ്മിയടയുന്നുണ്ട്.

"ജോസൂട്ടി.." അവളുടെ തൊണ്ടയിൽ നിന്നും വിറയലോടെ ആ ശബ്ദം പുറത്തുവരുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

"ഒന്നുല്ലടാ...എന്റെ രാധൂട്ടിക്കു ഒന്നുല്ല..ഒന്നും പറ്റാൻ ഈ ജോസൂട്ടി സമ്മതിക്കില്ല.."അവൻ അകവളുടെ കവിളിൽ തലോടി പറഞ്ഞു. അവന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

"ആരേലും പെട്ടെന്ന് ഒരാമ്പുലൻസ് വിളിക്ക്...പ്ലീസ്.." അവൻ ചുറ്റും കൂടിയിരിക്കുന്നവരോട് കണ്ണീരോടെ യാജനാ സ്വരത്തിൽ കേണു..

"വിളിച്ചിട്ടുണ്ട്" ആരോ പറഞ്ഞു..

"ഏയ്...ഇല്ല ജോസൂട്ടി...എന്റെ സമയമായി..എനിക്കതറിയാം...മരിക്കാൻ എനിക്ക് പേടിയില്ല ജോസൂട്ടി..ഇതെനിക്കുള്ള ശിക്ഷയാ... എന്റെ അത്യാഗ്രഹത്തിനുള്ള ശിക്ഷ..ജോസൂട്ടിയെ ആഗ്രഹിച്ചതിനുള്ള ശിക്ഷ .എന്നാലും ഒരു ജന്മത്തിനു വേണ്ട സ്നേഹം നീ എനിക്ക് തന്നുകഴിഞ്ഞു ജോസൂട്ടി..പക്ഷെ ഒരായിരം ജന്മം നിന്റെ കൂടെ ജീവിച്ചു മരിച്ചാലും കൊതി തീരില്ല ജോസൂട്ടി എനിക്ക്..നീ പറഞ്ഞില്ലേ മരണത്തിനു മാത്രമേ നമ്മളെ ഇനി പിരിക്കാൻ കഴിയൂ എന്ന്..ദൈവം പോലും നമ്മുടെ സ്നേഹത്തിനു മുന്നിൽ തോറ്റു ജോസൂട്ടി. മരണം എന്ന വില്ലനെ തന്നെ അയക്കേണ്ടി വന്നില്ലേ നമ്മളെ പിരിക്കാൻ. എന്റെ പൊന്നുസിനെ കുറിച്ചാർത്തും എനിക്ക് പേടിയില്ല ജോസൂട്ടി..നീയവളെ ഒരിക്കലും അനാഥയാക്കില്ല എന്ന് എനിക്കറിയാം..ഇനി ഒരാഗ്രഹമേ ഉള്ളൂ ജോസൂട്ടി..നീയും ഡയാനയും ഒരുമിക്കണം..അവൾക്കു നിന്നെ ഇഷ്ടമാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. നിനക്കും.." അവൾ അത് വിറയാർന്ന ശബ്ദത്തോടെയാണ് പറഞ്ഞത്..

"എന്തൊക്കെയാ രാധൂട്ടി ഈ പറയുന്നേ..നിനക്കൊന്നുല്ല"..ജോസൂട്ടി അവളെ ചേർത്ത് പിടിച്ചു.

"എനിക്കറിയാം ജോസൂട്ടി..നിനക്കവളെ ഇഷ്ടമാണ്..നിങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒരുമിക്കണം..ഒരു നക്ഷത്രമായി ഞാൻ മുകളിൽ വരുമ്പോ എനിക്ക് നിങ്ങളെ കാണണം. ജോസൂട്ടി....എന്റെ പൊന്നുസ് നിങ്ങൾക്കൊരു ബാധ്യ...."അത് പറഞ്ഞു മുഴുവിക്കാൻ അവൾക്കു സാധിച്ചില്ല. അവളുടെ വായില്നിന്നും രക്തം ഒഴുകുന്നത് നൂറുങ്ങിയ ഹൃദയത്തോടെ അവൻ കണ്ടു...അവളിൽ നിന്നും ജീവൻ പറന്നകലാൻ വെമ്പുന്നത് അവൻ അറിഞ്ഞു. അവളെ കൈകളിൽ കോരി എടുത്തു

ചുവടുകൾ വെക്കാൻ അവൻ ശ്രമിച്ചു. മനസിന്റെ ആ ശ്രമത്തെ ശരീരം തോല്പിച്ചുകളഞ്ഞു. അവൻ അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി. പക്ഷെ തുറന്നിരുന്ന ആ കണ്ണുകളിൽ ജീവന്റെ തിളക്കം അവൻ കണ്ടില്ല..തന്റെ മേനിയിൽ കഥ പറഞ്ഞ ആ അധരങ്ങൾ ഇനി ചലിക്കില്ല...ആത്മാവ് നഷ്ടപ്പെട്ട ആ ശരീരം താങ്ങി പിടിച്ചവൻ തേങ്ങി തേങ്ങി കരഞ്ഞു. അവന്റെ കണ്ണിലിനിനും അടർന്നുവീണ കണ്ണുനീർത്തുള്ളി അവളുടെ കവിളിൽ കിനിഞ്ഞ രക്തത്തുള്ളിയിലേക്കു ലയിച്ചു ചേർന്നു.. കാലം അവർക്കു മുമ്പിൽ ഒരുക്കിയ പരീക്ഷയിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു ഉത്തരം കൊടുക്കേണ്ടിവന്ന ദൈവത്തിന് പോലും വിഷമം തോന്നിയിരിക്കാം. അതിന്റെ പ്രതിഫലനമായി ദൈവത്തിന്റെ കണ്ണുനീർത്തുള്ളികൾ പോലെ മഴത്തുള്ളികൾ മണ്ണിലേക്ക് ഇറുവീണു....

"അകിൾ...പൊന്നൂസിന് ഇനി അമ്മയെ ഒരിക്കലും കാണാൻ പറ്റില്ലേ..." ആ ചോദ്യം ജോസൂട്ടിയുടെ കർണപടങ്ങളിൽ ഒരു പ്രകമ്പനം പോലെയാണ് പതിച്ചത്..ജോസൂട്ടിയുടെ നെഞ്ചിൽ തല ചായ്ച്ചു അവനോടു ചെന്ന് കിടക്കുവായിരുന്നു പൊന്നൂസ്. അവൻ ആ കുഞ്ഞിനെ ചേർത്തുപിടിച്ചു മുടിയിഴകളിൽ വാൽസല്യപൂർവ്വം തലോടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോഴൊക്കെ അവന്റെ മനസ്സിൽ അവൻ തേടുകയായിരുന്നു ആ കുഞ്ഞിന് കൊടുക്കേണ്ട ഉത്തരം...

"പൊന്നൂസിന് ഇനി ആരുല്ലേ അകിൾ..." വീണ്ടും പൊന്നൂസിനെ നിഷ്കളങ്കതയോടെയുള്ള ചോദ്യം അവന്റെ കാതുകളിൽ പതിച്ചു...ഉത്തരം കൊടുക്കണം..ഇനിയവളുടെ എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കുമുള്ള ഉത്തരം കൊടുക്കേണ്ടത് താനാണ്..

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net

"മോൾക്കിനി അമ്മയെ കാണാൻ പറ്റില്ലെന്നും മോൾക്കിനി ആരുല്ലെന്നും ആരാ പറഞ്ഞത്..അകിളില്ലേ മോൾക്ക്..അകിളിനു മോളും മോൾക്ക് അകിളും.. പിന്നെ മോളെ ഇനിയും അമ്മ കാണാൻ വരും..പക്ഷെ മോളുറങ്ങുമ്പോഴായിരിക്കും വരിക..മോൾടെ സ്വപ്നത്തിൽ...മോളെ പാട്ടുപാടി ഉറക്കാനും ഉമ്മ തരാനും കെട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കാനും എല്ലാം അമ്മ വരും...പിന്നെ നമ്മള് രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ചല്ലേ ഇനി ജീവിക്കാൻ പോണേ.." ആ വാക്കുകൾക്കൊപ്പം അവൻ വാത്സല്യപൂർവ്വം അവളുടെ നെറ്റിയിൽ ഒരു ചുംബനവും നൽകി..ആ കുഞ്ഞു കരങ്ങളാൽ ജോസൂട്ടിയെ ചുറ്റി..അവന്റെ തലോടലിൽ ആ കുഞ്ഞിന്റെ കണ്ണുകൾ പതിയെ അടഞ്ഞു അവൾ നിദ്രയിലേക്ക് വഴുതി വീണു..

ജോസൂട്ടിയുടെ കണ്ണുകളിൽക്കൂടി കഴിഞ്ഞ ദിവസങ്ങളിലെ സംഭവങ്ങൾ കടന്നുപോയി...അതിന്റെ പ്രതിഫലനമെന്നോണം അവന്റെ കണ്ണുകൾ ഹൂറനണിഞ്ഞു...രാധിക എന്നന്നേക്കുമായി തങ്ങളെ വിട്ടുപോയിട്ടു ഇപ്പോ രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞു..എത്രയൊക്കെ നിയന്ത്രിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടും അവളുടെ മുഖം മാത്രമാണ് മനസ്സിൽ തെളിയുന്നത്...നാണിച്ചു തന്റെ നെഞ്ചിൽ മുഖം പൂഴ്ത്തുന്നതും കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ടുലോടെ സംസാരിക്കുന്നതും ആ അധരങ്ങൾ പാനം ചെയ്തതും എല്ലാം...അപ്പോഴൊക്കെ മനസ് വെട്ടിപ്പിളരുന്നതുപോലെയാണ് അവനു തോന്നിയത്... നമ്മളോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നയാൾ എന്നന്നേക്കുമായി നമ്മളെ വിട്ടുപോകുമ്പോഴാണ് അവരെ നമ്മൾ എത്രമാത്രം സ്നേഹിച്ചിരുന്നു എന്ന് നമ്മുക്ക് അറിയാൻ സാധിക്കുന്നത് എന്നവന് തോന്നി..

ഈ കഴിഞ്ഞ രണ്ടു ദിവസവും ഓഫീസിൽ പോയിട്ടില്ല...പൊന്നൂസും സ്കൂളിൽ പോയിട്ടില്ല..കളിയും ചിരിയുമില്ലാതെ പൊന്നൂസിനെയും ചേർത്തുപിടിച്ചു വെറുതെ ഇരുന്നു...ഈ രണ്ടു ദിവസവും പകൽ മുഴുവൻ സമയവും തന്നെ ഡയാന അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നത് അവൻ ഓർത്തു.. രാവിലെ തന്നെ അവൾ വരും..പക്ഷേ തന്നെ ഒന്നിനും തന്നെ അവൾ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചിട്ടില്ല...അധികം ഒന്നും മിണ്ടിയിട്ടില്ല...വന്നു റൂമെല്ലാം വൃത്തിയാക്കും...ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കും....നിർബന്ധിച്ചു കുറച്ചു കഴിപ്പിക്കും..പൊന്നൂസിന് വാരിക്കൊടുക്കും...അവളെ കൂട്ടിപ്പിക്കും..അങ്ങനെ..ഒരു ഭാര്യയെപോലെ..ഒരു അമ്മയെ പോലെ..ഈ രണ്ടുദിവസവും നന്ദിയോടെ ഒരു നോട്ടം പോലും കൊടുക്കാൻ തനിക്ക് സാധിച്ചിട്ടില്ല.. ഇവളെന്തിനാണ് ഇതൊക്കെ ചെയ്യുന്നത് എന്ന് ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ട്...അറിയാം...അതു തന്നോടുള്ള അവളുടെ സ്നേഹം കൊണ്ടാണ്...പക്ഷേ അത് പൂർണ്ണമായും സ്വീകരിക്കാനും മനസാന്തുവതിക്കുന്നില്ല..എന്തൊക്കെയാണേലും നടക്കാനുള്ളത് നടന്നെ പറു... എന്തായാലും നാളെ ഒരു ദിവസം കൂടി ലീവ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്...താൻ സാഹചര്യങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചേ മതിയാകൂ...പൊന്നൂസിനെയും പഴയപോലെ മാറ്റിയെടുക്കണം എന്ന ചിന്തയോടെ അവൻ കണ്ണുകൾ അടച്ചു...

പിറ്റേന്ന് കാറിൽനിന്നിറങ്ങി മുറ്റത്തുനിന്നും കോട്ടേഴ്സിന്റെ അകത്തേക്ക് കടന്നപ്പോൾ സോഫയിൽ തളർന്നപോലെയിരിക്കുന്ന ജോസൂട്ടിയെയും അവന്റെ നെഞ്ചിൽ തല ചായ്ച്ചുറങ്ങുന്ന പൊന്നൂസിനെയുമാണ് ഡയാന കണ്ടത്..രണ്ടുദിവസമായി താൻ കാണുന്ന ഈ കാഴ്ചക്ക് മാറ്റമൊന്നുമില്ല എന്ന് കണ്ടപ്പോൾ അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. എന്തോ..ജോസൂട്ടി വിഷമിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണുമ്പോ അവൾക്കത് താങ്ങാൻ കഴിയുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതിൽ ഒരു മാറ്റം വരുത്താൻ അവൾ തീരുമാനിച്ചു. ഇനിയും അവന്റെ വിഷമത്തെ തനിക്കു കണ്ടില്ലെന്നു നടിക്കാൻ കഴിയില്ല..അവളുടെ കണ്ണുകൾ അവൾ തുടച്ചു. മുഖത്തു ഒരു പുഞ്ചിരി വരുത്തി..

"അതെ ...അങ്കിളും മോളുംകൂടി ഇങ്ങനെ ഉറങ്ങിയാൽ ശരിയാവില്ല...എഴുന്നേറ്റു..." ഡയാന അകത്തേക്ക് കടന്നുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

ജോസൂട്ടി പതുക്കെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു. അവൻ ഉണർന്നപ്പോൾ ഉണ്ടായ അവന്റെ ചലനം പൊന്നൂസിനെയും ഉണർത്തി....അവൾ കണ്ണുകൾ തുറന്നു നോക്കി. മുന്നിൽ പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഡയാന ആന്റി...

"ആന്റി..." പൊന്നൂസ് നേർത്ത ശബ്ദത്തിൽ വിളിച്ചു..

"ആന്റിടെ പൊന്നൂസ് വാടാ..." ഡയാന പൊന്നൂസിനെ ജോസൂട്ടിയുടെ മടിയില്നിന്നും എടുത്തു വാത്സല്യപൂർവ്വം ചുംബിച്ചു...

"ദേ..ജോസൂട്ടി ...എഴുന്നേറ്റു...മൂന്നു ദിവസമായി ഇങ്ങനെ ഇരിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട്....ഇനിയും ഇത് തുടർന്ന രാധികച്ചേച്ചി എന്നോടാ ചോദിക്കുക..എന്റെ പൊന്നൂമോളെ പൊന്നൂസിനെയും എന്റെ പൊന്നൂനിയൻ ജോസൂട്ടിയെയും നോക്കാണ്ട് നീ അവിടെ എന്നാ ചെയ്യുവായിരുന്നെടീ എന്ന്..അല്ലെ പൊന്നൂസ്"..അവൾ പൊന്നൂസിനെ നോക്കി ജോസൂട്ടിയോടായി പറഞ്ഞു. ജോസൂട്ടി കണ്ണുകൾ ഉയർത്തി ഡയാനയെ നോക്കി. അവന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു...

തന്റെ രാധികയ്ക്കു താൻ അനിയനായിരുന്നോ... മറ്റുള്ളവരുടെ കണ്ണിൽ അങ്ങനെ ആയിരിക്കാം..പക്ഷെ ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ...അവന്റെ മനസ്സിൽ വേദന നിറഞ്ഞു. അവൻ നിറകണ്ണുകളോടെ ഡയാനയെ നോക്കി...പക്ഷെ ചേച്ചിയെപോലെ കണ്ടിരുന്നവളുടെ നഷ്ടത്തിന്റെ ദുഃഖമാണ് അവൾക്കിടയിൽ കാണാൻ കഴിഞ്ഞത്.

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net
"അപ്പോ ആന്റി എന്റമ്മയെ കണ്ടോ..." പൊന്നൂസ് അത്ഭുതമൂർന്ന മിഴികളോടെ ചോതിച്ചു..

"പിന്നെ...ഇന്നലെ ആന്റി ഉറങ്ങിയപ്പോ മോൾടെ അമ്മ ആന്റിടെ സ്വപ്നത്തിൽ വന്നായിരുന്നു..എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു...എന്റെ പൊന്നൂസിനോട് പറയണം...നന്നായി പഠിക്കണം പഴയപോലെ കളിച്ചു ചിരിച്ചു നടക്കണം എന്നൊക്കെ പൊന്നൂസിനോട് പറയാൻ പറഞ്ഞു..അതുകൊണ്ടു ഇനി പൊന്നൂസും ആന്റിയും കൂടി കളിച്ചും ചിരിച്ചും കഥകൾ പറഞ്ഞും സന്തോഷത്തോടെ ജീവിക്കാൻ പോവല്ലേ..." ഡയാന അവളുടെ കവിളിൽ ചുംബിച്ചു...

"പൊന്നൂസുകുട്ടി...മോളെ പല്ലു തേച്ചായിരുന്നോ...." ഡയാന പൊന്നൂസിനോടായി ചോതിച്ചു..

അവൾ ഇല്ല എണ്ണയർത്തിൽ തലയിടുകി.

"ഈ അങ്കിളിനു ഒരു ശ്രദ്ധയുമില്ല..മോളെ വാ ...ആന്റി തേപ്പിക്കാം...എന്നിട്ട് നമ്മുക്കു ഭക്ഷണം കഴിച്ചു കുറെ കളികളൊക്കെ കളിക്കണം.."

ഡയാന പൊന്നൂസിനെയും കൊണ്ട് വാഷ് റൂമിലേക്ക് പോയി..അവളെ നിലത്തു നിർത്തി ബ്രെഷിൽ പേസ്റ്റിട്ടു അവളുടെ കൂഞ്ഞി കൈകളിൽ വെച്ചുകൊടുത്തു...

"മോളേ പല്ലു തെക്കു...ആന്റി ഇപ്പൊ ഓടി വരാം കേട്ടോ..." അതും പറഞ്ഞു പൊന്നൂസിനെ നെറ്റിയിൽ ഒരു ചുംബനവും കൊടുത്ത ഡയാന ജോസൂട്ടിയുടെ അടുത്തേക്ക് പോയി..

"എന്നാ ജോസൂട്ടി നീയിങ്ങനെ...എല്ലാം മരണല്ലേ പറു... കഴിഞ്ഞത് നമ്മുക്ക് ഒരിക്കലും മാറ്റാൻ പറ്റില്ലല്ലോ..പൊന്നൂസിനെ പറ്റിയെങ്കിലും നീ ആലോചിക്കണം..നീ ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുന്നത്കൊണ്ടാ ആ കുഞ്ഞും വിഷമത്തോടെ ഇരിക്കുന്നത്...നീയൊന്നു ഉഷാരാവ് ജോസൂട്ടി..." അവൾ അവന്റെ അടുത്തിരുന്നു ആ കവിളിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു..

അവൻ അവളെ നോക്കി ഒന്ന് ദുർബലമായി ഒന്ന് ചിരിച്ചു...പക്ഷെ അത് വളരെ ദുർബലമായിരുന്നു എന്ന് അവനു തന്നെ തോന്നി.

"അയ്യോടാ...പാവം..എന്നെ സമാധാനിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടിയാണോ അങ്ങനെ ചിരിച്ചേ... അങ്ങനല്ലാ ജോസൂട്ടി...എന്നെപോലെ ഏതു ക്രൂരയുടെയും മനസ്സിലുക്കാൻ പോന്ന ആ പഴയ ചിരി..അതാണ്... മനസിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുന്ന ആ ചിരിയാണ് എനിക്ക് വേണ്ടത്..." അവൾ അവന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് ചാരി അവനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് അത് പറഞ്ഞത്.

കുറച്ചുനേരം അവരങ്ങനെ ഇരുന്നു...പെട്ടെന്ന് എന്തോ ഓർത്തിട്ടെന്നപോലെ അവൾ ചാടി എഴുന്നേറ്റു അകത്തേക്ക് പോയി. പൊന്നൂസിന്റെ അടുത്തേക്കാണ് അവൾ പോയത്. അവൾ ചെന്നപ്പോഴേക്കും പൊന്നൂസ് ബ്രെഷ് ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിരുന്നു..

"ആഹാ...പൊന്നൂസ് പല്ലുതേച്ചു മിടുക്കിയായല്ലോ...ഇനി നമ്മുക്ക് ഒന്ന് കുളിക്കാം...കുളിച്ചുകഴിഞ്ഞു ഭക്ഷണം കഴിച്ചു നമ്മുക്ക് പുറത്തു പോണം.." അവൾ ആ കുഞ്ഞിന്റെ കവിളിൽ നുള്ളി...

"എന്തിനാ ആന്റി പുറത്തുപോണം.."

"അത്...നമ്മുക്ക് പാർക്കിൽ പോണം..ബീച്ചിൽ പോണം..പൊന്നൂസിന് ഉടുപ്പൊക്കെ മേടിക്കണം..ഒരു സിനിമ കാണണം...അങ്ങനെ അങ്ങനെ ഒരുപാട്....."

അത് മതിയായിരുന്നു ആ കുഞ്ഞി മനസ് സന്തോഷം കൊണ്ട് തുള്ളിച്ചാടാൻ..

"ഹായ്...എന്നാ പൊന്നൂസിനെ വേഗം കുളിപ്പിക്കൂ ആന്റി...എനിക്ക് കൊതിയാവുന്നു..." ഡയാന പുഞ്ചിരിയോടെ പൊന്നൂസിന്റെ ഡ്രസ്സ് എല്ലാം ഊരിയെടുത്തു..

ഡയാന ഒരു ചുരിതാനാണ് ഉടുത്തിരുന്നത്..അത് നനയാതിരിക്കാൻ അവൾ ഒരു വലിയ തോർത്തുകൊണ്ടു ചുറ്റി..

തണുത്ത വെള്ളം ആ കിളുന്നു മേനിയിലേക്കു അവൾ ഒഴിക്കുമ്പോൾ പൊന്നൂസ് തുള്ളിച്ചാടി..

"ആന്റി..നല്ല തണുപ്പ്...."

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net
"ഇങ്ങനെ രാവിലെ പച്ചവെള്ളത്തിൽ കുളിച്ചാൽ എന്റെ പൊന്നൂസ് ഉഷാരാവു..." ഡയാന പൊന്നൂസിനെ കുളിപ്പിച്ച് പുറത്തേക്കിറക്കി അവളെ ഡ്രസ്സ് ധരിപ്പിച്ചു..മുടിയെല്ലാം വൃത്തിയായി ചീകിവെച്ചു..

"ഹോ..ഇപ്പോ ആന്റീടെ പൊന്നൂസ് എത്ര സുന്ദരിയായി...മിടുക്കി കുട്ടിയായി..." അവൾ ആ കുഞ്ഞിന്റെ മുഖം അവളുടെ കരങ്ങൾക്കുള്ളിലാക്കി പറഞ്ഞു.

"ആന്റിയെ കാണാനും നല്ല രസം.. ഒത്തിരി സുന്ദരിയാ ആന്റി.." പൊന്നൂസ് അവളുടെ നിഷ്കളങ്കതയോടെ പറഞ്ഞു..

"ആഹാ..അമ്പടി.. മോശക്കിഷ്ടാനോ ആന്റിയെ.."

"മ്... ഒത്തിരി ഇഷ്ടം..." ആ വാക്കുകൾക്കൊപ്പം ഡയാനയുടെ കവിളിൽ ഒരു ചുംബനവും പൊന്നൂസ് കൊടുത്തു..

"എന്നാ മോശുടെ അങ്കിളിനോട് പറ ഈ ആന്റിയെ കെട്ടിക്കോളാൻ."

"ഹായ്..എന്നാ രാസമായിരിക്കും അപ്പൊ.." പൊന്നൂസ് സന്തോഷത്തോടെ തുളളിച്ചാടി..

"മ്... മതി...ഇനി നമ്മുക്ക് ഭക്ഷണം കഴിക്കാം.. മോശക്കുവേണ്ടി ഇന്നു നല്ല പുട്ടപ്പാ ആന്റി കൊണ്ടുവന്നെ.. നല്ല കടല കറിയും..വാ" ഡയാന പൊന്നൂസിനെ കൈകളിൽ എടുത്തു ഹാളിലേക്ക് വന്നു. അവളെ ചെയറിൽ ഇരുത്തി പുറത്തെക്കുപോയി കാറിൽ ഇരുന്ന ഭക്ഷണവും ഒരു പ്ലാസ്കുമായി വന്നു. അവൾ കൊണ്ടുവന്ന ഭക്ഷണം രണ്ടു പാത്രത്തിലേക്കായി അവൾ വിളമ്പി..പ്ലാസ്കിലിരുന്ന ചായയും രണ്ടു ഗ്ലാസുകളിലേക്കായി പകർന്നു..

"ജോസൂട്ടി..പെട്ടെന്ന് വന്നു കഴിച്ചു റെഡി ആക്..ഇന്ന് പൊന്നൂസിനെയും കൊണ്ട് കറങ്ങാൻ പോവാണ്ടതാ...ഇന്ന് പൊന്നൂസിന്റെ ദിവസാ.. അല്ലെ പൊന്നൂസുകൂട്ടി.." ഡയാന കുറച്ചു പുട്ടെടുത്തു പൊന്നൂസിന് വരികൊടുത്തുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

"പൊന്നൂസ് അതിനുത്തരമായി സന്തോഷത്തോടെ തലയിളക്കി കാണിച്ചു.
www.kambistories.com | www.kambikuttan.net

ജോസൂട്ടി അതുവേണോ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ അവളെ നോക്കി..ഡയാന വന്നു അവന്റെ കയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി ടേബിളിൽ ഇരുത്തി.

"പെട്ടെന്ന് കഴിക്കു ജോസൂട്ടി...അല്ലേൽ ഞങ്ങൾ പോകും..." അവൾ അല്പം ദേഷ്യത്തോടെ പറഞ്ഞു. ഒന്നാലോചിച്ചപ്പോൾ ഡയാന പറഞ്ഞത് ശരിയാണെന്ന് അവനു തോന്നി..താൻ കാരണമായിരുന്നു പൊന്നൂസും ആകെ തളർന്നിരുന്നത്..ഇപ്പൊ അവളുടെ മുഖത്താ പഴയ സന്തോഷം തിരിച്ചു വന്നിട്ടുണ്ട്..ഇനി അത് പോവാതെ നോക്കണം..അവളുടെ സന്തോഷമാണ് നോക്കേണ്ടത്..

ജോസൂട്ടി വേഗം തന്നെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു..അവൻ റെഡി ആയി വന്നപ്പോഴേക്കും ഡയാനയും പൊന്നൂസും കാറിൽ ഇരുപ്പുറപ്പിച്ചിരുന്നു..ജോസൂട്ടിയാണ് കാർ ഡ്രൈവ് ചെയ്തത്...ഡയാനയും പൊന്നൂസും ഒരുമിച്ചു കളിച്ചു ചിരിച്ചാണിരുന്നത്...

അന്ന് മുഴുവൻ പൊന്നൂസിന് സന്തോഷത്തിന്റെ ദിവസമായിരുന്നു..രാധികയുടെ കുറവറിയാതെ അവളെ സന്തോഷത്തിൽ ആറാടിക്കുവാൻ ഡയാനക്കു കഴിഞ്ഞു..ജോസൂട്ടിയുടെ ഉള്ളിലും

എന്തെന്നില്ലാത്ത സന്തോഷം തോന്നി. പൊന്നൂസിന് (ഡസ്സ് എടുക്കാനും അവളെ അതുടുപ്പിക്കാനും എല്ലാം ഡയാന മത്സരിച്ചു..ഉച്ചക്ക് ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ കയറിയപ്പോ മടിയിലിരുത്തി പൊന്നൂസിനെ ഊട്ടിക്കുന്ന ഡയാനയെ ജോസൂട്ടി നോക്കി നിന്നുപോയി..അവളിൽ തുളുമ്പി നിന്ന മാതൃവാത്സല്യം അവന്റെ കണ്ണുകൾ ഹുറനാക്കി..അവളെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ തനിക്കു തന്നുകൂടെ എന്ന് ദൈവത്തോട് അവൻ അറിയാതെ ചോദിച്ചുപോയി. എത്ര നിയന്ത്രിച്ചിട്ടും മനസ്സിൽ തകിട്ടി വന്ന ഡയാനയോടുള്ള ഇഷ്ടം നിയന്ത്രിച്ചു നിർത്താൻ അവനു കഴിഞ്ഞില്ല..

വൈകിട്ട് നാലുമണിയോടെ ആണ് അവർ ബീച്ചിലെത്തിയത്.. ചെന്നപാടെ പൊന്നൂസും ഡയാനയും വെള്ളത്തിലേക്കിറങ്ങി...അവർ രണ്ടു പേരും അവിടെ ഒരു ഉത്സവ മേളമാണുണ്ടാക്കിയത്..തിരയെ പിടിക്കാണെന്ന പോലെ തിരക്കുപുറകെ ഓടാനും മണലിൽ പേരെഴുതാനും എല്ലാം മത്സരിച്ചു... അവിടെ ഉള്ള എല്ലാവരുടെയും ദൃഷ്ടി അവരിൽ തന്നെയായിരുന്നു..

"വാ അങ്കിൾ....നമ്മുക്ക് കളിക്കാം.." വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങാൻ മടിച്ചുനിന്ന ജോസൂട്ടിയെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു വലിച്ചുകൊണ്ട് പൊന്നൂസ് പറഞ്ഞു..പുറകെ ഡയാനയും വന്നു അവനെ വലിച്ചു കൊണ്ടുപോയി..അവിടെ എത്തിയപ്പോഴേ അവന്റെ മെത്തേക്ക് വെള്ളം തെറിപ്പിക്കാൻ മത്സരിക്കുകയായിരുന്നു ഡയാനയും പൊന്നൂസും.. പതിയെ ജോസൂട്ടിയും അതു ആസ്വദിക്കാൻ തുടങ്ങി.

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net

തിരയുടെ പുറകെ ഓടികളിക്കുകയായിരുന്നു പൊന്നൂസ്. തിരയടിച്ചു വന്നപ്പോൾ പിടികൊടുക്കാതെ എന്നവണ്ണം അവൾ ചിരിയോടെ തിരിഞ്ഞോടി...അവിടെ നിന്നുകൊടുക്കുകയായിരുന്നു ഡയാനയെ പൊന്നൂസ് കെട്ടിപ്പിടിച്ചു...

"അമ്മേ...." ആ കുഞ്ഞിന്റെ അധരങ്ങളിൽ നിന്നും ആ ശബ്ദമാണ് ഡയാനക്കു നേരെ ഉയർന്നത്. ഒരുനിമിഷം ഡയാനയും ജോസൂട്ടിയും പകച്ചുനിന്നു..എന്തുചെയ്യണമെന്നറിയാതെ രണ്ടുപേരും പരസ്പരം നോക്കി. അവരുടെ രണ്ടുപേരുടെയും മുഖത്തുണ്ടായ അമ്പരപ്പും മൂകതയും പൊന്നൂസിന്റെ മുഖത്ത് വിഷമം പകർത്തി. ആ കുഞ്ഞു മനസ് എന്താണ് കാരണം എന്നുപോലും മനസിലാക്കാതെ പകച്ചുനിന്നു.

പൊന്നൂസിനെ മുഖത്തെ വിഷമം കണ്ടപ്പോ ഡയാന അവളുടെ മുഖിൽ മുട്ടുകുത്തി അവളുടെ മുഖം കൈകളിൽ എടുത്തു..ഡയാനയുടെ കണ്ണുകൾ ഹുറനാണിഞ്ഞിരുന്നു.

"എന്താ മോളെന്നെ വിളിച്ചേ..." അത് ചോദിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ കണ്ണിൽ നിന്നും ഒരു തുള്ളി കണ്ണുനീർ അടർന്നുവീണിരുന്നു.

പൊന്നൂസ് ഒന്നും മിണ്ടാതെ തല കുമ്പിട്ടിരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ആ കുഞ്ഞു മനസ്സിൽ അവൾ ചെയ്തത് തെറ്റാണ് എന്ന് തോന്നിയിരിക്കാം.

എന്നാൽ ഡയാന പൊന്നൂസിനെ കൈകൾകൊണ്ടു ചുറ്റി നെഞ്ചോട് ചേർത്തു. അവളുടെ മുഖം ചുംബനങ്ങളാൽ മൂടി..ഡയാനയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

"അതോടാ...മോൾടെ അമ്മ തന്നെയാ...ഇനി മോൾടെ അമ്മ ഈ ഞാനാ..എന്നെ ഇനി മോളെ അമ്മ എന്ന് വിളിച്ചാൽ മതി....എന്റെ പൊന്നൂസാ ഇത്..." കണ്ണീരോടെ ഡയാന വീണ്ടും വീണ്ടും പൊന്നൂസിനെ ചുംബിച്ചു..

ഇതെല്ലാം കണ്ടുനിന്ന ജോസൂട്ടിയുടെ കണ്ണുകളും നിറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതെ....ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ഡയാന പൊന്നൂസിനെ നോക്കിയത്, അവളെ താലോലിച്ചത്,ഊട്ടിയത്,,കുളിപ്പിച്ചത്...ഇപ്പോൾ വരെ വാരി പുണർന്നത്.... അറിയാതെ ആണേലും എപ്പോഴൊക്കെയോ അവൾ ആ കുഞ്ഞിന്റെ അമ്മയായി മാറുകയായിരുന്നു. കളങ്കമില്ലാത്ത ആ പിള്ളമനസിൽ അവൾ ശരിക്കും ആ കുഞ്ഞിന്റെ അമ്മയാണ് എന്ന തോന്നാലുണ്ടാക്കിയതാണ്..

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net

ഡയാന ഇതെല്ലാം ചെയ്യുന്നത് തനിക്കുവേണ്ടിയാണ് എന്നവനറിയാം... പൊന്നൂസിനെ കൈവിടാതെ തന്റെ മോളായി കൂടെകൂട്ടാൻ താൻ തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ തനിക്കുവേണ്ടി...തന്റെ ഇഷ്ടങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവൾ പൊന്നൂസിന്റെ അമ്മയായി മാറുകയാണ്...ഇന്ന് ഒരിക്കൽപോലും തന്നോട് പ്രേമഭാവത്തിൽ അവൾ പെരുമാറിയിട്ടില്ല എന്നവനോർത്തു... എല്ലാ സമയവും ചെയ്തികളും പൊന്നൂസിനെ സന്തോഷിപ്പിക്കുവാനായി..ആ കുഞ്ഞിന്റെ മുഖത്തെ പുഞ്ചിരിക്കാണുവാനായി മാത്രം അവൾ ചെയ്യുന്നു.... അതാണ് തന്റെ സന്തോഷം എന്നവൾക്കറിയാം..ഇത്രയേറെ തന്നെ സ്നേഹിക്കുമ്പോൾ പലപ്പോഴും അവൾക്കുമുമ്പിൽ സ്നേഹം താൻ അഭിനയിക്കുവാനല്ലോ എന്നവന് തോന്നി...അവൾ കാണിക്കുന്ന ഈ സ്നേഹം പത്തിരട്ടിയായി തിരിച്ചുകൊടുക്കാൻ മനസ് വെമ്പുന്നുണ്ടെങ്കിലും സാഹചര്യം തന്നെ പിന്നോട്ട് വലിക്കുന്നു. ശരിക്കും അവളോട് താൻ ചെയ്യുന്നത് കൊടിയ വഞ്ചനയാണ്...അവനൊന്നു പൊട്ടിക്കാരയണമെന്നു തോന്നിപ്പോയി.

തന്റെ മുന്നിൽ അമ്മയും മോളുമായി അവർ കെട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കുകയാണ്...വല്ലാത്തൊരു ആത്മബന്ധം അവർക്കിടയിൽ രൂപപ്പെട്ടു പോലെ..

കുറച്ചു സമയം കൂടെ അവർ സന്തോഷത്തോടെ ആ ബീച്ചിൽ ചിലവഴിച്ചു..പിന്നീട് ഡ്രസ്സ് മാറി നേരെ പോയത് പൊന്നൂസിനെ സിനിമ കാണികമാനാണ്.. ജോസൂട്ടിക്ക് ഒന്നും പറയാൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല..പൊന്നൂസിന്റെ സന്തോഷത്തിനുവേണ്ടി എന്തും ചെയ്യാൻ അവൻ ഒരുക്കമായിരുന്നു...

രാത്രി എട്ടരയോടെ ആണ് അവർ കോട്ടേഴ്സിൽ തിരിച്ചെത്തിയത്..അപ്പോഴേക്കും ഡയാനയുടെ മടിയിൽ പൊന്നൂസ് സുഖമായ നിദ്രയിലേക്ക് വീണിരുന്നു. ഉറങ്ങുമ്പോഴും ആ കുഞ്ഞി മുഖത്തെ ചിരി മാഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നു..അത്രയേറെ അവൾ ആസ്വദിച്ച ദിവസമായിരുന്നു എന്ന് ജോസൂട്ടിക്ക് തോന്നി.

ജോസൂട്ടി വാതിൽ തുറന്നു ലൈറ്റ് ഓൺ ചെയ്തു. ഡയാന പൊന്നൂസിനെയും തോളിലെടുത്ത് റൂമിലേക്ക് പോയി അവളെ കട്ടിലിൽ കിടത്തി.. അവളുടെ മുടിയിഴകളിൽ തലോടി ആ കുഞ്ഞി കവിളിൽ അവൾ ഒരു സ്നേഹ ചുംബനവും അവൾ നൽകി.

തിരിച്ചിറങ്ങുമ്പോൾ ഹാളിൽ ജോസൂട്ടി നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു..രണ്ടുപേരും പരസ്പരം കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി.. ജോസൂട്ടിക്കു അവളുടെ ഈ സ്നേഹത്തിനു എങ്ങനെ പ്രതിഫലം കൊടുക്കും എന്ന ചിന്തയായിരുന്നു...ഡയാനക്കും ഒന്നും പറയാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല..മുകുമായ കുറച്ചു നിമിഷങ്ങൾ...എന്തോ...ആ മുകുതയിലും ആ രണ്ടു മനസുകൾ തമ്മിൽ പരസ്പരം സംവദിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പതിയെ ഡയാന ജോസൂട്ടിയുടെ അടുത്തേക്ക് നടന്നുവന്നു..ഇതുവരെ അവൾ മറച്ചുവെച്ച പ്രണയഭാവം അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ നാമ്പെടുക്കുന്നത് അവൻ കണ്ടു....ജോസൂട്ടിയുടെ ഇഷ്ടത്തിനൊത്തു പൊന്നൂസിന്റെ സന്തോഷത്തിനു വേണ്ടി മാത്രം മാറ്റിവെച്ച കുറച്ചു മണിക്കൂറുകൾ... അവിടെ അവൾ നിയന്ത്രിച്ചു വെച്ച അവളുടെ പ്രണയം അവനുമൊത്തുള്ള ഏകാന്ത നിമിഷത്തിൽ ഒരന്ഗീപർവ്വതം കണക്കെ പൊട്ടുകയായിരുന്നു..

അവൾ ഒന്നും തന്നെ മിണ്ടാതെ അവന്റെ മാറിലേക്ക് തല ചായ്ച്ചു. ആ കൈകൾകൊണ്ടു അവനെ ചേർത്ത് കെട്ടിപ്പിടിച്ചു...ജോസൂട്ടി ഒരുനിമിഷം എല്ലാം മറന്ന സമയമായിരുന്നു അത്..അവളുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ കരങ്ങളാൽ അവൻ വരിഞ്ഞുമുറുക്കപ്പെടുന്നതുപോലെ അവനു തോന്നി.. അവന്റെ കൈകൾ അറിയാതെ തന്നെ അവളെ പൊതിഞ്ഞു...ആ കൈകൾ അവളുടെ മുടിയിഴ കോതിയൊതുക്കി... അവളുടെ ശിരസിൽ അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ അമർന്നു...അവനെ ചുറ്റിയിരുന്ന അവളുടെ കൈകൾക്ക് ബലം കൂടുന്നത് അവൻ അറിഞ്ഞു...

"ഞാൻ പോട്ടെ ജോസൂട്ടി..." വളരെ നേർത്ത അവളുടെ ശബ്ദം അവന്റെ കാതുകളിൽ പതിച്ചു..

"മ്" അവൻ ഒന്ന് മൂളുക മാത്രമാണ് ചെയ്തത്...വളരെ ദുർബലമായ ഒരു മൂളൽ...വേണ്ട എന്ന് മനസ്സിൽ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു വേണം എന്ന് പറയുന്നതുപോലെ..അവളുടെ സാന്നിധ്യം നഷ്ടപ്പെടുത്താൻ അവന്റെ മനസ് ആഗ്രഹിക്കാത്തപോലെ...

"ഞാൻ പോണോ ജോസൂട്ടി.." വീണ്ടും അവളുടെ ചോദ്യം..വിട്ടുപോകാൻ മനസ് ആഗ്രഹിക്കാത്തപോലെയായിരുന്നു ആ ചോദ്യം..

"മ്..." വീണ്ടും ഒരു മൂളൽ മാത്രമായിരുന്നു മറുപടി...മനസ് വേണ്ടാ എന്ന് പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും എവിടെയോ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യബോധം ആണ് അവനെ അതിനു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്..

അവൾ അവന്റെ മാറിൽ നിന്ന് തലയുയർത്തി അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി..കണ്ണുകൾ തമ്മിൽ ഇടഞ്ഞു നിന്നു..പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ കഴിയാത്ത എന്തോ വികാരമാണ് അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ അവൻ കണ്ടത്.. അവൻ വിരലുകളാൽ അവളുടെ മുന്നിലേക്ക് ചാടിക്കിടന്ന മുടിയിഴകൾ അവളുടെ ചെവിക്കിടയിലേക്കു കോതിയൊതുക്കി..അവന്റെ കൈവിരലുകൾ വളരെ നേർത്തരീതിയിൽ അവളുടെ കവിളുകളിൽ തലോടി....അപ്പോഴും അവരുടെ കണ്ണുകളുടെ ഉടക്ക് വേർപെട്ടിരുന്നില്ല..അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ ചെറുതായി നനവ് നാമ്പെടുക്കുന്നത് അവൻ കണ്ടു..അവൻ അവളുടെ മുഖം കരങ്ങൾക്കുള്ളിലാക്കി തള്ളവിരലുകൾ കൊണ്ട് കണ്ണുകൾ തഴുകി..കൃന്ധിയടഞ്ഞ അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും കണ്പീലിയിലേക്കു പടർന്ന ആ ജലകണങ്ങൾ അവന്റെ വിരലിലൂടെ ഊർന്നൊഴുകി...

അവൾ പതിയെ മിഴികൾ തുറന്നു...ആ കണ്ണുകളിൽ അവൻ കണ്ടു..കുളിരേകുന്ന പ്രണയത്തിന്റെ മഞ്ഞുതുള്ളികളെ..അവളുടെ അധരങ്ങൾ എന്തിനോ വേണ്ടി വിറകൊള്ളുന്നതുപോലെ.. അവൾ അവനോട് വീണ്ടും ചേർന്നിരുന്നു...അവളുടെ പ്രഭയൂറുന്ന മുഖം അവന്റെ മുഖത്തോടു അടുത്തു... അവളുടെ ചുടു നിശ്വാസം അവന്റെ മുഖത്ത് പതിഞ്ഞത് അവൻ അറിഞ്ഞു..അവരുടെ മൂക്കുകൾ തമ്മിലുരസി... അവളുടെ മിഴികൾ പതിയെ അടഞ്ഞു...അവന്റെ അധരങ്ങൾ അവളുടെ ആധരങ്ങൾക്കിടയിലേക്കു അവൾ സ്വീകരിച്ചു..ജോസൂട്ടി എല്ലാം മറന്നു അവളെ അവനിലേക്കടുപ്പിച്ചു.. അപ്പോൾ താനാരാണെന്നുള്ള ബോധ്യം പോലും അവനുണ്ടായിരുന്നില്ല...അവളുടെ ചുണ്ടുകളുടെ മൃതലത അവന്റെ ഉള്ളിലുണ്ടായിരുന്ന യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തെ മറച്ചിരുന്നു.. പ്രകൃതി പോലും അവരുടെ പ്രേമനിമിഷത്തിൽ നാണിച്ചുപോയി..ചീവീടുകൾ പോലും ഒരുനിമിഷം നിശബ്ദമായി....ശരീരം നഷ്ടപ്പെട്ട ആത്മാവിനെപ്പോലെ....ആകാശത്തിൽ ഒഴുകിനടക്കുന്ന ഒരു മേഘത്തെപോലെ ഒഴുകി നടക്കുകയാണെന്ന് തോന്നിപ്പോയി അവർക്ക്...

ബുദ്ധിയുടെ മണ്ഡലത്തിലേക്കു ഏതോ നിമിഷം തിരിച്ചുവന്ന യാഥാർത്ഥ്യബോധം അവന്റെ അധരങ്ങൾ പിൻവലിക്കാൻ അവനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു..പക്ഷേ അവളിൽ നിന്നും അവൻ വിട്ടുമാറിയില്ല..അധരങ്ങൾ പിൻവലിച്ചു അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് അവൻ നോക്കി.. ചെറിയ ഒരു നാണം അവിടെ കളിയാടുന്നത് അവൻ കണ്ടു..അവൾ മുഖം താഴ്ത്തിനിന്നു..അവളുടെ വിരലുകൾ അവന്റെ ഷർട്ടിന്റെ ബട്ടനിലൂടെ ഞരടി കൊണ്ടിരുന്നു നാണം മറയ്ക്കാൻ എന്നപോലെ...

"ജോസൂട്ടി...ഞാനിന്നു ഇവിടെ നിന്നോട്ടെ..." അവളുടെ വാക്കുകളിൽ കൊഞ്ചലും പ്രണയവും കലർന്നിരുന്നു..

"വേണ്ടോ...അതിപ്പോ വേണ്ടോ...പാപ്പയോക്കെ ഇപ്പോ നോക്കിയിരിക്കുവായിരിക്കും... നീ ചെല്ലൂ..ഈ ജന്മം മുഴുവൻ ബാക്കി ഉണ്ടല്ലോ നമ്മുക്ക്.." അവൻ അവളുടെ ശിരസിൽ തലോടി..

മനസില്ലാമാനസോടെ അവൾ അവനിൽ നിന്നും അടർന്നുമാറി പതിയെ പുറത്തേക്കു നടന്നു...കാറിൽ കയറുന്നത് വരെ അവൾ ഇടക്കിടക്ക് തിരിഞ്ഞുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു...അവൾ കണ്ണിലിന്നും മറയുന്നതുവരെ ജോസൂട്ടിയും അവളെ നോക്കി മുറ്റത്തു തന്നെ നിന്നു്..

...
www.kambistories.com | www.kambikuttan.net

ഒമ്പതരയോടെയാണ് ഡയാന വീട്ടിൽ എത്തിച്ചേർന്നത്...സന്തോഷം ശരിക്കും അവളുടെ മുഖത്ത് കളിയാടി നിന്നിരുന്നു...അകത്തു കടന്നപ്പോൾ വിശാലമായ സോഫയിൽ എന്തോ വലിയ ആലോചനയോടെ ഇരിക്കുന്ന പപ്പയെ ആണ് അവൾ കണ്ടത്...അവൾ അയാളുടെ അടുത്തേക്ക് ചുവടുകൾ വെച്ചു...

" എന്നാ പപ്പാ ഇങ്ങനെ ശോകിച്ചിരിക്കുന്നു... എന്നാ പറ്റി..." അവൾ അയാളുടെ അടുത്തിരുന്നു ആ തോളിലേക്ക് തല ചായ്ച്ചു സ്നേഹത്തോടെ ചോതിച്ചു..

"ഏയ്...ഒന്നുല്ലടാ..നീ എവിടായിരുന്നു..ഞാൻ നിന്നെയും നോക്കി ഇരിക്കുവായിരുന്നു.." അയാൾ സ്നേഹത്തോടെ അവളുടെ ശിരസിൽ തലോടി..

"ഞാൻ ജോസൂട്ടിയുടെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്നു പപ്പാ...അവനെയും പൊന്നുസിനെയും കൊണ്ട് ഒന്ന് കറങ്ങാൻ പോയി...രണ്ടു പേരും ആകെ വിഷമത്തിലായിരുന്നു..അതൊന്നു

മാറ്റിയെടുക്കണ്ടേ...ഹോ..ഇന്ന് ഒരു നല്ല ദിവസായിരുന്നു..ഒത്തിരി ചിരിച്ചു..." അവൾ സന്തോഷത്തോടെ പറഞ്ഞു...

ഫെർണാണ്ടസിന്റെ മുഖഭാവത്തിനു വലിയ വ്യത്യാസമൊന്നുമുണ്ടായില്ല...അത് പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു എന്നപോലെ...

"മോളെ..ഞാനൊരു കാര്യം നിന്നോട് പറയട്ടെ..." അയാൾ അല്പം ഗൗരവത്തോടെയാണ് അത് ചോതിച്ചത്..

ഡയാന അല്പം ആശ്ചര്യത്തോടെ ഫെർണാണ്ടസിന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി..

"എന്താ പപ്പാ.."

"മോളെ...നീയിപ്പോ ഒരുപാട് മാറി...കളിയോടെയും ചിരിയോടെയും നടക്കുന്ന നിന്നെ കാണുമ്പോൾ പാപ്പക്ക് ശരിക്കും സന്തോഷമുണ്ട്..നീ അവരോട് കാണിക്കുന്ന സ്നേഹവും സൗഹൃദവും ഒക്കെ വളരെ നല്ലത് തന്നെയാണ്..പക്ഷെ മോളെ..നമ്മള് ചിന്തിക്കുന്നപോലെല്ലെ ചിലപ്പോ പുറമെന്നുള്ളവർ കാണുമ്പോൾ ചിന്തിക്കുക...അവർ അത് തെറ്റായ രീതിയിൽ എടുക്കും..നീയിപ്പോ കല്യാണപ്രായമായ പെണ്ണാ...അപ്പോ ഒന്ന് ശ്രദ്ധിക്കണം മോളെ..മോളുടെ നല്ല ഭാവി മാത്രേ പപ്പയുടെ മനസിലുള്ളൂ.." അയാൾ പറഞ്ഞു നിർത്തി..

"അവൾ അയാളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി..

"പപ്പാ പറഞ്ഞുവരുന്നതെന്താണെന്നു എനിക്ക് മനസിലായി..എനിക്ക് ജോസൂട്ടിയോടുള്ളത് ഒരു സൗഹൃദം മാത്രമല്ല പപ്പാ...അവനെ എനിക്കിഷ്ടമാണ്...ഒരുപാട്...എനിക്കവനില്ലാതെ പറ്റുന്നില്ല പപ്പാ.." അവൾ അല്പം വിഷമം കലർന്ന സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു...

"മോളെ..നീ എന്തൊക്കെയാ ഈ പറയുന്നേ..ജോസൂട്ടി ഒരു അനാഥനാണ്...ഇപ്പോ അവന്റെ കൂടെ ആ കുട്ടിയും...ഒരിക്കലും പാടില്ല മോളെ അത്...ഇതുവരെ ഞാൻ നിന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾക്കു എതിർ നിന്നിട്ടില്ല...പക്ഷെ ഇത്..ഇതെനിക്കു അംഗീകരിക്കാൻ പറ്റില്ല.." അയാളുടെ സ്വരം ഉറച്ചതായിരുന്നു..

അവളുടെ മുഖത്ത് സങ്കടത്തിന്റെ കാർമ്മേഘങ്ങൾ ഉരുണ്ടുകൂടി...അതിന്റെ ബാക്കിപത്രമായി ആ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും കണ്ണുനീർ ഒഴുകിയിറങ്ങാൻ തുടങ്ങി...

"പപ്പാ പറഞ്ഞത് ശരിയാണ്...പപ്പായിതുവരെ എന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾക്കെതിരായി നിന്നിട്ടില്ല.. പക്ഷെ ഞാനിതുവരെ പാപ്പയോട് ഒന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല പപ്പാ....ഈ ഒരു കാര്യം മാത്രം...എനിക്കിന്റെ ജോസൂട്ടിയെ തരണം പപ്പാ...ജോസൂട്ടിയില്ലാതെ...എന്റെ മനസ്സിൽ അവനെ സാന്നിധ്യമില്ലാതെ ഒരു നിമിഷം പോലും തള്ളിനിർത്താൻ എനിക്ക് കഴിയില്ല പപ്പാ.." അവൾ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ഫെർണാണ്ടസിന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് വീണ്ടും ചാഞ്ഞു..

"മോളെ...പപ്പയെ ഇങ്ങനെ വിഷമിപ്പിക്കല്ലേ മോളെ..മോൾക്കുവേണ്ടി മാത്രം പപ്പാ ജീവിക്കുന്നു..മോളുടെ നല്ലതിന് വേണ്ടി മാത്രം പപ്പാ ഇതൊക്കെ പറയുന്നു..മോളനുസരിക്കണം.."അയാളുടെ സ്വരത്തിലും സങ്കടം നിഴലിച്ചിരുന്നു..

അവൾ പിന്നൊന്നും പറയാതെ അവിടെ നിന്നും എഴുന്നേറ്റോടി... അവൾ റൂമിൽ കടന്നു വാതിൽ ഇറുക്കി അടച്ചു..

വല്ലാത്തൊരു അവസ്ഥയിലായിരുന്നു ഫെർണാണ്ടസ് അപ്പോ..എന്ത് ചെയ്യണമെന്ന് മനസ്സിൽ ഒന്നും തെളിയുന്നില്ല...ജോസൂട്ടി നല്ലവനാണ്..പക്ഷെ...അവളുടെ ഇപ്പോഴത്തെ വിഷമം കണ്ടില്ല എന്ന് നടിക്കാം.. അതവൾക്ക് നല്ലതുവരാനാണ്...നാളെ തന്നെ ജോസൂട്ടിയെ കണ്ടു സംസാരിക്കണം എന്ന തീരുമാനത്തിൽ അദ്ദേഹം കിടന്നു..

റൂമിൽ ബെഡിലേക്കു മറിഞ്ഞുവീഴുകയായിരുന്നു ഡയാന..അവളുടെ നെഞ്ച് പിടയുന്നതുപോലെ തോന്നി അവൾക്ക്..തന്റെ പപ്പാ തന്റെ ഇഷ്ടത്തിന് എതിർ നിൽക്കുമെന്ന് അവൾ ചിന്തിച്ചിരുന്നില്ല..മറ്റൊന്നിനുവേണ്ടിയും ജോസൂട്ടിയെ വിട്ടുകൊടുക്കാൻ അവളുടെ മനസ് ഒരുകുമായിരുന്നില്ല..അവൾ വീണ്ടും വീണ്ടും കരഞ്ഞു..അവളുടെ മിഴിനീർ മുഴുവൻ ആ തലയിണ ഏറ്റുവാങ്ങി..കരഞ്ഞു തളർന്നു എപ്പഴോ അവളും നിദ്രയിലേക്ക് വഴുതിവീണു..

.....

രാവിലെ പതിവില്ലാതെ ഓഫീസിലേക്ക് വന്ന ഫെർണാണ്ടസ് സാറിനെ കണ്ടു ശരത് ഒന്നമ്പരന്നു.. അദ്ദേഹം ഓഫീസിലേക്ക് അങ്ങനെ വരാറില്ല...ഡയാന ആണ് ഇവിടുത്തെ കാര്യങ്ങൾ നോക്കാൻ... എന്തെങ്കിലും ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ തന്നെ വീട്ടിലേക്കു വിളിപ്പിക്കാറാണ് പതിവ്...

"ഗുഡ് മോണിങ് സാർ" ശരത് ഫെർണാണ്ടസിനെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു..

"ആ ശരത്..ഗുഡ് മോണിങ്"... അദ്ദേഹം തിരിച്ചും അഭിവാദ്യം ചെയ്തു..

"എന്താ സാർ രാവിലെ...എന്തെങ്കിലും അത്യാവശ്യമുണ്ടോ..." അവൻ ആശ്ചര്യത്തോടെ ചോദിച്ചു..

"ഏയ്...നത്തിങ്...ഞാൻ ചുമ്മാ എല്ലാവരെയും ഒന്ന് കാണാൻ വന്നതാ..കുറെ നാളായില്ലേ ഇങ്ങോട്ടൊക്കെ ഇറങ്ങിയിട്ടു..ജോസൂട്ടിയെയും കണ്ടിട്ട് കുറച്ചായി..അവനിവിടെ ഇല്ലേ..." അയാൾ സാധാരണപോലെ ചോദിച്ചു...തന്റെ പ്രശ്നം മറ്റാരെയും അറിയിക്കണ്ടാ എന്നദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചിരുന്നു...

"എസ് സാർ..കഴിഞ്ഞ മൂന്നു ദിവസം ലീവ് ആയിരുന്നു..ഇന്ന് വന്നിട്ടുണ്ട്... അവൻ ക്യാബിനിൽ ഉണ്ട്.." ശരത് പുഞ്ചിരി പൂർവ്വം മറുപടി നൽകി..

"എന്താ ശരി...ഞാനവനെ ഒന്ന് കാണട്ടെ..."അതും പറഞ്ഞു ഫെർണാണ്ടസ് ജോസൂട്ടിയുടെ ക്യാബിനിലേക്ക് നടന്നു..

എന്തോ ആലോചനയോടെ ഇരുന്ന ജോസൂട്ടി പെട്ടെന്ന് ഫെർണാണ്ടസ് സാർ കടന്നുവന്നപ്പോൾ ചാടി എഴുന്നേറ്റു..

"ഗുഡ് മോണിങ് സാർ.." അവൻ ഒരു പുഞ്ചിരിയുടെ അകമ്പടിയോടെ പറഞ്ഞു.

"ഗുഡ് മോണിങ് ജോസൂട്ടി...സുഖമല്ലേ.." ആയാളും പുഞ്ചിരിച്ചു..

"സുഖമാണ് സാർ.."

"എനിക്കറിയാം രാധികയുടെ മരണം തന്നെ വല്ലാതെ വിഷമിപ്പിച്ചെന്നു...സ്വന്തം ചേച്ചിയെ പോലെയല്ലായിരുന്നോ.. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ താൻ ആ കുട്ടിയെ ഏറ്റെടുത്ത്..നന്നായി ജോസൂട്ടി.."

അയാളുടെ വാക്കുകൾക്ക് ജോസൂട്ടി മറുപടി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല...ഒന്ന് പുഞ്ചിരിക്കുക മാത്രം ചെയ്തു..എന്നാലും അദ്ദേഹം ഓഫീസിൽ വന്നതിന്റെ കാരണം അവൻ ആലോചിച്ചു നോക്കി..അദ്ദേഹം അങ്ങനെ ഓഫീസിൽ വരാത്തതാണ്..ഈ രാവിലെ തന്നെ വരണമെങ്കിൽ എന്തെങ്കിലും കാര്യമുണ്ടാകും...ഇനി ഡയാന വലതും പറഞ്ഞതുകൊണ്ടാണോ...അവന്റെ മനസ്സിൽ ഒരുപാട് ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർന്നു..

"പിന്നെ ജോസൂട്ടി...ഞാൻ വന്നത് തന്നോട് കുറച്ചു കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കാനായിരുന്നു..."

"പറഞ്ഞൊളു സാർ.." അവൻ വിനയപൂർവ്വം പറഞ്ഞു..

"അതിവിടെ വെച്ച് പറയാൻ കഴിയില്ലേ..നമുക്കൊന്നു പുറത്തുപോകാം.. എന്നിട്ട് സന്ധ്യമായി സംസാരിക്കാം..എന്താ" അയാൾ പറഞ്ഞു.

"തീർച്ചയായും സാർ..നമ്മുക്കു പോകാം" അവൻ പറഞ്ഞു.. എന്തോ പ്രശ്നമുണ്ടെന്നു അവനു തോന്നി... അദ്ദേഹം വളരെ സീരീസ് അയി തന്നോടെന്തോ പറയാൻ ഒരുങ്ങുന്നപോലെ...ഡയാന തന്റെ കാര്യം പറഞ്ഞിരിക്കും..അദ്ദേഹം അതിനെങ്ങനെ പ്രതികരിക്കും എന്നവൻ മനസ്സിൽ സന്ദേഹമുണ്ടാർന്നു... ഡയാനയെ തനിക്കു നഷ്ടപ്പെടുമോ....അറിയാതെ മനസ് അവളെ ആഗ്രഹിച്ചുപോകുന്നു..

അവർ അവിടെ നിന്നും നേരെ പോയത് അടുത്തുള്ള ഒരു പാർക്കിലേക്കാണ്... ശാന്തമായ അന്തരീക്ഷമായിരുന്നു അവിടം. ധാരാളം ഔഷതച്ചെടികളും മരങ്ങളും നട്ടുപിടിപ്പിച്ചു മനോഹരമാക്കിയ ഒരു സ്ഥലം..ഇരിക്കാൻ ഇരിപ്പിടങ്ങൾ..ശുദ്ധമായ വായു...

ഫെർണാണ്ടസും ജോസൂട്ടിയും പതിയെ നടന്നു..

"ഡയാന ഇന്നലെ ജോസൂട്ടിയെ പറ്റി സംസാരിച്ചിരുന്നു.."അദ്ദേഹം തന്നെ ആ നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കു വിരാമമിട്ടു..

ജോസൂട്ടി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല... അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ നോക്കുക മാത്രം ചെയ്തു..

"ജോസൂട്ടി...നീ വളരെ നല്ലവനാ... എനിക്ക് നിന്നെ ഒത്തിരി ഇഷ്ടവുമാണ്..പക്ഷെ എനിക്കെല്ലാതിനും വലുത് എന്റെ മൂളുടെ ജീവിതമാണ്..അവളെ കുറിച്ച് എനിക്കും എന്റെ മേരിക്കുട്ടിക്കും ഒരുപാട് സ്വപ്നങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു ജോസൂട്ടി.."

"അത് സാർ ..ഞാൻ..." ജോസൂട്ടി എന്തോ പറയാൻ ശ്രമിച്ചു...

"എനിക്കറിയാം ജോസൂട്ടി...നീ അവളെ സ്വാതീനിക്കാൻ ഒരിക്കലും ശ്രമിച്ചുകാണില്ല..ശരിക്കും അവളിപ്പോൾ ഒരുപാട് മാറി..അതിലേനിക്കു സന്തോഷമുണ്ട്..പക്ഷെ...ജോസൂട്ടിക്കറിയോ...എനിക്കും മേരിക്കുട്ടിക്കും പറയാത്തക്ക ബന്ധുക്കളായി ആരും തന്നെയുണ്ടായിരുന്നില്ല..എന്റെ ചെറുപ്പത്തിലേ എന്റെ അപ്പനും അമ്മയും മരിച്ചതാ...ഞാൻ ഒറ്റ മോനായിരുന്നു..ഇളയച്ഛന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നാ ഞാൻ വളർന്നത്..അന്നൊക്കെ ഒരുപാട് വേദനിച്ചിട്ടുണ്ട്..ഒരുപാട് നോവനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്...എന്റെ മേരിക്കുട്ടിയും ഇതേ അവസ്ഥയിൽ തന്നെ ആയിരുന്നു...ഞങ്ങൾ ശരിക്കും അയൽക്കാരായിരുന്നു..അവളു നിന്നിരുന്നത് അവളുടെ വല്യപ്പച്ചന്റെ കൂടെ ആയിരുന്നു..പുള്ളിടെ മരണം വരെ അവൾ കുഴപ്പമില്ലാണ്ട് ജീവിച്ചു...പിന്നെ അവളുടെ ജീവിതം ശരിക്കും നരക തുല്യമായിരുന്നു...ഞങ്ങൾക്ക് പരസ്പരം അറിയാമായിരുന്നു..ഞങ്ങൾ പറയാതെ തന്നെ ഉള്ളുകൊണ്ടു പരസ്പരം സ്നേഹിച്ചു.. ഒരുദിവസം തീരെ പിടിച്ചു നീക്കാൻ പറ്റാണ്ടായപ്പോ അവളെയും വിളിച്ചു ഇറങ്ങിയതാ ഞാൻ..ഒന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്റെ കയ്യിൽ.. അതുവരെ കുടുക്കയിൽ സൂക്ഷിച്ചു കുറച്ചു ചില്ലറകൾ ഒഴികെ..പിന്നെ ഒരു യുദ്ധമായിരുന്നു..ജീവിതത്തോട് പൊരുതി..ഇനി ഒരിക്കലും എന്റെ മേരിക്കുട്ടി വിഷമിക്കരുത് എന്നാശിച്ചു..."

അയാളുടെ കണ്ണുകൾ ഹ്രാസനിയുന്നതും ജോസൂട്ടി കണ്ടു..ഫെർണാണ്ടസ് കണ്ണുകൾ തുടച്ചുകൊണ്ടു തുടർന്നു..

"വാവ ജനിച്ചപ്പോൾ ശരിക്കും വീടൊരു സ്വർഗമായിരുന്നു..എന്നും കളിയും ചിരിയും..ചെറുപ്പത്തിൽ മേരിക്കുട്ടിയുടെ വല്യപ്പച്ചൻ ആണ് മേരിക്കുട്ടിയെ വയലിൽ വായിക്കാൻ പഠിക്കാൻ അയച്ചത്..അവൾ നന്നായി വായ്ക്കുമായിരുന്നു...വാവയെ മുന്നിലിരുത്തി അവൾ വായിക്കുന്നത് ഇപ്പോഴുമെന്റെ കണ്ണുന്നിലുണ്ട്...എന്റെ മേരിക്കുട്ടി എപ്പോഴും എനോട് പറയുമായിരുന്നു വാവേന്റെ കല്യാണത്തെ പറ്റി.. ഒരു വലിയ കുടുംബത്തിലേക്ക് അവളെ കെട്ടിച്ചയാക്കണമെന്നായിരുന്നു അവളുടെ ആശ...വല്യപ്പച്ചന്റെയും വല്യമാച്ചിയുടെയും സഹോദരങ്ങളുടെയുമൊക്കെ സ്നേഹം വിവാഹശേഷമെങ്കിലും അവൾക്കു കിട്ടണമെന്ന് എന്റെ മേരിക്കുട്ടി അതിയായി ആശിച്ചിരുന്നു..അങ്ങനൊരു ജീവിതമാണ് എന്റെ വാവാക്കു വേണ്ടത്..." അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വരം ആർദ്രമാവുന്നത് ജോസൂട്ടി അറിഞ്ഞു..വാക്കുകൾ ഇടരുന്നു.. മനസിലെ സങ്കടം പുറത്തേക്കു ഒഴുകാൻ തുടങ്ങുന്നപോലെ..

"ജോസൂട്ടി...ഇപ്പോ ഞാൻ നിന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു മുതലാളിയായല്ല നിന്നുന്ന്...മകളെ ഒരുപാട് സ്നേഹിക്കുന്നു...അവളുടെ നല്ല ജീവിതം മാത്രം സ്വപ്നം കാണുന്ന ഒരച്ഛനായിട്ടാണ്...തന്നുടെ എനിക്കെന്റെ മോളെ...അവളെ എനിക്ക് തിരിച്ചു തന്നുടെ.." അത് യാചനയുടെ സ്വരമായിരുന്നു...ആ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു തുളുമ്പുന്നത് അവൻ കണ്ടു.. തന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾക്ക് ഇതിന്റെ മുന്നിൽ യാതൊരു മൂല്യവുമില്ല എന്നവൻ തോന്നി...അവന്റെ കണ്ണുകളും ഈറനണിഞ്ഞത് അവൻ അറിഞ്ഞു..

"വേണ്ട സാർ...ഇനിയൊന്നും അങ്ങ് പറയണ്ട...എനിക്കറിയാം..ഡയാനയെ പോലെ ഒരു പെണ്ണിനെ ഞാനൊക്കെ സ്വപ്നം കാണാൻ കൂടി പാടില്ല..സാർ പറഞ്ഞ ഒരു കാര്യങ്ങളും എനിക്കില്ല...അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് സാറിനെയൊക്കെ വേദനിപ്പിക്കണം എന്ന് ഞാൻ ഒരിക്കലും ആഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല..സാർ പേടിക്കണ്ടാ..സാറിന്റെ ഡയാന സാർ ആഗ്രഹിക്കുന്നപോലെ തന്നെ ജീവിക്കും...സാർ ധൈര്യമായി പൊയ്ക്കോ..." അവൻ അത്രേം പറഞ്ഞു കണ്ണുകൾ തുടച്ചു...

.....

രണ്ടു ദിവസമായി ഡയാന റൂമിൽ തന്നെ ആയിരുന്നു...പുറത്തിറങ്ങാതെ..ആരുമായി സംസാരിക്കാതെ അവൾ കരഞ്ഞു തളർന്നിരുന്നു..ജീവൻ നിലനിർത്താൻ മാത്രമെന്നവണ്ണം ഗോമതി നിർബന്ധിക്കുമ്പോൾ അല്പം ഭക്ഷണം കഴിക്കും...ജോസൂട്ടിയെ പോലും വിളിച്ചില്ല.. ആദ്യമൊക്കെ പതിയെ മാറിക്കൊള്ളും എന്ന് ചിന്തിച്ചെങ്കിലും അവളുടെ ഈ അവസ്ഥ ഫെർണാണ്ടസിനെ വിഷമത്തിലാഴ്ത്തി..

അയാൾ ഡയാനയുടെ റൂമിലെത്തി വാതിൽ തുറന്നു..ഏതൊരച്ഛന്റെയും മനസ്സ് നീറുന്നതായിരുന്നു ആ കാഴ്ച..അവൾ ആകെ മാറിയിരിക്കുന്നു..കരഞ്ഞുകലങ്ങിയ കണ്ണുകൾ..പടർന്നു ഒതുങ്ങാതെ കിടക്കുന്ന മുടി..ശരീരം വല്ലാതെ ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നു...കണ്ണുകൾ ഉള്ളിലേക്ക് ചെറുതായി കുഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്..

ഇത് തന്റെ മോളെ തന്നെയോ എന്ന് ഒരു നിമിഷം അയാൾക്ക് തോന്നിപ്പോയി..

"മോളെ...എന്താ ഇത്..ഇങ്ങനെ ഇരുന്നാൽ ഈ പപ്പാ തളർന്നുപോകും..മോളെ വല്ലോം കഴിക്കൂ..മോൾടെ സുഖത്തിനു വേണ്ടിയല്ലേ അച്ഛൻ പറഞ്ഞത്.." അയാളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു. പതിയെ അവളുടെ ശിരസിൽ തലോടിക്കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം അത് പറഞ്ഞത്..

അവൾ കരഞ്ഞു കലങ്ങിയ കണ്ണുകളോടെ പപ്പയെ നോക്കി..

"എന്താ പപ്പാ എന്റെ സുഖം...ഒരു പുരുഷനെ മനസ്സിൽ സ്വീകരിച്ചു ആയാളോടൊപ്പം ജീവിക്കുമരിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടു മറ്റൊരു ആളുടെ കൂടെ ഞാൻ എങ്ങനാ പപ്പാ സുഖമായി ജീവിക്കുന്നത്...പാപ്പക്ക് വലുത് എന്റെ സന്തോഷമാണെങ്കിൽ ഈ ലോകത്തു ജോസൂട്ടിയുടെ സാന്നിധ്യമില്ലാതെ മറ്റൊന്നിനും എനിക്ക് സന്തോഷം നൽകാൻ കഴിയില്ല...അമ്മയെ അല്ലാണ്ട് മറ്റൊരു പെണ്ണിനെ പറ്റി പപ്പക്ക് ചിന്തിക്കാൻ കഴിയുവോ..."

അവളുടെ കണ്ണിരിൽ കുതിർന്ന വാക്കുകൾ അയാളുടെ നെഞ്ചിലാണി തറച്ചുകയറിയത്...ഒന്നാലോചിക്കുമ്പോൾ ശരിയാണ്..തനിക്കു വലുത് അവളുടെ സന്തോഷമല്ലേ..ആവശ്യത്തിലധികം സമ്പതുണ്ട്...അപ്പോ അവളെ പൊന്നുപോലെ സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരാളെ അല്ലേ അവൾക്കു കൊടുക്കേണ്ടത്..

അയാൾ അവളുടെ കവിളിൽ വാത്സല്യപൂർവ്വം തഴുകി...കൈവിരലുകളാൽ അവളുടെ കണ്ണുനീർ തുടച്ചുമാറ്റി...എങ്കിലും വറ്റാത്ത ഉറവ കണക്കെ അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും ജലകണങ്ങൾ നിർഗളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു..

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net

"മോളെ...മോൾടെ സന്തോഷമാണ് ഈ പപ്പക്ക് വലുത്...അതില് കൂടുതലായി മറ്റൊന്നുമില്ല...ഇനി പപ്പാ എതിര് നിന്നില്ല...ജോസൂട്ടിയുടെ കൂടെയാണ് മോളുടെ സന്തോഷമെങ്കിൽ അതങ്ങനെ തന്നെ നടക്കട്ടെ..." അയാൾ വാത്സല്യപൂർവ്വം പറഞ്ഞു.

ആ വാക്കുകൾ ഒരു കുളിർമഴയായാണ് അവളുടെ കാതുകളിൽ പതിച്ചത്...താമര പോലെ അവളുടെ മുഖം വിടരുന്നത് അയാൾ കണ്ടു..കണ്ണുകളിൽ സന്തോഷത്തിന്റെ നാമ്പുകൾ ഉടലെടുത്തു..മുഖത്ത് മനോഹരമായ ഒരു പുഞ്ചിരി വിടർന്നു...ആശ്ചര്യത്തോടെയും എന്നാൽ സന്തോഷത്തോടെയും അവൾ അയാളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി..

"പ്രോമിസ്..." അവൾ കൈകൾ നീട്ടി ...

ഫെർണാണ്ടസ് അവളുടെ ഉള്ളം കയ്യിൽ കൈവച്ചു..

"പ്രോമിസ്...പാപ്പക്ക് സമ്മതം...."

അവൾ ചിരിയോടെ പപ്പയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു...അപ്പോഴും അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ മുൻപത്തെക്കാളും അധികമായി കണ്ണീർ ഒഴുകിയിരുന്നു... പക്ഷെ അത് ഉന്മാദത്തിന്റെ...സന്തോഷത്തിന്റെ മിഴിനീർക്കങ്ങളായിരുന്നു...

"ഇനി മോളേ വാ...വന്നു വല്ലതും കഴിക്കൂ..പഴയ പോലെ ഉഷാരാവ്.." അയാൾ അവളുടെ കണ്ണുകൾ തുടച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു...

അവൾ ഒന്ന് പുഞ്ചിരിച്ചു..

"ഇനി പപ്പയുടെ വാവ കരയില്ല..."

അയാൾ അവളെ കൈകളിൽ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയി ടേബിളിൽ ഇരുത്തി..ഫെർണാണ്ടസ് തന്നെ മകൾക്ക് ഭക്ഷണം വാരിക്കൊടുത്തു...അവൾ അത് ഉത്സാഹത്തോടെ തന്നെ കഴിച്ചു..

"ഇനി മോളേ പോയി കുളിച്ചു സുന്ദരിയാവ്... പപ്പാ ഒന്ന് പുറത്തു പോകുവാ...എന്നിട്ടു വന്നിട്ട് ബാക്കി കാര്യങ്ങൾ ആലോചിക്കാം.."

അവൾ മറുപടിയെന്നോണം ഒന്ന് ചിരിച്ചു..

ഫെർണാണ്ടസ് പുറത്തേക്കു പോയതിനു ശേഷം അവൾ റൂമിലേക്ക് നടന്നു..അവളുടെ മുഖത്ത് സന്തോഷം തളം കെട്ടി നിന്നിരുന്നു..നാണത്തോടെയുള്ള ഒരു പുഞ്ചിരി അവൾ അറിയാതെ അവിടെ രൂപപ്പെട്ടു...

അങ്ങനെ തന്റെ എല്ലാമെല്ലാമായ ജോസൂട്ടി തനിക്കു സ്വന്തമാക്കാൻ പോകുന്നു..തന്റെ സ്വപ്ന ജീവിതം സഫലമാക്കാൻ പോകുന്നു...അവളുടെ ഉള്ളിൽ കുളിരുകൊറി..മുഖം നാണത്താൽ ചുവന്നു...ചുണ്ടുകൾ അറിയാതെ കടിച്ചു...

പെട്ടെന്ന് തന്നെ അവൾ കുളിച്ചൊരുങ്ങി..എന്നത്തേക്കാളും ഉത്സാഹമായിരുന്നു അവൾക്കു..പെട്ടെന്ന് ജോസൂട്ടിയെ ഒന്ന് വിളിച്ചു നോക്കുവാൻ അവളുടെ മനസ് വെമ്പി.. എന്നാലും കാര്യം പറയണ്ട...

"ജോസൂട്ടി..അല്ല..ഇച്ഛായൻ...എന്റെ ഇച്ഛായൻ" അവൾ സ്വയം പറഞ്ഞു ചിരിച്ചു..

അവൾ ജോസൂട്ടിയെ ഡൈൽ ചെയ്തു...

ഇല്ല...കാൾ കണക്ട് ആകുന്നില്ല...സ്വിച്ച് ഓഫ് ആണ്...അവൾ വീണ്ടും വീണ്ടും വിളിച്ചു...ഇല്ല..കാൾ പോകുന്നില്ല...അവളുടെ ഹൃദയം ആകാരണമായി മിടിക്കുന്നത് അവൾ അറിഞ്ഞു..എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരു ഭീതി മനസ്സിൽ പടരുന്നതുപോലെ...

അവൾ വേഗം തന്നെ കാറിന്റെ ചാവിയും എടുത്തു പുറത്തേക്കു പോയി...കാറിൽ കയറി വളരെ വേഗത്തിൽ തന്നെ അത് ഗേറ്റ് കടന്നു പാഞ്ഞു പോയി...

അവൾ നേരെ ചെന്നുനിന്നത് കോട്ടേഴ്സിലേക്കാനു..അവൾ ദൃതിയിൽ കാറിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി കോട്ടേഴ്സിന് മുന്നിലേക്ക് നടന്നു..ഇല്ല...പൂട്ടിയിരിക്കുകയാണ്...എന്നാലും ഓഫീസിൽ പോകാനുള്ള സമയം ആകുന്നതെ ഉള്ളൂ...ചിലപ്പോ നേരത്തെ പോയിരിക്കും..അവൾ സ്വയം ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു...പക്ഷെ മനസ്സിൽ എന്തോ ആധി പോലെ..

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net

അവൾ വേഗം തന്നെ ഓഫീസിലേക്ക് പോയി...കാർ ശരവേഗത്തിലാണ് പാഞ്ഞു പോയത്..ഓഫീസിൽ എത്തിച്ചേർന്നത് വളരെ പെട്ടെന്നായിരുന്നു..മിടിക്കുന്ന ഹൃദയവുമായി അവൾ കാറിൽ നിന്നും വെളിയിലിറങ്ങി...ഓഫീസിലേക്ക് ഓടുകയാണ് അവൾ ചെയ്തത്..നേരെ പോയി ജോസൂട്ടിയുടെ ക്യാബിൻ വലിച്ചു തുറന്നു..വല്ലാത്തൊരു ശക്തിയായിരുന്നു അപ്പോ ആ കൈകൾക്ക്...

അവളുടെ നെഞ്ചിടിപ്പിന്റെ താളം കൂടി...വിളിച്ചിട്ട് കിട്ടുന്നില്ല...ക്യാബിനിൽ ഇല്ല..പിന്നെ...അവൾ ആകെ തളരുന്നപോലെ തോന്നി...അവൾ നേരെ ശരത്തിന്റെ ക്യാബിനിൽ കയറി.. ശരത് അപ്പോഴേക്കും എത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു...പെട്ടെന്ന് ഡോർ തള്ളിതുറന്നു ഡയാന അകത്തേക്ക് വന്നപ്പോൾ അയാൾ ഒന്ന് ഞെട്ടി...

"ശരത്തേട്ട...ജോസൂട്ടി എന്തിനെ...ഇവിടെ കാണുന്നില്ല..കോട്ടേഴ്സിലുമില്ല...വിളിച്ചിട്ട് കിട്ടുന്നുമില്ല...എവിടെ എന്റെ ജോസൂട്ടി..." അത് ചോദിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു...ശബ്ദം ഇടറിയിരുന്നു...

ശരത് എന്തുപറയണമെന്നറിയാതെ പകച്ചു നിൽക്കുകയായിരുന്നു...

"പറ ശരത്തേട്ട...ജോസൂട്ടി എവിടെ..." അവന്റെ മൗനം കണ്ടു അവൾ വീണ്ടും ചോതിച്ചു..

"അത്...ജോസൂട്ടി...ജോസൂട്ടി പോയി ഡയാന.." അയാൾ വളരെ നേർത്ത ശബ്ദത്തിൽ വികി വികിയാണ് പറഞ്ഞത്..

അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും കണ്ണുനീർ ഒഴുകിയിറങ്ങി...കൈകൾ വിറക്കുന്നപോലെ...ശരീരം തളരുന്നപോലെ..മനസ്സിൽ ഒരായിരം ചോദ്യങ്ങൾ ഉടലെടുത്തു...

"പോയെന്നോ...എങ്ങോട്ട്..." അവൾ വിശ്വാസം വരാതെ കാരത്തുകൊണ്ടാണ് അത് ചോതിച്ചത്...

"അതറിയില്ല ഡയാന...ഫെർണാണ്ടസ് സാർ രണ്ടു ദിവസം മുമ്പ് ജോസൂട്ടിയെ കാണാൻ വന്നിരുന്നു..പിറ്റേ ദിവസം എന്നെ ഫോൺ ചെയ്തിരുന്നു...താനിനി ഇവിടെ നിന്നാൽ ശരിയാവില്ല എന്നും അത് ഒരൂപാട് പേർക്ക് സങ്കടമുണ്ടാക്കും എന്നും പറഞ്ഞു..അതുകൊണ്ടു പൊന്നൂസിനെയും കൂട്ടി പോകുവാൻ എന്ന് മാത്രം പറഞ്ഞു...പിന്നെ വിളിച്ചിട്ടില്ല..ഞാൻ വിളിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടു കിട്ടുന്നുമില്ല..." അയാൾ പറഞ്ഞു നിർത്തി...

ഡയാന തളർന്നപോലെ കസേരയിലേക്ക് വീണു...എത്രപെട്ടെന്നാണ് തന്റെ ജീവിതം ഇരുട്ടിലായത്...സന്തോഷം മാറി സങ്കടമായത്...ജോസൂട്ടിയില്ലാതെ ഞാൻ മരിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടും പോയില്ലേ അവൻ...എന്നെ തനിച്ചാക്കി...അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി...

പെട്ടെന്ന് മുഖം പൊത്തിക്കൊണ്ടു അവൾ പുറത്തേക്കോടി..ശരത് പെട്ടെന്ന് പുറത്തേക്കു ചെന്നെങ്കിലും ഡയാനയുടെ കാർ ശര വേഗത്തിൽ പാഞ്ഞുപോകുന്നതാണ് കണ്ടത്..വീട്ടിലെത്തിയതെ കാറിന്റെ ഡോർ വലിച്ചു തുറന്നു അവൾ അകത്തേക്കോടി...റൂമിലേക്കോടിയ ഡയാനയെ ഗോമതി വിളിച്ചെങ്കിലും അവൾ നിന്നില്ല..കരഞ്ഞുകൊണ്ട് റൂമിൽ കയറി വാതിൽ കൊട്ടിയടച്ചു..

...

വളരെ സന്തോഷത്തോടെയാണ് ഫെർണാണ്ടസ് വീട്ടിലെത്തിയത്...പുതിയ ഒരു ബിസിനസ്സിന്റെ തുടക്കം ഏതാണ്ട് പൂർത്തിയായിരുന്നു...അയാൾ അകത്തേക്ക് വന്നു ..

മോളെ..." വളരെ ഉത്സാഹത്തോടെ ആയിരുന്നു ആ വിളി..

"സാർ...മോളെ കുറച്ചുമുഖ്ബ് വന്നു കരഞ്ഞുകൊണ്ട് റൂമിൽ കയറുന്നത് കണ്ടു..ഞാൻ വിളിച്ചിട്ട് നിന്നില്ല..എന്തോ പ്രശ്നമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു..." ടേബിൾ തുടക്കുകയായിരുന്ന ഗോമതിയുടെ വാക്കുകൾ...

അതിനു മാത്രം എന്താണ് സംഭവിച്ചത്..താൻ പോകുമ്പോൾ അവൾ ഒത്തിരി സന്തോഷവതിയായിരുന്നു.. അയാൾ പലതും ചിന്തിച്ചു..

അയാളുടെ ചുവടുകൾ ഡയാനയുടെ റൂമിലേക്ക് നീങ്ങി.. അടഞ്ഞു കിടന്ന ഡോറിൽ അയാളുടെ കൈകൾ പതിച്ചു...പക്ഷെ യാതൊരുവിധ പ്രതികരണവുമുണ്ടായില്ല...ഒരു നിമിഷം അയാളുടെ ഉള്ളിൽ അകാരണമായ ഒരു പേടി ഉടലെടുത്തു...അയാൾ സർവ്വശക്തിയുമെടുത്തു ഡോർ ആഞ്ഞു തള്ളി..അതിന്റെ കൊളുത്തു പൊട്ടി ആ വാതിൽ അകത്തേക്ക് തുറക്കപ്പെട്ടു...

നടുക്കുന്നതായിരുന്നു ആ കാഴ്ച...ഹൃദയം പൊട്ടിപ്പിളരുന്നതുപോലെ അയാൾക്ക് തോന്നി...സബ്ബനാടികളും തളരുന്നപോലെ...കണ്ണിൽ ഇരുട്ട് കയറുന്നപോലെ...അയാൾ വേഗത്തിൽ ചുവടുകൾ മുന്നോട്ട് വച്ചു.....

മനസിനെ പൊതിഞ്ഞ ഭയത്തിന്റെ അകമ്പടിയോടെ മകളുടെ റൂമിലേക്ക് ചുവടുകൾവച്ച ഫെർണാണ്ടസിന്റെ മനസ് ഒരു നിമിഷം ശൂന്യമായി...എതിരേറ്റ കാഴ്ച ഒരമ്പുപോലെ കണ്ണിലൂടെ തുള്ളുകയറി ഹൃദയത്തിൽ പിളർപ്പുണ്ടാക്കുന്ന തരത്തിലുള്ളതായിരുന്നു..ആദ്യം അയാൾ കണ്ടതു നിലത്തു വീണുകിടക്കുന്ന രക്തത്തുള്ളികളാണ്..അത്യധികം ഭയത്തോടെ മുഖമുയർത്തിയ ഫെർണാണ്ടസിന്റെ കണ്ണുകൾ ബെഡ്ഡിൽ മലർന്നു കിടക്കുന്ന ഡയാനയെ കണ്ടു..വലത്തുകയ്യിൽ രക്തം ഒഴുകുകയാണ്..അത് ബെഡ്ഡിലും അവളുടെ ഡ്രസ്സിലും പടർന്നു കയറുന്നു..

ഒരു നിമിഷം കണ്ണിൽ ഇരുട്ടുകയറുന്നതുപോലെ തോന്നി ഫെർണാണ്ടസിന്...ശരീരമാസകലം തളരുന്നതുപോലെ..എന്തൊക്കെയോ ചെയ്യാൻ മനസിന്റെ ബോധമണ്ഡലത്തിന്റെ ഏതൊക്കെയോ ഭാഗങ്ങളിൽ മുറവിളികൾ ഉയരുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിനെയെല്ലാം മറച്ചു മനസ് അപബോധ മനസിന്റെ തലങ്ങളിലേക്ക് ചേക്കേറുന്നതുപോലെ...

ഏതോനിമിഷം തിരിച്ചുകിട്ടിയ തിരിച്ചറിവിന്റെ ഉണർവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തൊണ്ടയിൽ നിന്നും ഒരാർമ്മനാഥമായി പുറത്തേക്കു വന്നു..

"മോളെ..." അതൊരു തേങ്ങലായിരുന്നു.. കണ്ണിരിന്റെ അകമ്പടിയോടെയുള്ള ഒരു തേങ്ങൽ..അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലുകൾ ദ്രുതഗതിയിൽ ചലിച്ചു മകളുടെ അടുത്തെത്തി..കരങ്ങളാൽ അവളെ കോരി എടുക്കുമ്പോൾ കണ്ണുനീർ തുള്ളികൾ അവളുടെ ശരീരത്തിലേക്ക് ഇറ്റു വീഴുന്നുണ്ടായിരുന്നു..

"രാജാ....രാജാ...വണ്ടിയെടുക്കാ..." അതൊരലർച്ചയായിരുന്നു...ആ വീട് മുഴുവൻ നടുങ്ങുന്ന തലത്തിലുള്ള അലർച്ച..

അങ്ങോട്ടോടിവന്ന ഗോമത്തിക്കു ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല...പക്ഷേ ഡയാനയെ കരങ്ങളിൽ എടുത്തു ഓടിവരുന്ന ഫെർണാണ്ടസ് സാറിന്റെ മുഖവും ഡയാനയുടെ കൈകളിൽ ഒലിച്ചിറങ്ങുന്ന രക്തവും കാര്യത്തിന്റെ ഗൗരവം അവൾക്കു മനസ്സിലാക്കി കൊടുത്തു..

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net
രാജേട്ടാ...രാജേട്ടാ." ഗോമതി വേഗം ഫെർണാണ്ടസിന് മുന്നേ അയി ഓടി...സൈഡിൽ ഒന്ന് പുകച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്ന രാജൻ കെട്ടിയവളുടെ ആർത്താനാഥം കേട്ടാണ് ഓടി വന്നത്..

"രാജേട്ടാ..ഡയാന മോളെ ആശുപത്രില് കൊണ്ടോണം..വേഗം വണ്ടിയെടുക്കൂ.." കിതച്ചുകൊണ്ടാണ് ഗോമതി അത് പറഞ്ഞത്..

രാജൻ വേഗം കാർപോർച്ചിലേക്കോടി.. അകത്തുനിന്നും ഡയാനമോളെ കൈകളിലേന്തി ഓടിവരുന്ന ഫെർണാണ്ടസ് സാറിനെ അയാൾ കണ്ടു..അവളുടെ കൈകളിൽ ഒലിച്ചിറങ്ങുന്ന ചോരയും...കാര്യത്തിന്റെ കിടപ്പു മനസ്സിലായ രാജൻ ഉടൻ തന്നെ കാറിന്റെ പിൻ ഡോർ തുറന്നു. ഫെർണാണ്ടസ് ഡയാനയെയും കൊണ്ട് കയറി..രാജൻ വേഗത്തിൽ തന്നെ വണ്ടിയെടുത്തു..

മരണപാച്ചിലായിരുന്നു പിന്നെ..തന്റെ ഡ്രൈവിങ്ങിന്റെ കഴിവെല്ലാം അയാൾ പുറത്തെടുത്തു...നിമിഷനേരം കൊണ്ടാണ് അവർ ഹോസ്പിറ്റലിൽ എത്തിച്ചേർന്നത്..ആ നാട്ടിലെ തന്നെ ഏറ്റവും വലിയ മൾട്ടി സ്പെഷ്യലിറ്റി ഹോസ്പിറ്റൽ...

.....

ഫെർണാണ്ടസ് ഐ സി യു വിനു വെളിയിൽ തളർന്ന മുഖവുമായി ചെയറിൽ ഇരിക്കുകയാണ്...അടുത്ത് തന്നെ രാജനും..ഫെർണാണ്ടസിന്റെ കണ്ണുകൾ ദയയുടെ ഭാവത്തിൽ മുകളിലേക്കുയർന്നു സർവ്വേശ്വരനായ ദൈവത്തോടുള്ള യാചന പോലെ..ആ കണ്ണുകൾ കണ്ണീരോടെ മകളുടെ ജീവനായി കേഴുകയായിരുന്നു..

പെട്ടെന്ന് അയാളുടെ മനസ്സ് ഈ സംഭവങ്ങൾക്കുള്ള കാരണങ്ങൾ തേടി അലഞ്ഞു..ഇനി ജോസൂട്ടിക്കെന്തെങ്കിലും...അല്ല..

അപ്പോഴാണ് അയാൾ ജോസൂട്ടിയോട് പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ഒക്കെ ഓർത്തത്...

അയാൾ വേഗം മൊബൈൽ എടുത്തു ജോസൂട്ടിയുടെ നമ്പർ ഡൈൽ ചെയ്തു..ഇല്ല...കാൾ പോകുന്നില്ല..സിച്ചിട് ഓഫ് ആണ്..ഫെർണാണ്ടസ് അല്പനിമിഷം ആലോചിച്ചു...പെട്ടെന്ന് തന്നെ അയാൾ ശരത്തിനെ വിളിച്ചു..രണ്ടു പ്രാവശ്യം റിങ് ചെയ്തപ്പോഴേക്കും ശരത് കാൾ അറ്റൻഡ് ചെയ്തു..

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net
"ശരത്...ജോസൂട്ടിയുണ്ടോ അവിടെ...പെട്ടെന്ന് ഒന്ന് ഫോൺ കൊടുക്ക്.." അയാൾ ഫോൺ എടുത്തതെ പറഞ്ഞു..

"സാർ..അത്...ജോസൂട്ടി ഇവിടുന്ന് പോയി...ഞാൻ സാറിനെ വിളിക്കാൻ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു...ഇന്ന് ഡയാന വന്നപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നു.."

ശരത്തിന്റെ വാക്കുകൾ കാര്യങ്ങളുടെ കിടപ്പ് ഫെർണാണ്ടസിന് മനസിലാക്കി കൊടുത്തു..

"ജോസൂട്ടി എങ്ങോട്ടാണ് പോയത്.." അയാൾ ഉദ്ഗണ്ഠയോടെ ചോതിച്ചു..

"അതറിയില്ല സാർ..അവൻ എന്നെ കാൾ ചെയ്തു പറയുകയായിരുന്നു...ചിലപ്പോ ആ ഓർഫനേജിലേക്കായിരിക്കും.." ശരത് പറഞ്ഞു നിർത്തി..

"ശരത് ഒരു കാര്യം ചെയ്യും..ഇവിടെ അൽഫോൻസാ ഹോസ്പിറ്റലിലേക്ക് ഒന്ന് വരൂ..വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്.." അയാളുടെ സ്വരം ഇടറിയിരുന്നു.. അതും പറഞ്ഞു ഫെർണാണ്ടസ് കാൾ കട്ട് ചെയ്തു..

അയാൾ ഒരു തളർച്ചയോടെ ചെയറിലേക്ക് വീണു..മനസ്സിൽ ചിന്തകളുടെ ഭാരം കൂടിക്കൊണ്ടിരുന്നു..പക്ഷെ വ്യക്തമായി എന്തുചെയ്യണമെന്നു ഒരു വ്യക്തത അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചില്ല..

പെട്ടെന്നു ഐ സി യു വിന്ററെ ഡോർ തുറന്നു ഡോക്ടർ ഇറങ്ങി വരുന്നത് ഫെർണാണ്ടസ് കണ്ടു.. അദ്ദേഹത്തിന്ററെ കാലുകൾ ഭൂതഗതിയിൽ അങ്ങോട്ട് പാഞ്ഞു..

" ഡാ മുരളി..എന്ററെ മോള്..." ഫെർണാണ്ടസിന്ററെ സ്വരം ഇടറിയിരുന്നു..

"ഡാ ...നീയിങ്ങനെ തളർന്നാലോ... ഞാനൊക്കെ ഇല്ലേ ഇവിടെ...ബ്ലഡ് കുറെ പോയിട്ടുണ്ട്...എന്നാലും താൻ ടെൻഷനൊന്നും അടിക്കണ്ടാ...അവൾക്കൊന്നും പറ്റില്ല.." ഡോക്ടർ മുരളിധരൻ എന്ന മുരളി ഫെർണാണ്ടസിന്ററെ തോളിൽ തട്ടിക്കൊണ്ടാണ് അത് പറഞ്ഞത്... അവർ സമപ്രായക്കാരും സുഹൃത്തുക്കളുമായിരുന്നു..

"ഡാ..നിനക്കറിയാലോ.. എനിക്കൊക്കെയുള്ളൊരു മോളാ...എന്ററെ വാവയാ അത്..അവൾക്കെന്തേലും പറ്റിയാ..".അയാളുടെ വാക്കുകൾ ഇടറി..

" ഡാ... നീ പേടിക്കണ്ടാ...ഒന്ന് സമാധാനിക്കൂ..പിന്നെ സൂയിസൈഡ് അറ്റെമ്പ്റ്റ് ആയതുകൊണ്ട് നിയമത്തിന്ററെ നൂലാമാലകൾ വളരെയാണ്..അതുകൊണ്ടു ഇവിടെ മറ്റുരീതിയിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാം..പിന്നെ അബോധാവസ്ഥയിൽ ജോസൂട്ടി എന്ന പേര് പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു..മോൾക്ക് വല്ല അപായവും ഉണ്ടായിരുന്നോ...അതാണോ കാരണം.."

" ഡാ..നീനോടൊന്നും ഞാൻ മറക്കുന്നില്ല...ജോസൂട്ടി എന്ററെ ഓഫീസിലെ ഒരു സ്റ്റാഫ് ആണ്.. നല്ല പയ്യനാണ്..സ്വഭാവവും കാണാനും... ഇവൾക്കെന്തോ....അവനെ വല്ലാതെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു...എന്നെ വിഷമിപ്പിക്കണ്ടാ എന്ന് കരുതിയാവും...ജോസൂട്ടി ഇവിടുന്ന് പോയി..അതുകൊണ്ടാ എന്ററെ മോള്..." അയാൾ അത് പറഞ്ഞപ്പോഴേക്കും അറിയാതെ തെങ്ങിപോയിരുന്നു..

" മ്...എന്തായാലും 24 മണിക്കൂർ നേരത്തേക്ക് ഒബ്സർവേഷനിൽ ആയിരിക്കും..പിന്നെ കഴിയുമെങ്കിൽ ജോസൂട്ടിയെ കണ്ടെത്താൻ നോക്ക്..അവന്റെ സാന്നിധ്യം ഒത്തിരി ഗുണം ചെയ്യും..നീ എന്തായാലും ധൈര്യമായിരിക്കൂ.." ഡോക്ടർ ഫെർണാണ്ടസിന്റെ തോളിൽ തട്ടി പറഞ്ഞു. അതിനു ശേഷം അയാൾ ഫെർണാണ്ടസിനെ കടന്നുപോയി..

എന്റെ ദൈവമേ...മോശക്കൊന്നും വരുതല്ലേ ...അയാൾ ഉള്ളൂരുകി പ്രാർത്ഥിച്ചു...

അല്പസമയത്തിനു ശേഷം ശരത് അങ്ങോട്ട് കടന്നുവന്നു..ഫെർണാണ്ടസ് ചെയറിൽ ചാരി കണ്ണുകളടച്ചു തളർന്നപ്പോലെ ഇരിക്കുന്നതാണ് കണ്ടത്..അടുത്തുതന്നെ രാജേഷും..ശരത് രാജനെ അങ്ങോട്ട് വരാനുള്ള രീതിയിൽ കണ്ണുകൊണ്ട് കാണിച്ചു..രാജൻ പതിയെ ശരതിനടുത്തേക്കു ചെന്നു.

"എന്നാ രാജേഷ്...എന്നാ പറ്റിയെ..എന്നാ നിങ്ങൾ ഇവിടെ.." ശരത് പെട്ടെന്ന് ആകാംഷയോടെ ചോദിച്ചു..

"അത് ശരത്തെ...കാര്യങ്ങൾ മൊത്തമായി എനിക്കും അറിയില്ല..എന്തായാലും ഡയാന കുഞ്ഞു മരിക്കാൻ കൈ മുറിച്ചു..ജോസൂട്ടിയെ ഒത്തിരി ഇഷ്ടമായിരുന്നു കുഞ്ഞിന് പോലും ..അവൻ പോയെന്ന് കേട്ടപ്പോ ചെയ്തതാ.." രാജൻ പറഞ്ഞു നിർത്തി..

ശരത് അല്പനിമിഷം ആലോചിച്ചു...അവന്റെ ഉള്ളിലും വിഷമം നിറഞ്ഞു..അവൻ പതിയെ ഫെർണാണ്ടസിന്റെ അടുത്തേക്ക് ചുവടുകൾ വച്ചു...

"സാർ".. അവൻ പതിയെ വിളിച്ചു..

ഫെർണാണ്ടസ് പതിയെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു നോക്കി..മുന്നിൽ ശരത്.

"ആ ശരത്...കണ്ടില്ലെടോ എന്റെ മോളെ്...എന്നെ വിട്ടു പോകാൻ നോക്കി...എന്റെ മോളെ എനിക്ക് തിരിച്ചു വേണമോ.. എനിക്കവളെ വേണം.." അയാളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകുന്നതു ശരത് കണ്ടു..അവനറിയാം അയാളെ..എല്ലാ പ്രതിസന്ധികളിലും പാറ പോലെ ഉറച്ചു നിന്ന മനുഷ്യനാണ്...സ്വന്തം മകളുടെ വേദനയിൽ മഞ്ഞുപോലെ ഉരുകുന്നത്..

"സാർ.. സാറിങ്ങനെ കൊച്ചു കുട്ടികളെ പോലെ കരയല്ലേ...ഡയാനക്കു ഒന്നും സംഭവിക്കില്ല..."അവൻ അയാളെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു..

"ഞാനെന്താടോ ചെയ്യാ..എന്റെ മോശടെ നന്മക്കുവേണ്ടിയാ ഞാൻ ജോസൂട്ടിയുടെ കാര്യത്തിൽ എതിർ നിന്നത്..അവനോട് അങ്ങനെയെല്ലാം പറഞ്ഞത്..പക്ഷെ ഇപ്പോ..എല്ലാം അംഗീകരിച്ചപ്പോഴും ഇങ്ങനൊക്കെ.." ഫെർണാണ്ടസ് തളർച്ചയോടെ ആണ് അത് പറഞ്ഞത്..

" സാറിനു അറിയാവുന്നതല്ലേ ജോസൂട്ടിയെ...അവൻ കാരണം മറ്റൊരാളുടെ സന്തോഷം നശിക്കാൻ അവൻ സമ്മതിക്കില്ല..അതിനുവേണ്ടി എന്തും ചെയ്യും..."

"എനിക്കറിയാം..ഞാൻ കാരണ ഇപ്പോ ഇങ്ങനൊക്കെ..എനിക്ക് ജോസൂട്ടിയെ വേണമോ... എന്റെ മോളിനീ കണ്ണുതുറക്കുമ്പോ എനിക്കവളുടെ മുന്നിൽ അവനെ നിറുത്തണം.. അവളുടെ ചിരിക്കുന്ന മുഖം എനിക്ക് കാണണം." അയാൾ ശരത്തിന്റെ തോളുകളിൽ പിടിച്ചാണ് അത് പറഞ്ഞത്..

"നമ്മുക്കവനെ കണ്ടുപിടിക്കാം..ഞാൻ അവനെ സാറിന്റെ മുന്നിൽ കൊടുവന്നു നിർത്തും..സാറിപ്പോ സമാധാനമായിരിക്കും..ആദ്യം നമ്മുക്കവന്റെ ഓർഫെനാജിലേക്കു ഒന്ന് വിളിച്ചു നോക്കാം..അവൻ ചിലപ്പോ അവിടെ ഉണ്ടാകും..സാർ ആ നമ്പർ ഒന്ന് താ..ഞാൻ വിളിക്കാം.."

ശരത്തിന്റെ വാക്കുകൾ ഫെർണാണ്ടസിന്റെ കണ്ണുകളിൽ പ്രതീക്ഷയുടെ ലാഞ്ചനകൾ മുളപ്പിച്ചു.. അയാൾ ഫോൺ എടുത്തു നമ്പർ അവനു കൊടുത്തു..ശരത് അതുവാങ്ങി ഡൈൽ ചെയ്തു..

അപ്പുറത്തു ഫോൺ റിങ് ചെയ്യുന്നത് അവൻ കേട്ടു..

"ഹലോ...സ്വർഗം ഓർഫെനേജ്.." അപ്പുറത്തുനിന്നും പ്രായമുള്ള ഒരു സ്ത്രീയുടെ ശബ്ദം..

"ഹലോ സിസ്റ്റർ...മദറിനു ഒന്ന് കൊടുക്കുമോ..ഒരത്യാവശ്യ കാര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു.." ശരത് വിനയത്തോടെ പറഞ്ഞു..

"ഇത് മദർ തന്നെയാണ് സംസാരിക്കുന്നത്...ആരാണു വിളിക്കുന്നതെന്നു മനസിലായില്ല.." അവരുടെ ശബ്ദം.

"മദർ...ഞാൻ ശരത്..ജോസൂട്ടി വർക്ക് ചെയ്യുന്ന ഓഫീസിലെ മാനേജർ ആണ്.. എനിക്ക് ജോസൂട്ടിയെ ഒന്ന് കിട്ടുമോ..." ശരത് അതും പറഞ്ഞു നടന്ന സംഭവങ്ങൾ അവരെ പറഞ്ഞു കേപ്പിച്ചു...

"എന്റെ കർത്താവേ...എന്തൊക്കെയാ എന്റെ കുഞ്ഞിന്റെ ചുറ്റും നടക്കുന്നു.." അവർ ഒന്ന് നേടുവീർപ്പെട്ടുകൊണ്ടു തുടർന്നു.."ശരത്...അവൻ എനോട് നടന്ന കാര്യങ്ങളൊക്കെ പറഞ്ഞിരുന്നു..എന്നാലും ഡയാന അങ്ങനെ ചെയ്യുമെന്ന് കരുതിയില്ല..സത്യം പറഞ്ഞാ അവൻ ഇപ്പോ എവിടാണ് എന്ന് എനിക്കും അറിയില്ല...രണ്ടു ദിവസം മുമ്പ് വിളിച്ചപ്പോ പുതിയ ഒരു ജോലി നോക്കണം എന്നും അവിടെ നിന്നും മാറണം എന്നും പറഞ്ഞിരുന്നു...ഇനി ആർക്കും ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കാതെ ജീവിക്കണം പോലും.. കമ്പിക്കൂട്ടൻ.നേറ്റ് പഴയ നമ്പറിൽ ഇനി വിളിച്ചു കിട്ടില്ലെന്നും അവൻ ഇങ്ങോട്ടു വിളിച്ചോളാനും പറഞ്ഞു..പിന്നെ അവൻ വിളിച്ചിട്ടില്ല..ഇപ്പോ രണ്ടു ദിവസല്ലേ ആയിട്ടുള്ളൂ...അവൻ വിടുകാതിരിക്കില്ല...വിളിക്കുമ്പോ ഞാൻ പറഞ്ഞോളാം കാര്യങ്ങൾ..ഡയാന കുഞ്ഞിന് ഒന്നും സംഭവിക്കില്ല...ഫെർണാണ്ടസ് സാറിനോട് ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന കൂടെയുണ്ടാകും എന്ന് പറഞ്ഞേക്കൂ..." അവർ പറഞ്ഞു നിർത്തി..

"എന്ന ശരി മദർ...താക്ക് യു.." ശരത് അത്രേം പറഞ്ഞതിന് ശേഷം ഫോൺ കട്ട് ചെയ്തു..

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net
ശരത് അല്പസമയം ആലോചനയോടെ നിന്നു..

"എന്താ ശരത്..എന്തായി..ജോസൂട്ടി എവിടാനു മനസിലായോ..." ഫെർണാണ്ടസിന്റെ ആകാംശയോടെയുള്ള ചോദ്യമാണ് അവനെ ഉണർത്തിയത്..

മദർ പറഞ്ഞത് അതേപോലെ പറഞ്ഞാ ചിലപ്പോ ഫെർണാണ്ടസ് സാർ വീണ്ടും തളർന്നുപോകും എന്ന് ശരത്തിനു തോന്നി. അതുകൊണ്ടു അങ്ങനെ പറയാൻ പാടില്ല എന്നവൻ ചിന്തിച്ചു..

"ആ സാർ..ജോസൂട്ടി പുതിയൊരു ജോലിക്കായി ശ്രമിക്കുകയാണ്...അതിനായി പോയെക്കുറവാണ്...അവരെ കോൺടാക്ട് ചെയ്യുമ്പോൾ മദർ വിവരം പറഞ്ഞോളാം എന്ന് പറഞ്ഞു.. പിന്നെ ഞാനും ഒന്നന്വേഷിക്കാം..നാളെ തന്നെ ജോസൂട്ടിയെ ഞാൻ ഇവിടെത്തിക്കും.. സാർ ഡയറുമായിരിക്കൂ..." അവൻ അതും പറഞ്ഞു അവിടെ നിന്നും ഇറങ്ങി.. അവന്റെ ഉള്ളിൽ പല ആലോചനകൾ ഉടലെടുത്തു..ജോസൂട്ടിയെ ഉടനെ തന്നെ കണ്ടു പിടിക്കണം..അതുമാത്രമേ ശരത്തിന്റെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ..

സമയം ഇഴഞ്ഞിഴഞ്ഞാണ് നീങ്ങിയത്.. ഫെർണാണ്ടസിന് മകളെ കുറിച്ചുള്ള പേടി ഉയർന്നുയർന്നു വന്നു... ഇത്രനേരമായും മറ്റൊരു വിവരവും ലഭിച്ചിട്ടില്ല... മുരളിയെ ഒന്ന് ചെന്നു കണ്ടാലോ എന്നയാൾ ചിന്തിച്ചു..

പെട്ടെന്നാണ് ഐ സി യു വിന്റെ വാതിൽ തുറന്നു ഒരു നേഴ്സ് ഓടി പോകുന്നതു കണ്ടത്.. അവർ വളരെ വേഗത്തിൽ മുരളിയുടെ കൺസൾറ്റിംഗ് റൂമിലേക്കൊന്നു കയറിയത്.. ഫെർണാണ്ടസിന്റെ നെഞ്ചിന്റെ താളം കൂടിയത് അയാൾ അറിഞ്ഞു... കാലുകൾക്ക് വിറയൽ ബാധിച്ചപ്പോലെ.. എഴുന്നേറ്റു അങ്ങോട്ട് ഓടി ചെല്ലാൻ മനസ് വെമ്പുന്നുണ്ടെങ്കിലും ശരീരം തളർന്നപ്പോലെ..

പെട്ടെന്ന് ഡോക്ടർ മുരളിയും നഴ്സും പുറത്തേക്കിറങ്ങി വരികയും ഐ സി യു വിന്റെ അകത്തേക്ക് കയറുകയും ചെയ്തു.. അയാൾ തളർന്ന മുഖത്തോടെ രാജനെ നോക്കി. അയാൾ എന്ത് പറയാണമെന്നറിയാതെ നിൽക്കുകയാണ്..

....

ശരത് നേരെ പോയത് പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്കായിരുന്നു.. എസ് ഐ നവാസ് .. അവന്റെ ഏറ്റവും അടുത്ത സുഹൃത്തുക്കളിൽ ഒരാൾ.. ഒരുമിച്ചു പഠിച്ചവർ.. ആ നാട്ടിലെ തന്നെ ഏറ്റവും ഇന്റലിജെന്റ് ആയ പോലീസ് ഓഫീസർ... അവനെ കാണാൻ പോയാൽ ജോസൂട്ടിയെ വളരെ പെട്ടെന്ന് കണ്ടെത്താൻ സാധിക്കും എന്ന് ശരത്തിനു തോന്നി..

നവാസിനെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടു കാണാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായില്ല... ശരത് ചെല്ലുമ്പോൾ നവാസ് എന്തോ കേസ് ഫയൽ ചെക്ക് ചെയ്യുകയായിരുന്നു.. ശരത്തിനെ കണ്ടപ്പോൾ നവാസ് എഴുന്നേറ്റു ചെന്ന് അവന്റെ വയറ്റിൽ ഒരു കുത്തു കൊടുത്തു... ശരത് വേദനിച്ചിട്ടെന്നപോലെ വയറ്റിൽ കൈ വച്ചുപോയി..

"എടാ ഹമുക്കെ... പരമ നാറി.. ഞാനിങ്ങോട്ട് സ്ഥലം മാറി വന്നിട്ട് എത്ര നാളായി... ഇതുവരെ ഒന്ന് കൂടാൻ നീ വിളിച്ചോ.. നീയിങ്ങനെ കെട്ടിയവളുടെ മൂലേലും തൂങ്ങി നടന്നോ.." അതും പറഞ്ഞു നവാസ് അവന്റെ ചെയറിൽ ഇരുന്നു..

"നീ പോടാ.. സമയം കിട്ടാത്തൊണ്ടാ.. ഓഫീസിൽ കുന്നുകണക്കിനാ വർക്ക്..." ശരത് ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. അവൻ നവാസിനാഭിമുഖമായി എതിർവശത്തെ കസേരയിൽ ഇരുന്നു..

"ആ ഉച്ച...നീ ആരാന്നറിയില്ല ഇത്ര തിരക്കു പിടിച്ചു നടക്കാൻ..ഒരു പൊലീസുകാരനായ എനിക്കില്ലാത്ത തിരക്ക് നിനക്ക് അല്ലെ.. " നവാസ് തമാശരുപേണ പറഞ്ഞു..

"ഇനി എന്തായാലും ഒന്ന് കൂടാം..അതിനു മുമ്പ് നീ എന്നെ കട്ടക്കൊന്നു സഹായിക്കണം..ഒരു ഹെൽപ്പ്...വലയ മലമറിക്കുന്ന പണിയോന്നല്ല..നിന്നെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു പുല്ലു പറിക്കുന്ന പോലെ.."

"എന്താടാ...നീ കാര്യം പറ.." നവാസ് ആകാംഷയോടെ ചോദിച്ചു..

" ഡാ..എനിക്കൊരാളെ കണ്ടുപിടിച്ചു തരണം..ഉടനെ തന്നെ വേണം താനും.." ശരത് അതും പറഞ്ഞു ജോസൂട്ടിയുടെ കാര്യവും അതുവരെ നടന്ന കാര്യങ്ങളും പറഞ്ഞു..

നവാസ് അൽപ സമയം ആലോചനയോടെ ഇരുന്നു...

"ഒരാളെ കണ്ടെത്താൻ അത്ര പാടൊന്നുമില്ല..ജോസൂട്ടി അപ്പൊ മനപ്പൂർവ്വം നമ്പർ മാറ്റിയതായിരിക്കും..പിന്നെ ആ മദറിനെയും വിളിച്ചിട്ടില്ല ലെ.. നീ ഒരു കാര്യം ചെയ്യ്..അവന്റെ പഴയ നമ്പറും ഡീറ്റെൽസും താ..അൺഒഫീഷ്യൽ കാര്യം ആയതോണ്ടു ചെലവ് നീ ചെയ്യണം..സമ്മതാനോ.." നവാസ് ഒരു ചെറു പുഞ്ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു..

"അത് ഞാനെറ്റു.. ആഘോഷാക്കിയേക്കാം.." ശരത്തും ചിരിച്ചു..

"ഓക്കെ ഡാ..ഞാൻ ലൊക്കേഷൻ മനസിലാക്കി നിന്നെ അറിയിക്കാം..ഇന്ന് തന്നെ..പോരെ.."

"അത് മതി..നീ ഏറ്റ അത് നടക്കും എന്നെന്നിക്ക് അറിയാം.." ശരത് അതും പറഞ്ഞു എഴുന്നേറ്റു..

.....

ഫെർണാണ്ടസ് കസേരയിൽ തളർന്നിരിക്കുകയായിരുന്നു.. അവർ ഐ സി യു വിലേക്കു കയറിയിട്ട് പുറത്തു വന്നിട്ടില്ല..അയാളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകാൻ തുടങ്ങി..അയാൾ ദൈവത്തെ വിളിച്ചു..അവിടെ മാത്രമാണ് ഇപ്പൊ ഒരാശ്രയം എന്ന് ഫെർണാണ്ടസിന് തോന്നി..

പെട്ടെന്ന് ഐ സി യു വിന്റെ വാതിൽ തുറന്നു ഡോക്ടർ മുരളി ഇറങ്ങി വന്നു..ഫെർണാണ്ടസ് ഇരുന്നിടത്തുനിന്നും ചാടി എഴുന്നേറ്റു..മുരളിയുടെ മുഖത്ത് സന്തോഷമാണോ അതോ സങ്കട ഭാവമാണോ എന്നയാൾക്ക് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല..

പെട്ടെന്ന് മുരളി വന്നു ഫെർണാണ്ടസിനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു...

"ഡാ...ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ നിന്റെ മോൾക്ക് ഒന്നും പറ്റില്ല എന്ന്..അവളിപ്പോ ഔട്ട് ഓഫ് ഡെയ്ഞ്ചർ ആണ്....ഒന്നും പേടിക്കണ്ട..." അയാൾ ചിരിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

ഫെർണാണ്ടസിന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. തന്റെ മകളെ തിരിച്ചു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു..അയാൾ ആദ്യം കണ്ണുകളടച്ചു...മനസ്സിൽ ഒരായിരം നന്ദി പറയുകയായിരുന്നു ദൈവത്തോട്...

"ഡാ...നീനോടെങ്ങനെ നന്ദി പറയും എന്റെ മോളെ തിരിച്ചു തന്നതിന്...അതിനെനിക്കു വാക്കുകൾ ഇല്ല..." ഫെർണാണ്ടസ് മുരളിയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചാണ് അത് പറഞ്ഞത്..

"നന്ദി ദൈവത്തോട് പറഞ്ഞാ മതി..എനിക്കത് വേണ്ട..എല്ലാം ഒന്ന് നന്നായി വരട്ടെ...എന്നിട്ടു പറയാം എനിക്കെന്താ വേണ്ടതെന്നു..ഇപ്പോ ഡയാനക്കു ബോധം തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്..നീ അവളെ ചെന്ന് കണ്ടോ..പക്ഷെ അധികം സംസാരിപ്പിക്കണ്ട...നാളെ റൂമിലേക്ക് മാറ്റാം..."

അത് കേക്കേണ്ട താമാസം ഫെർണാണ്ടസ് ഐ സി യു വിന്റെ വാതിൽ തുറന്നു അകത്തു കയറി..ഡയാന കണ്ണുകൾ തുറന്നാണ് കിടക്കുന്നത്..ആ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്..മുഖത്ത് ശരീരത്തിന്റെ തളർച്ച നന്നായി അറിയാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്...ഫെർണാണ്ടസിനെ കണ്ടപ്പോൾ ഡയാനയുടെ കണ്ണുകൾ വീണ്ടും നിറഞ്ഞൊഴുകി..ആ കണ്ണുകളിൽ എന്തൊക്കെയോ ഭാവങ്ങൾ മിന്നിമറഞ്ഞു..

"മോളെ..എന്തിനാ മോളെന്നെ വിട്ടു പോകാൻ നോക്കിയത്..മോളില്ലേൽ പിന്നെ ഈ പപ്പാ എന്തിനാ ജീവിക്കുന്നെ.."
"അയാൾ അവളുടെ ശിരസിൽ തലോടി..

"ഞാൻ പറഞ്ഞതല്ലേ പപ്പാ..ജോസൂട്ടിയില്ലാതെ പറ്റുന്നില്ല എനിക്ക്.." അവളുടെ തളർച്ചയോടെയുള്ള ആ സ്വരം പുറത്തു വന്നു.

"വേണ്ട..മോളൊന്നും ഇനി പറയണ്ട..എന്റെ മോളെ നന്നായി വിശ്രമിക്കൂ..എല്ലാം ശരിയാവും.." അയാൾ അവളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു..

"പപ്പാ...ജോസൂട്ടി എവിടെ...എനിക്കവനെ കാണണം.." അവളുടെ കണ്ണുകൾ വീണ്ടും നിറഞ്ഞു..

"മോളിപ്പോ സമാധാനമായിരിക്കൂ..ജോസൂട്ടി മോളുടെ മുന്നിൽ വരും..ഈ പപ്പാ കൊണ്ടുവന്നു നിർത്തും.. ഇപ്പോ മോളെ വിശ്രമിക്കൂ.." അയാൾ അവളുടെ ശിരസിൽ തലോടിക്കൊണ്ടിരുന്നു..അവളുടെ കണ്ണുകൾ പതുക്കെ അടഞ്ഞു.

.....

വൈകിട്ട് നാലരയോടെ ഓഫീസിൽ നിന്നിറങ്ങാൻ തുടങ്ങുകയായിരുന്നു ശരത്...പെട്ടെന്ന് ഫോൺ റിങ് ചെയ്തുനോക്കിയപ്പോൾ നവാസ് ... ജോസൂട്ടിയുടെ കാര്യം അറിയാനായി വളരെ ഉത്സാഹത്തോടെയാണ് ശരത് ഫോൺ അറ്റൻഡ് ചെയ്തത്...

"ഡാ നവാസ്...എന്നേലും വിവരം കിട്ടിയോ.." ശരത് ആകാംഷയോടെ ചോദിച്ചു..

"ആടാ... അത് പറയാനാ വിളിച്ചേ..ഞാൻ ജോസൂട്ടിയുടെ നമ്പറിൽ നിന്നുമുള്ള കാൾ ലിസ്റ്റ് എടുത്തിരുന്നു..അവസാനമായി അവൻ കാൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് ഒരു ലാൻഡ് ലൈനിലേക്കാനു...അത് ചെക്ക് ചെയ്തപ്പോൾ അത് ദേവിക എക്സ്പോട്ടേഴ്സിന്റെ ഓഫീസ് നമ്പർ ആണ്..രണ്ടു ദിവസം മുമ്പ് പത്രത്തിൽ അവരുടെ ഓഫീസിലേക്ക് സ്റ്റാഫ്സിനെ ആവശ്യമുണ്ട് എന്ന ഒരു പരസ്യം വന്നിരുന്നു..ജോസൂട്ടി ആ പരസ്യം കണ്ടു വിളിച്ചതാവണം.."

"ദേവിക എക്സ്പോർട്ടേഴ്സ് എനിക്കറിയാം...എന്റെ ഒരു ഫ്രണ്ട് അവരുടെ കോഴിക്കോട് ബ്രാഞ്ചിൽ മാനേജർ ആണ്..മീനാക്ഷി..." ശരത് പെട്ടെന്ന് പറഞ്ഞു..

"മ്.. ഞാൻ ഓഫീസിലേക്ക് വിളിച്ചിരുന്നു... ഇന്ന് മുതൽ അവരുടെ കോഴിക്കോട് ബ്രാഞ്ചിൽ ജോസ് എന്ന ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ ജോയിൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്..അത് നീ അന്വേഷിക്കുന്ന ജോസൂട്ടി ആണ്..അവിടെ നിന്നുക്കൊന്നിയാവുന്ന ആളുണ്ടെന്ന് നേരിട്ട് ഒന്ന് പൊയ്ക്കോ..കയ്യോടെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവാ ആ ചെയ്തേനെ...കേട്ടിടത്തോളം ഡയറന്റ് അത്ഭുതം അത്രയേറെ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്.." നവാസ് പറഞ്ഞു നിർത്തി..

"അതേടാ..എനിക്കറിയാം..അവൾക്കവനെ അത്രയേറെ ഇഷ്ടമാണ്..ഞാനെന്തായാലും നാളെ തന്നെ പോയി കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരാം...കുറച്ചു മുമ്പു ഫെർണാണ്ടസ് സാർ വിളിച്ചിരുന്നു..ഡയാന അപകട നില തരണം ചെയ്തു..അത്രേം ഭാഗ്യം..ഇനി നമുക്കൊന്ന് കൂടാം..സന്തോഷത്തോടെ..ഞാൻ പോയി വന്നിട്ട് വിളിക്കാം.."

അത്രേം പറഞ്ഞു ശരത് ഫോൺ കട്ട് ചെയ്തു.. അവന്റെ മനസ്സിൽ എന്തെന്നില്ലാത്ത ആശ്വാസം തോന്നി.. ജോസൂട്ടി എവിടാണെന്നു മനസ്സിലായിരിക്കുന്നു..ഡയാനയും മരണത്തിനിന്നും തിരിച്ചുവന്നു. ആദ്യം മീനാക്ഷിയെ വിളിച്ചാലോ എന്നവൻ ചിന്തിച്ചു.. അല്ലേൽ വേണ്ട..നേരിട്ട് പോയി ഒരു സർപ്രൈസ് കൊടുക്കാം..

.....

പിറ്റേന്നു രാവിലെ തന്നെ ഫെർണാണ്ടസിനോട് വിവരം പറഞ്ഞു ശരത് കോഴിക്കോട്ടേക്ക് യാത്ര തിരിച്ചു.. രാവിലെ ഡയാനയെ റൂമിലേക്ക് മാറ്റിയിരുന്നു..അവള് ഇപ്പോ ആരോഗ്യ നില വീണ്ടെടുത്തിട്ടുണ്ട്..മനസിന്റെ വിഷമം മാത്രം..ജോസൂട്ടിയെ കൊണ്ടുപോയി മൂന്നിൽ നിർത്തുമ്പോൾ അതും ഓക്കെ..

2 മണിയോടുകൂടി ശരത് ദേവിക എക്സ്പോട്ടേഴ്സിന്റെ ഓഫീസിനു മുമ്പിൽ എത്തി..അവിടെ നിന്നും അവൻ മൊബൈൽ എടുത്തു മീനാക്ഷിയെ ഡൈൽ ചെയ്തു..

"എടാ കള്ള തെമ്മാടി...എത്ര കാലായെടാ നീ ഒന്ന് വിളിച്ചിട്ട്..നീ എവിടാ..കെട്ടിയവളേന്ത്യ..." മീനാക്ഷിയുടെ കിളിനാദം..

"തിരക്കായിരുന്നെട...അതുകൊണ്ടാ വിളിക്കാൻ പറ്റാതെ വന്നേ..പിന്നെ എന്റെ പെണ്ണുമിളള സുഖമായിരിക്കുന്നു..." ശരത് പറഞ്ഞു..

"അല്ല ..തിരക്കായിട്ടു ഇപ്പോ എന്താ വിളിച്ചേ..." അവളുടെ ചോദ്യത്തിൽ ആകാംഷ..

"നിന്നെ ഒന്ന് വന്നു കണ്ടേക്കാം എന്ന് വിചാരിച്ചു...ഞാനിവിടെ നിന്റെ ഓഫീസിനു മുമ്പിൽ ഉണ്ട്.."

"ഹോ..അത് ഭയങ്കര സർപ്രൈസ് ആയല്ലോ..നീയിവിടെ നിക്ക്..ഞാൻ ദാ വരുന്നു.." അവൾ അതും പറഞ്ഞു ഫോൺ കട്ട് ചെയ്തു..

ഉടനെ തന്നെ ഓഫീസുകളിൽ നിന്നും ഒരു 30 വയസ് തോന്നിക്കുന്ന സുന്ദരിയായ യുവതി ഇറങ്ങി വന്നു..ബോബ് ചെയ്ത മുടി.. വെളുത്ത വട്ട മുഖം..നീണ്ട മൂക്ക്.. നല്ല കൊഴുത്ത ശരീരം.. മുഖത്ത് മനം മയക്കുന്ന പുഞ്ചിരി..

അവൾ ഇറങ്ങി വന്നു ശരത്തിനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു..

"എത്ര കാലായെടാ കണ്ടിട്ട്..നിന്റെ പെണ്ണുമ്പിള്ളയെ കൂടി കൂട്ടാൻ മേലായിരുന്നോ..അവളെയും കണ്ടിട്ട് കുറെ അയി.."

ശരത് ചിരിയോടെ അവളെ അടർത്തി മാറ്റി..

"അതൊക്കെ ഇനിയൊരിക്കലാവാം.. ഇപ്പൊ ഞാൻ വന്നത് ഒരത്യാവശ്യകാര്യത്തിനാ.."

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net
"നീ വാ...ഓഫീസിലേക്ക് കേറി ഇരിക്കാം..എന്നിട്ടു ഒരടിപൊളി ചായയും കുടിച്ചു സംസാരിക്കാം..."

അതും പറഞ്ഞു മീനാക്ഷി മുന്നേ നടന്നു..ശരത് അവളെ അനുഗമിച്ചു.. അവർ മീനാക്ഷിയുടെ ഓഫീസ് റൂമിലേക്ക് കയറി..മീനാക്ഷി അവളുടെ ചെയറിലും ശരത് അവൾക്കഭിമുഖമായും ഇരുന്നു..മീനാക്ഷി ഫോണിൽ വിളിച്ചു രണ്ടു ചായയും പറഞ്ഞു..

"ഇനി പറ.. എന്നാ ഇത്ര അത്യാവശ്യ കാര്യം.."അവൾ ആകാംഷയോടെ ചോതിച്ചു..

"ഡീ...ഞാൻ ശരിക്കും ജോസൂട്ടിയെ കാണാൻ വന്നതാ...ഇവിടെ ഇന്നലെ ജോയിൻ ചെയ്തില്ലേ...അവനെ.." ശരത് പറഞ്ഞു..

"ഓ...ജോസ്...ഇന്നലെ ജോയിൻ ചെയ്ത ആ ചുളളൻ ചെക്കൻ..അവനെ നിനക്കെങ്ങനെ അറിയാം.." അവൾ ആശ്ചര്യത്തോടെ ചോതിച്ചു..

ശരത് ജോസൂട്ടിയെക്കുറിച്ചും ഇതുവരെ നടന്ന സംഭവങ്ങളും പറഞ്ഞു..എല്ലാം കേട്ട മീനാക്ഷിയുടെ മുഖത്ത് ആശ്ചര്യത്തിന്റെ ഭാവം തെളിഞ്ഞത് ശരത് കണ്ടു..

"കൊള്ളാം... കടുത്ത പ്രണയമാണല്ലോ..അപ്പോ നീ വന്നത് അവനെ കൊണ്ടുപോകാനാണ്..നീ ഇവിടൊള്ള പെണ്ണുങ്ങളുടെ മൊത്തം പ്രാക്ക് മേടിച്ചുകൂട്ടും.." അവൾ തമാശ രൂപേണ ആണ് അത് പറഞ്ഞത്..

"അതെന്താ..." ശരത്തിന്റെ മുഖത്ത് ആശ്ചര്യം..

"അല്ല...ഇന്നലെ ജോസ് വന്നപ്പോഴേ ഇവിടുള്ള പെണ്ണുങ്ങളുടെ ഒക്കെ മനസ്സിലകി.. പലരും അവനെ ഒന്ന് മുട്ടാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട് എന്നാണു എന്റെ അറിവ്...അവളുമാരോ പറഞ്ഞിട്ട് കാര്യമില്ല...അവനെ കുറച്ചു നേരം നോക്കിയിരുന്ന മനസിന്റെ പിടുത്തം വിട്ടു പോകും.."

"എന്നിട്ടു നിന്റെ പിടുത്തം വിട്ടോ..." ശരത് കളിയോടെ ചോദിച്ചു.

"ഒന്ന് പോടാ..എനിക്കങ്ങനെ വിടാൻ പറുവോ..കെട്ടി രണ്ടു പിള്ളേരുമുണ്ട്... പിന്നെ ഡയാന കാണാൻ എങ്ങനെ...ജോസിന് ചേരുന്ന സുന്ദരിയാണോ" അവൾ ഒരു ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു.

"മ്... അവളെയൊക്കെ കാണുമ്പോഴാ നിന്നെയൊക്കെ എടുത്തു അടുപ്പിലാടാൻ തോന്നുമേ..അവളൊക്കെയാണ് പെണ്ണ്.."

"നീ ആദ്യം പോയി നിന്റെ പെണ്ണുമിള്ളയെ അടുപ്പിലിട്..ഓ..ഒരു ഡയാന രാജകുമാരി.." അവൾ ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത മട്ടിൽ പറഞ്ഞു.

ശരത് ഒന്ന് ചിരിച്ചു..

"കൊള്ളാം.. ഈ കുശുമ്പ് നിങ്ങളെയൊക്കെ കൂടുപ്പിറപ്പാ അല്ലെ..നീ സമയം കളയാതെ ജോസൂട്ടിയെ വിളിക്ക്.."

ശരത് അത് പറഞ്ഞപ്പോഴേക്കും പ്യൂൺ രണ്ടു ചായ കൊണ്ടുവന്നു..50 വയസു പ്രായം തോന്നിക്കുന്ന ഒരാൾ. അയാൾ ചായ ടേബിളിൽ വെച്ചു..

"അയ്യപ്പെട്ടാ...ഇന്നലെ ജോയിൻ ചെയ്ത ജോസിനെ ഒന്ന് വിളിക്ക്.." അവൾ അയാളോടായി പറഞ്ഞു.

" ശരി മാഡം." അയാൾ പുറത്തേക്കു പോയി..

"നീ ചായ കുടിക്കൂ..അവനിപ്പോ വരും.."

"അല്ലടി.. ഇന്നലെ ജോയിൻ ചെയ്തല്ലെ ഉള്ളൂ..പെട്ടെന്ന് പോയാൽ എന്തേലും പ്രോബ്ലം ഉണ്ടോ..." അവൻ ചായ കപ്പ് കയ്യിലെടുത്തുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു..

"ഏയ്..അങ്ങാനൊന്നുമില്ല...താത്പര്യമില്ലേൽ എന്നുവെണമെങ്കിലും പോകാം.."

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net
പെട്ടെന്ന് ജോസുട്ടി അങ്ങോട്ട് കടന്നുവന്നു..

ഗൂഡ് മോണിംഗ് മാം.." അവൻ മീനാക്ഷിയെ അഭിവാദനം ചെയ്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു..

"ഗൂഡ് മോണിംഗ് ജോസുട്ടി.."അവൾ ഒന്ന് പുഞ്ചിരിച്ചു.

പെട്ടെന്നാണ് എതിർവശത്തിരുന്ന ശരത്തിനെ ജോസുട്ടി കാണുന്നത്.. അവനിൽ ഒരു ഞെട്ടൽ ഉണ്ടായി...

"ശരത്തേട്ടൻ..." അവന്റെ വായിൽ നിന്നും ആ നേർത്ത ശബ്ദം പുറത്തു വന്നു..

"അതെ ശരത്തേട്ടൻ തന്നെ...എന്നെ തീരെ പ്രതീക്ഷിച്ചു കാണില്ല ലെ..നിനക്ക് ആരെയും വിഷമിപ്പിക്കുന്നത് ഇഷ്ടമല്ല എന്ന് പറയുമല്ലോ..നീ കാരണം ഇപ്പോ ഒരാൾ ഹോസ്പിറ്റലിൽ

ആ...ഭാഗ്യം കൊണ്ടോ ജീവൻ തിരിച്ചുകിട്ടിയത്.." അവന്റെ സ്വരത്തിൽ അല്പം നീരസം കാലർന്നിരുന്നു.

"ആർ ..എന്താ പറ്റിയെ.." അവന്റെ സ്വരത്തിൽ ആശ്ചര്യവും സങ്കടവും ഭയവും എല്ലാം കാലർന്നിരുന്നു..അവന്റെ മനസ് അറിയാതെ പിടഞ്ഞു..

"ആരായിരിക്കും...നിന്റെ ഡയാന തന്നെ..നീ പോയ വിഷമത്തിൽ അവൾ കയ്യിലെ റെസ് മുറിച്ചു..ദൈവാനുഗ്രഹം..ജീവൻ തിരിച്ചുകിട്ടി.."

ആ വാക്കുകൾ ജോസൂട്ടിയുടെ ഉള്ളിൽ ഒരു വെള്ളിടി പോലെയാണ് പതിച്ചത്...അവന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു..മനസ്സിൽ ഉയർന്ന തേങ്ങൽ ജലകണങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു മിഴികളിലൂടെ ഒഴുകിയിറങ്ങി...തന്നെ ജീവനുതുല്യം അല്ലെങ്കിൽ അതിനേക്കാളും ഉപരിയായി സ്നേഹിച്ച തന്റെ ഡയാനക്കു താൻ തിരിച്ചുകൊടുത്തതെന്താ ..കണ്ണീരു മാത്രം.. അവളുടെ സ്നേഹത്തിനു മുന്നിൽ താൻ ഒത്തിരി ചെറുതാകുന്നതായി അവനു തോന്നി..

"എന്തിനാ ജോസൂട്ടി നീ അവളിൽ നിന്നും ഒളിച്ചോടാൻ ശ്രമിച്ചു.. അവൾക്കു നിന്നെ അത്രത്തോളം ഇഷ്ടമാണ് എന്ന് നിനക്കറിയില്ലായിരുന്നോ...നിന്നെ കൊണ്ടുപോകാനാ ഞാൻ വന്നേ..ഫെർണാണ്ടസ് സാർ നിന്നെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരാൻ എന്തെ അയച്ചതാ.."

"ശരത്തേട്ട..ഞാൻ..എന്റെ ഡയാന..ഞാൻ കാരണം അവളു്..എനിക്കവളെ വേണം ശരത്തേട്ട.." ജോസൂട്ടിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി..അവന്റെ ശബ്ദം വിരുമ്പി പോയിരുന്നു...

"നീ വിഷമിക്കണ്ടോ...എല്ലാം നല്ലതിനായിരുന്നു എന്ന് ചിന്തിച്ചാൽ മതി..ഇനി നിനക്കെ പഴയ ഡയാനയെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ കഴിയൂ.." ശരത് എഴുന്നേറ്റു അവന്റെ തോളിൽ കൈ വച്ചാണ് അത് പറഞ്ഞത്..

ജോസൂട്ടി മീനാക്ഷിയെ നോക്കി..എന്തൊക്കെയോ യാചനകൾ ആ കണ്ണുകളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അത് മനസിലാക്കി എന്നോണം അവൾ ഒന്ന് പുഞ്ചിരിച്ചു..

"നീ പോണം ജോസൂട്ടി...കഴിയുന്നതും വേഗം..മനസ് തുറന്നു സ്നേഹിക്കുന്ന പെണ്ണിനെ ഒരിക്കലും വിട്ടുകളയരുത്..." ആ വാക്കുകളിൽ അവനോടുള്ള സ്നേഹവും വാത്സല്യവും നിറഞ്ഞു നിന്നിരുന്നു..

അവൻ നന്ദി നിറഞ്ഞ ഒരു നോട്ടം അവൾക്കു തിരികെ നൽകി..

"ഡീ...ഇനി സമയം കളയാൻ ഇല്ല..ഞങ്ങൾ ഇറങ്ങുവാ..ഞാൻ നിന്നെ വിളിക്കാം.." ശരത് അതും പറഞ്ഞു പോകാൻ ഭാവിച്ചു..

"ശരി ഡാ.." അവൾ ശരത്തിനോടായി പറഞ്ഞു...എന്നിട്ടു ജോസൂട്ടിയെ നോക്കി. " ഓൾ ദി ബെസ്റ്റ് ജോസൂട്ടി...കല്യാണത്തിന് വിളിക്കണം..."

അതിനു മറുപടിയെന്നോണം മനോഹരമായ ഒരു പുഞ്ചിരി അവൻ അവൾക്കു നൽകി.

"ഡാ...പൊന്നൂസ് എവിടെ..അവളെ എവിടാ നിർത്തിയിരിക്കുന്നു..." ശരത് പെട്ടെന്ന് ചോതിച്ചു..

"ഇപ്പോ അവൾ എന്റെ കൂടെ ഇവിടുണ്ട് ശരത്തേട്ട..നാളെ സ്കൂളിൽ കൊണ്ടുപോയി ചേർക്കാൻ ഇരുന്നതാ...ഞാൻ അവളെ വിളിച്ചോണ്ടു വരാം..." അതും പറഞ്ഞു ജോസൂട്ടി അകത്തേക്ക് പോയി..

കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തന്നെ പൊന്നൂസിനെയും കയ്യിലേന്തി അവൻ വന്നു..

"ഹലോ പൊന്നൂസൂട്ടി...സുഖമാണോ മോൾക്ക്.." ശരത് പുഞ്ചിരിയോടെ അവളുടെ കവിളിൽ തലോടിക്കൊണ്ടു ചോതിച്ചു.

"മ്.." അവൾ പുഞ്ചിരിയോടെ ഒന്ന് മൂളുക മാത്രം ചെയ്തു..

"ജോസൂട്ടി...നിങ്ങളുടെ താമസം എവിടാ...അതിന്റെ കാര്യങ്ങളൊക്കെ തീർക്കണ്ടേ..."

"മ്... അത് കുഴപ്പമില്ല..ഓണർ ഒരു പാവ.. അഡ്വാൻസ് ഒന്നും മേടിച്ചില്ലയിരുന്നു..നമ്മുക്ക് അവിടെ ചെന്നിട്ടു എല്ലാം റെഡി ആക്കി വൈകുന്നേരത്തോട് കൂടി ഇറങ്ങാം.."

അവർ കാറിനടുത്തേക്കു നീങ്ങി..

വൈകിട്ട് 7 മണിയോടുകൂടിയാണ് അവർ കോഴിക്കോട്ടുനിന്നും യാത്ര തിരിച്ചത്.. ജോസൂട്ടിയുടെ മനസ് മുഴുവൻ ഡയാന ആയിരുന്നു.. തനിക്കുവേണ്ടി അവളെടുത്ത ത്യാഗങ്ങൾ...അനുഭവിച്ച വിഷമങ്ങൾ എല്ലാം അവന്റെ മനസ്സിൽ വിങ്ങലുണ്ടാക്കി..ഇനിയും അവളുടെ സ്നേഹം കണ്ടില്ല എന്ന് നടിക്കാൻ ആവില്ല...പക്ഷെ പൊന്നൂസ്...എന്നെ അംഗീകരിച്ചപ്പോലെ പൊന്നൂസിനെ അംഗീകരിക്കാൻ ഫെർണാണ്ടസ് സാറിനു കഴിയുമോ..അങ്ങനെയല്ലേൽ ഞാൻ ആരെ വേണ്ടാനു വെക്കും.. അവന്റെ മനസ്സിൽ പലവിധ ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർന്നുകൊണ്ടേ ഇരുന്നു..എന്തൊക്കെയാണേലും പൊന്നൂസിനെ മാറ്റിനിർത്താൻ തനിക്കാവില്ല എന്നവനറിയാമായിരുന്നു..

ശരതാണ് കാർ ഡ്രൈവ് ചെയ്യുന്നത്..പൊന്നൂസ് ജോസൂട്ടിയുടെ മടിയിൽ സുഖമായി ഉറങ്ങുകയാണ്...അവന്റെ മടിയിൽ ഇരുന്നു നെഞ്ചിൽ തല ചായ്ച്ചു കൈകളാൽ അവന്റെ വയറ്റിൽ ചുറ്റി പിടിച്ചു ആ കുഞ്ഞു ഉറങ്ങുന്നു..അവൻ ആ കുഞ്ഞിന്റെ ശിരസിൽ കൂടി വാത്സല്യപൂർവ്വം തലോടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.. പൊന്നൂസിപ്പോ അങ്ങനെയാണ്...അവന്റെ നെഞ്ചിൽ തല ചായ്ച്ചു ഉറങ്ങിയാലെ ഉറക്കം വരൂ.. സമയം പതിയെ ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു..

....

രാവിലെ ഉറക്കം തെളിഞ്ഞെഴുന്നേറ്റപ്പോ ഡയാന ആരോഗ്യം കൊണ്ട് നന്നായി മെച്ചപ്പെട്ടിരുന്നു..ചെറിയ ക്ഷീണം മുഖത്തുണ്ടെങ്കിലും ആരുടേയും സഹായമില്ലാതെതന്നെ എഴുന്നേറ്റിരിക്കാനും മറ്റും കഴിയുമായിരുന്നു..

ഇപ്പോ ഫെർണാണ്ടസും ഗോമതിയുമാണ് അവളുടെ കൂടെ നിൽക്കുന്നത്..രാജൻ വീട്ടിലേക്കു പോയി..ഫെർണാണ്ടസ് അല്പം ഭക്ഷണം ഡയാനക്കു വാരിക്കൊടുക്കുകയായിരുന്നു..

പെട്ടെന്ന് കതക് തുറന്നു ശരത് അകത്തേക്ക് വന്നു..

"ഹായ് ഡയാന...ഇപ്പോ എങ്ങനാണ്..." ശരത് പുഞ്ചിരിയോടെ ചോതിച്ചു..

"കുഴപ്പമില്ല ശരത്തേട്ട..." അവളും ചെറുതായി ചിരിച്ചു..

"എന്റെ വക ഡയാനക്കു ഒരു സമ്മാനമുണ്ട്." അതും പറഞ്ഞു ശരത് പുറത്തേക്കു നോക്കി. വാതിൽ തുറന്നുകൊണ്ടു ജോസൂട്ടി അകത്തേക്ക് വന്നു. കൈകളിൽ പൊന്നുസൂം. അവന്റെ മുഖത്ത് ഒരു ചെറു പുഞ്ചിരി ഉണ്ട്..പക്ഷെ ആ കണ്ണുകളിലെ നനവ് വ്യക്തമാണ്..

ജോസൂട്ടിയെ കണ്ട ഡയാനയുടെ മുഖം പെട്ടെന്ന് വിടർന്നെങ്കിലും അത് വീണ്ടും ഇരുണ്ടു വന്നു. അവൾ മുഖം തിരിച്ചു..കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകുന്നുണ്ടായിരുന്നു..സങ്കടത്താൽ കവിൾതടങ്ങൾ വിറക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു..

" എനിക്കാരെയും കാണണ്ട പപ്പാ..ഇവരോട് പോവാൻ പറ.. എനിക്ക് കുറച്ചു നേരം കിടക്കണം.." ഡയാന മുഖം വെട്ടിച്ചാണ് അത് പറഞ്ഞത്..ഫെർണാണ്ടസും ശരത്തും മുഖത്തോടു മുഖം നോക്കി. ഇതെന്താ എന്ന ഭാവത്തിൽ.. ജോസൂട്ടിയുടെ കണ്ണുകളിൽ ഉതിർന്ന നനവ് ആരും കാണാതെ അവൻ തുടച്ചു നീക്കി.

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net
"എന്താ മോളെ ഈ പറയുന്നേ..മോൾടെ ഇഷ്ടം കൊണ്ടല്ലേ ജോസൂട്ടിയെ മോൾടെ മുന്നിൽ കൊണ്ടുവന്നെ..." ഫെർണാണ്ടസ് വിശ്വാസം വരാത്തപോലെ പറഞ്ഞു.

"എനിക്കിപ്പോ അങ്ങനെ ഒരു ഇഷ്ടമില്ല...എന്നെ ഇഷ്ടമായിരുന്നേൽ എന്നെ തനിച്ചാക്കി പോവില്ലായിരുന്നു... ഇനി പപ്പയുടെ ആഗ്രഹമനുസരിച്ചു പപ്പാ പറയുന്ന ആളോടൊപ്പം ഞാൻ ജീവിക്കട്ടെ.. ഇവരോട് പോവാൻ പറ.." അവൾ ജോസൂട്ടിയുടെ മുഖത്ത് നോക്കാതെയാണ് അത്രേം പറഞ്ഞത്..

ജോസൂട്ടിയുടെ മനസ്സിൽ കാരമുള്ളുപോലെയാണ് ആ വാക്കുകൾ തുളച്ചുകയറിയത്..എത്ര പിടിച്ചുനിർത്തിയിട്ടും അവന്റെ കണ്ണുകളിൽനിന്നും രണ്ടു തുള്ളി കണ്ണുനീർ ഒഴുകിയിറങ്ങി..പൊന്നുസ് അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കിയിരിക്കുകയാണ്.. അവളുടെ കുഞ്ഞി കൈകൾകൊണ്ടു അവൾ ആ മിഴിനീർക്കണം തുടച്ചുനീക്കി. എന്നിട്ട് ജോസൂട്ടിയെ ഇറുക്കി കെട്ടിപ്പിടിച്ചു..

"എന്തൊക്കെയാ ഡയാന ഈ പറയുന്നേ..." ശരത്തിന്റെ വാക്കുകൾ പൂർത്തിയാക്കാൻ ഡയാന സമ്മതിച്ചില്ല..

"വേണ്ട ശരത്തേട്ട...ഇവർക്കെങ്ങോട്ടാണ് പോകേണ്ടത് എന്ന് വെച്ചാൽ അങ്ങോട്ട് കൊണ്ടായാക്കിയെക്കൂ.."

"ഡയാന..." ശരത് എന്തോ വീണ്ടും പറയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴേക്കും ജോസൂട്ടി ശരത്തിനെ തടഞ്ഞു..

"വേണ്ട ശരത്തേട്ട...ഡയാന പറഞ്ഞതാണ് ശരി.. അവളുടെ സ്നേഹം മനസ്സിലാക്കാനോ അത് തിരിച്ചുകൊടുക്കാനോ എനിക്ക് സാധിച്ചിട്ടില്ല... അവൾക്കൊരിക്കലും ഞാൻ യോഗ്യനല്ല ശരത്തേട്ട.. ഞങ്ങൾ ഇറങ്ങിയെക്കുവാ..." അത്രേം പറഞ്ഞു ജോസൂട്ടി തിരിഞ്ഞു.. ജോസൂട്ടിയുടെ തോളിൽ കിടക്കുന്ന പൊന്നൂസ് തങ്ങളെ നിരകണ്ണുകളോടെ നോക്കുന്ന ഡയാനയെ കണ്ടു.. ആ കുഞ്ഞു ഹൃദയം എന്തിനൊക്കെയോ വേണ്ടി തുടിച്ചു..

"അമ്മ.."

ചലിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ജോസൂട്ടിയുടെ കാലുകൾ നിശ്ചലമായി.. പൊന്നൂസിന്റെ അധരങ്ങളിൽ നിന്നുമാണ് ആ ശബ്ദം ഉയർന്നത്.. നിഷകളങ്ക മനസിന്റെ പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഏതോ വികാരം.. നിറഞ്ഞു തുള്ളുമ്പി നിന്ന ഡയാനയുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും പിന്നൊരുവി ആണ് ഉത്ഭവിച്ചത്..കണ്ണീർക്കണങ്ങളുടെ അരുവി.. അതുവരെ അവളുടെ മനസ്സിൽ അവൾ തടഞ്ഞു വെച്ച എല്ലാ വികാരങ്ങളുടെയും അണ പൊട്ടി.. പൊന്നൂസിനുനേരെ തന്റെ ഇരു കരങ്ങളും ഉയർത്തുമ്പോൾ നിറഞ്ഞൊഴുകുന്ന കണ്ണുനീറിനൊപ്പം വാത്സല്യത്തിന്റെ ചെറു പൂഞ്ചിരിയും ആ മുഖത്തുണ്ടായിരുന്നു.

ജോസൂട്ടിയുടെ തോളിൽനിന്നും ചാടി ഇറങ്ങിയ പൊന്നൂസ് ഡയാനയുടെ കൈകളിലേക്ക് ചേക്കേറി.. ഡയാന കരങ്ങളാൽ അവളെ പുണരുന്നതിനൊപ്പം ആ കുഞ്ഞി മുഖം മുഴുവൻ ചുംബനങ്ങൾ കൊണ്ട് മുടുകയും ചെയ്തു..

"അമ്മയുടെ പൊന്നൂസാ ഇത്.. പൊന്നൂസുകുട്ടി എന്തിനാ അമ്മയെ വിട്ടുപോയെ... അമ്മ എത്രമാത്രം സങ്കടപ്പെട്ടു എന്നറിയോ.." അവൾ വീണ്ടും വീണ്ടും പൊന്നൂസിനെ ചുംബിച്ചു..

കണ്ടു നിന്ന എല്ലാവരുടെയും കണ്ണുനിറഞ്ഞു.. ഫെർണാണ്ടസ് നിറഞ്ഞ കണ്ണുകൾ ആരും കാണാതിരിക്കാൻ തിരിഞ്ഞിരുന്നു... ശരത് നിരകണ്ണുകളോടെ ജോസൂട്ടിയെ നോക്കി അവന്റെ

തോളിൽ ഇടിച്ചു.. ചെറു പുഞ്ചിരിയും ആ മുഖത്തുണ്ടായിരുന്നു.. ഗോമതിപോലും സാരിതലപ്പുകൊണ്ടു കണ്ണുകൾ തുടച്ചു..

ജോസൂട്ടി പതിയെ ഡയാനക്കരികിലേക്കു നടന്നടുത്തു.. അവൻ അവൾക്കരികിലായി കട്ടിലിൽ ഇരുന്നു.. പൊന്നൂസിനെ കണ്ണുകളടച്ചു കൈകൾകൊണ്ടു ഇറുക്കി പുണർന്നിരിക്കുവായിരുന്ന ഡയാനക്കു ജോസൂട്ടിയുടെ സാന്നിധ്യം മനസിലായി.. അവൾ പതിയെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു.. ജോസൂട്ടിയുടെ മുഖത്തേക്ക് അവൾ കണ്ണുകൾ പായിച്ചു... വളരെ രൂക്ഷ ഭാവത്തിലായിരുന്നു അവളുടെ നോട്ടം..

പെട്ടെന്ന് ആ കണ്ണുകൾ വീണ്ടും നിറഞ്ഞു.. രൗദ്രഭാവമായിരുന്ന മിഴികൾ ആർദ്ര ഭാവത്തിലേക്ക് മാറി.. മിഴിനിർ നിലക്കാതെ ഒഴുകിയിറങ്ങി.. അവൾ ശക്തിയായി അവന്റെ നെഞ്ചിൽ ഇടതു കയ്യാൽ അടിച്ചു... വീണ്ടും വീണ്ടും അടിച്ചു..

" പോവാൻ പറഞ്ഞാൽ ഉടനെ പോവും അല്ലെ... ഞാൻ കുറച്ചു പിണക്കം കാണിച്ചപ്പോഴേക്കും വിഷമം വന്നു അല്ലെ.. വേദനിച്ചു അല്ലെ... അപ്പോ എന്നെ തനിച്ചാക്കി പോയപ്പോ ഞാൻ എത്ര വേദനിച്ചു കാണും.. ഞാൻ എത്ര കരഞ്ഞു കാണും.. അതാലോചിച്ചോ ..." കണ്ണീരോടെയുള്ള വാക്കുകൾക്കു പുറമെ അവൾ അവന്റെ നെഞ്ചിൽ ഇടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു..

ജോസൂട്ടിയുടെ മനസിന്റെ എല്ലാ നിയന്ത്രണ സീമകളും തകർക്കപ്പെട്ട നിമിഷമായിരുന്നു അത്.. അവളുടെ സ്നേഹത്തിനു മനസുകൊണ്ട് ഉത്തരം കൊടുക്കേണ്ട സമയമായി എന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ നിമിഷം .

അവൻ അവളെ കൈകളാൽ ചുറ്റി അവന്റെ മാറോടണച്ചു... പതിയെ അവളുടെ ശിരസിൽ തലോടി.. അവളുടെ കണ്ണുനീർ അവന്റെ നെഞ്ചിലൂടെ ഒഴുകിയിറങ്ങിയത് അവൻ അറിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ പൊന്നൂസിനെയും ഒരു കയ്യാൽ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു..

" എന്നാതിനാ എന്നെ വിട്ടു പോയെ... ജോസൂട്ടിയില്ലേൽ ഞാൻ മരിക്കുന്നു പറഞ്ഞതല്ലേ... എനിക്ക് ജീവിക്കാൻ പറ്റില്ലെന്നു പറഞ്ഞതല്ലേ..എന്നിട്ടും പോയതെന്തിനാ..." കരഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് അവൾ അത് പറഞ്ഞത്..

അവൻ വീണ്ടും അവളെ ഇറുക്കിപുണരുകയാണ് ചെയ്തത്..

"സോറിടാ...ഇനിയെന്റെ മരണം വരെ ഈ പെണ്ണിനെ വിട്ടു ഞാൻ പോയില്ല...ഒരിക്കലും..." അവൻ അവളുടെ നെറുകയിൽ ചുംബിച്ചു... അവരുടെ സ്നേഹപ്രകടനത്താൽ എല്ലാവരും സന്തോഷത്തിന്റെ കണ്ണുനീർ പൊഴിക്കുകയായിരുന്നു..

ഇത് താൻ സ്വപ്നം കണ്ടതിലും മനോഹരമാണ്.. താൻ മകൾക്ക് ലഭിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ച സന്തോഷത്തിനെക്കാൾ നിറം ഈ ആനന്ദത്തിനാണ്.. ഫെർണാണ്ടസിന്റെ ചിന്തകൾ മുഖത്തെ പുഞ്ചിരിയായി ഒഴുകിയിറങ്ങി..

.....

ദിവസങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞു... ഇന്ന് ഫെർണാണ്ടസിന്റെ വീട് മുഴുവൻ ഉത്സവ പ്രതീതി ആയിരുന്നു... ആ നാട്ടിലെ തന്നെ ഏറ്റവും വലിയ ആഘോഷം പോലെ.. ജോസൂട്ടിയും ഡയാനയും വിവാഹത്തിലൂടെ ഒന്നായ ദിവസം.. സദ്യയും അലങ്കാരങ്ങളും എല്ലാം ആർഭാടമായി നടന്നു.. ആ നാട്ടിലെ എല്ലാവരും..കൂടാതെ ജോസൂട്ടിയുടെ ഓർഫനേജിൽ നിന്നും എല്ലാവരും വന്നിരുന്നു..

രാത്രിയോടുകൂടിയാണ് ആഘോഷങ്ങളൊക്കെ ഒരുവിധം അവസാനിച്ചത്.. എല്ലാവരെയും യാത്ര ആക്കിയ ശേഷം ജോസൂട്ടി വിശാലമായി ഒന്ന് കുളിച്ചു..അതുവരെയുള്ള ക്ഷീണമെല്ലാം മറന്നു ശരീരത്തിനും മനസ്സിനും പുതിയൊരു ഉണർവിനായി..

കുളി കഴിഞ്ഞു പുറത്തിറങ്ങിയ ജോസൂട്ടി കാണുന്നത് മനോഹരമായി അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്ന മണിയറക്കുള്ളിൽ ജാലകത്തിലൂടെ വെളിയിലേക്ക് നോക്കി നിന്നുണ്ടായ ഡയാനയെ ആണ്... സെറ്റ് സാരി ഉടുത്തു തലയിൽ അല്പം മുല്ലപ്പൂ ചൂടി നിന്നുണ്ടായ ഡയാന... അവളുടെ അംഗലാവസ്ഥയും പുറത്തെ ചന്ദ്രൻ തൂകിനിൽക്കുന്ന നിലാവിന്റെ ശോഭയിൽ അവർണനീയമായിരുന്നു..ജോസൂട്ടി വെളിയിൽ വന്നത് അവൾ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല.. നിലാവിന്റെ ശോഭയിൽ നാണത്താൽ ചിരി തൂകുന്ന അവളുടെ മുഖത്തിന്റെ കാന്തി.... ഏതെങ്കിലും ചിത്രകാരനായിരുന്നെങ്കിൽ അതിപ്പോൾ ഒരു ക്യാൻവാസിലേക്ക് പകർത്താൻ തുടങ്ങിയേനെ... അത്ര മനോഹരമായിരുന്നു... ജോസൂട്ടി ഒരു നിമിഷം ആ കാഴ്ചയിൽ ലയിച്ചിരുന്നുപോയി..

അവൻ പതിയെ ചുവടുകൾ വെച്ച് ഡയാനയുടെ പുറകിലായി വന്നുനിന്നു.. പതിയെ അവന്റെ കൈകൾ ബ്ലസ്സിനു താഴെയുള്ള സാരിതലപ്പിന്റെ വിടവിലൂടെ കടത്തി അവളെ ചേർത്ത് പിടിച്ചു.. അവളുടെ നഗ്നമായ കഴുത്തിൽ ജോസൂട്ടിയുടെ മുക്ക് ഉരസി.. ജോസൂട്ടിയുടെ സാന്നിധ്യം അറിഞ്ഞ ഡയാനയുടെ മുഖത്ത് നാണത്താൽ ഒരു പുഞ്ചിരി വിടർന്നു...

"മാറിനിക്കടാ കള്ളതെമ്മാടി.. " നാണത്തോടെയുള്ള അവളുടെ വാക്കുകൾക്കൊപ്പം അവൾ അവനിൽ നിന്നും അടർന്നുമാറി.. അവൾ മനോഹരമായി അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്ന കട്ടിലിന്റെ ഒരു സൈഡിലായി ഇരുന്നു.. ജോസൂട്ടി പതിയെ അതിനിപ്പുറത്തു തല ചായ്ച്ചു കിടന്നു..

"എന്നാടി പെണ്ണുമ്പിള്ളേ നിനക്കിതുവരെ ഇല്ലാത്ത നാണം..." ജോസൂട്ടി തമാശയായി ചോതിച്ചു..

"എനിക്കറിയില്ല..." അവന്റെ മുഖത്ത് നോക്കാതെ കപടദ്വേഷത്തോടെയുള്ള മറുപടി..

" അന്ന് കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ഉമ്മ വെക്കുമ്പോൾ ഈ നാണമൊന്നും കണ്ടില്ലല്ലോ.."

" എന്നെ കളിയാക്കണ്ട.." അവൾ കൈവീരലുകൾ ബെഡ്ഡിൽ നാണത്തോടെ കിള്ളിക്കൊണ്ടിരുന്നു..

"എന്റെ ദൈവമേ..ഈ പെണ്ണിണിതെന്നാ പറ്റി.. ഇത്രേം നാണം ഇവൾക്കുണ്ടായിരുന്നോ.." ജോസൂട്ടി ആരോടെന്നില്ലാതെ പറഞ്ഞു..

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net
ഡയാന അതിനു മറുപടി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല..പതിയെ ഒളികണ്ണിട്ടു അവനെ നോക്കി..

"ഇഹായാ..." കൊഞ്ചലും നാണവും പ്രണയവും എല്ലാം കൂടികലർന്ന അവളുടെ നേർത്ത ശബ്ദം പുറത്തുവന്നു. അവൾ പതിയെ ഒളികണ്ണിട്ടു ജോസൂട്ടിയെ നോക്കി.. അവൻ ചിരിയടക്കാൻ കഴിയാതെ അവളെ നോക്കുകയാണ്.. അറിയാതെ അവനു ചിരി പൊട്ടിപ്പോയി..

അവൾ നാണം കലർന്ന ചിരിയോടെ എഴുന്നേറ്റു കട്ടിലിൽ കയറി അവന്റെ മാറിലേക്ക് മുഖം പൂശ്ത്തി..അവനെ ഇറുക്കി കെട്ടിപ്പിടിച്ചു..

"കളിയാക്കണ്ട...ഞാൻ ഇനി ഇഹായാണെ വിളിക്കൂ.." അവൾ കൊഞ്ചലോടെ പറഞ്ഞു..

"കൊള്ളാം.. ഇങ്ങനെ വിളിക്കാനാണോ എന്റെ മോളേ ഇങ്ങനെ നാണം കുണുങ്ങിയെ..." അവൻ അവളെ കളിയാക്കുന്ന പോലെ പറഞ്ഞു..

" ഈ തല ഒന്ന് പൊക്കിയെ.. ഞാൻ ഈ സുന്ദരിക്കുട്ടിയുടെ മുഖം ഒന്ന് കാണട്ടെ..." അവൻ അവളെ ഉയർത്താൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു..

"വേണ്ട...എന്നെ കളിയാക്കാനല്ലേ..." അവൾ വീണ്ടും അവന്റെ മാറിൽ മുഖം പൂഴ്ത്തി..

"എന്റെ മുത്തിനെ ഞാൻ കളിയാക്കുവോ.. ഈ മുഖം ഒന്ന് കാണട്ടെ ഞാൻ" അവൻ അവളുടെ മുഖം അവന്റെ കൈകളാൽ ഉയർത്തി അത് കൈകുമ്പിളിലാക്കി.. അവൾ കണ്ണുകൾ നാണത്താൽ ഇറുക്കി അടച്ചിരുന്നു.. അവന്റെ കൈകുമ്പിളിൽ വിടർന്ന താമരപോലെ അവളുടെ മുഖം... മനോഹരമായ മിഴികളും നീണ്ട മൂക്കും തക്കാളിപ്പഴം പോലുള്ള ചുണ്ടുകളും അതിനു മുകളിലായി നനുത്ത രോമങ്ങളിൽ പൊടിഞ്ഞ വിയർപ്പുതുള്ളികളും മനം മയക്കുന്ന യഥാർത്ഥ പെണ്ണിന്റെ ഗന്ധവും... അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ പ്രേമവും കാമവും ഒരേപോലെയാണ് പൊട്ടിവിരിഞ്ഞത്... പക്ഷെ അവളുടെ കൂട്ടിത്തം കലർന്ന പെരുമാറ്റം അവന്റെ പ്രണയത്തെയാണ് കൂടുതൽ ഉണർത്തിയത്... അവൻ അധരങ്ങൾ ആ അടഞ്ഞ മിഴികളിൽ ചേർത്തു.. പ്രേമ സുന്ദരമായ നിമിഷം.. അവൾ മിഴികൾ പതിയെ തുറന്നു.. അവരുടെ കണ്ണുകൾ തമ്മിൽ ഒരുന്നിമിഷം ഇടഞ്ഞുനിന്നു.. അവളുടെ അധരങ്ങൾ എന്തിനോ വിറകൊണ്ടു.. ശ്വാസഗതി ഉയർന്നുവന്നു... നിറഞ്ഞ മാറിടങ്ങൾ പൊങ്ങിത്താനു.. കണ്ണുകളിൽ നാണം..

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net
"എന്നെ എന്നാ ചെയ്യാൻ പോവാ..." അവളുടെ അധരങ്ങൾ മന്ത്രിച്ചു...

"എന്ത് ചെയ്യാൻ... ഒരമ്മ തന്നിട്ട് കിടക്കണമെന്നു കരുതി... തീരെ വയ്യ.. മോൾക്ക് വേറെ എന്നേലും വേണോ.." അവൻ തമാശ രൂപേണ ചോതിച്ചു..

അവൾ പെട്ടെന്ന് അവന്റെ കരം വിടുവിച്ചു തിരിഞ്ഞു കിടന്നു..

ആ ഉമ്മ എനിക്ക് വേണ്ട... കണ്ണാടിയിനോക്കി സ്വയം കൊടുത്തോ.." പരിഭവം കലർന്ന സ്വരം..

അവൻ ഒരു ചിരിയോടെ അവളുടെ അടുത്തേക്ക് വീണ്ടും ചേർന്നുകിടന്നു.. അവന്റെ വലത്തുകരം അവളുടെ ഇടുപ്പിലൂടെ... സാരിവിടവിലൂടെ നഗ്നമായ വയറ്റിൽ എത്തിച്ചു പതിയെ തഴുകി..

അവൾ കരങ്ങൾക്കൊണ്ടു അവന്റെ കയ്യിൽ ബലമായി പിടിച്ചു..

"കയ്യെടുത്തെ.. മോൻ ക്ഷീണമല്ലേ... എനിക്കും വയ്യ.. ഒന്നുറങ്ങണം" അവളുടെ പരിഭവം കലർന്ന സ്വരം..

"അയ്യേ... അപ്പോഴേക്കും എന്റെ മോളൂട്ടി പിണങ്ങിയോ... മോളുടെയീ കൊഞ്ചൽ കാണാനല്ലേ ഞാൻ ഇങ്ങനൊക്കെ പറഞ്ഞെ.. അല്ലേൽ ഇത്രേം സുന്ദരിയായ എന്റെ പെണ്ണ് ഇങ്ങനെ ചേർന്ന് കിടക്കുമ്പോൾ ഞാനെങ്ങാനാ സുഖമായി ഉറങ്ങുക..." അവൻ വിരൽ അവളുടെ പുക്കിൽ ചൂഴ്ചിയിൽ കയറ്റി കറക്കി മുഖം അവളുടെ മുടിയിൽ പൂഴ്ത്തി.. ഡയാന അറിയാതെ ഒന്ന് കുറുകി.. കണ്ണുകൾ സുഖത്താൽ അടഞ്ഞുപോയി..

ഇതെല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ടു അവരുടെ അടുത്തേക്ക് നീങ്ങിയ ഒരാളെ ജോസൂട്ടിയും ഡയാനയും കണ്ടില്ല..

"അയ്യേ... ഈ പപ്പാ അമ്മയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ഉമ്മ വെച്ചേ.. അയ്യേ.." പെട്ടെന്നുള്ള ആ ശബ്ദത്തിൽ ജോസൂട്ടിയും ഡയാനയും ഞെട്ടിപ്പോയി.. തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ നിഷ്കളങ്കമായ ചിരിയോടെ പുറകിൽ പൊന്നൂസ്..

ജോസൂട്ടി പൊന്നൂസിനെ കൈകളിൽ കോരി എടുത്തു മടിയിൽ വെച്ചു..

"എടീ കാളി... നീ എപ്പഴാ ഇവിടെ കയറിയെ." അവൻ അവളുടെ കവിളിൽ നുള്ളി..

"പൊന്നൂസ് നേരത്തെ കാട്ടിലിനടിയിൽ കയറി ഇരുന്നതാ.. പപ്പയും അമ്മയും എന്നാ കാണിക്കുന്നെ എന്നറിയാൻ.. അയ്യേ.. ഞാൻ എല്ലാം കണ്ടു..." ആ കുഞ്ഞിന്റെ വായിൽനിന്നും ആ വാക്കുകൾ വന്നപ്പോൾ ഡയാന നാണത്താൽ മുഖം പൊത്തി.. പെട്ടെന്നാണ് വാതിലിൽ ആരോ മുട്ടുന്നതായി കേട്ടത്.. പൊന്നൂസിനെ മടിയിൽനിന്നും മാറ്റി ജോസൂട്ടി കതക് തുറക്കാനായി നീങ്ങി.. തുറന്നപ്പോൾ വെളിയിൽ ഫെർണാണ്ടസ്... അല്പം ആശങ്ക ആ മുഖത്ത് പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ട്..

"ജോസൂട്ടി... പൊന്നൂസ് ഇങ്ങോട്ടെങ്ങാനും വന്നോ.. ഞാനിവിടെ മൊത്തം നോക്കിയിട്ടും കാണുന്നില്ല..."

ആ ചോദ്യത്തിനുത്തരമായി ജോസൂട്ടി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അകത്തേക്ക് നോക്കി കാണിച്ചു.. ഫെർണാണ്ടസ് അകത്തേക്കുനോക്കുമ്പോൾ ഡയാനയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന പൊന്നൂസിനെയാണ് കാണുന്നത്.. ഫെർണാണ്ടസ് ആശ്വാസത്തിന്റെ ഒരു ദീർഘനിശ്വാസം എടുത്തു.. അയാൾ അകത്തേക്ക് കടന്നു പൊന്നൂസിനെ കൈകളിൽ എടുത്തു.

"എടീ കുറുമ്പി... നീ ഇവിടുണ്ടായിരുന്നോ.. അപ്പച്ചൻ എവിടെല്ലാം തിരഞ്ഞു ഈ കാന്താരിയെ.." അയാൾ അവളുടെ കവിളിൽ ചുംബിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു..

"അപ്പച്ചാ... ഈ പപ്പാ അമ്മയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ഉമ്മവെക്കുവായിരുന്നു... അയ്യേ.. " പൊന്നൂസ് നിഷ്കളങ്കമായ ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു..

"അയ്യേ.. ഈ പെണ്ണ്.. "ഡയാന നാണത്താൽ മുഖം പൊത്തി..

"അവരെനെയും കാണിക്കട്ടെനെ... ഇന്ന് മോൾക്ക് പറഞ്ഞുതരാൻ അപ്പച്ചൻ കുറെ കഥകൾ ഓർത്തുവെച്ചിട്ടുണ്ട്..നമ്മുക്ക് പോകാം"

ആ ചോദ്യത്തിന് അവൾ സന്തോഷത്തോടെ തലയിളക്കി. അവർ പുറത്തേക്കു പോയപ്പോൾ ജോസൂട്ടി വീണ്ടും കതക് അടച്ചു.

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net
ഇപ്പൊ പൊന്നൂസ് തന്റെ മോളുത്തനെയാണ്.. അപ്പനും അമ്മയുമായി താനും ഡയാനയും ഉണ്ടേലും അവൾക്കിപ്പോ കൂടുതൽ ഇഷ്ടം അപ്പച്ചനോടാണ്.. അവൾ കൂടുതലും ഉറങ്ങുന്നതും അപ്പച്ചനൊപ്പം.. അവനു എന്തെന്നില്ലാത്ത സന്തോഷം തോന്നി..

കട്ടിലിൽ ഒരു ദേവതയെ പോലെ കിടക്കുന്ന ഡയാനയുടെ രൂപം അവന്റെ ഉള്ളിൽ വീണ്ടും പ്രണയവും കാമവും ഒരേപോലെ ഉണർത്തി.. അവൻ കട്ടിലിൽ വീണ്ടും അവളോട് ചേർന്ന് കിടന്നു.. കൈകൾ വീണ്ടും നഗ്നമായ അവളുടെ വയറ്റിലൂടെ ഓടിച്ചു..

"എന്താ... ഇപ്പൊ ക്ഷീണം മാറിയോ.." അവളുടെ മധുരമുറുന്ന സ്വരം..

"ഇങ്ങോട്ടു തിരിഞ്ഞുകിടക്കടീ മുത്തുമണി.." അവൻ അവളെ പിടിച്ചു തിരിച്ചു കിടത്തി..

അവൾ അവന്റെ നഗ്നമായ മാറിലെ രോമങ്ങളിൽകൂടി വിരലുകളോടിച്ചു.. പതിയെ കണ്ണുകളുയർത്തി അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി.

"ഇഹായാ... ഇനിയെന്നെ വാവെന്നു വിളിക്കുവോ.."

"അയ്യേ... ഇത്രേം വലിയ പെണ്ണിനെ എങ്ങനാ വവേന്നു വിളിക്കുക..നീ എന്താ..ഇള്ളക്കുട്ടിയാ..."

അവൻ കളിയോടെ ചോതിച്ചു..

"പപ്പയും മമ്മിയും മാത്രേ അങ്ങനെ വിളിക്കുവായിരുന്നുള്ളൂ.. ഇനി ഇഹായാനും അങ്ങനെ വിളിച്ചാൽ മതി.. എന്നിക്കതാ ഇഷ്ടം.." അവൾ അവന്റെ കണ്ണിൽ നോക്കി പറഞ്ഞു.

അവൻ അവളുടെ കവിളിൽ പതിയെ തലോടി..

"എന്റെ വാവേന്റെ ഇഷ്ടല്ലേ എന്റേം.. ഇതെന്റെ വാവ തന്നെയാ..." അവൻ പ്രേമപൂർവ്വം പറഞ്ഞു.

അവൻ അവന്റെ വിരൽ അവളുടെ അധരങ്ങളിൽ കൂടി ഓടിച്ചു.. www.kambikuttan.net

"എനിക്കീ തേൻ കുടിക്കാൻ തരുവോ.." അവൻ അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ നോക്കി ചോതിച്ചു.

"ഏതു തേൻ.." അവളിൽ നാണം..

"ഇവിടുത്തെ തേൻ.." അവൻ അവളുടെ ചുണ്ടുകളിൽ തൊട്ടു..

" അയ്യേ.. എനോട് അങ്ങാനൊന്നും പറയല്ലേ.. എനിക്ക് നാണാവും.." അവൾ നാണത്താൽ പറഞ്ഞു..

"എന്നാ ഇനി ഒന്നും പറയുന്നില്ല... അങ്ങ് കുടിച്ചേക്കാം.." അവൻ അതും പറഞ്ഞു അവളുടെ അധരങ്ങളിലേക്കു അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ അടുപ്പിച്ചു.. കമ്പിസ്റ്റോറീസ്.കോം അവൾ അറിയാതെ കണ്ണുകൾ അടച്ചു.. അവൻ അവളുടെ ചുണ്ടുകളിൽ അമർത്തി ചുംബിച്ചു.. അവളുടെ കൈകൾ സുഖത്താൽ അവന്റെ പുറത്തമർന്നു.. അവൻ വിയർപ്പുതുള്ളികളുടെക്കും അവളുടെ മേല് ചുണ്ടും കീഴ് ചുണ്ടും വായിലാക്കി നുണഞ്ഞു.. വേർപ്പിന്റെ ഉപ്പുരസവും അവളുടെ ഉമിനീരിന്റെ

സ്വാതന്ത്ര്യം അവന്റെ ഞാനെല്ലാകളിൽ അഗ്നി പടർത്തി.. അവൻ നൽകുന്ന ചുംബനത്തിന്റെ സുഖത്തിൽ അവൾ അവന്റെ ശരീരത്തിൽ ഒരു മുല്ലവള്ളിപ്പോലെ പടർന്നുകയറാൻ വെമ്പി..

കിതപ്പ് തോന്നിയപ്പോഴാണ് അവർ അധരങ്ങൾ പിൻവലിച്ചത്.. അവൾ നാണത്തോടെ അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ നോക്കി..

" മതിയോ തേൻ.. ഇനിയും ഒരുപാട് തേൻ ഉണ്ട്.." അതും പറഞ്ഞു അവൾ വീണ്ടും അവന്റെ ചുണ്ടുകളിലേക്ക് അധരങ്ങൾ പായിച്ചു.. അവൾ ആവേശത്താൽ അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ നുണഞ്ഞു.. തിരിച്ചു അവനും.. ആ സംഗമത്തിൽ പ്രകൃതിപോലും അവർക്കു കൂളിരിനാൽ പുതപ്പേകി..ജോസൂട്ടി പതിയെ അവളുടെ സാരിതലപ്പു മാറ്റി.. ചുവന്ന ബ്ലൂസിൽ നിറഞ്ഞുനിക്കുന്ന അഴകേറിയ മാറിടങ്ങൾ..

"ഇനി ഇതിലെ തേൻ.." അവൻ അവളുടെ മാറിടങ്ങളിൽ ബ്ലൂസിന് മുകളിലൂടെ തഴുകി..

"അതിൽ തേനൊന്നുമില്ല.." അവൾ നാണത്തോടെ പറഞ്ഞു.

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net

"ഞാൻ നോക്കട്ടെ" അതും പറഞ്ഞു അതിൽ അവൻ ഒന്നാമർത്തി ഞെക്കി.. ഒരുടവു പറ്റാത്ത കല്ലച്ചുകിടക്കുന്ന മാറിടം.. അവന്റെ അമർത്തലിൽ അവൾ അറിയാതെ ഒന്ന് മൂളി.. കണ്ണുകൾ അടഞ്ഞു.. അവൻ ചുണ്ടുകളാൽ അവളുടെ ചെവിയിൽ അമർത്തി വലിച്ചു.. നാവു ഉള്ളിലേക്ക് കയറ്റി തഴുകി.. അവൾ സുഖത്താൽ അവന്റെ കൈകൾ വീണ്ടും എടുത്തു അവളുടെ മാറിലേക്ക് വെപ്പിച്ചു.. അവൻ വീണ്ടും വീണ്ടും അതിൽ അമർത്തി ഞെക്കി.. വിയർപ്പുകണങ്ങൾ പൊടിഞ്ഞ അവളുടെ കഴുത്തിലൂടെ അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ ഒഴുകിനടന്നു..അവൻ ആ ഉപ്പുരസം ആ നാവിലൂടെ രുചിച്ചറിഞ്ഞു... അവൻ അവളുടെ താടിയെല്ലിൽ പതിയെ കടിച്ചു.. അവളുടെ കൈകൾ അവന്റെ പുറത്തുകൂടി ഒഴുകി നടക്കുകയായിരുന്നു..

അവളുടെ കഴുത്തിലൂടെ ചുംബിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ അവൻ അവളുടെ ബ്ലൂസ് അഴിച്ചു.. അവൾ അത് കൈകളിലൂടെ ഊരി മാറ്റി.. ബ്രായിൽ ഒതുങ്ങാതെ ഉരുണ്ട അവളുടെ മാറിടങ്ങൾ അവൻ കണ്ടു.. അവളുടെ വെളുത്താമെനിയിൽ ആ കറുത്ത ബ്രാ ആ മാറിടങ്ങളുടെ ഭംഗി കൂട്ടി..

ആ മാറിടത്തിനു തൊട്ടുമുകളിലായി വലിപ്പത്തിലുള്ള ഒരു മറുക്ക് അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ ഉടക്കി.. അവന്റെ കണ്ണുകൾ തിളങ്ങി.. അത്ര സുന്ദരമായിരുന്നു ആ കാഴ്ച.. അവൻ ആ മറുകിനുമുകളിൽ ചുണ്ടുകൾ അമർത്തി.. അതിലൂടെ നാവുകൊണ്ട് ഉഴിഞ്ഞു.. അവൾ സുഖത്താൽ അവന്റെ

ശിരസിൽ തലോടുകയായിരുന്നു.. അവന്റെ കൈകൾ ബ്രായിൽ പൊതിഞ്ഞ അവളുടെ മാറിടങ്ങളെ തഴുകി. അതിനെ അമർത്തി തിരുമി... അവൻ അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ നോക്കി..

"ഇച്ചിരി പാപ്പം കുടിച്ചോട്ടെ ഞാൻ.."

അവൾ ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ അവന്റെ മുഖം കൈകളാൽ അവളുടെ മുഖത്തോടടുപ്പിച്ചു.. പതിയെ അവന്റെ കവിളിൽ അവൾ കടിച്ചു..

"മ്... കുടിച്ചോ... ഇച്ഛായനും നമ്മുടെ പിള്ളേർക്കും ഉള്ളതാ.."

അവന്റെ കൈകൾ അവളുടെ ബ്രായുടെ ഹുക്ക് വിടുവിച്ചു.. അത് പതിയെ ഊരി മാറ്റി.. ആ നിറഞ്ഞ മാറിടങ്ങൾ അവനുമുന്നിൽ അനാവൃതമായി.. മുഴുത്ത നല്ല വൃത്താകൃതിയിലുള്ള വെളുത്ത ആ പാൽകുടങ്ങൾ അവന്റെ കമ്പിസ്റ്റോറീസ്.കോം കണ്ണുകളിലൂടെ രക്തത്തിനു ചൂട് പകർത്തി.. വെളുത്തു സുന്ദരമായ മാറിടത്തിൽ നടുവിലായി ചന്ദന നിറത്തിലുള്ള പൊട്ടും നടുവിൽ കൂർത്തുനിക്കുന്ന മുലക്കണ്ണുകളും... മുലചാലിൽ മുളപൊട്ടിയ വിയർപ്പുതുളളികൾ.. ആ കാഴ്ചയിൽ കുഞ്ഞു ജോസൂട്ടി അടിയിൽ ഷെഡിയും മുണ്ടും തുളച്ചു പുറത്തുവരാൻ നോക്കി..

അവൻ നാവിനാൽ ചാലിലെ ആ വിയർപ്പുകണങ്ങൾ ഒപ്പിയെടുത്തു. പതിയെ അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ ആ ഞെട്ടുകളിലേക്കു മുട്ടിച്ചു.. നാവിനാൽ അതിനെ ഉഴിഞ്ഞു.. പതിയെ അത് ചുണ്ടുകൾക്കിടയിലാക്കി വലിച്ചു..

"ആഹ്..മ്..." അവളുടെ ശീൽക്കാരത്തിനൊപ്പം കൈകൾ അവന്റെ തലയിൽ അമർന്നു.. അത് കൂടുതൽ മാറിടത്തോടവൾ ചേർത്തുവെച്ചു... അവൾ പരമമായ ആനന്ദത്തിൽ അതാസ്വതിച്ചു... ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത പുതിയ ഒരു ലോകത്തുകൂടി ഒഴുകി നടക്കുന്നപോലെ അവൾക്കു തോന്നി..

അവനാ ഞെട്ടുകൾ വായിലാക്കി നുണഞ്ഞുകൊണ്ടേ ഇരുന്നു.. ഒപ്പം മറ്റേ മുല കയ്യാൽ ഉടച്ചു... അവൾ കണ്ണുകൾ ഇറുക്കി അടച്ചു അതാസ്വതിക്കുകയാണ്... കൈകളാൽ ബെഡ്ഡിൽ അമർത്തി പിടിച്ചു.. കാലുകൾ വിറകൊണ്ടു... അവൻ വീണ്ടും വീണ്ടും മതിവരാതെ അവളുടെ മാറിടങ്ങൾ മാറി മാറി നുണഞ്ഞു... ഞെട്ടുകളിൽ പതിയെ കടിച്ചു.. അവളുടെ അടിഭാഗമെല്ലാം നനഞ്ഞു കൂതിരുന്നത് അവൾ അറിഞ്ഞു.. അറിയാതെ അവൾ ചുണ്ടുകൾ കടിച്ചു..

കൈകൾ മാറിടത്തെ തഴുകിക്കൊണ്ടുതന്നെ അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ താഴേക്കു ഊർന്നിറങ്ങി... അവളുടെ മേനിയിലെ മാദക ഗന്ധം അവൻ ആവോളം വലിച്ചെടുത്തു... മനസിന്റെ എല്ലാ ബോധമണ്ഡലങ്ങളെയും മറച്ചു കാമക്കടലിൽ ആറാടിക്കുവാനുള്ള കരുത്തു അവളുടെ ആ ഗന്ധത്തിനു ഉണ്ടായിരുന്നു.. എത്ര ആസ്വതിച്ചിട്ടും മതിവരാതെ അവൻ അവളുടെ പൂമേനിയിലെ ഓരോ കണങ്ങളിലൂടെയും മൂക്കും ചുണ്ടുകളും ഓടിച്ചു.. ഒഴുകിനടന്ന അവന്റെ അധരങ്ങൾ അവളുടെ പൊക്കിളിനു മുകളിലാണ് വിശ്രമിച്ചത്.. ആ സുന്ദരമായ പൊക്കിൾചുഴിയിലേക്കു അവന്റെ നാവു ഊളിയിട്ടു... അനുഭവിക്കുന്ന സുഖത്തിന്റെ ലഹരിയിൽ അവൾ അവന്റെ ശിരസ് അതിലേക്കു കൂടുതൽ അമർത്തി.. ഒപ്പം ശീലക്കാര ശബ്ദങ്ങളും പുറത്തുവന്നുകൊണ്ടിരുന്നു...

അവന്റെ നാവിന്റെ ശീതലത അവളുടെ രോമകൂപങ്ങളില്പോലും പ്രതിഫലിച്ചു.. ഓരോ കോശങ്ങളും കുളിരോടെ എഴുന്നൂന്നിനു.. അവളുടെ അരക്കുതാഴെയുള്ള സാരിയും അടിപ്പാവാടയും ഊർന്നിറങ്ങിയതുപോലും അവൾ അറിഞ്ഞില്ല.. അവളുടെ വെളുത്തു വണ്ണമേറിയ മോഹന തുടകൾ അവന്റെ കൈകളാൽ തഴുക്കപ്പെട്ടു.. ഒരു നീല നിറത്തിലുള്ള പാൻറീസ് മാത്രമാണ് അവളുടെ ശരീരത്തിൽ ഇപ്പോൾ.. പാൻറീസ് മുഴുവൻ നനഞ്ഞു കുതിർന്നിരുന്നു.. അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ വയറ്റിലിനിന്നും താഴെക്കൂർന്നു.. പൊക്കിൽചുഴിയിൽ നിന്നും തുടങ്ങുന്ന സ്വർണനിറമുള്ള രോമാരാജികൾ പാൻറീസിനകത്തു എത്തിനിൽക്കുന്നു... അവന്റെ ഓരോ കോശങ്ങളില്പോലും അവളുടെ ശരീരത്തിന്റെ മത്തുപിടിപ്പിക്കുന്ന ഗന്ധമാണ് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ അവളുടെ സ്വർണരോമങ്ങളെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു..

അവൻ പതിയെ അവന്റെ മുഖം വീണ്ടും അവളുടെ മുഖത്തിന് നേരെ അടുപ്പിച്ചു.. അവൾ കണ്ണുകളടച്ചു അവന്റെ ചെയ്തികൾ ആസ്വദിക്കുകയാണ്.. അവൻ അവളുടെ ചെവിയിൽ പതിയെ കടിച്ചു.. അതേസമയം അവന്റെ കൈവിരൽ വയറ്റിലൂടെ ഒഴുകി അവളുടെ പാൻറീസിനകത്തെക്കു കടക്കുകയായിരുന്നു. നനഞ്ഞുകുതിർന്ന ആ മധനപൊയ്കയിൽ അവന്റെ വിരലുകൾ അമർന്നപ്പോൾ അവളുടെ അരക്കെട്ട് അറിയാതെ ഉയർന്നുപോയി.. ശ്.." എരിവ് കടിച്ചപ്പോലെ അവൾ പുളഞ്ഞു.. അവൻ വിരലുകളാൽ അവിടെ തഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു..

" വാവേന്റെ ഇവിടെ ആപ്പിടി തേനാണല്ലോ... ഇത് ഇഹരായന് മാത്രം കുടിക്കാനുള്ളതാ.." അവൻ അവളുടെ ചെവിയിൽ മന്ത്രിച്ചു..

"മ്... ഓഹ്.." അവന്റെ തഴുക്കളിൽ അവൾ കുറുകിപോയി.. "വേണ്ട... അതൊക്കെ ചീത്ത സ്ഥല... " ഒരു കിത്തപ്പോടെ അവൾ പറഞ്ഞു..

"എന്റെ വാവേന്റെ എല്ലാം എനിക്കിഷ്ടം..."

അവൻ അതും പറഞ്ഞു മുഖം അവളുടെ യോനി തടത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി.. അവൻ കടിച്ചുകൊണ്ടു അവളുടെ പാൻറി താഴ്ത്തി...

"വേണ്ട ഇഹായാ... അവിടെ ഒക്കെ ആപ്പിടി ചീത്തയാ... " അവൾ അവന്റെ തലയിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.. പക്ഷെ അപ്പോഴേക്കും അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ അവളുടെ യോനിഭാഗങ്ങളെ പുണർന്നിരുന്നു. ഇതുവരെ അനുഭവിക്കാത്ത...അറിയാത്ത സുഖം അവളിൽ ഉടലെടുത്തു.. കൈകൾ ബെഡ്ഡിൽ അമർത്തി കാലുകൾ നീട്ടി അവളുടെ ശരീരം വെട്ടിവിറച്ചു... വടിച്ചു വൃത്തിയാക്കിയിരുന്ന യോനിഭാഗങ്ങൾ അവന്റെ ചുണ്ടുകൾക്കിടയിലായി.. അവൻ അതിൽ നാവുകയാറ്റി ഇറക്കി.. അവൾ സുഖത്തിന്റെ കൊടുമുടി കയറുകയായിരുന്നു.. അവൻ ഇരുകൈകളാലും അവളുടെ പൂവിതളുകൾ വിടർത്തി അവന്റെ നാവിനെ അതിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് ചേക്കേറാൻ വിട്ടു.. അത് വീണ്ടും കൂടുതലായി തേൻ ചുരത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.. അവന്റെ നാവു ഒളിച്ചിരുന്ന അവളുടെ ചെറു കന്തിനെ പിടിച്ചു.. അവൻ അത് ചുണ്ടുകൾക്കിടയിലാക്കി വലിച്ചു..

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net

"ആഹ്...അമ്മ..എനിക്ക് വയ്യ.." അവളുടെ ശീൽകാര ശബ്ദങ്ങൾക്കൊപ്പം അവന്റെ ശിരസ് അവൾ കൂടുതലായി അതിലേക്കു അമർത്തി.. ഒരിക്കലും ആ സുഖം നഷ്ടപ്പെടാൻ അവൾ ആഗ്രഹിച്ചില്ല.. ശരീരത്തിൽ നിന്നും ആത്മാവ് വേർപെട്ടു ഒരു മേഘ തുണ്ടുപോലെ ആകാശത്തുകൂടെ ഒഴുകി നടക്കുകയാണെന്ന് അവൾക്കു തോന്നിപ്പോയി.. അവളുടെ പൂവിതളിലെ തേനിന്റെ രുചി അവനെ പൂർണ്ണമായും കാമത്തിനടിമപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.. അവൻ വീണ്ടും വീണ്ടും കന്തിൽ നാവു ചൂഴ്ത്തി.. അവളുടെ ഉള്ളിൽ സുഖമുള്ള ഒരു വിസ്ഫോടനം ഉണ്ടായി.. അവളുടെ അരക്കെട്ട് ഉയർന്നുതാണു... കൈകൾ അവന്റെ മുടിയിഴകളിൽ അമർന്നു.. ചുണ്ടുകൾ കടിച്ചു.. അവളിലെ തേൻ ഒരരുവി പോലെ അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് ഒഴുകിയിറങ്ങി.. അവൻ ആ തേൻ കണം മുഴുവൻ നാവിനാൽ ഒപ്പിയെടുത്തു... തളർന്ന അവളുടെ ശരീരത്തിന് അവന്റെ നാവിന്റെ ലാളനം പിന്നെയും സ്വീകരിക്കാനുള്ള ശേഷി ഇല്ലായിരുന്നു. അവൾ അവന്റെ ശിരസിൽ പിടിച്ചുയർത്തി അവളുടെ മുഖത്തോടുപ്പിച്ചു..

"പറ്റുന്നില്ല ഇഹായാ.. ഇങ്ങനെ സുഖിപ്പിച്ചാ ഞാൻ സുഖം കൊണ്ട് ചത്തുപോകും..." അവൾ അവന്റെ ശിരസ് മുഴുവൻ ചുംബനങ്ങളാൽ മുടി.. പിന്നെ അവന്റെ മാറിൽ തല ചായ്ച്ചു... കുറച്ചു സമയം അവർ അങ്ങനെ കിടന്നു..

അവൻ പതിയെ അവളുടെ കൈ പിടിച്ചു അവന്റെ കൂട്ടനുമുകളിൽ വെച്ചു.. അതിന്റെ മുഴുപ്പും നീളവും അവളെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി..

"എന്താ ഇത്..ഓലക്കയോ.. ഇഹായൻ കഴിക്കുന്നതെല്ലാം ഇങ്ങോട്ടാണോ പോണോ.. അതോ എല്ലാ ആണുങ്ങൾക്കും ഇങ്ങനെ തന്നെയാണോ..."

അവൻ ഒന്ന് ചിരിച്ചു . എന്നിട്ടു അവന്റെ മുണ്ട് ഉരിഞ്ഞെറിഞ്ഞു.. ഷെഡിയും അവൻ അഴിച്ചുമാറ്റി.. അവന്റെ പുരുഷത്വം അവളുടെ കൈകളിൽ വെട്ടിനിന്നു.. അവൾ അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി എന്താ ചെയ്യേണ്ടത് എന്നറിയാത്തപോലെ..

"ഇതിലെ തേൻ എന്റെ വാവക്കുള്ളതാ.. കുടിച്ചു നോക്ക്.."

അവൾ പതിയെ മുഖം അവന്റെ കൂട്ടനിലേക്കാടുപ്പിച്ചു.. അവൾ പതിയെ ചുണ്ടുകൾക്കൊണ്ടു ഒന്ന് തഴുകി.. അതിൽ നാവിനാൽ തലോടി.. അവൾക്കതിഷ്ടപ്പെട്ടപോലെ ഒറ്റയടിക്ക് അത് വായിലേക്ക് സ്വീകരിച്ചു.. ജോസൂട്ടി സുഖത്താൽ കണ്ണുകൾ അടച്ചുപോയി.. അവന്റെ കൂട്ടനിൽ അവളുടെ ചുണ്ടുകളും പല്ലുകളും തലോടിയപ്പോൾ അവൻ സ്വർഗം കണ്ടുപോയി.. അവൾ അത് വീണ്ടും വീണ്ടും വായിൽ ഉഴിഞ്ഞു.. അവളുടെ നാവിന്റെ പരിലാളനത്താൽ അവന്റെ കൂട്ടൻ ശർധിക്കുമെന്നായപ്പോൾ അവൻ അവളുടെ ശിരസ് കൈകളാൽ ഉയർത്തി.. എണീറ്റു വീണ്ടും അവളുടെ അധരങ്ങൾ പാനം ചെയ്തു.. അവൻ പതിയെ അവളുടെ കാലുകൾ അകത്തി കൂട്ടനെ അവളുടെ പൂവിൽ മുട്ടിച്ചു.. അവളുടെ കണ്ണുകൾ സുഖത്താൽ കുമ്പിടുന്നു.. അവൻ പതിയെ അരക്കെട്ട് തള്ളി.. ഇറുക്കമുള്ള അവളുടെ പൂവിതളുകൾ തടഞ്ഞുനിന്നു. വേദനയാൽ അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു..

അവൻ അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ നോക്കി..

"വേദനിച്ചോടാ.." അവൻ പതിയെ ചോതിച്ചു.

അവൾ അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കിതന്നെ അവന്റെ അരക്കെട്ട് ബലത്താൽ അവളിലേക്ക്മർത്തി. അവന്റെ കൂട്ടൻ പൂർണ്ണമായും അവളുടെ പൂവിൽ കടന്നു.. അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി..

"ഇത് എന്റെ ഇച്ഛയന്റെ പെണ്ണായിമാറാനുള്ള വേദനയ.. ഈ വേദന എനിക്കിഷ്ടവാ... " അവൻ അവളെ ഇറുക്കി പുണർന്നു.. കുറച്ചുസമയം അവൻ അനങ്ങാതിരുന്നു.. എന്നിട്ടു പതിയെ പതിയെ അരക്കെട്ട് ചലിപ്പിച്ചു.. വേദനയുടെ മുളളുകൾ ഉതിർന്നുവീണു പകരം സുഖത്തിന്റെ പൂക്കൾ അവളിൽ ഉണർന്നു..

"ആഹ്.. ഇഹായാ..." അവളിലിന്നും വീണ്ടും സുഖത്തിന്റെ ശീലക്കാര ശബ്ദങ്ങൾ വന്നു...

അവൻ അടിയുടെ വേഗത കൂട്ടി.. അവളിൽ വീണ്ടും ഉറവ പൊട്ടി.. പെട്ടെന്ന് തന്നെ അവളുടെ പൂവിലേക്കു അവന്റെ കുട്ടൻ തേനൊഴിച്ചു.. അവന്റെ തേനിന്റെയും ചോരയുടെയും മിശ്രിതം അവളുടെ യോനീതളങ്ങളിൽ നിന്നും ഒഴുകിയിറങ്ങി.. അവൾ പൂർണ്ണമായും തളർന്നിരുന്നു.. അവനും. അവൾ അവന്റെ മാറിലേക്ക് തല ചായ്ച്ചു..

...

പപ്പാ".. ആ ശബ്ദം ജോസൂട്ടിയുടെ കണ്ണുകൾ തുറപ്പിച്ചു... അവന്റെ മനസ് ഭൂതകാലത്തുനിന്നും വർത്ഥമാനകാലത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവന്നു.. അവൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കി.. പിന്നിൽ പൊന്നൂസ്.. അവളുടെ കൈകളിൽ ഒരു വയസ് മാത്രം പ്രായമുള്ള തന്റെ പൊന്നോമന പൈതൽ...അലൻ ജോസ്.. അവൻ പൊന്നൂസിനെ നോക്കി ചിരിച്ചു... അവൾ പാടുപെട്ടാണ് അവനെ കൈകളിൽ എടുത്തുനിക്കുന്നത്..

"കുഞ്ഞായിനെ പപ്പാ എടുക്കാം.." ജോസൂട്ടി പൊന്നൂസിനെ കൈകളിൽ നിന്നും കുഞ്ഞിനെ എടുത്തു..

"പൊന്നൂസെ... നിന്നോട് ഈ സെറ്റർ ഇടാൻ പറഞ്ഞില്ലേ.. ഇവിടൊക്കെ അപ്പിടി താണുപ്പാ.. " ഡയാന സെറ്ററുമായി അവളുടെ പിന്നാലെ ഓടി വന്നതാണ്..

ഡയാന പൊന്നൂസിനെ ചേർത്ത് നിർത്തി സെറ്റർ ഇടീപ്പിച്ചു..

"എന്റെ അമ്മപെണ്ണേ... എനിക്ക് അത്രയ്ക്ക് താണുപ്പൊന്നൂല്ല..." പൊന്നൂസ് സ്നേഹത്തോടെ ഡയാനയുടെ കവിളിൽ നുള്ളിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു..

"അയ്യോടി.. ഈ വയനാട്ടിൽ .. ഈ എസ്റ്റേറ്റിൽ താണുപ്പില്ലാനു.. എനിക്ക് വിറക്കുവാ.. "

ജോസൂട്ടി കുഞ്ഞിനേയും മടിയിലിരുത്തി അവിടെ ഇരിക്കാനായി തയാറാക്കിയ ബെഞ്ചിൽ ഇരുന്നു.. അവനടുത്തായി ഡയാന പൊന്നൂസിനെയും മടിയിലിരുത്തി ഇരുന്നു.. അവൾ അവന്റെ തോളിലേക്ക് തല ചായ്ച്ചു.. പൊന്നൂസ് ഡയാനയുടെ വയറ്റിൽ കൈ വച്ച് ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു.. സാരിതലപ്പിന്റെ ഉള്ളിക്കൂടി പൊന്നൂസ് ഡയാനയുടെ നഗ്നമായ വയറ്റിൽ കൈവച്ചു..

"ഈ പപ്പാ ഭയങ്കര ദുഷ്ടനാ.. പാവം എന്റെ അമ്മ.. ഇനി അമ്മ പപ്പെടെ കൂടെ കിടക്കണ്ടോ... അമ്മുടെ വയറുമുഴുവൻ പിച്ച് പിച്ച് നാശാക്കി.. " പൊന്നൂസ് വീണ്ടും ഡയാനയുടെ വയറ്റിൽ തടവി..

ഡയാന ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ജോസൂട്ടിയെ നോക്കി. "കഷ്ടം" അവൾ പതിയെ ചുണ്ടനക്കി.

"നിനക്കറിയില്ല.. ഈ അമ്മ എന്നെക്കൊണ്ട് ചെയ്യിക്കുന്നതാ ഇത്.. " ജോസൂട്ടി തമാശ പോലെ പറഞ്ഞു..

"ഇഹായാ... മിണ്ടാതിരി.. കൊച്ചിനോടാണോ.." അവൾ പൊന്നൂസിന് നേരെ തിരിഞ്ഞു..

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net

"മോളേ പോയി മോൾടെ വയലിൽ എടുത്തോണ്ട് വാ... എന്നിട്ടു അമ്മ ഇന്നലെ പഠിപ്പിച്ച ആ പാട്ടു ഒന്ന് വായിച്ചു പപ്പയെ കേൾപ്പിക്കൂ.." അത് കേട്ടതെ പൊന്നൂസ് എസ്റ്റേറ്റിനു നടുവിലുള്ള അവരുടെ ബംഗ്ലാവിലേക്കു പോയി.. അവരുടെ തൊട്ടുപിന്നിൽ തന്നെയാണ് അത്..

"ഇഹായാ..." ഡയാന പതിയെ വിളിച്ചു..

"എന്നാ വാവേ.." അവൻ അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി..

" എന്നിക്കൊരുമ്മ താ.." അവൾ കൊഞ്ചലോടെ പറഞ്ഞു..

അവൻ പതിയെ ചുണ്ടുകൾ അവളുടെ നെറ്റിയിൽ അമർത്തി..

"ബാക്കി റൂമീനൂ... ഈ തണുപ്പത്തു പാപ്പം കുടിക്കാൻ നല്ല രസമായിരിക്കും..." അവൻ ചിരിച്ചു..

"പോടാ കള്ളതെമ്മാടി ഇഹരായാ.." അവൾ അവന്റെ തോളിലേക്ക് തല ചായ്ച്ചു..

അപ്പോഴേക്കും പൊന്നൂസ് അവളുടെ കുഞ്ഞി വയലിനുമായി വന്നു.. അവൾ ഡയാനയുടെ മടിയിൽ കയറി ഇരുന്നു..

" വായിക്കട്ടെ പപ്പാ.." അവൾ ജോസൂട്ടിയെ നോക്കി..

" എന്റെ പൊന്നു വായിക്കടാ.."

പൊന്നൂസ് വായിക്കാൻ തുടങ്ങി... മനോഹരമായ സംഗീതം .. ജോസൂട്ടി കണ്ണുകൾ അടച്ചു.. പൊന്നൂസ് ഇപ്പോ നന്നായി വായിക്കുന്നുണ്ട്.. താൻ ഡയാനയെ പഠിപ്പിച്ചപ്പോ അവൾ പൊന്നൂസിനെയും പഠിപ്പിച്ചു... ആ സംഗീതത്തിൽ ജോസൂട്ടിയുടെ കൈകളിൽ കിടന്നു അവന്റെ കുഞ്ഞു പൈതൽ നിദ്ര തൂകി.. ജോസൂട്ടി ഒരു കയ്യാൽ ഡയാനയെ ചേർത്തുപിടിച്ചു... അവൻ കണ്ണുകൾതുറന്നു ആകാശത്തേക്ക് നോക്കി. .. ഒരുപാട് നക്ഷത്രങ്ങൾ... അതിലൊന്ന് രാധികയാണ്... ഇപ്പോ ഏറ്റവും കൂടുതൽ സന്തോഷിക്കുന്നത് അവളായിരിക്കും എന്നവൻ തോന്നി..

.....അവസാനിച്ചു.....

www.kambistories.com | www.kambikuttan.net